Д-р Ристо Ивановски

БИБЛИСКИТЕ ЕЗДРА- ЕВРЕИ КАНИБАЛИСТИ И ЗЛОЧИНЦИ

Битола, Р.Македонија
2017 година

ИВАНОВСКИ, Ристо
Библиските Ездра- Евреи канибалисти и злочинци / Ристо Ивановски.
- Битола : Ивановски Р., 2017. - 144 стр; 29 см.

а) Библиските Ездра- Евреи истребители на сè не-еврејско.

ЗАЕДНИЧКО ПОТЕКЛО НА ТЕМНИТЕ РАСИ (КРВНИ ГРУПИ)

Петер Адамо[1] наведува: „Крвта го претставува самиот живот. Таа е примарна сила што го овозможува раѓањето, заболувањето, војната и насилната смрт. Цели цивилизации се граделе врз основа на крвни врски. На нив се засниваат племињата, клоновите и кралските семејства. Не можеме да постоиме без крв- буквално или фигуративно.

Крвта е магична. Крвта е мистична. Крвта е алхемична. Се јавува низ целата човечка историја како исконски религиозен и кулурен симбол. Древните народи ја мешале и пиеле за да означат единство и верност. Од најраните времиња ловците изведувале ритуали да ги ублажат душите на животните што ги убивале преку жртвување на крвта на животни, мачкајќи ја по нивните лица и тела. Крв од јагне беше ставено како знак на колибите на Евреите од Египет за да ги прелета ангелот на смртта. Се вели дека Мојсеј ја претворил водата на Египет во крв, во потрагата на слободата на неговиот народ. Симболичната крв на Исус Христос скоро две илјади години е од централно значење за христијанството.

Крвта поттикнува толку разновидни свети претстави бидејќи во реалноста е толку исклучителна. Не само што ги снабдува комплексните системи за хранење и одбрана што се неопходни за самото наше постоење, туку е и камен-темелник на човештвото- огледало во кое можеме да ги следиме едвај видливите траги од нашето патување.

Во последните четириесет години успеавме да ги употребиме биолошките маркери, како што е крвта, за да ги откриеме миграциите и групирањата на нашите предци. Преку откривањето на тоа како овие луѓе се приспособувале на предизвиците на постојани променливи клими, бактерии и исхрана, всушност се откриваме себе си. Промените во климата и досташната храна предизвикале појавување на нови крвни групи. Крвната група е непрекинатата нишка што нѐ врзува едни со други“.

Создавањето на крвната група А било само поради инфенкција, е не друго.

„Приказната за човечкиот род е приказна за опстанок. Понаучно кажано, ова е приказна за тоа каде живееле луѓето и со што можеле да се хранат таму. Тоа е приказна за храна, за изнаоѓање на храна и преселување за да се најде храна. Не знаеме точно кога почнала човечката еволуција. Неандерталците, првите човечки суштества што се ги познаваме, можеби се развиле пред околу 500.000 години, а можеби и порано“.

Белата раса, за време на леденото доба, со траење 0,5- 1,0 милион години, се повлекла во Левантот кој со потопите се потопил со морска вода. За доказ дека немало Средоземно Море била јагулата. Ако би имало Средоземно Море јагулата ќе се мрестеше во Средоземно Море, а не во Саргашко Море. Како што континентите се оддалечуваат меѓусебно, јагулата патува сѐ подалеку и подалеку.

Како што јагулата и ајкулата постоеле кога немало континенти, истото било и со човекот. Бидејќи неандерталот не оставил наследник, тој како мајмун немал врска со човекот. Па човекот има фетален череп, а сите мајмини се со череп на одраснат цицач- има и други разлики. Сите човечки крвни групи постојат кај сите видови мајмуни, и тоа од својот почеток, а кај човекот првобитна крвна група била 0.

---

[1] Петер Џ. Д’ Адамо и Катерина Витни, Крвни групи и исхраната, Кал. фитнис 1996- Скопје, стр. 25.

Кај авторот Петер Адамо првобитна крвна група била само крвна група 0.

„Крвната група А најнапред се јавила некаде во Азија или на Блискиот Исток меѓу 25.000 и 15.000 год. п.н.е. како одраз на новите услови. Се појавила на врвот на неолитскиот период, или новото камено време, што следувало по старото камено време, или палеолитскиот период на ловците кромагнони. Земјоделието и припитомувањето на животните се главни карактеристики на оваа култура“.[2]

Бидејќи во „Азија или на Блискиот Исток“ флората и фауната не содејствува со белата раса, крвната група А како вегеријанска се појавила во Левантот-таму Белците одгледувале домашни животни, житарици и мешункасти растенија за храна.

„Одгледувањето на растенијата и животните изменило сè. Сега луѓето биле способни да го надминат чистото преживување и за првпат можеле да се издржуваат. Така воспоставиле стабилни општества и постојани структури на живеење. Овој радикално поинаков животен стил и огромната промена во исхраната и околината резултирале во едно сосема нова мутација на органите за варење и имунолошкиот систем на неолитските луѓе- мутација што им овозможила подобро да ги поднесуваат и варат култивираните житни растенија и другите земјоделски производи. Се појавила крвната група А“.

Крвната група А се појавила само поради говедото кое се одгледувало во поголема концетрација. Чумата на говедото предизвикала маласипаница кај човекот, од која 95% монголски Индијанци само со првобитната крвна група 0 изумреле. Во прилог се наведува грипот на свињата која кај човекот предизвикува грип. Бидејќи крвната група А настанала од зараза на животни, таа останала вегетеријанска.

„Населувањето во трајни земјоделски општества поставило нови развојни предизвици. Вештините потребни за заедничко ловење сега се запоставиле во корист на нов вид на кооперативно општество. За првпат, одредена вештина во едно поле зависело од други луѓе што се занимавале со нешто друго. На пример, воденичарот зависел од земјоделецот да му го донесе житото; земјоделецот зависел од воденичаротда му го сомеле житото. Луѓето веќе не ја гледале храната како непосреден извор или нешто привремено. Полињата морале да се садат и одгледуваат предвидувајќи ги идните жетви. Планирањето и соработувањето со другите станало најважно.Психолошки, ова се карактеристиките што најчесто ја одликуваат групата А, можеби уште една адаптација кон околината.

Генот на групата А почнал да се развива во раните земјоделски општества. Генетската мутација што ја произвела групата А од групата 0 се јавила рапидно, толку рапидно што степенот на мутација бил четири пати побрз од оној на Drosofila, обична овошна мушичка и сегашниот рекордер!“.

Брзата мутација била само од малата сипаница која била од чума на говедо.

„Каква би можела да биде причината за ваквата исклучителна стапка, на човечка мутација од крвната група 0 кон групата А ? Одговорот е опстанок. Опстанокот на најсилниот во пренаселено општество. Групата А се покажала како поотопорна на инфекции што се чести во густо населени предели. Урбаните и индустријализирани општества набргу станале група А. Дури и денес преживеани од чума, колера и голема сипаница се претежно од крвната група А, не од група 0“.

Од сипаницата на говедото била големата сипаница- од чумата малата сипаница. Бидејќи големата сипаница е смртоносна, таа не учествувала во мутацијата.

---

[2] Исто, стр. 30.

„Со текот на времето генот за крвната група А се проширил надвор од Азија и Блискиот Исток во западна Европа, пренесен од страна на Индо-европјците[3] кои продреле длабоко во преднеолитските населенија. Индо-европските племиња првобитно се појавиле во јужно- централна Русија и меѓу 3500 и 2000 год. п.н.е. се придвижиле јужно кон северно-западна Азија, создавајќи ги населијата и народите на Иран и Авганистан. Напредувајќи, навлегле уште позападно во Европа. Инвазијата на Индо-европејците всушност е првобитна револуција во исхраната. Внела нови видови храна и навики на живеење во едноставниот имунолошки систем и дигестивниот тракт на раните ловци и берачи. Овие промени биле толку коренити што создале стрес во околината кој бил неопходен за ширењето на генот од групата А. Како одминувало времето, дигестивниот систем на ловците и берачите ја изгубил способноста да ја поднесува предземјоделската месна исхрана.

Денес, крвната група А е сè уште најчесто меѓу западно Европејците. Застапеноста на групата А се намалува како што се движиме од западна кон источна Европа, следејќи ги патеките на древните миграции. Народите со крвна група А се висококонцетрирани околу Медитеранското, Јадранското и Егејското море, особено во Корзика, Сардинија, Шпанија, Турција и на Балканот. Јапонците имаат една од највисоките концетрации на крвната група А во источна Азија, заедно со доста висока концетрација на крвна група Б. Крвната група А мутирала од крвната група 0 како реакција на безбројните инфекции предизвикани од зголемувањето на бројот на населението и клучните промени во исхраната. Но крвната група Б била поинаква“.

Мутацијата настанала само поради инфекција од животни, и токму затоа се разликува 0 месојадна и А само вегетеријанска за житарици и мешункасти хранива.

Па крвната група А настанала од инфекции на животни-за нив таа е одбојна.

Секаде, каде што стигнала белата раса со крвна група 0 и А, секаде ја им и крвната група А, дури и во Јапонија- до Окинава в море град со пирамиди, писмо...

„Крвната група Б се развила меѓу 10.000 и 15.000 год. п.н.е. во пределот на Хималајските планини, во денешен Пакистан и Индија“.

За да биде создадена крвната група Б месојадна како крвната група 0, само со ниска содржина на хлороводородна киселина за активирање на ензимот пепсин во желудникот, морало да има допир на Белци со своите домашни животни (говедо, свиња...) со Монголите само со крвната група 0. Бидејќи Белците во централна Кина стигнале околу 4500 г.п.н.е., доказ со најстара мумија на белка во Кина, а Монголите од Источна Азија на запад се селеле околу 3500 г.п.н.е., монголската крвна група Б следела само по 3500 г.п.н.е. Белата раса дошла и во Јапонија- расата аину.

„Оттргнати од жешките, богати савани во источна Африка кон студените, сурови височини на Хималаите, припадниците на крвната група Б можеби првобитно мутирала поради климатските промени. За првпат се јавила во Индија или во подрачјето на Урал во Азија, меѓу луѓе што биле мешавина на кавкаски и монголски племиња. Ова нова крвна група набргу станала карактеристична за голем број племиња во степите, што во овој период ги населувале евро-азиските рамници“.

Северна Африка му припаѓала на Левантот- на Белците,а Источна на Црнци.

Крвната група Б била монголска, а крвната група А на Белци- со инфекции.

Степски народи биле Монголи- Белците земјоделци и сточари (говедари...).

[3] Индијците биле темни, а Европјаните бели. Следи крвната група А ѝ припаѓала на белата раса.

„Како што Монголците се ширеле низ Азија, така и генот на крвната група Б се зацврстувал. Монголците се населиле на север, носејќи со себе култура заснована на одгледување и припитомување на животни- што се одразило и во нивната исхрана од месо и млечни производи“.

Крвната група Б била монголска- Монголите станале само коњари и овчари.

„Две засебни групи на крвната група Б се јавиле како што навлегувале овчарските номади во Азија: аграрна, слабо подвижна група на југ и на исток; и номадска, воинствено општествено што го освоило северот и западот. Номадите биле одлични јавачи и навлегле длабоко во источна Европа и генот на крвната група Б сè уште претставува силен доказ кај многубројни источни европски населенија. Во меѓувреме, целосно земјоделско ориентирана култура се раширила низ Кина и југоисточна Азија. Поради природата на земјиштето што го одбрале за обработка и исклучителните климатски услови во околината, овие луѓе создале и примениле софистицирани иригациони и земјоделски методи што чинеле чудесен спој на креативност, интелигенција и инвентивност“.

Бидејќи крвната група Б доминира врз 0, наследниците на Белците со крвна група 0 и крвна група Б биле земјоделци и сточари, а Монголите ловци и рибари.

„Расколот меѓу воинствените племиња на север и мирољубивите земјоделци на југ биле длабок и остатоци од него постојат дури и денес во јужната азиска исхрана што користи многу малку или воопшто не користи млечни производи. Според азискиот менталитет, млечните производи се варварска храна, што и не е среќна околност, затоа што исхраната тие ја прифатиле не е адекватна за крвната група Б“.

Сточарството со млечното производство било на белата раса- не монголско.

„Од сите крвни групи, Б покажува најјасна дефинирана географска распространетост. Протегајќи се како голем појас преку европазиските рамнини до индискиот потконтинент, крвната група Б има многубројни претставници во Јапонија, Монголија, Кина, Индија, па сè до Уралските планини. Од таму кон запад процентот опаѓа сè до најнискиот процент во западниот дел од Европа“.

Бидејќи Европјаните се Белци,се потврдува,крвната група Б била монголска.

„Малиот број на луѓе со крвна група Б меѓу старите и западните Европејци се резултат на западните миграции на азиските номадски племиња. Ова најдобро може да се види кај најисточните западни Европејци, Германците и Австријците, кои имаат неочекувано висок процент на крвната група Б во споредба со нивните западни соседи. Највисоката концетрација на групата Б кај Германците е околу реката Елба, што во древните времиња претставувала линија на поделба меѓу цивилизацијата и варварството“.

Висок процент на крвната група Б била од на Готите и Хазарите од Кавказ.

„Современите потконтинентелни Индијци, кавкаски народ, имаат една од највисоките концетрации на крвната група Б во светот. Северните Кинези и Кореанци имаат многу висока стапка на крвната група Б, а многу ниска стапка на крвната група А.

Карактеристиките на крвните групи на различните еврејски населенија одамна се од интерес за антроплозите. Општо, без разлика на националноста и расата, има тенденција кон натпросечна застапеност на крвната група Б. Двете главни еврејски секти, Ашкеназите и Сефардимите, имаат високи нивоа на крвна група Б и се

чини дека имаат малку разлика. Вавилонските Евреи од времето пред дијаспората значително се разликуваат од арапското население во Ирак, кои се претежно со крвната група 0 (местото на библискиот Вавилон). Оваа група Евреи главно ја има крвната група Б, со извесна застапеност на крвната А“.

Видливо е монголското влијание со монголската крвна група Б месојадци.

„Крвната група АБ е ретка. Се појавила со мешањето на Кавкази од крвната група А и Монголци од групата Б. Помалку од 5% од населението има крвна група АБ и ова е најновата крвна група“.

На Кавказот живееле Белци. Таму се населиле Монголи. Такви биле Хазари.

„До пред десет или дваесет века крвната група АБ не постоела. Варварските орди ја пресекле сржта на многу цивилизации на прагот на нивната пропаст, протегајќи се низ целата должина и ширина на Римската империја. Како резултат на мешањето на овие источни напаѓачи со последните остатоци од европската цивилизација се појавила крвната група АБ. Не постои доказ за постоењето на оваа крвна група постар од 900 или 1000 години, кога имало западна миграција на источните народи.Крвната група АБ ретко се наоѓа во европските гробови пред 900 год. н.е. Испитувањата на ископини на предисториски гробници во Унгарија покажуваат изразит недостаток на оваа крвна група во лонгобардискиот период (4 до 7 век н.е.). Се чини дека ова укажува на фактот дека сè до овој временски период европските населенија од групата А и Б не контактирале често, а ако контактирале, тогаш не се мешале и немале мешани бракови“.

Мешањето на Белци и Монголи се совпаѓа со Хазарската мисија на Кирила.

„Бидејќи групата АБ ја наследила толеранцијата и на А и на Б, имунолошкиот систем има зголемена способност да произведува специфични антитела против бактериски инфекции. Оваа исклучителна карактеристика на непоседување ниту анти- А ниту анти- Б антитела ги минимизира шансите за развивање алергии или други автоимунолошки болести како се артритис, воспаление и лупус. Меѓутоа, постои поголема предиспозиција кон одредени видови рак бидејќи крвната група АБ реагира на сè што е слично на А или Б како да е дел од себе, така што не произведува антитела.

Карактерот на крвната група АБ е повеќестран, но понекогаш и комлициран. Ова е првата крвна група што го има усвоено спојот на имунолошките карактертистики. Некои од тие облици ги чинат лицата со оваа крвна група силни, додека другите се во меѓусебен конфликт. Можеби групата АБ претставува совршена метафора за модерниот живот: комплексна и променлива“.

„Крвната група, географската положба и расата испреплетени заедно го оформуваат нашиот човечки идентитет. Можеби постојат и културолошки разлики, но кога ќе се земе предвид крвната група, тогаш се гледа колку се тие површни. Вашата крвна група е постара од вашата раса и пофундаментална од нашата етничка припадност. Крвните групи се резулат на хаотична генетска активност. Секоја нова крвна група е еволутивен одзив на низа катаклизмични верижни реакции, во текот на еони полни со исконски промени“.

Темните раси имале заедничко потекло пред да има континенти- Јужна Африка била споена со Индија. Следи да се појават Монголи, кои од Источна Азија се префрлиле во Северна Америка, околу 13.000 г.п.н.е., а некаде околу 8.000 г.п.н.е. дошле во Јужна Америка. Крвната група А била на Белците (земјоделци и сточари).

„И ако се чини дека раните расни промени се јавиле со свет што бил составен скоро исклучително од крвната група 0, расното раздвојување- заедно со адаптации во исхраната, околината и географската положба- била дел од еволутивниот процес што во крајна линија ги создал останатите крвни групи.

Некои антрополози веруваат дека класификацирањето на луѓето по раса е премногу едноставно. Крвната група е многу поважна детерминанта на разликите и сличностите отколку расата. На пример, Африканец и Кавказец со крвна група А би можеле да разменат крв или органи и имаат сличности во склоностите, дигестивните функции и имунолошките структури- карактеристики што не би им биле заеднички со припадник на нивната раса со крвна група Б.

Расните разлики заснивани на бојата на кожата, етничката припадност, географските локации или културолошките корења не се валиден начин за разликување на луѓето. Членовите на човечката раса имаат многу повеќе заеднички карактеристики отколку што сме можеле да претпоставиме. Сите ние сме потенцијални браќа и сестри според крвта.

Денес, разгледувајќи ја оваа неверојатна револуција во еволуцијата, ни станува јасно дека нашите претци имале биолошки шеми што одговарале на нивната околина. Оваа лекција треба да ја споиме со нашето сегашно проучување на крвните групи, бидејќи генетските карактеристики на нашите предци живеат во нашата крв и денес.

- Група 0: Најстарата и најосновната крвна група, преживувачот на врвот на синџирот на исхраната, со силен и своеглав имунолошки систем, со способност и волја да уништи секого, и пријател и непријател.

- Група А: Првите имигранти, принудени од неопходната преселба да се приспособуваат на поаграрна исхрана и животен стил, со посоработлив карактер за пренаселените општества.

- Група Б: Асимилитарот, што се приспособува на нова клима и мешовити населенија; ја претставува потрагата на природата по поголема рамнотежна сила меѓу тензиите на умот и потребите на имунолошкиот систем.

- Група АБ: Комплексно создание од реткиот спој меѓу толерантната група А и поранешната варварска, но поизбалансирана група Б.

Нашите претци ни оставиле на секој од нас посебно наследство, зацртано по нашите крвни групи. Ова наследство перманентно постои во нуклеусот на секоја наша клетка. Овде се спојуваат антроплогијата и науката што се занимава со проучување на крвта“.

„Лекција за крвната група: приказната за рабинот[4]

Со текот на годините имам видено многу трансфорции како резултат на диета за крвната група. Но ретко која ме инспирираше толку многу колку моето искуство со мудриот стар рабин од Бруклин.

Во почетокот на 1990 година, итно ми се јави лекар од Њујорк што ја почитуваше мојата работа. Ме замоли ако можам да дојдам и прегледам еден негов пациент, познат хасидски рабин, кој беше многу болен.

‘Рабинот Јакоб е исклучителен човек’, ми рече.

‘Би требало да биде големо искуство за тебе, а се надевам и за него.’ Ми кажа дека рабинот, кој имаше 73 години, имал долга историја на дијабетес, што бил

[4] Исто, стр. 49.

слабо контролиран со инјекции на инсулин. По тежок мозочен удар рабинот беше делумно парализиран.

Кога пристигнав кај него дома, во Бруклин, видов дека рабинот Јакоб навистина беше импресивен и зрачеше со длабоко духовно разбирање. Очигледно некогаш бил висок и со крупна градба, но сега рабинот лежеше истоштен во креветот, со голема бела брада што скоро ги достигнуваше неговите гради. И покрај неговата здраствена состојба, очите му беа бистри, мили и полни со живот. Неговата главна преокупација беше да стане од кревет за да може да продолжи со својата работа. Но можев да видам дека има големи болки. Ми кажа дека дури и пред мозочниот удар имал проблеми со нозете. Слабата циркулација предизвикала отекување и воспалување на двете нозе и кога одел имал болно трпење. Сега левата нога му беше парализирана.

Но бев изненаден кога дознав дека рабинот Јакоб има крвна група Б. Иако оваа крвна група е релативно ретка во Америка, доста е застапена меѓу хасидските Евреи, кои најчесто емигирале од источна Европа.

Ми стана јасно дека за да му помогнам на рабинот ќе мора прво да дознам како живее и што јаде. Храната е тесно поврзана со ритуалите во еврејските традиции.

Седнав да поразговарам со сопругата и ќерката на рабинот Јакоб. И двете не беа запознаени со натуропатските третмани, но сакаа да му помогнам на рабинот и имаа желба да научат.

‘Кажете ми за исхраната на рабинот,’ им реков.

‘Обично ја јаде истата храна секој ден’, ми кажа ќерка му. Храната се состоеше од варена кокошка; чолент, вид паштета од грав; и каша од ељда. Кокошка, грав и ељда со тестенини, ова беше вообичаената храна.

‘Па како ја правите кашата ?’ прашав наивно. Имаше кратко разговор меѓу мајката и ќерката на еврејски, со чести насмевнувања и погледи кон мене.

‘Па,’ рече ќерката на совршен англиски, ‘прво ќе ја свари кашата- ељдата, а потоа ќе ја измешате со тестенините. Ја послужувате, се молите и јадете.’

‘Дали ја зачинувате кашата ?’ повторно прашав наивно. По уште еден разговор на еврејски, ќерката ми одговори.

‘Каша, докторе, па ... ќе ја земете маста од кокошката, ќе ја ставите во тенџере со (многу малку) насечкан кромид и ја варете. Кога ќе изврие добивате прекрасна чиста маст од кокошка. Им мачкате на леб на децата со малку сол. Толку е вкусна што луѓето умираат по маста !’

Да, си помислив загрижено, можеби умираат од неа, а не по неа.

‘Во секој случај,’ продолжи ќерката на рабинот, ‘џимиринките што сте ги отстраниле се крцкави и вкусни. Ги служиме со кашата. Повкусни се од пржени компирчиња. Рабинот ги обожува! А маста ја мешаме со кашата и тестените. Многу е вкусно. Многу!’

Открив и дека ова се често хасидски јадења и дека се служат и во сабота. Во ова не беше ритуал кој рабинот го применуваше еднаш неделно. Овој побожен човек ги минуваше деновите во молититва, ретко мислеше на храна и едноставно ја јадеше истата храна двапати дневно, секој ден.

И покрај тоа што беше дел од традицијата стара со векови, исхраната на рабинот не беше добар извор за луѓе со крвна група Б. Лектините во храната како што

е кокошка, ељда, грав и пченка (а да не ги споменуваме џимиринките!) ги предизвикуваа клетките на неговата крв да аглутинираат и тоа веројатно била главната причина за мозочен удар. Овие конкретни лектини можат да го блокираат и дејството на инсулинот, што објаснува зошто дијабетисот на рабинот тешко се контролира.

Ми беше јасно дека ортодоксните Евреи ги почитуваат правилата на кашрут -кошер- древни принципи за исхрана што се наведени во Стариот тестамент на Библијата. Според овие правила на исхрана има одредена храна што е забранета, а месните и млечните производи никогаш не се јадат заедно или за време на истиот оброк. Всушност во кошер домаќинствата имаат посебни тави, тенџерења, чинии и прибори за месо и млечни производи. И посебни лавабоа за нивно миење.

Затоа, внимателно пристапив кон измените во исхраната при разговорите со двете жени, не сакајќи да им ги нарушам ритуалите и религиозните асоцијации што им значеа толку многу. Исто така бев претпазлив да не препорачам храна што ја сметаат за нечиста, според нивната традиција.

За среќа, постоеа алтернативи што беа дозволени. Ја замолив сопругата на рабинот Јакоб да ја измени нивната исхрана, ограничувајќи ја вообичаената исхрана на рабинот на еднаш неделно, само за светиот оброк во сабота. За другите оброци ја замолив да подготвува јагнешко, риба или мисирка наместо кокошка, ориз или просо наместо каша; и да го менува видот на гравот од кој ја прави паштетата. На крај, препишав и неколку комбинации на витамини и лековити тревки за да се забрза неговото закрепнување.

Во текот на следната година, рабинот одлично напредуваше. За само осум недели почна да оди и да прави умерени вежби, што многу му помогна во подобрување на циркулацијата. Покажуваше неверојатна подвижност за човек на негова возраст и ги острани последиците од мозочен удар. По шест месеци го префрлија од инекција на орална инсулинска терапија- огромен напредок, имајќи предвид дека со години беше на инекции. Оттогаш немал наврати на мозочен удар и дијабетесот на рабинот Јакоб конечно бил под контрола.

Лекувањето на рабинот ми укажа на тоа колку е древна и функционална мудроста на крвните групи. Исто така покажуваше дека исхраната што сме ја одбрале од религиозни или културолошки причини, не е секогаш најздрава за човек што припаѓа на таа култура! Можеби се чини дека традицијата што е стара пет или шест илјади години е добро адаптирана и древна, но многу од одликите на нашите крвни групи се илјадници години постари.

При изучувањето на исхраната за вашата крвна група, научете една лекција од рабинот. Диетата за крвната група не е обид да се постави строга формула за нашата култура. Напротив, ова е начин да го подржувате вашиот идентитет потполно -да се навратиме на исконските вистини што живеат во секоја клетка на вашето тело и ве поврзуваат со вашите историски, еволутивни предци“.

„Типот 0 треба строго да ја ограничи количината на млечни производи што ја прима. Неговиот организам не е доволно приспособен за да може добро да ги метаболизира и нема многу корисна храна во оваа група.[5]

Ако сте тип 0 со африканско потекло треба сосема да ги отстраните млечните производи и јајцата. Обично се многу тешки за варење; всушност, многу Аме-

[5] Исто, стр. 76.

риканци од африканско потекло не поднесуваат лактоза. Млекото и кашкавалот од соја се одлична висока протеинска замена“.

Значи, Црнците не биле сточари за тие да се хранат со млеко. Се потврдува, кај нив крвната група 0 не мутирала во А, тие не одгледувале домашни животни (говедо и свињи со чума и грип), порадишто крвната група А постанала одбојна за животинска храна туку за житарици и мешункасти храни. Сè ова било во Левантот.

„Во многу погледи, типот А е сосема спротивен на типот 0, кога е во прашање метаболизмот. Храната од животинско потекло го забрзува метаболизмот на типот 0 и го прави поефикасен, но таа има сосема поинаков ефект на типот А. Можеби веќе сте забележале дека ако јадете црвено месо се чуствувате тромо и немате толку енергија како кога јадете зеленчук. Некои луѓе со крвна група А чуствуваат задржување на течности додека нивниот организам ја согори тешката храна. Типот 0 го согорува месото за енергија; типот А го таложи месото во вид на масно ткиво. Причината за разликата е желудечната киселина. Додека типот 0 има високо ниво на желуделна киселина, што го поттикнува варењето на месото, типот А има ниско ниво на желудечна киселина, што претставува дел од приспособувањето на нивните предци кои морале да опстанат на земјоделски производи.[6]

Млечните производи исто така се тешки за варењеза типот А и предизвикуваат инсулинска реакција- уште еден фактор во забавувањето на метаболизмот. Покрај тоа, млечните производи имаат високо нивоаа на заситени масти, што му пречат на срцето и можат да доведат до здебелување и дијабетес“.

„Типот А може да поднесе мали количини на ферметатирани млечни производи, но треба да одбегнува сè што е направено од полномасно млеко и да ја ограничи количината на јајцата, јадејќи само по едно селско јајце. За ова е потребно планирање,бидејќи западната исхрана е ориентирана кон јајца, путер и крем- торти, пити, колачи и сладолед се наши најомилени јадења.[7]

Изборот на типот А треба да вклучува јогурт, кефир, безмасна кисела павлака и ферментирани млечни производи. Неварено козјо млеко е добра замена за полномасно млеко. Млекото и сирењето од соја се исто така добри замени и се здрави за типот А.

Повеќето од млечните производи не се здрави за типот А, од едноставна причина што типот А создава крвни антитела на примарниот шеќер во полномасното млеко- D- galactasamine. Како што споменавме во Глава 2, D- galactasamine е основниот шеќер, што заедно со фукозата, формира антигени на типот Б. Бидејќи имунолошкиот систем на типот А е создаден да одбива сè што е слично на типот Б, антителата што ги создава за да се штити од антителата на типот Б, исто така ќе ги одбијат и полномасните млечни производи“.

Па крвната група Б имала врска со крвната група 0 на црните Африканци.

„Ако сте тип А и имате алергични или респираторни проблеми, треба да имате во предвид дека млечните производи имаат тенденција да ја зголемат количината на слуз што ја создавате. Типот А обично создава повеќе слуз од другите крвни групи, веројатно поради тоа што има потреба од дополнителна заштита за својот премногу настроен имунолошки систем. Меѓутоа, преголема количина на слуз можат да бидат штетни, бидејќи различни бактерии можат да се хранат од неа.

---

[6] Исто, стр. 112.
[7] Исто, стр. 117.

Преголемите количини на слуз водат кон алергиски реакции, инфекции и респираторни проблеми. Ова е уште една добра причина да се ограничи јадењето на млечни производи“.

„Типот А добро напредува на растителни протеини што се наоѓаат во неколку видови грав и мешунки. Заедно со сојата, гравот и мешунките се одличен извор на протеини за типот А. Меѓутоа, треба да се има предвид дека не се здрави сите видови грав и мешунки. Некои видови грав, како на пример лима, точкест и наут, содржат лектини што можат да предизвикаат намалување на производството на инсулин, што често претставува фактор и за здебелување и за дијабетес“.[8]

„Типот А напредува многу добро на цереални и може да го јаде овој вид храна неколку пати дневно. Треба да одберете висококонцетрирани цели жита наместо инстант или преработени. Во вашата исхрана треба да воведете просо, соино брашно, брашно од пченка и овес“.[9]

„Типот 0 и типот А во многу погледи се спротивни, но типот Б е идиосинкразичен со сосем уникатни карактеристики што понекогаш наликуваат на камелеон. Во многу погледи типот Б се чини идентичен на типот 0, така што човек ќе помисли дека се сродни. Потоа, одеднаш типот Б ќе стане сосема поинаков, уникатен. Може да се рече дека типот Б претставува софистицирана алка во еволутивниот синџир, обид за спојување на различните народи и култури.[10]

Општо гледано, стабилниот и постојан буден тип обично може да ги одбегне повеќето од тешките болести на современиот живот, како срцеви болести и ракот. Дури и да оболи од овие болести типот Б има поголеми шанси да ги преживее. Меѓутоа, бидејќи типот Б е малку поинаков, неговиот организам е поподложен на егзотични имунолошки нарушувања, како што се мултипла склероза, лупус и синдром на хроничен замор на организмот (види Глава 9)“.

„Типот Б е сличен на типот 0 во реакцијата на глутеинот што се наоѓа во ељда и производи од цели зрна на пченица. Глутеинскиот лектин придонесува кон проблемите што ги предизвикуваат другите видови храна кои го забавуваат метаболизмот. Ако храната не се вари ефикасно и не согорува за да го храни организмот, тогаш се таложи во вид на сало.[11]

Самиот житен глутеин не го напаѓа типот Б толку сурово колку што го напаѓа типот 0, но ако житото се додаде на пченка, ељда или кикиритки, крајниот резултат е исто толку штетен. Луѓето со крвна група Б кои сакаат да ослабнат задолжително треба да одбегнуваат жито“.

Бидејќи крвната група 0 и Б не се за житарици и мешункасти храни, кои денес малку се сеат во Блискиот Исток и во сета Азија, крвната група А немала врска со Азија и Северна Африка,туку со Левантот- таму Белците опстојувале за време на ледено доба, со траење 0,5- 1,0 милион години. Следи крвната група 0 од Африка е блиска со крвната група Б која била монголска- оваа им припаѓала на темните раси.

„Се чини дека стресот, автоимуните нарушувања и конзумирањето на црвено месо се поврзани кога е во прашање типот Б. Ова се должи на фактот што предците на типот Б подобро се адаптирале кон други видови месо (немале многу тове-

[8] Исто, стр. 120.
[9] Исто, стр. 121.
[10] Исто, стр. 158.
[11] Исто, стр. 159.

ни јунија во собирските тундри!). Ако сте изморени или ви е нарушен имунолошкиот систем, треба да јадете црвено месо како на пример јагнешко, овчо или зајак неколку пати неделно, наместо говедско или мисирка“.[12]

Бидејќи од чумата на говедо се дошло до маласипаница, која ја мутирала крвната група 0 во крвна група А, крвната група Б била на темните раси, на Монголи, кои биле само ловци и рибари на диви животни и риби- крвната група А на Белци.

„Типот Б добро напредува со морска храна, особено ако конзумира длабокоокеанска риба како бакалар или лосос, што се богати со хранливи масла. Белите риби како иверак, коњски јазик или лист, исто така се одлични извори на висококвалитетен протеин корисен за типот Б. Сите видови ракови и школки треба да се одбегнуваат. Содржат лектини што го нарушуваат организмот на типот Б. Интересно е што многу од првобитните луѓе со крвна група Б биле евреи кај кои од верски причини е забрането да се јадат школки или ракови. Можеби ова правило за исхраната е доказ дека школките и раковите се тешки за варење за типот Б“.[13]

Монголите јадат масла со повеќенезаситени масни киселини-Белци обратно.

„Типот Б е единствената група што може да ужива во широкиот спекар на млечни производи. Ова се должи на фактот што примарниот шеќер во антигенот на крвната група Б е D- galactosamine, односно истиот шеќер што е присутен и во млекото. Млечните производи за првпат биле воведени во човечката исхрана за време на највисоката развојна етапа на типот Б, заедно со припитомувањето на животните (патем речено, јајцата не го содржат лектинот што се наоѓа во мускулното ткиво на кокошките)“.[14]

Сточари (говедари, козари, овчари...) биле само Белците, никако Монголите.

„Меѓутоа, идиосинкразијата на потеклото ја заматува сликата. Ако сте од азиско потекло, можеби на почетокот ќе ви биде тешко да се навикнете на млечни производи, но причината за тоа не е вашиот организам, туку културата што се потпира на нивната употреба. Млечните производи за првпат биле воведени во источните општества со инвазијата на монголските племиња. Според азиското размислување, млечните производи биле храна за варвари и поради тоа не треба да се јади. Последиците се присутни дури и денес, иако има голем број луѓе со крвна група Б во Азија за кои исхраната базирана на соја е штетна за нивниот организам“.

Следи Азија не била простор за одомашување на животните туку Левантот.

Белците со крвна група 0 и А однеле некаков грав во Јапонија, па се до соја.

„Луѓето со крвна група Б од африканско потекло исто така можеби ќе имаат проблеми да се проспособат на млечните производи. Крвната група Б е ретка во Африка и многу Африканци не поднесуваат лактоза“.

Разликуваме Белци со крвна група 0 и А и темни раси со крвна група 0 и Б.

„Оваа нетолеранција не треба да се поистовети со алергија. Алергиите се имунолошки реакции што предизвикуваат крвта да произведува антитела на одредена храна. Нетолеранцијата е дигестивен проблем што се однесува на одреден вид храна. Таа може да биде предизвикана од миграција, културолошка асимилација или други фактори, како на пример реакцијата луѓето со крвна група Б што се населиле во Африка каде млечните производи ретко се користат.

---

[12] Исто, стр. 161.
[13] Исто, стр. 162.
[14] Исто, стр. 164.

Што можете да сторите ? Ако не поднесувате лактоза, почнете да користите препарат од ензим на лактоза со што полесно ќе можете да ги користите млечните производи. По неколкунеделна диета за типот Б, можете полека да почнете да ги воведувате млечните производи, што полесно можете да ги поднесувате од свежите млечни производи како сладоледот, полномасното млеко и крем сирењето. Честопати, типот Б може да ги вклучи млечните производи во диетата откако ќе ги реши другите проблеми со исхраната.

Храната од соја се препорачува како замена за млечните производи. Можете да јадете производи од соја, но за вас не се толку корисни како за типот А. Дел од причината поради која не би препорачал соја за типот Б е што се плашам дека луѓето ќе јадат производи од соја наместо месо, риба или млечни производи што се навистина потребни за оптимално здравје на типот Б“.

Сојата ја има Јапонија и западно, донесена како некаков грав од белата раса.

„Кога типот Б е добро избалансиран, односно кога ја следи соодветна диета, житото може да не претставува проблем. Меѓутоа, повеќето луѓе со крвна група Б не поднесуваат жито. Житото содржи лектин што се врзува на инсулинските рецептори во масните клетки, што го попречува прилепувањето на инсулинот. Ова резултира во намалена инсулинска ефикасност и го спречува согорувањето на масните наслаги.[15]

Типот Б исто така треба да одбегнува ’рж бидејќи содржи лектин што се таложи во крвните садови предизвикувајќи нарушувања во крвотокот, при што може да дојде до мозочен удар. Интересно е што главните жртви на васкуларните болести, што понекогаш се нарекуваат огин на Св. Антониј, претежно се луѓе со крвна група Б што припаѓаат на еврејското население од источна Европа. ‘Ржениот леб е составен дел на нивната културолошка традиција.

Пченката и ељдата се главни фактори за задебелување на луѓето со крвната група Б. Повеќе од која било друга храна, овие две состојки придонесуваат за забавување на метаболизмот, неправилност во лачењето на инсулин, задржување на течности и замор. Повторно, клучот за типот Б се наоѓа во рамнотежата. Треба да јадете разновидни жита и цереалии. Оризот и овесот се одлични за вас. Исто така би ве советувал да пробате крупника, што е многу корисна за типот Б“.

Бидејќи Африка била споена со Јужна Америка, а пченка имало во Западна Америка, пченката била донесена по Тихиот Океан. Пченката ја познавал Александар Македонски (Ариан), ја имало во Јужна Италија и Балканот.Па Ц-14 не е точен.

АНТРОПОЛОГИЈА НА КРВНИ ГРУПИ- ПОТЕКЛО НА ТЕМНИТЕ РАСИ

Петер Адамо[16] пише: „Антропологијата е наука за културошките и биолошките разлики кај луѓето...

Физичката антропологија исто така проучува како човекот се приспособувал на промените во условите. Традиционалните физички антрополози претежно се занимавале со мерење на формата на черепот, физичката конституција и други физички карактеристики. Подоцна крвната група стана важно средство за ваквиот вид анализи. Во 50- тите години, кога вниманието се свртело кон генетските карактери-

[15] Исто, стр. 168.
[16] Петер Ц. Д’ Адамо и Катерина Витни, Крвни групи и исхраната,Кал. фитнис 1996-Скопје, стр.355.

стики,се јави интерес за крвните крупи и други маркери кои имаат генетска основа. А.Е. Моран, лекар и антрополог, објави две дела, Крвни групи и болести (1978), и Крвно сродство: Крвни групи и антролологија (1985), кои опфатија огромен број податоци за оваа обаст.

Покрај Моран, употребив и многу други материјали за овој додаток, вклучувајќи и поранешни антрополошки извори како Вилијам Бојд, Генетиката и човечките раси (1950), и серија студии што беа објавени во различни списанија за судска медицина.

Јавувањето на различните крвни групи кај древното население може да се утврди преку крвна анализа на гробниците. Крвната група може да се утврди преку анализирање и реконструкција на пронајдените остатоци. Преку проучувањето на крвните групи на човечкото население, антрополозите откриваат податоци за историјата, преселувањето, вкрстувањето и диверсификацијата на одреден народ.

Има многу национални и етнички групи кои имаат свои сопствени диструбуции на крвна група. Кај одредени изолирани народи, се среќава очигледно преовладување на одредена крвна група. Кај други народи дистрибуцијата може да биде поизедначена. Во САД, на пример, подеднаквата застапеност на крвната група А и 0 се должи на масовното преселување. Во САД исто така има поголема застапеност на крвната група Б отколку во западноевропските држави што е веројатно резултат на населувањето на источните народи во Америка“.

Па како источни народи на Европа биле Хазарите Евреи со својот Кавказ...

„За целите на оваа анализа, човечкиот род можеме да го поделиме на две основни раси: етиопска и палеарктичка. Палеартичката група понатаму се дели на Монголи и Кавкази, иако повеќето луѓе се некаде помеѓу овие две групи. Секоја раса има физички карактеристики приспособени на условите и потекнува од одредена географска локација. Етиопјаните, Африканци со темна кожа, најверојатна се најстарата раса и живеат во јужниот дел на Арабија и во Африка, јужно од пустињата Сахара. Палеартичкиот регион се состои од северна Африка, Европа, голем дел на Азија (освен јужна Арабија), Индија, југоисточна Азија и јужна Кина.

Според некои проценки, човечката миграција почнала од Африка кон Азија пред околу 1 милион години. Во Азија, најверојатно етиопјанската раса се поделила на Монголци и Кавказци, но немаме доволно податоци за да можеме да кажеме кога и зошто се случило оваа поделба“.

Северна Африка била дел на Левантот- на белата раса со крвна група 0 и А.

Каквазците биле Белци-на Кавказ биле населени и Црнци, познати Колхиди.

„Секоја од овие основни раси има своја татковина, географска област каде е најприсутна. Татковината на Етиопјаните била Африка, на Кавказите Европа и северна Азија, а на Монголите централна и јужна Азија“.

Бидејќи Јужна Африка била споена со Индија, Црнците од Африка биле со исто потекло со „на Монголите централна и јужна Азија“, а без белите Кавказци.

Па Црнците, Индијците и Монголите ја имале првобитната крвната група 0.

„Со преселување и со вкрстување на човечките групи се јавиле подгрупи на населенија кои живееле на границите на овие татковини. На пример, во пределот околу пустината Сахара, Блискиот Исток и Сомалија имало мешање на Африканци и Кавкази. Во Индија се јавило мешање на Кавкази и Монголци. Овие групи, кои подоцна се одделиле на безбројни, понекогаш привремени подгрупи. Биле изложе-

ни на влијанието на болести, исхрана и климатски услови. Подгрупите постоеле со илјадници години во просториите меѓу древните татковини. Иако како резултат на миграциите крвната група 0 се проширила насекаде низ светот, подоцнежните крвни групи се јавиле кај овие подгрупи на вкрстени раси.

Можеби има повеќе физички разлики меѓу Африканците и другите раси, но разликите меѓу крвните групи на Кавказите и Монголците се поистакнати, што е одличен повод за разгледување на расните стереотипи.

Би било погрешно да мислите дека првите луѓе со крвна група 0 биле примитивни. За време на кромањонскиот период имало поголем интелектуален развој отколку во било кој друг период. Кромањоните ги создале првите општества и ги поставиле првите ритуали. Иако генетското наследство на крвната група 0 потекнува уште од раната предисторија, таа сè уште е релативно успешна, што се должи на нејзината едноставност и на големата застапеност, дури и денес, на животински протеини во исхраната.

Првиот обид да се опишат расните и националните карактеристики со употреба на крвните групи бил од страна на брачниот пар лекари по име Хирсфелд, во 1918 г. За време на Првата светска војна и двајцата биле лекари на страна на Сојузничката војска што се наоѓала околу Солун. (Македонски фронт, Р.И.)

Додека работеле со мултинационална војска и многубројни бегалци со разновидно етничко потекло, Херсфилдови систематски ја внесувале крвната група, расата и националноста на пациентите. Секоја група имала над 500 испитаници.

Откриле на пример дека крвната група Б била застапена кај Англичаните со 7,2%, а кај Индијците 41,2%. Крвната група Б поретко се јавувала кај западно Европејците отколку кај балканските Словени, кај кои оваа група била поретко отколку кај Русите, Турците и Евреите, кои пак имале пониска застапеност од Виетнамците и Индијците. Дистрибуцијата на крвната група АБ имала слична застапеност, со најниско ниво кај западните Европејци од 3 до 5% и највисоко кај Индијците со 8,5%. Во Индија 8,5% од населението има крвна група АБ, што е неверојатно високо за ретка крвна група која во светот е застапена само 2 до 5%. Ваквиот висок процент на крвната група АБ веројатно се должи на местоположбата на Индија, која се наоѓа на патот меѓу основните западни држави и источната татковина на Монголците“.

Евреите со крвната група Б биле како Русите и Турците- со монголски удел.

Белците со крвната група 0 и А од источното Средоземие дошле во Индија.

„Случајот со крвната група 0 и А бил обратен од оној на Б и АБ. Крвната група А била застапена со околу 40% кај Европејците, балканските Словени и Арапите додека била доста ниска кај Африканците, Виетнамците и Индијците. 46% од тестираното англиско население имало крвна група 0, додека кај тестираните Индијци оваа крвна група била застапена со само 31,3%.

Современите податоци (кои претежно се засноваат на информациите од крвите дарители), вклучуваат анализи на повеќе од 20 милиони луѓе ширум светот. Но овие бројки само ги потврдуваат податоците на Хилсфелдови. Во тоа време ниту едно научно списание не ги објавило нивните резултати, и во текот на повеќе од 30 години овој важен научен беше занемарен.

Се чини дека нема голем интерес за откривањето на историјата на човештвото по пат на анализа на крвните групи.

Расна класификација врз основа на крвните групи

Во почетокот на дванаесеттите години неколку антрополози се потрудија да направат расна класификација врз основа на крвните групи. Во 1929 година Лоренс Снајдер објави книга со наслов Крвните групи во однос на клиничката и правната медицина. Во нив Снајдер предлага детален систем на класификација што се заснова на крвни групи. Интересно е што се заснива претежно на дистрибуцијата на крвните АБО групи, единствениот начин кој бил достапен во тоа време. Расната класифиација на Снајдер е следната:

Европска група: Честа застапеност на крвна група А, ретка застапеност на група Б, што може да е резултат на европското потекло на крвната група А. Оваа категорија ги вклучува Англичаните, Шкотите, Французите, Белгијците, Италијаните и Германците.

Средна група: Вид мешавина на западните (со висока застапеност на А) и централните (со висока застапеност на Б) европски населенија. Оваа група има највисок процент на тип 0 и ги вклучува Финците, Арапите, Русите, шпанските Евреи и Литванците.

Хунан група: Ориентална група со честа застапеност на крвна група А, што може да е резултат на кавкаско влијание и вклучува Украинци, Полјаци, Унгарци, Јапонци, румунски Евреи, Кореанци и јужни Кинези.

Индоманџуријанска група: Почеста застапеност на крвната група Б отколку А и вклучува Индијци, Роми, северни Кинези и Манџури.

Африканско-малазиска група: Малку поголема застапеност на крвната група А отколку Б, но најголем процент на крвната група 0. Оваа категорија ги вклучува жителите на Јава, Суматра, Африканците и Мароконците“.

Крвната група 0 била на темните раси, а крвната група 0 и А на белата раса.

„Пацифичко- американска група: Вклучува Филипинци, Индијанци од Северна и Јужна Америка и Ескими. Особено висок процент на крвната група 0 позитив и многу мал процент А, додека крвната група Б скоро и да не е застапена“.

Наследниците на темните раси со крвна група 0, а Индијанците биле Монголи со ДНК блиска на ДНК на Кореја и Тајванд, а мумиииите на белите Индијанци ја имале крвната група А со египетски хиероглифи, тн.грчко писмо итн. Ескимите се хранеле со риби со висок удел на незаситени масни киселини, спротивно на Белци.

„Австралиска група: Претежно се однесува на австралиските Аборицини и има висок процент на крвната група А (скоро исто како и западна Европа), висок процент (но не толку висок колку пацифичко-американската група) на крвна група 0 и ретки појави на крвната група Б“.

За да се појави крвната група А морало да има зараза од чумата на говедо, кое им припаѓало на белата раса, кај која предизвикала маласипаници. Австралијците немаат монголска коса и брада како јарец (едношилец) туку како на Белците.

„Миграцијата на првобитните луѓе кон климатски услови што не биле толку умерени резултирала во посветла кожа, помала коскена структура и порамна коса. Природата со текот на времето ги приспособила во новите предели на земјата што ги населиле. Луѓето отишле посеверно и развиле посветла кожа што била поотпорна на студот во споредба со темната. Посветлата кожа исто така била поспоспобна да го метаболизира витаминот Д во предели со пократки денови и подолги ноќи“.[17]

[17] Исто, стр. 30.

Се заклучува,темните имале поголема коскена структура во однос на белите.

Херодот, под III- 12, пиши: „Откако се распрашав кај тамошното население, видов многу необична работа. Имено, коските на оние што паднале во таа битка беа расфрлени, но одвоено на едните и на другите (коските на Персијанците лежеа одделно како што биле од почетокот одвоени, а на другата страна беа на Египќаните), и видов дека черепите на Персијците се така слаби, што, ако фрлиш само со камче, можеш да ги продупчиш, додека на Египќаните се така некако цврсти што и со голем камен да замавнеш, одвај би ги скршил.Причината за тоа, рекоа, е тоа што Египќаните-и, што се однесува до мене, јас лесно им поверував- почнувајќи уште од деца, си ги стрижат главите и коската, изложена на сончевите зраци, се стврднува. Благодарение на тоа, тие и не ќелават. Имено, во споредба со другите народи, најмалку можеш да видиш ќелави мажи меѓу Египтќаните. На тоа се должи, значи, цврстината на нивните черепи. А што кај Персијците черепите се слаби, ова е причината: од мали главите им се покриени зашто ги носат тие капи, тријарите. Дека е тоа така, видов. А тоа истото го видов кај Персијците и кај Папремис, каде што загинале заедно со Ахајмен, синот Дарејов, во борба со Либиецот Инар“.

Бидејќи се распаѓаат органските делови на коските, не може да се виде расата. Египќаните како војници имале Црнци, чии коски биле подебели од на Белците. Со тоа што и косата на темните е подебела, тие поретко ќелават отколку Белците.

„101. Полов однос сите овие Индијци за кои зборував имаат јавно, како животни. Бојата на кожата им е иста на сите, најслична на бојата на Ајтиопите...“.

VII-70: „Ајтиопите кои живееле на исток (во походот учествувале две ајтиопски племиња) биле во ред заедно со Индијците, а од другите Ајтиопи не се разликувале во ништо друго освен во говорот и косата; источните Ајтиопи имаат права коса, а оние во Либија- најкадрава коса од сите луѓе на светот. Тие Ајтиопи од Азија биле вооружени главно како Индијците, но на главата имале кожа одрана од челото на коњи, заедно со ушите и со гривата. Гривата им служела како гребен на шлем, а ушите од коњите стоеле црвсто исправени. Наместо штитови пред себе држеле кожи од жерави“.

Јужна Африка била споена со Индија- темните раси со заедничко потекло.

Според В.Ганонг,[18] долгите третирања со природни и синтетички MSH- препарати делува кај Црнците- веројатно со забрзување на синтезата на меланинотнивната кожа да потемни. Бидејќи ова не е случај кај Белците, овие немале врска со Црнците. Сè ова може да се потврти со наводот за Црнците во Атласот[19]: „Зарастувањето на брадата и телесното закосување слабо“. А.Тојбни за Монголите истакнува: „неговите прави чврсти влакна и тоа што таа е ретка освен на главата“. Па се потврдува заедничкото потекло на темните раси. Ова било спротивно на Белците со густа брада и тие биле обрастени по телото. Се наведе разлика дури и витаминот Д.

За Црнците во The Atlas of Mankind[20] стои: „Сончевата светлост која паѓа на кожата на телото му овозможува да го создава витаминот Д: мошне темната кожа ги отфрла поголемиот дел на сончевите зраци за кожата да би се заштитила од тропското сонце, ама во краевите каде што има малку сонце тоа може да предизвика недостаток на витамин Д“.

---

[18] W.F.Ganong (1979) ″Lehrbuch der Medizinischen Physiologie″, Springer- Verlag Berlin Heidelberg...

[19] DER GROSSE READER´ DIGEST WELT ATLAS (1966), VERLAG DAS BESTE G.M.B.H., Stuttgart- Zuerich...

[20] The Atlas of Mankind, © Mitchell Beazley Publishers and Rand NcNally & Company, 1982, на српски.

Herbert Went, во „Почнало во Вавилон“, пиши: Годината 1906 францускиот антрополог Лапиквус, африканските, азиските и океанските Црнци, ги сместил во една единствена затворена црнечка раса. Етнолозите одамна запазиле дека некои Папуи, или Негрити, се мошне слични со црниот Африканец. Луѓето со темниот тен, широкиот нос и одредената положба на влакната (на човечкото тело) антрополошки спаѓаат на иста група. Освен тоа, Црнците од Африка, Азија и Океанија имаат уште и некои заеднички особини во поглед на културата: од времето на матријархатот, верување на магии и во обожување на духови. Х.Џ.Велс пиши: „На андамските острови, мошне далеку од Австралија и од Африка, наидуваме на примитивни Црнци. Некоја жица скоро права црнечка крв може да се примети и во јужна Персија и по некои делови на Индија. Тоа се ‘азиски’ Негроиди. Малку или немалку докази биле дека сите црни луѓе, Австрилијанци, азиски Негриди и Црнци биле со едно исто потекло“. Се гледа заедничкото потекло на темните раси. Во прилог се додава дека Белците биле високи, а темните раси ниски. Во The Atlas of Mankind се наведува за Монголите со „ниско тело“, а за Бушманите и Хотентотите „ниски раст“. Вент кажува за „џуџести Бушмани“...„џуџести Негрити во подрачјата повлечени во западно- индиските малајски простори, Папуа на Нова Гвинеја“. Не само што Бушманот бил мал, поимот Пигмеј означувал припадник на мал по раст народ во Централна Африка. Нивна врска била со Индија и источно од неа. В.Џјурант пиши: Кинеските анализи од четвртиот век го опишуваат Јапонецот, како „патуљак“, со напомена дека „тие немале волови ни диви животни“. Ана Комнена пиши дека Печенецот бил мал патуљак во однос на крупниот Франк и тоа како печенски Пигмеј. О.Цирер вели Атила, кој бил кус човек. Потоа тој ги наведува Источните Готи: „Нивните кралеви потекнувале од родот на Амалите“. Амал (=а мал) означува само мал. Ова ни објаснува, Готите биле мали. Понатамну, тој за Готот Аларих, на страна 234, наведува: „малиот човек“. Тој продолжува: Хунот, духовен облик жолто видливиот патуљак на накострешен степски коњ. Готите обожувале Асенови богови, а Асен бил татарски=бугарски. Следи Готи=Татари=Хуни со својот Асен.О. Цирер пиши и за коњ „патуљак“-такви биле Монголите (Готите=Татарите=Хуните)

Кон ова да се додаде и влакнестиот покривач. Во Атласот се спомна: „во тропите, успеваат скоро без коса“. Ова не се совпаѓа со на животните на Белците, кои во поладните предели имаат и дополнителни влакна за заштита од студ.

Х.Џ.Велс[21] пиши: „Ама, меѓу бројните препреки и прекинувања...Во повеќето човечки подвидови во источна Азија и Америка, мада не кај сите, сега е заедничко: жолтастата кожа како кај биволот, правата црна коса, и често високи коски на лицето. Повеќето вроденици јужно од Сахара во Африка има црна или цркнаста кожа, сплоштени носеви, дебели усни и кадрава коса...“.

Се потврдува поврзаноста на исто генетско- географско подрачје на црната раса на луѓе со свои животни. Биволот бил монголско- индиско-афрички. Слонот бил индиско-афрички.Камилата им припаѓала на тие простори,како и магарето итн.

Бидејќи во Индија флората и фауната не содејствувала со белата раса, Белците таму дошле. Па имало темни Индијци и бели Европјани- без Индоевропјани.

Ова може да се потврди со биволот. Бидејќи тој им припаѓал на Монголите, Индијците и Црнците, а до новата ера дошол до Месопотамија, без Индоевропјани.

Следи кажаното укажува дека канибализмот бил поврзан со темните раси.

---

[21] Herbert George Wells, Историју света, 1929, Народно дело, Белград, стр. 61.

КАНИБАЛИЗМОТ НА ЦРНЦИ, ИНДИЈЦИ И МОНГОЛИ (ХЕРОДОТ)

Бидејќи Јужна Африка била поврзана со Индија, темните со исто потекло.

Во Преговорот, Хеленската историографија пред Херодот,[22] се наведува:

„Меѓу многуте уметности и науки ни ги оставил античкиот свет...

Посебно место во развојот на европската наука заслужува делото на Херодот...Историографијата почнува да се развива тогаш кога интересот за епот почнува да стивнува и кога Хелените излегуваат на светската сцена каде што доаѓаат во допир со источните народи, значи, на крајот на VII-от век и почетокот на VI-от век п.н.е., и тоа кај оние Хелени кај кои се развил и епот, т.е. кај малоазиските Јонци, се разбира под влијание на староисточните култури...Тие процеси земале посебен замав во Јонија. Со својот социјален и економски развој јонските градови, посебно Милет, биле далеку понапредни во споредба со полисите на Балканот...Секоја проза творба на самиот почеток кај Јонците се викала просто 'логос', што значи 'кажување', 'приказ', 'реч'...Најзначајни од помладите логографи бил Хеланик лезбјанинот, кој живеел приближно во исто време кога и Херодот и пишувал исто така на јонски дијалект, иако неговиот бил ајолскиот...".

„Биографските податоци за Херодот...431 г.п.н.е, како година на раѓањето на историчарот се добива 484 г. п.н.е. ... Херодот умрел меѓу 431 и 425 г. п.н.е. ...".

„Новелистичкиот став Херодот не го напушта...Што се однесува до јазикот, Херодот се јавува како претставник на јонскиот дијалект, уметнички стилизиран со додавање на старојонски елементи од Хомер, но и други поетски изрази и понекои атицизми".

Херодот пишел на јонски. Во македонскиот кралски двор од време на Архелај службен бил јонскиот, што продолжило сè до со Филип V и последниот Персеј.

Делото на Херодот во Александрија било преведено на коине- тој бил само Александријски Птоломејов јазик, со речник и граматик само од 300- та г. п.н.е.

Херодот, под II- 36, пиши: „Свештениците во други земји носат долга коса, а во Египет се стрижат...Половите органи ги оставаат како што се, освен оние што тој обичај го примиле од нив, а Египќаните се обрежуваат...

37. Бидејќи се прекумерно набожни, најмногу од сите народи, си вовеле вакви обичаи. Пијат од бронзени садови и ги мијат постојано, по цел ден, и тоа не само некој, а друг не, туку сите. Носат ленена облека, секогаш свежо испрана, и околу тоа најмногу настојуваат. Половите органи ги обрежуваат заради чистотија, претпочитувајќи поскоро да бидат чисти отколку убави. А свештениците на три дена си го бричат целото тело за да не им се најде на телото, додека вршат божја служба, ниту вошка ниту некоја друга гадинка...".

„103. Тоа правејќи го, минал преку целото копно, сè додека од Азија не преминале во Европа и не ги покориле Скитите и Трачаните. Мислам дека се тие најоддалечени народи до кои втасала египетската војска. Имено, и во нивните земји се среќаваат тие столбови, а понатаму веќе ги нема. Свртувајќи оттаму, тргнал назад и се нашол кај реката Фасис. Не можам со сигурност да кажам дали кралот Сесострид сам одвоил дел од своите трупи и таму ги оставил да се населат на таа земја или на некои од војниците им дошло преку глава неговото талкање, па си останале (околу реката Фасис).

---

[22] Херодотова историја, Завод за унапредување на стопанството на Р.Македонија, Скопје, 1998.

104. Излегува дека Колхите се Египќани. Тоа го зборувам доаѓајќи самиот до таков заклучок, уште пред да чујам од други. Бидејќи сакав да разберам, ги прашав и едните и другите, и се покажа дека повеќе Колхите се враќаат во спомените на Египќаните отколку Египќаните на Колхите. Египќаните рекоа дека тие Колхите ги сметаат потомци од Сесостридовие војници. Јас самиот заклучив и по тоа што тие се со темна кожа и кадрава коса. Па и со тоа не се доаѓа до којзнае што; и други има такви. Поголем доказ е тоа што единствени од сите народи Колхите, Египќаните и Ајтиопите отсекогаш си ги обрежувале срамните делови.Фојничаните и Сиријците, оние од Палајстина, самите признаваат дека тоа го научиле од Египќаните, додека Сиријците што живеат околу реката Термодонт и реката Партениј, а и Макроните, што се нивни соседи, велат дека не многу одамна го примиле тој обичај од Колхите. Од сите луѓе на светот единствено тие се обрежуваат,па излегува дека тие всушност го прават истото тоа што го прават и Египќаните. А од овие два народи, Египќаните и Ајтиопите, кој од кого научил, не можам да кажам. Во секој случај, тоа е еден стар обичај. А дека тоа другите народи го учеле кога доаѓале во допир со Египќаните, за тоа имам голем доказ. Имено, сите овие Фојничани, кои тргуваат со Хелада, веќе не го прават тоа што го примиле од Египќаните. Тие не ги обрежуваат срамните делови на децата што им се родиле подоцна“.

Обрежувањето било преземено од Црнците. Ова се потврдува што сè до денес Црнките се обрежуваат. Следи обрежувањето од Египет се проширило секаде.

III-38: „Според сето ова, мене ми се чини дека Камбис бил сосем растроен во умот. Инаку немало да оди на тоа да ги исмева и храмовите и обичаите. Зашто, кога би им се дало на сите народи да изберат и да кажат кои се најубави од сите обичаи, откако би ги проучиле, сите би ги избрале своите. Така, сите си мислат дека токму нивните обичаи се најубави. И, природно, никој не се потсмева со тоа, освен ако е луд. Дека така мислат сите народи за своите обичаи, има и многу други примери што го докажуваат тоа, а меѓу нив и овој. Дареј за време на своето владеење повикал Хелени од тие што биле таму и ги прашал за колкава сума пари би се согласиле да си ги изедат татковците кога тие ќе умрат. Хелените одговориле дека такво нешто не би направиле за никоја цена. Потоа Дареј повикал Индијци, таканаречени Калатијци кои своите родите ги јадат, и во присуство на Хелените преку толкувач, за да разберат и тие, ги прашал за колку пари би прифатиле да си ги изгорат родителите кога ќе бидат мртви. Тие надале голема врева и му рекле да внимава што зборува. Така е, значи, тоа со обичаите. Да, мене ми се чини дека Пиндар многу право кажал во песните кога вели дека обичајот е тој што управува со сите нас“.

„97. Тие биле сатрапиите и тоа биле даноците што морале да се полаќаат. Во врска со данокот, единствено ми остана неспомната персиската земја. Имено, Персијците живеат во земја неоптоварена со даноци. Има и други, пак, кои не морале да плаќаат никаков данок, но носеле подароци. Тоа се Ајтиопите кои се граничат со Египет, а кои ги покорил Камбис кога тргнал против Долговечните Ајтиопи и кои се населиле околу светата Ниса и приредуваат свечености во чест на Диониса. Тие Ајтиопи и нивните соседи се хранат со истото житно растение како и Калатајците од Индија, а живеалиштата се прават под земја. И Ајтиопите и соседите секоја трета година, уште и сега, во мое време, носат по два хојника суво злато, по двеста трупци абоносово дрво, по пет ајтиопски момчиња и по дваесет големи заби од слон. Колхите сами се обврзале да даруваат, и соседите, сè до планината Кавкас. Во

неа е границата на просторите што се под власт на Персијанците, додека на север од Кавкас уште не обрнуваат никакво внимание на Персијците. Оние, значи, уште и во мое време секоја петта година испраќаат дарови на кои се обврзале- сто момчиња и сто девојки. Арабите даваат по илјада таланти темјан секоја година. Освен даноци, значи, на кралот му се носат и тие дарови.

98. А тоа силно злато, од кое Индијците, како што е речено, му носат на кралот прав, го добиваа на ваков начин. На исток од индиската земја има пустиња. Индијците живеат најдалеку на исток од сите народи во Азија за кои се знае и за кои нешто сигурно се прикажува. Имено, од Индијците натаму, кон исток, поради песокта е пусто, ненаселено пространство. Индиски племиња има многу и тие не зборуваат ист јазик. Едни од нив се сточари, други не се, а некои живеат во речните мочуриша и се хранат со риба, и тоа сурови, што ги ловат движејќи се на чамци направени од бамбус. Еден чамец се прави од еден член од бамбус. Тие Индијци носат облека од лико. Откако од реката ќе окосат трска, ќе ја исчукуваат и потоа ја плетат како рогозина и ја облекуваат како оклоп.

99. Други Индијци, кои живеат на исток од овие, се сточари, се хранат со живо месо, а се викаат Падајци. Се прикажува дека имаат вакви обичаи: кога некој од луѓето снеможи, било жена или маж, ако е маж, го убиваат мажи, оние со кои е најмногу во дружба- велат, ако го разјаде болеста, ќе им се расипе месото. И да тврди дека не е болен, тие не го оставаат, туку го убиваат, и се гоштеваат. Ако, пак, снеможи жена, тие жени што најмногу живеат со неа го прават она исто што и мажите. А го колат и тој што ќе дочека старост, и си прават гозба. Но бидејќи бидуваат убивани од блиските, малку се оние што остаруваат. Имено, тие го убиваат секого и пред да западне во болест.

100. Други, пак, Индијци имаат друг, ваков начин на животот. Ниту убиваат нешто што има душа, ниту нешто садат, ниту имаат обичај да прават живеалишта. Се хранат со сурови растенија, а кај нив има и некое растение, некое како просо, и со таква големина. Тоа се зрнца во мешунки, така го јадат.[23] Кога некој од нив ќе се разболи, оди во пустината и лежи, а никој за него не се грижи ни кога умира ниту додека боледува.

101. Полов однос сите овие Индијци за кои зборував имаат јавно, како животни. Бојата на кожата им е иста на сите, најслична на бојата на Ајтиопите...“.

IV-26: „Се зборува дека Иседонците ги имаат овие обичаи. Кога ќе умре таткото на некој човек, сите роднини доведуваат добиток. Потоа, откако животните ќе ги заколат како жртви и ќе ги исечат на парчиња, го сечат телото на умрениот родител. Потоа целото месо го мешаат и приредуваат гозба. Главата, пак, на мртвиот ја оголуваат од влакната, ја исчистуваат и ја позлатуваат и потоа ја чуваат како нешто свето принесувајќи ѝ секоја година големи жртви. Секој син тоа му го прави на татка си, како што Хелените ги прават годишните помени.[24] Инаку, се зборува дека и тие се справедливи. Жените кај нив се сосем рамношравни со мажите.Значи, за Иседонците постојат веродостојни податоци“.

Наведеното се обичаи на Монголите и Индијците-да не се изумат и Колхите.

Од Источна Азија Монголите се селеле кон Запад- тие дошле на Кавказ итн.

---

[23] Белците стигнале во Индија, каде донеле свои култури. Пак, Александар Македонски заприметил иста сорта грав и ист крокодил кај реката Инд и Нил. Следи врска на Инд со Нил- и со слон, бивол...

[24] Многу нешта Хелените презеле од Месопотамија каде имало Црнци со канибалистички обичаи...

„61. Бидејќи во скитската земја има страшно малку дрва, се досетиле на овој начин да го варат место. Откако ќе го одерат животното, го тргаат месото и така коските ги соголуваат. Потоа распарченото месо го ставаат во некој тамошен вид котел, што е најсличен на лезбјанските кратери, само што е многу поголем. Месото, значи, го варат сложено во него, а под котелот ги запалуваат коските од жртвеното животно. Ако случајно немаат при рака котел, целото месо го ставаат во желудникот на добиточето, додаваат вода и одоздола пак ги потпалуваат коските. Тие горат многу убаво. Во желудникот има доволно место за месото од кое се извадени коските. Така, говедата сами себеси се варат, како и другите жртвени животни. Секое само си се вари. Кога месото е сварено, тој што го приредува жртвопринесувањето најпрвин му посветува на богот парчиња месо и дроб така што ги става пред себе. Жртвуваат и друг добиток, но најчесто коњи.

62. На другите богови им жртвувале на тој начин и таков добиток, а на Ареја поинаку. Во секоја управна област, на коишто е поделена скитската земја, на Ареја му имаат издигнато вакви светилишта. Снопови од суви гранки ставаат на куп, кој и во должина и во ширина изнесува по три стадија, а во височина помалку. Над тоа се прави четириаголна платформа.Три страни од тоа брдо од гранки се стрмни, а по едната човек може да се искачи. Секоја година довезуваат по сто и педесет коли суви прачки. Под влијание на дождовите и ветровите тие купишта постојано се улегнуваат и се смалуваат. Во тој куп во секоја област се забодува старински железен меч. Тоа е она што го претставува Ареја. На тој меч еднаш годишно му принесуваат жртви- рогат добиток и коњи, а освен тоа, му се жртвува и друго, повеќе отколку на другите богови. Од секоја стотина заробени непријатели по еден му се принесува како жртва на Ареја, но не на ист начин како добитокот, туку поинаку. Откако врз главата ќе му прелеат вино, човекот го колат на еден сад. Потоа садот го качуваат на брдото, она од прачките, и крвта ја излеваат врз мечот. Крвта, значи, се однесува горе, а на подножјето на светилиштето го прават ова. Го отсечуваат десното рамо, заедно со раката, од сите заклани мажи и сите тие ги фрлаат високо во воздухот, а потоа, откако ќе го заколат и добитокот што се жртвува, се разотидуваат. Рацете на жртвуваните луѓе каде што паднале таму остануваат, разделени од труповите.

63. Тие жртвувања се установени кај Скитите, а свињи немаат обичај да жртвуваат. Нив во таа земја вооопшто не сакаат ни да ги одгледуваат.

64. Што се однесува до воените обичаи, кај нив вака стојат работите.Скитот, кога за првпат ќе убие маж, се напива од неговата крв. Главите, пак, на сите оние што ќе ги убие во битка, му ги носи на кралот. Имено, ако однесе глава, добива дел од воениот плен што го ограбиле. Ако не однесе, не добива. Главата ја дере на овој начин: кожата ја расечува кружно во висина на ушите и, фаќајќи ја главата цврсто со раце, ја истргнува од кожата. Потоа, откако ќе го иструже месото со ребро од говедо, кожата ја гмечи со раце и таа омекнува. Така омекната, ја употребува како крпа за раце. Ја обесува на уздите на коњот што го јава и со тоа се гордее.Кој има најмногу такви кожи- крпи, тој се смета за најдобар воин. Многумина од нив од одраните кожи прават горни палта за наметнување сошивајќи ги како кожуви. А многумина ги одеруваат сосе нокти десните раце од мажите непријатели, кога се веќе жртвувани, и си прават капаци за своите тулови. Кожата од човек беше и дебела и сјајна, од сите кожи речиси најсјајна поради белината. Голем број Скити ги дерат ма-

жите цели и, откако ќе ја оптегнат кожата на дрво, така јавааат носејќи ја со себе. Што се однесува до тоа, такви им се обичаите.

65. Со главите, не на сите, туку само на најголемите непријатели, прават вака. Откако со пили ќе го остранат сето она што е под веѓите, черепот го исчистуваат. Потоа, ако е некој сиромашен, на черепот од надворешна страна му оптегнуваат само сурова воловска кожа и така го употребува. И тој што е богат исто така го обвива однадвор со сурова воловска кожа, но тој го позлатува одвнатре и потоа се служи со него како со пехар. А тие тоа го прават и со главите на родните доколку им станале подоцна непријатели или пак ако едниот се здобил со подобро место кај кралот од другиот. И кога ќе им дојде на гости некој од оние чиј збор има тежина, тие глави ги покажуваат и потцртуваат дека тие роднини им биле непријатели и дека тие ги совладале. Тоа го прикажуваат како доблест и јунаштво.

66. Еднаш годишно секој управник на областа во својата општина изнесува врчва со вино од кое пијат само оние Скити што имааат одземено живот на непријател. На оние што немаат извршено такво дело не им е допуштено да вкусат од тоа вино, туку, непочестени, остануваат настрана. Тоа за нив е најголем срам. Тие што имаат убиено многу голем број непријатели пијат истовремено од две чаши“.

Стјепан Антолјак[25] пише: „И додека Никофор со својата разулавена и недисциплинирана војска напредувал кон Сердика, Крум како наемници зел Авари и од околните склавинии, т.е. Словени од околните склавинии, како што пишува оној византиски анонимен писател од IX век.

Тоа биле оние склавинии, кои номинално ја признале власта на Византија, а меѓу нив секако бил и еден дел македонските склавини. Вооружувајќи сѐ што било способно за војна (па и жените), Крум ненадејно ги нападнал Византијците рано в зори (на 26.VII 811 г.) додека тие спиеле и им нанел страшен пораз. Овде загинал и т.н. ‘непријател на мирот’ Никофор, чиј што череп Крум го обложил со сребро и им дал на кнезовите Словени од негода пијат“.

Крум бил Бугарин=Татарин, чиј народен јазик бил татарски=чувашки. На просторите на Бугарите=Татарите биле Готите,а Татари или Хуни биле Монголите.

Херодот, под IV-106, пише: „Андрофагите имаат најсурови обичаи од сите племиња. Справедливоста ним ништо не им пречи ниту имаат некаков закон. Сточари се. Облека носат слична на скитската, а говорот им е посебен. Од сите овие племиња единствени тие се човекојадци “.

НА БИБЛИСКИТЕ ПРОСТОРИ ЖИВЕЕЛЕ ДВЕ РАСИ: БЕЛЦИ И ЦРНЦИ

Петер Адамо[26]вели: „За целите на оваа анализа, човечкиот род можеме да го поделиме на две основни раси: етиопска и палеарктичка...Етиопјаните, Африканци со темна кожа, најверојатна се најстарата раса и живеат во јужниот дел на Арабија и во Африка, јужно од пустињата Сахара...“.

„Со преселување и со вкрстување на човечките групи се јавиле подгрупи на населенија кои живееле на границите на овие татковини. На пример, во пределот околу пустината Сахара, Блискиот Исток и Сомалија имало мешање на Африканци и Кавкази...“.

---

[25] Стјепан Антолјак, Средновековна Македонија, том први, Мисла Скопје, 1985, стр. 185.
[26] Петер Џ. Д’ Адамо и Катерина Витни, Крвни групи и исхраната,Кал. фитнис 1996-Скопје, стр.356.

Х.Ц.Велс[27] пише: „Такви промени на населбите, такви номадски освојувања, утанчености, поново нови освојувања, и поново утанчености, што е сè повеќе вочливо по таа мена на човечката историја, нарочито се запазува во пределот околу Тигар и Еуфрат, кој е отворен од секоја страна пред оние големи простории што ниту се доволни суви да би биле пустињи, ни доволно плодни на нив да би се развила просветено население. Прв народ што можда образувал први градови во тој дел на светот бил народ Сумерци. Тој народ бил составен веројатно од црнопурасти луѓе сродни со Иберците или Дравидите. Сумерците се служеле со некој вид писма кои би ги врезувале во иловача, и таа нивна азбука е дешифрирана. Нивниот јазик бил сличен пред некласификованите кавказаки јазични групи отколку и со еден друг сегашни јазик. А тие поново јазици би можеле да се доведат во врска со баскискиот, и би можеле да претставуваат она што некогаш била нашироко распрсната примитивна јазична група, која се пружала од Шпанија и западна Европа, па до источна Индија, и допирала на југ до средна Африка.

Ископувањата кои ги вршел во текот на недавната војна капетанот Р. Кампбел Томсон во Еруду, откриле една рана неолитска земјоделска состојба уште пред пронајдувањето на пишењето и употребата на бронза. Во тоа пре-сумерско доба веќе се жнеела жетва со српови од иловача.

Сумерците ја бричеле главата и носеле проста волнена облека слична на туниката. Најпрво се населиле по долниот тек на големата река и недалеку од Персискиот Залив, кој се пружал во тоа доба за околу двеста и повеќе километри понатаму од својот сегашен врв. Сејс, во своето дело Вавилонски и асирски живот, мисли дека на 6500 години пред Христа Ериду се најдувал на морскиот брег. Сумерците ја појачувале плодноста на своите полиња, пуштајќи низ прокопите да брза вода, те така тие постепено постанаа мошне вешти хидротехнички инжинери. Имале добиток, магарења, овци и кози, ама не и коњи. Од нивните групици блатнени колиби создале градови, со храмови во облик на кула“.

„Од оние народи што семитски говореле,се појавија на западниот крај на таа земја номадски племиња, кои тргувале, се бореле и робеле Сумерци низ многу нарастувања. Тогаш најпосле се подигнува меѓу тие Семити еден голем водач, Саргон (2750. година пред Христа) кој ги обедини, те не само што ги покорил Сумерите, туку и своето владеење го проширил од Персискиот Залив на исток до Средоземно Море на запад. Самиот негов народ се викал Акадци, неговото царство е наречено сумерско- акадско царство.

Од доба на Саргон па до четвтиот или третиот век пред Христа, а за време од пред две илјади години, семитските народи имале првенство на скоро сиот блиски исток. Само, мада Семитите победиле и дале крал на сумерските градови, попростата семитска образованост ја надјачала сумерската просветеност. Дојденците ја научиле сумерската азбука (‘климатска’) и сумерски јазик, не воспоставувајќи никаква сопствена азбука. За тие варвари сумерскиот јазик постанал обележје на знаење и моќ кај варварските народи во Европа на Средниот Век. А таа сумерска наука располагала голема животна снага, оти нејзината судбина била да помине низ долги низови на војни походи и промени, што отпочнаа сега во долината на тие две реки“.

Па следи Сумерците биле Белци, а Акадците Црнци- „црноглави странци“.

[27] Herbert George Wells, Историју света, 1929, Народно дело, Белград, стр. 76.

„Кога народот на сумерско-акадско царство ја изгуби својата политичка и војна чврстина,започнаа од исток свежа навала на еден војноборен народ, Еламити, додека од запад насрнаа семитските Аморикани, те така тие меѓусебе го згнечиле сумерско- акадското царство. Еламитите биле народ со непознат јазик и раса, 'ни Сумери ни Семити', како што кажува Сејс. Средишниот град им бил Суза. Нивната археологија во поголем дел претставува уште неоткопан мајдан. И како за тоа вели Х. Џонстон, држи дека тие по свој тип биле негроиди. А една јака негроидна жица стварно и постои кај современото население на Елам. Амориканите, пак, биле од она исто стебло од кој и Аврам се позните Евреи. Амориканите се населиле најпрво таму каде се најдувало едно градче на горниот тек на реката, по име Вавилон. После стогодишно војување тие постанаа господари на сета Месопотамија под кралот Хамурабиј (2100. г. пред Христа), кој го засновал првото вавилонско царство.

А тогаш поново настана едно време мир и безбедност, со опаѓање на вистинското јунаштво, додека не почнаа по другите стогодини нови номади да ја преплавуваат Вавилонија, донесувајќи со себе коњи и војни двоколки, и воспоставувајќи го во Вавилон сопствен крал. Тоа сега биле Касити.

Горе уз Тигар, повеќе глинеста земја, каде прирачно погодни камења за клесање, уште додека Семитите не ги покориле Сумерите, еден семитски народ, по име Асирци, заснова неколку градови, меѓу кои главни биле Асур и Нинива. Нивниот посебен израз на лицето со долг нос и дебели усти бил мошне сличен на простиот тип на денешните полски Евреи. Носеле голема брада, долга коврџава коса, висока капа и долга хаљина. Непрестално со Хитите на запад взаемно се плачкале; а еднаш ги победил Саргон I ама поново се ослободија. Некое време нивната престолнина Нинива ја држел некој Тушрат, крал митански. Со Египет правеле сојуз против Вавилонија и биле египетски платеници. Војната вештина ја подигнале до висок степен, те така постанаа моќни плачкаши и почнаа да собираат данок. Најпосле, усвоија коњи и војни двоколки, се пресметувале за извесно време со Хетитите, те најпосле го освоиле под Тиглат- Пилесер I. Вавилон (околу 1100. год. пред Христа). Само што власта не се чуствувала сигурна на пониската постара и просветена земја, те затоа ја задржале како своја престолнина Нинива, тој семитски камен град, за разлика од Вавилон, семитски циглен град. Низ многу векови се колебала власта измеѓу Нинива и Вавилон, те час е каков Асирец, а час каков Вавилонец бил во состојба да изјавува како тој е 'крал на светот'.

След еден нов притисок од север, и поради населување на една нова група семитски народи, Арамејци, чиј главен град бил Дамаск, и чии денешни потомци се Сиријците, Асирија низ четири века не можела да се шири кон Египет. (Овде би можеле да приметиме како нема никаква врска вопшто измеѓу зборот асирски и сириски. Тоа е само случајност.) Асирските кралеви преку тие Сиријанци се бореле за надмоќ и продирање во југо-западен правец. Годината 745. пред Христа се појавил еден друг Тиглат Пилесер, Тиглат Пилесер III. Тиглат Пилисер од Библијата (II Книга Кралеви- XV 29. и XVI 7. и тн.). И не само што тој наредил селидба на Израилците во Медија (оние 'Изгубени Десет Племиња', чија судбина ги занимала толку радознали умови), туку победил и владеел со Вавилон, засновајќи го она што во историјата е познато како Ново Асирско Царство. Неговиот син, Шаманесер IV (II Книга Кралеви- XVII 3.) умрел за време опсадата на Самарија, и го наследил еден расипник, кој, во намера да ѝ поласка на вавилонската чуствителност, зел

старо акадско- сумерско име Саргон II. Тој изгледа прв пат ја наоружал асирската војска со железно оружје. Веројатно дека Саргон II. вистински спровел префрлување на оние Десет Племиња, на основ наредбата што ја издал Тиглат Пилесер III.

Вакво преместување на населението постанало мошне одреден дел на политичките начини во новото асирско царство. Целокупните народи, кое било тешко да се наоружат во нивната родена земја, се префрлувале во непознати краишта и меѓу туѓите соседи, каде една надеж за опстанок можела да лежи во покорноста пред највисоката сила

Саргоновиот син, Сенахариб, ги повел асирските чети на египетската граница. Тука Сенахерибовата војска ја сотрела чумата, и таа пропаст е опишана во деветнаесеттата глава Втора Книга Кралеви:

‘И се случи таа ноќ да слезе ангелот Господен, и ошина во логорот асирски сто и осумдесет и пет илјади; и кога станале тие рано другот утро, се гледа секаде лежеа мртви тела. Така отишол Сенахериб крал асирски, и се повратил, те живееше во Нинива.

Да го убијат најпосле неговите родени синови.

Сенахерибов внук, Асурбанипал (кого Грците го нарекле Сарданапал), успеал после да победи и некое време владее со долен Египет.

После Саргон II асирското царство траело само сто педесет години. Против него се здружиле свежи номадски Семити кои доаѓаа од југо-истокот, Халдејци,кои од север ги потопомгнувале два народи со ариски говор, Медијци и Персијци, те 606 година пред Христа ја зазедоа Нинива. И сега прв пат се појавуваат во својата историја народи кои говорат ариски. Тие слегуваат од северо-западните рамници и планини како жилави и војноборни групи племиња. Некои од нив одат во југоисточна Индија, носејќи со себе еден ариски диалект кој попозно се развил во санскритски, а други се вртат на старата просветеност. До сега номадските победници на земјоделските земји биле Еламити и Семити; а сега Аријани земаат на себе за некој шест векови победничка улога. Еламитите, пак, изчезнуваат од историјата.

Халдејското царство, со својата престолнина во Вавилон (Второ Вавилонско царство), траело под Небухадбезар Велики (Хебухаднезар II) и неговите потомци до 538. година пред Христа, кога подлегло пред нападите на Кир, основач на персиската моќ.

И така приказната се продолжува. Во 330. година пред Христа, како што тоа подоцна со повеќе поединости ќе го раскажиме, го посматрал еден грчки освојувач, Александар Велики,[28] убиеното тело на последниот персиски владетел.

Историјата на просветеноста околу Тигар и Еуфрат, за која до сега сме дале само прост извод, историјата е на наизменични освојувања, каде при прилика секое освојување старите господари и владеачките редови се заменувале со нови. Расата, како сумерска и еламитска, се претопувала, а јазиците им изчезнуваат. Асирците се претопуваат во Халдејците и Сиријците, Хитите ги губат своите обележја, Семитите, кои ги проголтеле Сумерците, им отстапуваат на тие нови господари од север. Медиците и Персијците се појавуваат место Еламитите, и арискиот персиски јазик владее над тоа царство сè додека ариски грчки не го исфрли од службена употреба.

Меѓутоа, од година во година ралото ја врши својата работа. Собирајќи се жетвата, градежниците градат како што му се порачува. Занаетчиите работат и доа-

[28] Никогаш немало „грчки освојувач, Александар Велики“. Па тој бил само единствено: македонски.

ѓаат сè до нови изуми. Се шири науката за пишење. Новости, коњ, кола со тркала и железото, се воведуваат и постанува дел на важното човечко наследство. На морето и по пустињите се зголемуваат количините на човечкиот промет, се прошируваат човечки појмови и се развива знаењето. Местимично се чини по кој чекор на назад, какви колежи, какви чуми; ама, историјата како целина непрекинато се проширува. Таа нова просветеност, која пуштила свој корен во пределот околу оние две реки, израснала низ четири илјади години како што би нараснало како дрво, губејќи сега една гранка, сега ја слиштуваме со бурата, ама секогаш растејќи и започнувајќи наново да расте. Се менувала владеачката раса; се менувал јазикот, ама развитокот останал битно ист. И после четири илјади години војниците и освојувачите уште секогаш срљат таму ваму низ неа, не разбирајќи ја, додека таа се развивала, и додека луѓето за тоа време (до 330. год. пред Христа) дошле веќе и до коњ, железо, азбука, пресметување, пари, далеку поразновидна храна и тканина, подалеку пошироко познавање на сè на светот отколку што тоа било кај Сумерците.

Времето поминало од доба на царството на Саргон I па до победата на Александар Велики над Вавилон, било, тоа да го нагласиме, како што долго време од Александар Велики до нашето доба. И пред времето на Саргон I луѓето биле населени по сумерската земја, живееле во организирана заедница со уредени земјоделски живот, и тоа бар за исто толку долго доба. Кога Ериду, Лагош, Ур, Изин и Ларса се појавуваат во историјата, по нив веќе е брзкрајна минатост.

И на писателот и на читателот му е најтешко да ја сфатат смислата на тие временски разлики. Половина на текот на целокупната човечка просветеност, како и клучевите на сите нејзини главни установи, треба да се побараат во добата пред Саргон I.

Напоредо со старите почетоци на просветености во Сумер се случувало слично и во Египет. Уште е нерешено прашањето кое од тие два почетоци бил постар или докаде им било заедничко потеклото и дека не случајно произлегле едни од други.

Историјата на нилската долина од почетокот на својата попозна историја па до времето на Алексдандар Велики била мошне слична на вавилонската историја. Ама, додека Вавилон бил отворен од секоја страна на навали, Египет бил заштитен од запад со пустиња, од исток со пустиња и море, а на југ имал само црнечки народи. Неговата историја спрема тоа е помалку испрекината со наезди на туѓи раси отколку што е случај си историјата на Асирија и Вавилон. И сè до пред осмиот век пред Христа, кога паднал под една етиопска династија, кога во неговата историја би се појавил каков освојувач, тој освојувач доаѓал преку суецки земјоуз од Азија.

Остатоци на каменото доба во Египет не се со сигурен датум. Меѓу нив има палеолитски како и неолитски остатоци. Не е сигурно дали неолитските пастири, чии тие остатоци, биле непосредни предци на попозните Египќани. Во многу нешто тие од своите следбеници сосем се разликувале. Ги сохранувале своите мртви; ама пред што би ги сохраниле, би ги исекле телата и очевидно јаделе некои делови. Тоа го правеле, изгледа од некое чуство на почитување спрема покојникот. Како за тоа вели Флајндерс Питри, ‘мртвите ги јаделе од почести’. Можда преживеаните се надевале дека така ќе задржат некој остаток од онаа снага и врлина што со нив изчезнале. Траги на слични дивјачки обичаји се најдени и во други могила расеани по

западна Европа при прилика ширење на ариските народи,а такви обичаји се распространети и по црнечка Африка, каде почнува да изчезнува тек во денешно доба“.

Канибализмот бил наследство на темните раси (Црнци,Индијци и Монголи).

„Околу пет илјади години или и порано пред Христа изчезнуваат трагите на тие примитивни народи, и на позорница се појавуваат први Египќани. Првиот народ напоредно бил низок степен на култура и градел колиби; подоцна веќе бил попросветен неолитски народ, ѕидал згради од опеки и дрво, место првобитните колиби, и употребувал камен. Наскоро потоа преминаа на бронзено доба. Се служеле со пишење со помош на слики, кои биле исто толку развиени како и сегашната азбука кај Сумерите. Веројатно во горен Египет провалил преку Аден од јужна Арабија некој свеж народ, кој мошне споро продирал кон делтата Нил. Др Валис Баџ говори за нив како за ‘освојувачи од Истокот’. Ама, нивните богови и нивните обичаи, како и нивното во сликите пишања, биле всушност многу подругчие од сумерските. Една од најраните познати божествени фигури есте фигурата боженски воден коњ, кој веќе само со тоа сосема е одредено афрички“.

Се потврдува, од Месопотамија сосе Египет била присутна црната раса луѓе.

„Нилската глина не е онака фина и пластична како сумерската, те Египќаните не ја ни употребувале за пишење. Само, место тоа почнале рано да се служат со листови од папирусова трска, од чие име и настанал сегашниот збор ‘папир’. Асирците при пишење се служеле со каков шилец или така изрежан печат, да остава клинести втисоци; Египќаните поново пишеле со четка, на која и должиме за далеку поголем израз овој друг начин на пишење.

Широките црти на египетската историја се попрости отколку што е случај во месопотамската историја. Давно веќе влегло во обичај египетските владетели да се делат во низ династии, и кога е говор за добите на египетската историја, обично се споменува првата, четвртата, четиринаесеттата и т. р. династии. Персијците после своето воспоставување во Вавилон најпосле ги победиле Египќаните. Кога најпосле 332. година пред Христа Египет паднал во рацете на Александар Велики, се завршила и владата на XXXI династија“.

„Робовите уште од најрани времиња се употребувани и да веслаат по галите, мада Тор (Старате Лаѓа) вели дека до Периклово доба (450. година пред Христа) не беа ни слободни Атињаните од тоа поштедени. Владетелите пронашле уште дека робовите се згодни и за нивните војнички превземања. Тоа беа луѓе без свое сопствено огниште,така не би имале разлог да дрдорат што не ги пуштат по куќите, оти немале ни дом во кој би се вратиле. Фараоните обично ловеле робови по Нубија како за своите походи во Сирија би имале црначки трупи. Во блиските врски со тие робовски трупи стоеле најамнички варварски трупи, кои владетелите ги земале во своите служби, и тоа не со вистинска сила, туку со подмитување, храна и плачка, и под тегоба оскудица. Во колку старата просветеност се развивала, со тоа повеќе најамничките армии го заменувале упишувањето на народот во војска, како што тоа било порано, додека во економскиот поредок постоела ропска работа во грпи сѐ поважен и позначаен чинител. Од рудникот, од каналот и од подигањето на ѕидовите преминале ропските чети и на земјоделство. Благородниците и храмовите почнаа да употребуваат на своите добра робови...“.[29]

Се говори за Белци и Црнци. Двете раси имале свои одвоени обичаји итн.

[29] Исто, стр. 115.

Се наведе: „Фараоните обично ловеле робови по Нубија како за своите походи во Сирија би имале црначки трупи“. Па се говори за Црнци како црнечки трупи.

Се повторува дека темните раси биле канибалисти- си ги јаделе дури своите.

„Остатоци на каменото доба во Египет не се со сигурен датум...Ги сохранувале своите мртви; ама пред што би ги сохраниле, би ги исекле телата и очевидно јаделе некои делови. Тоа го правеле, изгледа од некое чуство на почитување спрема покојникот. Како за тоа вели Флајндерс Питри, ‘мртвите ги јаделе од почести’...“.[30]

„Околу пет илјади години или и порано пред Христа изчезнуваат трагите... нивните богови и нивните обичаи, како и нивното во сликите пишања, биле всушност многу подругчие од сумерските. Една од најраните познати божествени фигури есте фигурата боженски воден коњ, кој веќе само со тоа сосема е одредено афрички“.

Се потврдува, од Месопотамија сосе Египет била присутна црната раса луѓе.

Во Северна Африка сѐ до со Месопотамија живееле покрај Белци (Сумери и Египтјани со закосени очи)[31] и Црнци- Црнци биле Акадците, според авторите, „црноглави странци“. Тие си имале свои одвоени јазици,со кои тие меѓусебно општеле.

Во прво време се пишело одвоено, потоа заедно, и биле создадени дворасни јазици со пелазгиски слова-на Белците. Како староегипетски дворасен бил сиријски арамејски јазик. Од арамејски бил новоперсиски по 515 г.п.н., а од староегипетски коине од 300 г.п.н.е. За време на Птоломеите бил реформиран староегипетски и бил создаден коптски јазик со кого говореле фараоните пред да биде вклучен староегипетски јазик. Бидејќи Египтјаните и Сумерите имале исто потекло од Левантот, тие биле еден ист бел народ со ист јазик. На нивните простори се појавило еврејството.

Египтјаните како Белци не биле канибалисти- канибалсти биле Црнците.

ЕГИПТЈАНИТЕ КАКО БЕЛЦИ НЕ БИЛЕ КАНИБАЛИСТИ (ХЕРОДОТ)

Египјаните како Белци со закосено очи жртвувале животни, а никако луѓе.

Херодот, под II- 41, пиши: „Сите Египќани жртвуваат бикови и телиња, а крави не смеат да жртвуваат, зашто тие ѝ се посветени на Исида. Кипот на Исида претставува женски лик со бикови рогови, исто како што Хелените ја прикажуваат Ио. Сите Египќани, без исклучок, од секој друг добиток најмногу ги почитуваат кравите. Поради тоа ниту маж Египќанец ниту жена никогаш не би бакнале Хелен в уста, ниту се служат со нож, ниту со шиш, ниту со грне што му припаѓа на некој Хелен. Нема да касне ни месо, дури и од чист бик ако било исечено со хеленски нож. Пцовисаните говеда ги погребуваат на овој начин: кравите ги пуштаат по реката, а воловите сите ги закопуваат во предградијата, и тоа така што едниот или двата рога им стрчат за да се обележи местото. Кога ќе изгнијат и ќе помине едно определено време, во секој град доаѓа сплав од островот што се вика Просопитида. Тој остров е на Делатата и неговиот обем изнесува девет схојна. На тој остров Просопитида има многу други градови, а оној од којшто се сплавовите за однесување на коските од говедата се вика Атарбехис. Во него има свет храм на Афродита. Од тој град тргнуваат едни луѓе во едни други градови и тие, откако ќе ги откопаат, сите коски ги закопуваат на едно место. На ист начин како говедата го погребуваат и

[30] Исто, стр. 80.
[31] Ристо Ивановски, Македонците постари од библиските Ездра-Евреи, Битола, 2017.

другиот добиток кога ќе пцовиса. И за нив си установиле такви обичаи. Домашните животни тие не ги убиваат.

42. А оние што го почитуваат Зевс Тебантски или живеат во Тебанската област, сите тие не жртвуваат овци, туку кози. Не почитуваат сите Египќани исти богови. Заеднички им се само Изида и Осирис, за кого мислат дека е Дионис. Нив сите еднакво ги почитуваат. Оние пак што го почитуваат Мендет или живеат во мендејската околина на жртвуваат кози, туку овци. Тебанците и другите кои, преземајќи го тоа од нив, не жртвуваат овци велат дека тој обичај си го вовеле ова. Херакле во секоја цена сакал да го види Зевса, а Зевс не сакал да биде виден од него. Бидејќи Херакле постојано молел, Зевс најпосле го смилил ова. Откако одрал еден овен, му ја отсекол главата и си ја ставил на својата глава, а го навлекол и руното и таков му се покажал на Херакла. Оттогаш Египќаните и Амонијанците кои се доселеници и од Египет и од Ајтиопија и кои зборуваат некој мешан јазик од двата. Јас мислам дека Амонјанците по ова го добиле името: Амон Египќаните го викаат Зевс.Од оваа причина, значи, Тебанците ги сметаат овните свети и не ги жртвуваат. Сепак, во еден ден во годината, на празникот на Зевс, колат еден овен и, откако ќе го одерат, на ист начин како што направил богот, главата и руното му ги навлекуваат на Зевсовиот кип и потоа пред него го донесуваат кипот на Херакле. А откако ќе го направат тоа, сите што се околу светиот бик се удираат в гради, а потоа овенот го погребуваат во света гробница.

43. За овој Херакле сум чул приказна дека бил еден од дванаесетте богови. А за оној Херакле, когошто го знаат Хелените, никаде во Египет не можеше да се чуе ништо. И дека Египќаните не го презеле тоа име (на Херакле) од Хелените, туку поскоро Хелените од Египќаните и дека тоа се тие Хелени кои му ставиле име Херакле на Амфитрионовиот син, јас имам многу докази дека е тоа така. Меѓу нив и тоа што родителите на тој Херакле биле Амфитрион и Алкмена, а тие од дамнина влечат лоза од Египет. Потоа, Египќаните велат дека не ги знаат имињата ниту на Посејдон ниту на Диоскурите, ниту тие богови ги имаат примено меѓу другите свои богови. Ако тие презеле име на некое божество од Хелените, за тоа требаше не бледо, туку сосем добро да се сеќаваат, како што јас мислам и како што ме учи паметот, ако уште тогаш Египќаните се занимавале со морепловство, а и некои Хелени биле морепловци. Јасно е дека Египќаните поскоро ќе ги научеле имињата на тие богови отколку на Херакле. Туку Херакле е некое старо египетско божество. Како што самите кажуваат,тоа било седумнаесет илјади години пред да завладее Амасис, кога од осум станале дванаесет богови, меѓу кои сметаат дека било и Херакле.

44. Сакајќи да дознам за тие работи нешто сигурно од оние од кои можеше да се дознае, отпловил во Тир, во Фојникија, зашто бев разбрал дека таму има храм што му е посветен на Херакле. Го видов храмот богато дотеран и со многу други украси, а имаше и два столба од кои едниот од суво злато а другиот од смарагд што ноќе силно светеше. Кога стапив во разговор со свештениците на тој бог, ги прашав колку време има откако е изграден тој храм. Открив дека ни тие не се согласуваат со Хелените. Рекоа дека тој храм е изграден кога е основан градот Тир, а откако е населен Тир има две илјади и триста години. А во Тир видов и друг храм на Херакле, кого го викаат Херакле Тасиски. Тогаш отидов и на островот Тасос. Таму најдов храм на Херакле изграден од Фојничаните кои го подигнале кога испловил на Тасос барајќи ја Европа. А тоа се случило пет човечки поколенија пред да се појави

во Хелада Херакле, синот Амфитрионов. Истражувањата јасно покажуваат дека Херакле е старо божество. Затоа јас мислам дека најисправно постапиле оние Хелени кои им изградиле храмови и почитуваат две божества со име Херакле, па на едниот му жртвуваат како на бесмртен олимписки бог а на другиот како на мртов херој.

45. Хелените зборуваат и многу други неверојатни работи. Несериозна е од нив и оваа приказна за Херакле. Тие прикажуваат дека Египќаните, кога Херакле дошол во Египет, откако го овенчале, го извеле со свечена процесија, сакајќи да му го принесат како жртва на Зевса. А тој, иако дотогаш бил мирен, тогаш, кога почнале да го посветуваат пред жртвеникот, почнал да се брани и сите ги испобил. За тие Хелени што зборуваат така јас мислам дека не го познаваат наравот на Египќаните и дека сосем не ги познаваат нивните обичаи. Како тие, што сметаат дека е грев да се жртвува кое и да е друго животно освен свиња, теле, бик и гуска, би принесувале како жртва човек ? А освен тоа, како Херакле, кој бил еден, и тоа човек, како што тие кажуваат, би бил во состојба да убие толку десетици илјади луѓе ? И, нека ни бидат милостиви боговите и хероите нам што толку многу зборуваме за нив!

46. А Египќаните што ги споменав, не жртвуваат кози и јарци поради ова. Мендесијците сметаат дека Пан е еден од осумте богови, а за тие осум велат дека настанале пред дванаесетте богови. Кипот на Пан, вистина, и сликарите и вајарите го прикажуваат, како и кај Хелените, со козјо лице, а и нозе на прч, иако не мислат дека е тој таков, туку сметаат дека е ист како и другите богови. Поради што тие претставуваат таков, мене не ми е згодно да зборувам. А Мендесијците ги почитуваат сите кози, но повеќе прчовите отколку козите, а пастирите на козјите стада уживаат поголема чест. Од нив, пак, најмалку еден по кого, кога ќе умре, настанува голема жалост во целата мендетска област. Прч на египетски се вика ‘мендет’, а така тие викаат и богот Пан. А во времето кога јас бев во таа област, се случи чудо. Еден прч ѝ се качи на една жена и ја имаше. Тоа се случи пред очите на сите.

47. Свињата, пак, Египќаните ја сметаат за нечисто животно. И ако некој од нив, поминувајќи покрај свиња, биде допрен до неа, сосе алишта влегува во реката и се бања. И во Египет од сите луѓе единствено на свињарите, дури и да се родени Египќани, не им е допуштено да влегуваат во храм, и никој не сака да им даде своја ќерка за жена ниту некој зема нивна ќерка, туку свињарите меѓусебе се мажат и се женат. Сметаат дека не е во ред да им жртвуваат свињи на други богови, туку само на Селена и на Дионис, и тоа само во времето кога е полна месечина. Само тогаш и јадат свинско месо, кога ќе принесат таква жртва. Има една приказна што се раскажува кај Египќаните, зашто на други празници се вцасуваат да жртвуваат свиња, а на овој го прават тоа, но мене, иако јас знам, навистина ми е многу непријатно да кажам. А на Селена вака ѝ жртвуваат свињи: кога свињата ќе ја заколат, крајот на опашката, слезината и цревната ципа ќе ги стават заедно и ќе ги прекријат со целото сало од животното, она од стомакот, и потоа тоа го запалуваат на оган. Другото месо го јадат, но само кога е полна месечина, кога и се принесуваат тие жртви, додека во друг ден никакво не би каснале. Сиромашните луѓе поради немаштија обликуваат свињи во тесто, потоа тоа го печат и го принесуваат како жртва.

48. На празникот на Дионис, пак, всушност вечерта пред празникот, секој пред порта ќе заколе гуде и потоа гудето го дава да се однесе назад кај свињарот од кој го што го купил.Друго, освен тоа гудињата, Египќаните на празникот на Дионис

прават речиси сѐ исто што прават и Хелените. Наместо фалоси тие измислиле и си прават кукли големи колку еден лакот, чии делови се движат со помош на конец, и нив жените, одејќи по селата, ги носат и постојано го креваат и го спуштаат срамниот дел, кој не е многу помал од целата кукла. Пред нив оди свирач на кавал, а жените го следат и пеат песни во слава на Дионис. Зошто е срамниот дел толку голем и зошто само тој е подвижен, за тоа си постои една верска приказна што се прикажува.

49. Јас мислам дека уште Мелампод, синот Амитеонов, бил некој не што не знаел, туку бил добро запознаен со жртвувањето. Имено, Мелампод е тој што на Хелените им го кажал и името на Дионис и за жртвувањето и за процесијата со фалосот. Тој им ја кажал, но не ја сфатил точно приказната. Подобро ја објасниле мудреците по него. Но сепак, Мелампод е тој што ја установил свеченоста со фалосот во чест на Дионис и Хелените од него научиле и го прават тоа што го прават. Јас тврдам дека Мелампод, кој бил мудар маж, ја научил пророчката вештина и, научувајќи и многу други работи од Египќаните, сето тоа го пренел кај Хелените, како и култот на Дионис, иако нешто малку поинаков отколку кај овие. Нема да кажам дека култот на тој бог се појавил во исто време кај Египќаните и кај Хелените. А сепак, некако најмногу врувам дека Мелампод го научил тој култ на Дионис и од Кадмо од Тир и од оние што дошле заедно со него од Фојникија во земјата што денес се вика Бојотија.

50. Впрочем, имињата на речиси сите богови во Хелада дошле од Египет. Дека дошле откај барбарите, открив испитувајќи. Најмногу, пак, верувам дека се дојдени од Египет, зашто освен на Посејдон и на Диоскурите, како што и порано го кажав тоа, и освен на Хера, Хестиј, Темида, Харитите и Нереидите, имињата на другите богови отсекогаш постоеле во земјата на Египќаните. Го зборувам она што го кажуваат самите Египќани. А имињата на овие богови за кои Египќаните велат дека не ги знаат, јас мислам дека Хелените ги имаат примено по име од Пелазгите, освен Посејдон.За тој бог, пак, чуле од Либијците. Никогаш никаде името на Посејдон не се споменувало освен кај Либијците, и тие тој бог го почитуваат отсекогаш. А Египќаните воопшто не почитуваат херои.

51. Тоа, а освен тоа и нешто друго што ќе кажам, Хелените го примиле од Египќаните. Но да прават кипови на Хермес со исправен полов орган не научиле од Египќаните, туку од Пелазгите, и тоа први од сите Хелени почнале тоа да го прават Атињаните, а другите го прифатиле од нив. На Атињаните тогаш, кога веќе се сметале за Хелени, Пелазгите им се населиле во земјата, поради што и овие почнале да се сметаат за Хелени. За што зборувам, знае оној што е упатен во мистериите на Кабејрите, што ги празнуваат Самотрачаните откаде ги примиле од Пелазгите. Тие Пелазги, кои им станале сожители на Атињаните, порано живееле на Самотрака (и Самотрачаните тие мистерии ги примиле од нив). Кипови, значи, на Хермес со кренат срамен дел први од сите Хелени направиле Атињаните, а тоа го научиле од Пелазгите. Пелазгите си имале некоја верска приказна за тоа (тоа се објавува при верските обреди на Самотрака).[32]

---

[32] I- 135: „Туѓински обичаи Персијците прифаќаат најмногу од сите народи.Носат медска облека, затоа што виделе дека е поубава од нивната, а за војна ги прифатиле египетските оклопи. Се оддаваат на на различни уживања за кои ќе разберат,па така, од Хелените научиле да општат со мончиња. Секој од нив се жени со многу законски жени, а имаат и држанки, а тоа уште повеќе отколку жени“.

52. Порано Саматрчани се молеле на богови општо и им принесувале жртви-така јас знам зашто тоа го чув во Додона- не споменувајќи никого од нив ни по име ни по прекар. По име едноставно ги немало чуено. Ги нарекле богови затоа што тие ги поставиле сите работи и сè распределиле. Поминало многу време додека не дошле од Египет имињата на другите богови (имено, за Дионис разбрале многу подоцна) и потоа за тие имиња барале пророштво во Додона (се смета,пак, дека тоа пророчпиште е најстаро од сите хеленски пророчишта и во тоа време единствено). Кога, значи, Пелазгите го прашале пророчиштето во Додона дали да ги прифатат имињата што им дошле откај барбарите, им било одговорено да ги прифатат. И од тоа време тие при жртвувањето им се обраќале на боговите со имиња. А од Пелазгите подоцна ги примиле и Хелените.

53. За тоа од каде потекнува секој од нив, дали тие сите постоеле отсекогаш, како воопшто изгледаат, Хелените не знаеле до скоро, што се вели, до вчера. Мислам дека Хесиот и Хомер се постари од мене четиристотини години, не повеќе. А тие се тие кои на Хелените им го направиле родословието на боговите, им дале имиња, им ги распоредиле почестите и вештините и ги опишале нивните ликови. А што се однесува до поетите, за кои велат дека живееле пред овие двајца, јас барем мислам дека живееле по нив. Првото за нив го зборуваат свештеничките во Додона, а второто, она за Хесиод и Хомер, е мое милење“.

Редакцискиот одбор на Пизистрат (6 век п.н.е.) составил дело Илијада од три генетско- географски подрачја со магаре и шафран од Египет сè до со Месопотамија,[33]говедо и коњ од Бригија со Пелагонско Езеро (источно Море, а запад висока планина Баба) како Битолско блато сè до 1963 година и Јадранските Острови.

„118. Кога ги прашал свештениците дали Хелените за настаните околу Илиј прикажуваат празни работи или не, вака за тоа кажаа, велејќи дека тоа го знаат од исказите на самиот Менелај. По грабнувањето на Елена голема хеленска војска, помагајќи му на Менелај, дошла во тевкридската земја...

119. Кога Менелај втасал во Египет и отпловил во Мемфис и откако кажал како навистина било, бил мошне гостољубиво пречекан и ја добил назад Елена, која таму не видела ништо лошо, а освен тоа, му било дадено и целото негово благо. Иако бил примен така, Менелај се покажал многу несправедлив кон Египќаните. Имено, кога сакал да отплови, бил спречен од неповолни услови за пловидба, а бидејќи тоа потрајало подолго време, тој смислил безбожна работа: зел две дечиња од тамошни луѓе и ги заклал како жртва за смирување на ветровите. Потоа, кога се разбрало што направил, Египќаните го намразиле и се дале во потера по него, а тој со бродови побегнал во Либија. На која страна свртел оттаму, Египќаните не знаеа да кажат. Рекоа дека од тоа знаат понешто зашто истражувале, а сето она што се случувало кај нив, го знаат со сигурност и тоа го кажуваат.

120. Тоа ми го кажаа египетските свештеници, а јас на тоа што е кажано за Елена, таа сигурно ќе им биде вратена на Хелените, сакал Александар или не. Секако, ни Пријам ни другите негови блиски не биле така побркани во умот за да сакаат да го изложуваат на гибел и својот живот и животот на своите деца и градот, само за тоа Александар да ја има за жена Елена...“. (Хелена=х Елена, Р.И.)

Поимот Хелени се среќава во Илијада, која била дело на Редацискиот одбор на Пизистрат (6 век п.н.е.). Во делото постој Тројански коњ, само променет бокал

[33] Во Атина се ковала пара со лик на буф,а тој ја претставувал Семирамида, но не божицата Ма=Му.

за вино од Гилгамешовиот еп-другото останало исто.Бидејќи во Месопотамија сосе Египет живееле двете раси, човечки жртви на Црнците било внесено во делото итн.

Како што направил Пизистрат (6 в.п.н.е.) направил и Ездра (5 в.п.н.е.) со Библијата, во која внел разни преданија, митови итн. од Месопотамија сосе на Египет.

Херодот, Тукидид, Платон... и Александар Македонски не познавале Евреи.

Еврејски етнички народ никогаш немало- Евреите биле само монотеисти.

МОНОТЕИЗМОТ БИЛ ИЗМИСЛЕН ЗА ДА СЕ СОЗДАДАТ ЕВРЕИ

Владимир Алексејевич Истархов[34]пиши: „Раширено е мислење дека Евреите први ја измислиле еднобожната (монотеистичка) религија. Всушност еднобножната религија не ја измислиле Евреите, туку таа е измислена за Евреите. Историски први монотеисти бил египетскиот фараон Аменхотеп IV (1389- 1358.г. пред н.е.), кој своето име го променил во Ехнатон (оној кој му е угоден на богот Атон). Ехнатон бил револуционер и спровел грандиозна револуција во религијата, во световниот и економскиот живот на Египет. Како сите 'професионални револуционери' Ехнтатон, спрема Кломов, ги имал сите особини на физички изрод: фигурата на хемафродит (мошне широки женски колкови и истурени гради); неправилен, искривен и издолжен облик на глава, која тој ја криел испод специјалната капа; мошне тенок и слаб врат. Очигледно дека тоа е дегеративно вродено тело на Ехнатон не можело да води потекло од двајца Египќани чиста крв.

Ако го погледате Бафометот- симболичен сатански лик на ѓавол и го споредите Бафометот со Ехнатон, сличноста ќе биде повеќе отколку очигледна. Спрема современите податоци Ехнатон и неговата сестра-жена Нефертити биле претставници на вонземјени сатанистичка цивилизација од соѕвездието Сиријус. Ехнатон бил оженет со родената сестра Нефертити, која имала исто така изродена глава (скриена испод специјакна капа) и тенок долг врат. И сите нивни ќерки имале исти особини на дегенеретици. Наравно, Евреите ја пропагирале Нефертити како симбол на женска убавина. Сѐ е така, како што е прифатено кај Евреите, унакакажаното треба да се сматра убаво.

Ехнатон го забранил знаењето за мноштво Богови и го забранил главниот Бог на Египет- Богот на сонцето Амон. Вместо Амон Ехнатон пропагирал еден едини бог- богот на сончевиот диск Атон. Ехнатон не само потполно да го забранил споменувањето на Богот Амон, туку и забранил да се изговара и пиши на папирус и камен само името Амон. Ама тоа му било малку. Ехнатон е еден од првите кој почнал да ја преработува историјата. 'Тој наредил на илјади споменици на културата да се избриши и уништи името Амон. На sидовите, на столбовите, во длабината на гробниците- секаде се упирало оштрото око на Ехнатовите луѓе неумојливо да го избришат името на Богот Амон и Божицата Мут, неговата сопруга. Да се разбие името на Богот- значело да се убие неговата душа, да се сведат на нула неговите победи и освојувања'. Тоа претставувало преработка и фалсификување на целата историја на Египет. Светилиштата на древните египетски Богови биле оскрнавени и оплачкани.

Ехнатон не трпел другчие мислење, слобода на информација, настојувал кон концетрација на власта, бил од првите идеолозо на комунизмот. Ехнатон не можел

[34] VladimirAleksejevič Istarhov, Udarac ruskih bogova, Moskva, 2000, стр. 24.

долго да се изживува над Египет. После 16 години е свргнат и на власт дошол Тутанхамон. Атоновите храмови исто така се срушени, а името Ехнатон не само да е подвргнат на исмејување, туку е и забрането да се споменува. Го називале ‘свргна злочинец Ахетатон’.

Ама на општа жалост, делото на ‘свргнатиот злочинец’ Ехнатон, не умрел. Духовните ученици и наследници на Ехнатон постанале древните Јесеји, кои живееле во комуни. Кај древните Јесеји подоцна стражирал сатанистот Исус Христос.

Принципот на древните Јесеји го зел за основ основачот на Баварските Илуминати Адам Вајсхаупт и разработил строго поверлив документ под назив ‘Нов завет на сатаната’. Преземајќи од Вајсхаупт основните принципи 5 години пред излегувањето на коминистичкиот Манифест, Теодор Дезами издал книга ‘Кодекс на заедништво’. Сатанистот и масонот 31. степен Карл Маркс и Фридрих Енгелс внимателно ги препишале од Дезами сите коминистички принципи и сè тоа го изложиле во својот Манифест на комунистичката партија. Заправо поради таа книжица се пролиени реки крв. Зад сè тоа невидливо стои Ехнатон. А зад Ехнатон стои сатаната Луцифер (буквално значење ‘носител на светлоста’ или ‘утринската ѕвезда’). Луцифер има уште едно име- Озирис. Спрема веруваата на древните Египќани Озирис била ѕвезда која паднала на земјата. А Озирис (Луцифер) дошол од сосвездието Сиријус. Тоа се сите претставници на расата Сиријус. И сите египетски пирамиди и Сфинги се усмерени спрема Сиријус.

Така светската историја не почнала вчера и има далеку подлабоки корени, отколку што се чини на прв поглед.

Монотеизмот (еднобошство) капитално го затворил знаењето и ја унакажал разнобојноста, повеќеполарноста, повеќеснажната слика на светот.

Спрема Библијата татко на монотеизмот е Авраам. Авраам, како и Ехнатон, бил родоскрвнавеник, оженет со сопствената сестра Сара (Битие 20:12). Родоскрвнување е кај сатанистите- света ствар. Ама Авраам отишол уште понатаму. Тој не само да ја искористил својата сестра, туку и постанал свој сводник, кој себе си организирал добар живот, подметнувајќи ја својата сестра-жена Сара вкревет на фараонот (Битие 12:13-16) и на царот Авимелех (Битие 20:2)“.

„Пред еднобоштвото на земјата многу илјади години доминирало многубоштво и заедничка ведска религија (од зборот ведати, то ест знаење). Да заприметиме дека со терминот ‘многубоштво’ Евреите називале не една религија, туку сите оние религии, кои не биле еврејски. Самиот термин ‘многобоштво’ (на руски ‘језичество’-прим.прев.) доаѓа од зборот ‘језици’ и означувал религија на народот кој има другчиј јазик, религија на други народи.

Всушност еднобоштво- тоа е национална разновидност на ведизмот- единствена религија за сите многубошци. Ама Евреите се трудат да не се разликува општиот корен на ведизмот и националната разновидност- многубожество. За нив сè тоа е едно исто- многубошество. И вистина, во ведизмот и во сите многубоштва богот не е еден, богови се многу.

Ипак, Евреите не се доследни во своето еднобожество. Прво, христијанскиот Бог- тоа не е општочовечки Бог, тоа е чисто еврејски бог, кој се грижи само за Евреите, а другите народи чинат секако гадост. А кој тогаш ќе се грижи за другите народи, ним исто така им се потребни свои Богови, бидејќи еврејскиот Бог сакал на нив да плука.

Второ, во Библијата еврејскиот Бог (Јахве) се бори со Богот Ваал и Богот Астарт и ги победува. Ипак, ако Бог е едини и други Богови нема, со кои тогаш тој се борел, и кого тој го победил, и откаде тие дошле, тие други Богови ? Ако еврејскиот бог ги победил многубожачките Богови, тое не значи дека ги уништил. Боговите се бесмртни, и еврејската победа носи привремен карактер. Животот е променлив.

Победените многубожечки Богови во Ерата Водолија поново ќе се исполнат со првобитната ариска снага и ќе го удават еврејскиот ѓавол.

Трето, ако со текот на целите сите свети писма Единствениот Бог гневно призива да не се верува во други Богови, тогаш значи за неговата љубомора постојат разлози- другите Богови реално постојат, иначе зошто така тој би се трзал.

Четврто, самиот збор 'Елохим' со кој на различни места се назива бог, буквално не означува бог, туку богови во множина.

И понатаму: петто и десетто.

Христијаните, формално признаваат само еден Бог, ипак цивилизацијата на Боговите не се потполнува само со едно битие. Постои кај нив и ѓавол, кој има снага да се бори со самиот бог.

Потоа, однекаде непознато се појавуваат ангели. Откаде тие дошле ? Кои се тие ? Какви се нивните можности ? Библијата на такви прашања не одговара. Јасно е едно, тие битија се изнад луѓето- тоа е од светот на боговите. Богот, ѓаволот, анѓелите, арханѓели, серафими, херувими, апостоли, богородица, пророци, светци итн.- тоа сите се боженствени створови со различнио нивоа. И ето, поново се суновративме во многубоштво, каде постои мноштво вонземјени битија и меѓу нив еден главен. И во било кое многубоштво меѓу Боговите нема еднаквост, постои субординација. На пример, во грчкото и римското многобожтво Зевс (Јупитер)- тоа е врховен Бог, а Хера, Венера, Марс, Аполон, Ерос итн.- се Богови на второ нивоа.

Тоа еднобоштвото да е- фикција и евтина демагогија,- тоа му е јасно на секој човек кој мисли. Ни во една религија на чист монотеизам никогаш немало. Ама секогаш кога некоја демагогија долго постои, треба да се постави прашањето: 'На кому тоа му е погодно ?'

Што е тоа христијанство (и сите други еднобожачки религии) во глобала ? Тоа е тврдење дека Бог- е еден. Ако во комунизмот се уништува приватната сопственост, тогаш монотеизмот се труди да уништи сѐ приватно, посебни, различни Богови кај целото човештво.

Разликата е само во тоа што, одземајќи ги од народот неговите Богови, монотеизмот ја превзема власта над народите преку човечки души, а комунистите, одземајќи ја приватната сопственост, ја земаат власта преку човечкиот желудник".

Ова се потврдува и со обрежувањето. Евреите се обрежуваат на 8 ден, а до тој ден се развиени само три чакри: чмарна, полна и папучна (стомачна) чакра.

БИБЛИЈАТА БИЛА САМО ПРИСВОЕНА ТУЃА ИСТОРИЈА

Библијата била збир на насобрани преданија, митовии...од Месопотамија и Египет. Следи библиските личности не се историски и затоа тие не се познати во историјата туку само во Библијата која е туѓа присвоена историја со други имиња.[35]

[35] Ристо Ивановски, Македонците постари од библиските Ездра-Евреи, Битола, 2017.

Еднобобожеството се појавило со Ехнатон (XIV век п.н.е.). Со неговата смрт се завршило еднобожеството. Веројатно, еднобожните верници опстојувале. Меѓутоа, Евреи со своја Библија не познавал Херодот- тој живеел и творел во V в.п.н.е.

Х.Џ.Велс[36] пише: „Зад тоа настапило кратко раздобје на сириското владеење над Египет, а потоа низови наизменични династии, меѓу кои можеме да ја забележиме XIX чиј член е Рамзес II, голем градител на храмови, кој владеел шеесет и седум години (околу 1317. до 1250. пред Христа), и за кого некои мислат дека бил оној Мојсиев фараон. Можеме да ја забележиме и XXII династија, чиј е Шишак (околу 930. пред Христа) го оробил Соломоновиот Храм. Извесен етиопски освојувач од горен Нил ја засновал XXV династија, чија влада престанала 670. пред Христа, пред новото Асирско Царство што го создал Тиглат Пилисер III Саргон II и оној веќе споменат Сенахериб. И тогаш Вавилон прв пат завладал со Нил.

Деновите ма каква египетска надмоќ над страните народи се приближува на својот крај. Домашната владевина се воспоставува поново за едно време под Псаметих I од XXV династија, додека Неко II се повратил за извесно време на старите египетски поседи во Сирија сè до Еуфрат, кога и Медијците со Халдејците напаѓале на Нинива. А од тие задобиени краиште Небухаднезар II голем халдејски крал, библиски Небухаднезар, после падот на Нинива и Асирците ги истерал поново Неко II. Како што подоцна тоа ќе го видиме, Небухаднезар тогаш Евреите, кои биле во сојуз со Неко II, ги отерал во ропство во Вавилон“.

„Ама, бивало победителот да се плаши од победениот бог. Во веќе споменатата збирка на писма упатени на Аменофис III и IV од Тел-ел-Амарна во Египет, се најдува и едно писмо од некој крал Тушрат, кој ја покорил Асирија и го однел кипот на божицата Иштар. Се чини дека тој кипот го испратил во Египет, донекаде да го признае првенството на Аменофис, ама донекаде и што се плашел на неговиот гнев. Во Библијата се раскажува како Филистејците однеле како знак на победа еврејскиот Ковчег на Завет, и тоа во храмот на рибинот бог Дагон во Ашдод, и како Дагон паднал од своето постолје и се разбил, а жителите на Ашдод заразата ги покосила. Нарочито во попозната историја се појавуваат на позорницата богови и свештеници; а ни трага од кралот нема“.[37]

„Историјата за египетското свештенство и кралот е слична на оваа вавилонска, ама не е на кој начин споредна со неа. Сумерските и асирските кралеви биле свештеници кои постанаа кралеви. Тоа биле посветовени свештеници. Египетскиот фараон не изгледа дека одел со тој пат. Фараонот располагал веќе и во најстарите записи со сила и важност далеку поголема отколку свештеникот. Тој, всушност, е бог- нешто повеќе отколку свештеник или крал.[38]

Не знаеме како дошло до таа положба. Никаква сумерски, вавилонски или асирски монарх не би имал толкаво влијание на својот народ, овој да потчини сè она што фараоните на IV династија, кои соградиле пирамиди и успеале народот да им работи во тие огромни претпријатија. Пораните фараони биле веројатно сматрани како овоплотеност на врховниот бог. Зад главата на големиот Шефренов кип стои јастреб- бог Хорус. Така, еден познат монарх како што е Рамзес III (XII династија), на својот саркофаг (што се најдува сега во Кембриџ) е претставен како на се-

[36] Herbert George Wells, Историју света, 1929, Народно дело, Белград, стр. 81.
[37] Исто, стр. 107.
[38] Исто, стр. 109.

бе носи нарочити ознаки три големи египетски богови. Тој носи два скиптари на Озирис, богот Дан и Воскрснување; на главата му се рогови на кралската божица Хатор и сончева топка и перја на Амон Ра. Тој не носи само знаци на тие богови, како каков побожен Вавилонец би можел да носи Бел-Мардукови, туку тој е само означен како тие три бога во едно.

Наидуваме и на извесен број кипови и слики, кои ја поткрепуваат помислата дека фараоните стварно биле синови на боговите. На пример, божанското татковство и родување на Аменофис III (од XVIII династија) е изложено до најситните поединости во низ кипови од Луксор. Што повеќе, е сматрано дека фараоните, бидејќи се од така боженска лоза, не можат да се женат од ништожните општесвени слоеви. Спрема тоа било вообичаено да се женат роднини во таков степен сродство, какви што сега не е допуштен брак; се венчавале и со самите сестри.

Оттука почнала борбата меѓу дворот и црквата во египетската историја со основа сосем другчија отколку во Вавилон. Професорот Масперо во едно свое дело дава занимлив приказ на борбата измеѓу Аменофис IV и свештенството, и тоа нарочито со свештениците на големиот бог Амон Ра, господарот на Карнак.

Мајката Аменофис IV не била од фараонска лоза. Изгледа како неговиот татко Аменофис III, се оженил од љубов со една поданица, убавата Сиријка по име Тии. Професорот Масперо најдува зачетоци на карање во можебитното попречување на тој брак и во разни неприлики кои кралицата им ги приредувала на свештениците на Амон Ра. Можда таа го задојила својот син со фанатичка омраза спрема Амон Ра. Само, можда Аменофис IV бил личност со широки погледи. Како и вавилонскиот Набонид, илјада години подоцна, и тој можда имал на ум какво прашање на духовното единство во своето царство. Веќе наведовме дека Аменофис III владеел од Етиопија до Еуфрат, и дека збирките на писмата од Тел-ел-Амарна, упатени нему и на неговиот син, покажуваат голем опсег на интерес и влијание. Во секој случај, Аменофис IV презел на себе задача да ги затвори сите египетски и сиријски храмови, по сето свое подрачје да го укини секташкото богослужење, и секаде да воспостави служење на еден бог, богот Атон, сончевиот круг. Тој ја напуштил својата престолнина Теба, која била дури и повеќе град на Амон Ра отколку што Вавилон попозно бил Бел-Мардуковград, и својата престолнина ја воспостави во Тел-ел-Амарна; а своето име ‘Аменофис’, кое го посветувал на Амон (Амин), го променил во ‘Акнатон’, Сончева Слава. И ја одржувал својата положба против сите свои свештеници на своето царство низ осумнаесет години,те како фараон и умрел.

Мислењата за Аменофис IV (или Акнатон) јако се разминуваат. Едни го сметаат за креатор на омраза на неговата мајка спрема Амон и како премногу заљубена на маж на една убава жена. Оти тој навистина страсно ја сакал својата жена. Во Египет воопшто се почитувале жените, и со нив владеело во разни времиња неколку кралици. Еднаш дури во еден случај и го насликале со жена која му седи на колена, а во друга како во едни коли ја љуби. Ама, луѓето со кои жените владеат, не одржуваат големи царства, и тоа уште покрај огорченото непријателство на највлијателните во нивните области. Други го опишуваат поново како ‘мрачен фанатик’ Кај мрачните фанатици ипак е доста редок среќен брачен живот. Многу повеќе би имало смисла да го сматраме за фараон кој одбил да биде бог. Не се само неговата верска политика и неговото слободно откривање на природните наклоности она што го обележува како снажна и оригинална личност. Неговите уметнички појмови

беа негови сопствени. Тој одбил сликата да му биде изработена вообичаена и со вообичаена слатковидна убавина на боженски фараон. Затоа нас неговото лице не посматра, низ едно меѓувреме од триесет и три века, како лице на вистински човек кој се нашол сред низ божествени сувопсарности.

Осумнаесетгодишното владеење меѓутоа не било доволно за онаков преврат каков што тој го замислувал. Неговиот зет кој го наследил, се повратил во Теба и се измирил со Амон Ра. Тоа бил еден од последните три монарси од XVIII- та династија, едно тројство во кое бил вклучен и фараонот Тут-анк-амон, за кого последните години се говорело така многу. Тоа бил безбначајно момче кое се оженил со Акнатоновата ќерка и наследница, и за кого изгледа дека се најдувал во рацете на Амоновите свештеници. Тој или млад умре или на некој начин го склониле. Само се случило неговиот гроб да остани скоро едини гроб на еден фараон во кој подоцна никој не провалил и оплачкал. Останал негибнат сè до наше доба. А тогаш го отвориле и испитале уз новинарска узбуна вон сразмерот на неговата историска важност. XVIII- та династија се завршила наскоро после Тут-анк-амонова смрт. XIX, кој ја основал Харемхаб, постана една од најблиставите и најславните меѓу сите египетски династии“.

„Сега можеме да го поставиме на вистинско место во општ нацрт на човечката историја. Израелците, како и онаа најзначајна на светот збирка на старите податоци,збирка која на сите христијанските народи на светот им е позната како Стар Завет. Во тие податоци наидуваме на најзанимлива и најзначајна светлост што паѓа на развитокот на пресветеноста, како и најочевидни ознаки на новиот дух во човечките работи во време на египетските и асирските борби за надмоќ на светот.[39]

Сите книги што го сочинуваат Стариот Завет зацело постоеле, и тоа многу во свој сегашен облик, бар на сто години пред Христовото родување. Повеќето од нив биле уште во добата на Александар Велики (330. година пред Христа) веројатно признати за сите списи. Тоа била света книжевност на Евреите, еден народ кој 587. година пред Христа ги иселил халдејскиот Небухаднезар II од неговата земја во Вавилонија, и тоа скоро цел, изземено само нешто малку преостанато од нискиот сталеж. Тие после се повратиле во својот град Ерусалим, и таму наново соградиле свој храм под покровителство на Кир, оној персиски освојувач кој, како што тоа веќе го забележивме, го оборил 539. година пред Христа Набонид, последниот од халдејските владетели во Вавилон. Вавилонското ропство траело околу педесет години. Многу научници мислат дека во тоа раздобје настапила знатна мешавина со Вавилонците, како расна така и духовна“.[40]

Па не се говори за етнички народи туку само верски: едно- и повеќебожци.

Бидејќи Набонид бил еретик, неговите Вавилонци и Персијците како Повеќебожци него го срушиле. Следи Евреите никогаш не биле во Вавилонско ропство.

„Тие списи се состојат од поголем број различни состојки.Првите пет книги, Пентатеух, веќе мошне рано нарочито се почитувани. Тие почнуваат во облик на каква општа историја со двострук извештај за создавање на светот и за создавање

[39] Исто, стр. 124.

[40] „Кога Лидија била покорена, го обрати Кир своето внимание на Набонид во Вавилон. Вавилонската војска ја поразил под Белшазар пред самиот Вавилон, и потоа почнал да го опседува градот. Во градот, веројатно, влегол (538. пред Христа), како што веќе напоменавме, во споразум со Беловите свештеници“. (Исто, стр. 155) Вавилонците биле повеќебожци, а Набонид еднобожец- без Евреи.

на човекот, за раната животна раса, и за големиот потоп, кога пропаднало човештвото, осем неколку избрани поединци. Таа приказна за потопот била распространета по сите стари педанија. Можно е во неа да се најдува споменот на она потопување на долината во која сега се најдува Средоземното Море, уште во неолитскиот век.[41] Или можда со тоа се чува спомен на каква голема пропаст во ѓурѓијанската и во касписката област.Ископуваата откриле и вавилонска верзија,како за приказната за создавање на светот и за потопот, и тоа уште од доба пред еврејскиот повраток. Отука тврдат библиските критичари дека Евреите за време на своето ропства дошле до првите глави во Светото Писмо, и тоа се оние први глави за постанување.[42]

Потоа доаѓа историјата за татковците (патријарсите) и основачите на еврејскиот народ, за Аврам, Исак и Јаков. Тие се претставени како патријахални бедуински поглавици, во земјите меѓу Вавилон и Египет, каде живеат со животот на номадските пастири. Критичарите тврдат дека сегашната Библија е составена од неколку порани верзии. Само какви биле да биле нејзините извори, таа приказна, онаква каква што е зачувана денес, полна е со боја и животна снага. Тоа што денес се вика Палестина во тоа доба била земја Канаан, населена со семитски народи по име Кананиќани, кои стоеле во блиско сродство со Феничаните, основачи на Тир и Сидон, и со Амориѓаните кои го зазеле Вавилон и го основаа под Хамураби прво вавилонско царство.

Кога Аврамовиот народ поминал со своите стада низ таа земја (можда во исто она доба кога и Хамураби владеел) Кананиќаните биле еден мирен и населен народ. Аврамовиот бог, како што библиската приказна кажува, нему и на неговите деца им ја обеќал таа цветна земја со богати градови. Читателот треба да се обрати на книгата за постанување; и да прочита тука како Аврам, бивш без деца, сумњал во тоа обеќање, и како се родиле Исмаил и Исак. А во книгата за постанување наидуваме исто така и на животите на Исак и Јаков, чие име било променето во Израил, и на дванаесет Израилеви синови; како тие во добата на големиот глад во Египет. Со тоа се завршува книгата за постанување, првата книга на Пентатеух. Наредната книга се бави со приказната за Мојсиј.

Историјата за населението и ропството на Израилевите деца во Египет е доста тешка. Постој еден египетски запис како фараонот Рамзес II населил извесни семитски народи во земјата Гошен. Тука се тврди како тие дошле во Египет поради глад. Ама, за животот и успехот Мојсијев не постои никаков египетски податок воопшто. Нема никакви забелешки за каков фараон, кој се удавил во Црвеното Море. Во приказната за Мојсиј има и такви црти кои во себе содржат митолошки особини, па и еден од најзанимливите тренутци во неа, како мајката на Мојсиј ги скрила во ковчег од рогозина, исто така од некоја стара сумерска легенда.

Сè тоа се случило после Рамзес II и во доба на Рамзес III. Египетските споменици од тоа време говорат за големи поморски битки, и како непријателските народи марширале долж палестинскиот брег на Египет, како Критјаните се здружиле против Египет...“.

„Илијиниот наследник и последни од судиите бил Самуил...[43]

---

[41] Белата раса опстојувала во Левантот за време на леденото доба со траење од 0,5-1,0 милион години. Со потопите прво се населило Источното Средоземие- така Белците стигнале дури и во Јапонија.
[42] Исто, стр. 126.
[43] Исто, стр. 128.

‘Тогаш се собраа сите старешини Израилеви и дојдоа кај Самуил во Рам. И му рекоа: Ето, ти си остарел, а синовите твои не одат по твоите патишта; затоа постави ни цар да ни суди, како е кај сите народи.

‘Ама, Самуил му се помоли на Господ. А Господ му рече на Самуил: Послушај глас народен во сѐ што говори; оти не те отфрлија тебе, туку мене ме отфрлија да не царувам над ним. Како што правеа од оној ден кога ги изведов од Мисир до денес, и ме оставија и им служеа на другите богови, по сите тие дела ти го прават и тебе. Затоа сега послушај го гласот нивни; ама, добро им засведочи и кажи начин со кој царот ќе царува над ним’ “.

Па во наведеното време сѐ уште се почитувале „другите богови“- без Евреи.

„Ама, природата и положбата на земјиштето биле против Евреите, а нивниот прв крал Саул не бил ништо поуспешен од судијата. Долгите сплетки на пустоловот Давид против Саул се раскажани во остатокот на првата книга Самуилова. И Саул завршил најпосле со потполен пораз на брдото Гилбоа. Неговата војска тука ја надвладеала храброста на филистинските стрелци.

‘А утредента дојдоа Филистеите да ги свлекуваа мртвите; и го најдоа Саул и три сина негови каде лежат на гората Гилбоа. И му ја отсекоја главата, и му го извадија оружјето од него, и го испратија во земјата филистејска на сите страни да се објави и во куќите на нивните лажни богови и по народот. И го оставија оружјето негово во куќата Асторотина, а телото негово го обесија на ѕидот ветсански.’ (I. кн. Сам. гл. 31.)“.

Се говори за „лажни богови“, кои биле повеќебожни- тогаш немало Евреи.

„Давид (околу 990. година пред Христа) бил поголем политичар и поуспешен отколку неговиот претходник, и изгледа дека се ставил под заштита на Хирам, кралот на Тир. Тој сојуз со Феничаните и го одржал на власт, а тоа бил и битна состојка во големината на неговиот син Соломон. Неговата историја би можела, со своите непрекинати убиства и погубувања,повеќе да се чита како историја на каков дивјачки поглавица отколку на некој просветен владетел. Таа историја мошне живо е раскажана во Самуиловата втора книга“.

За Хирам има наоди, но никако за Мојсеј...Саул, Давид и Солом- и другите.

„Првата книга за кралевите почнува со владеењето на кралот Соломон (околу годината 960. пред Христа). Во таа историја, од гледиште на каков општ историчар најзанимливи се Соломонов однос спрема народната вера и неговиот постапок со подвижните храмови, со свештеникот Задок, и со пророкот.

Почетокот на Соломоновата влада онака исто е крвав како што била и владата на неговиот татко. Последните забележени Давидови зборови се однесуваат на припремата за Шимејовото убиство. Негов последен забележан збор е ‘крв’. ‘А неговата седа глава ти свали ја во гроб’ кажува тој, укажувајќи на тоа иако Шимеј е заштитен со заклетва со која Давид се обврзал пред богот со целиот свој живот, ништо во тој поглед не постои што би можело да го спречи Соломон. Соломон потоа превзема да го убие и својот брат, кој полагал право на престол ама клонал со духот и се предал. Слабата власт која ја имала во тоа доба верата кај расно и духовно збрканите Евреи, се гледа во тоа како лесно тој го заменил непријателски расположениот врховен свештеник со својот сопствен приврзаник Задок. Тоа уште може појако да се запази во убиството кое над Јаоб го извршил Бениа, тој Соломонов главен џелат, правејќи го тоа во храмот и додека жртвата се држела за самите ро-

гљеви од Јеховиот олтар, извикувајќи како тука е неповредив. Тогаш Соломон сам презел една задача, да му ја преиначи верата на својот народ, во што се огледа за тоа доба сосем современ дух. Тој го продолжува сојузот со Хирам, кралот на Тир, кој со Соломоновото кралство се служи за премин до Црвеното Море, каде гради свои лаѓи, а самиот Соломон, како плод на своето ортачење, нагомилува во Ерусалим дотогаш нечуено благо“.

Се говори крв (канибализам) и дека за време на Соломон немало еврејство.

„Во Израил се појавуваат чети работници. Соломон испраќа група по група свои луѓе, да сечат кедревина на Ливан, над која владеел Хирам, и тој го уредува потребниот пренос на тоа дрво низ земјата. (Многу што во сѐ ова би можело читателот да го потсети на односот измеѓу средноафрички поглавица со каква европска трговска куќа.) Потоа Соломон соградил една палата за себе, а и еден храм за Јехова, ни близу толку голем. До сега ковчегот заветни, тој боженски символ на старите Евреи, бил чуван во голем шатор, кој е поместуван од едно возвишение на друго; и жртвата на богот на Израил дотогаш се принесувале на повеќе места. А сега ковчегот е внесен во со злато опточена внатрешна соба на овој со кедровина обложен камен храм, и става меѓу два голема крилата кипа од позлатено маслиново дрво, и отаму жртвите имале да се принесат само на олтарот пред нив“.

Од Хирам има наоди/докази, а од библиските личности со Соломон никакви.

„Таа централизаторска новотарија ги потсетува читателите и на Акнатон и на Набонид. На ова слично може да се изводи успешно само кога угледот, преданието и учености на свештеничкиот ред спадне на низок степен“.

Ехнатон и Набонид биле еднобожци- Набонид не познавал никакви Евреи.

„Ни тоа што го поставил Јеховиното обожување во Ерусалим на таа нова основа, ни неговото видување и разговор со богот во почетокот на неговото владеење, не му сметало на Соломон во своите попозни години да развие некој вид богословско кокетирање. Тој многу се женел, ако не поради нешто друго, а тоа од државните разлози и заради сјај. Своите многубројни жени сакал да ги задоволи со тоа што принесувал жртви на нивните народни боженста, на сидонската божица Аштар (Иштар), Шемош (еден моабиќански бог), Молох итн. Библиското раскажување стварно ни покажува еден крал кој како и сите други мошне е нестален и слабо побожен, додека народот му бил онака исто празноверен и збунет, како и сите други околни народи“.

Следи немало еднобожество.Па затоа и не можело да има некое кокетирање.

„Од нарочито значење во приказната за Соломон е тоа што тука дава обележие на една мена во египетските односи: тоа е неговата женидба со фараоновата ќерка. Тој фараон мора да бил некој фараон од XXI династија. Во големото доба на Аменофис III, како што тоа се гледа по писмата од Тел-ел-Амарна, можел еден фараон толку да се смилостиви, па да прими каква вавилонска принцеза во својот харем, ама апсолутно одбивал едно такво боженско створење како што каква египетска принцеза за жена на некој вавилонски владетел. И се гледа едно постојано опаѓање на египетскиот углед, кога сега, после три векови, така незнатен владетел, како што бил Соломон, може сосем рамноправно да се жени со египетската принцеза. Со наредната египетска династија (XXII), меѓутоа, поново се повратила старата состојба. Нејзин основач фараонот Шишак се користел со оној редослед меѓу Израилците и Јудејците, што настана во текот на Давидовото и Соломоновото вла-

дение, па го зазел Ерусалим и го оплачкал храмот и кралската палата, срушувајќи го со тоа овој краткотраен сјај“.

Библиските личности историски не се познати.Такви биле Давид и Соломон.

„Шишак веројатно ја покорил и Филистија. Треба да се забележи дека од ова доба па понатаму Филистинците ја губат својата важност. Веќе го изгубиле својот критски јазик, те се служеле со јазикот на своите покорени Семити. Мада нивните градови остануваат и понатаму помалку или повеќе независни, тие постепено се губат во општото семитско население во Палестина“.

Критски јазик бил Хомеров-тој бил словенски (Пасоф- 1815, Чулкас-1907...).

„Има веројатност дека првобитната груба, ама убедлива приказна за Соломоновото владеење, за неговите разни убиства, за сојузот со Хирам, за неговото sидање на палати и храмови, и за оние негови ќуди кои му го ослабиле кралството и го поделиле на две, дека таа приказна претрпела од страна на какви попозни писатели извесни измени со широко вметнувања и проширувања, како на тој начин неговото богатство би се направило уште поголемо и би прославила неговата мудрост. Овде не ние место да се бавиме со критикување на библиските извори, ама можда ќе биде позанимливо за здрави разум отколку за научни испитувања да се укаже на она очевидна вистина и вистинитоста на главната содржина во приказната за Давид и Соломон. Во таа приказна е покушувањето понешто да објасни и оправда, ама при сѐ тоа се изнесуваат тука сите чинители, како би ги испроповедал само современ или скоро современ писател, свесен дека не може да ги сокрие.

Чудновато е со колкава моќ, и покрај вистината, овие неколку напишани зборови од Библијата успеало да создадат впечаток во човечката свест, и тоа не само кај христијаните туку и кај муслиманите, дека кралот Соломон бил не само еден од највеличенствените, туку и еден од најмудрите меѓу луѓето. А ипак првата книга за кралевите подробно ни раскажува за неговиот сјај, и тој сјај стварно изгледа простачки крај оние убавини и чуда во зградите и уредувањата на таквите големи монарси, како што биле Тотомес III, Рамзес II и во туцета други фараони, или како Саргон II, Сарданапал и Небухадбезар Велики. Неговиот храм мерел одвнатре дваесет лакти во ширина, што би износило околу 35 стопи- таман колку и ширина на каква мала вила- а бил долг шеесет лакти или околу стоп стопи. А што се однесува неговата мудрост и државништво, не треба да се оди понатаму од Библијата, па ќе се види дека и Соломон бил обичен соучесник во далекусежните работи на трговскиот крал Хирам, и дека неговото кралство било како некој залог меѓу Феничаните и Египет. Соломоновата важност настанала во главно поради припремата на египетските слабости, кои ги обдарила феничкото славољубие и довело до потреба да се умилостува на разни начини на оној кој држел клуч за наизменичните трговски патишта на истокот. За сопствен народ Соломон бил расипан и насилен владетел, а неговото кралство се поделило приметно уште пред неговата смрт“.

За негово време немало Еднобожци=Евреи туку Повеќебожци со свои крала.

„Со владеењето на кралот Соломон се завршува кратката еврејска слава. Посеверниот и побогатиот дел на неговото кралство, долго притискуван со порезите заради одржување на неговиот сјај, се одвојува од Ерусалим, да постане независно израилско кралство. Со таа поделба се прекинува онаа заедничка врска меѓу Тир и Сидон со Црвеното Море, која и му го овозможила Соломоновото богатство. Во еврејската историја богатството повеќе не се споменува. Ерусалим останува како

престолнина само на едно племе јудејско, престолнина на една земја на голи брегови, со Филистија отсечена од море и опкружена со непријатели“.

Библиската историја останала само библиска, историски никако потврдена.

„Се раскажува за војни, за верски судири, за заземање на власта, убиства, братоубиства, како престолот би се зачувал, трае низ три векови. Тоа е вистинска варварска приказна. Израил војува со Јудеја и со околните држави; создава сојуз прво со едни, а потоа со други. Моќта на арамејска Сирија пламти над Евреите како злокобна ѕвезда, а потоа се дигнува зад неа голема и сѐ поголема моќ на последното асирско царство. Низ три века животот на Евреите е сличен на животот на некој човек бидејќи потоа сака да стои насред некое живо прометно место, те поради тоа непрекинато газат омнибуси и теретни коли“.

Сиријскиот арамејски јазик бил дворасен на Белци и Црнци, како што бил и староегипетски. Белците говореле варварски=пелазгиски=тн.словенски.Таков бил и јазикот на Феникијците со Олимписки богови- Евреите говореле како Феникијците.

„‘Пул’ (што веројатно би требало да биде Тиглат Пилесер III), спрема библиското раскажување, е прв асирски монарх кој се појавува на еврејски видик, и Менахем му дава откупнина од илјади сребрени таленти (годината 738. пред Христа). Ама, асирската сила срља сега право на остарената и оронелата египетска земја, а правецот за тој напад води преку Јудеја. Тиглат Пилисер III се повраќа, да потоа Шалманесер пејде по неговите стопи. Израилскиот крал почнува за помош да преговара со Египет, со тоа ‘скршена трска’, и годината 721. пред Христа, како што тоа веќе го забележивме, сето негово кралство на запад во ропство и пропаѓа за историјата. Иста судбина висела и над Јудеја, ама судбината кратко време била отколнета. Судбината на Сенахерибовата војска за владата на кралот Језекиј (701. пред Христа), и како синовите ги убиле, веќе е споменато. Попозно асирското освојување на Египет во Светото Писмо не се споменува; ама, е јасно дека, пред Сенахерибовата влада, кралот Језекиј водел (годината 700. пред Христа) дипломатска преписка со Вавилон, кој се побунил против асирскиот Саргон II. Потоа дошло Есархадоновото освојување на Египет, а после тоа Асирија за некое време ја обземаат сопствените неприлики. Скитите, Мидијанците и Персијците напаѓале од север, а Вавилон се побунил. И тогаш Египет, како што тоа веќе го рековме, е ослободен за некое време од асирската напаст, поново влегол во една мена обнова, најпрво под Псаметих, а потоа под Неко II.

Само, поново згрешила малата земја во средината при правење на своите сојузи. Само што ни од која страна не била ни безбедна. Јосиа бил против Нико. Затоа е и убиен во борба кај Медиго (608. пред Христа). Јудејскиот крал постана египетски клеветник. А потоа, кога Неко допре дури до Еуфрат и падна пред Небухаднезар II, со нив паднала и Јудеја (604. пред Христа). Небухаднезар, после покушувањето со трите безначајни кралеви, го отерал поголемиот дел на народот во ропство во Вавилон (586. пред Христа), додека останатите, после една побуна и касепење на вавилонските чиновници, побегнале од халдејската одмазда во Египет“.

Па ропството било само библиско, кое историски не е потврдено- без Евреи.

„Така се завршило четири века еврејското кралство. Од својот почеток па до крајот било тоа само споредeн настан во поголемата и поважната историја на Египет, Сирија, Асирија и Феникија. Само што баш од него имале да се појави морална и умна последица од првобитна важност по сето човештво“.

Па биле познати „Египет, Сирија, Асирија и Феникија“- без ништо еврејско.

„Евреите, кои, после еден размак за повеќе од две нарастувања, се повратиле за време на Кировата влада во Ерусалим од Вавилон, беа само еден сосем другчиј народ од пораните војноборни Балови и Јехови привржаници, од оние Евреи што принесувале жртви по висиите во Ерусалим во доба на израилското и јудејското кралство. Од библиското приповедување се гледа јасно дека Евреите отишле во Вавилон како варвари, а да се вратиле како просветен народ. Отишле како збунет и разбиен чопор, без икаква народна самосвест; а се вратиле со јак и исклучив народен дух. Отишле без икакви свои заедници и општо позната книжевност, оти се вели дека тек на околу четириесет години пред ропството кралот Јосиа ги открил во храмот ‘книгите закони’ (II за кралевите, 22), а освен тоа непостои нигде никакво наговестуање дека икакви книги се читале, а се вратиле со повеќето на своето градиво за Стариот Завет. Очевидно е дека ослободени од своите окрутни крала, сочувани од политички борби и во интелектуално раздражив воздух на тогашниот вавилонски свет, еврејската свест за време на нивното ропство направило големн чекор нанапред“.

Ништо немало еврејско пред V век п.н.е.- книгите биле само од V век п.н.е.

„Тогаш завладеало со Вавилон едно доба на историски истражувања и доба на наука. Уште се чуствувале тие вавилонски влијанија кои го наведоа Сарданапал да во Нинива собери голема библиотека на стари списи. Ние сме раскажале веќе како Набонид бил толку обземен со своите антикиварски истражувања, да заборавил на одбрана на своето кралство од Кир. Сè, спрема тоа, се сложило да ги наведе протераните Евреи на испитување на својата историја, и тие во пророкот Језекиљ наидоа на своето одушувен водач. Од оние скриени и заборавени списи што со себе ги имале, како и од родословието, современата историја за Давид, Соломон и за нивните други кралеви, од приказните и преданијата, ја составиле и искитија својата историја, па ја објавија како за Вавилон така и за себе. Во неа, веројатно од вавилонските извори, приказ за создавање и за потопот, доста од приказната за Мојсиј и поголем дел за Самсон. Една вест од приказната за создавање и една приказна за рајот, мада обете со вистинско вавилонско потекло, како да им биле познати на Евреите уште пред прогонството. Кога Евреите се повратиле во Ерусалим, во тој мах бил собран само Пентатеух во една книга, а тек подоцна требало да настапи групирање на историските книги“.

Па историјата била преземена од стари записи- во Ерусалим бил Пентатеух.

„Низ неколку векови остатокот на нивната книжевност се зачувал во облик на посебни книги, кои разнолико се почитувале. Некој од попозни книги сосем јасно состави постанале после ропството. А сета таа книжевност била прекриена со извесни свои мисли на водители. Таква мисла, на која дури и оваа книга во поединсти противречи, сака целиот народ да е составен од чисто крвни Аврамови деца. Потоа тука е мислата за обеќањето што Јехова му го дал на Аврам да ја издигне еврејската раса над сите раси; и трета, постанале вера дека Јехова е најголема и најмоќна меѓу племенските богови, па потоа да е врховен бог над сите други богови, и најпосле дека тој е едини вистински бог.На крајот меѓу Евреите, како меѓу народот, завладеало уверување дека тие се избран народ со еден бог над сета земја.

Сосем природно,од тие три мисли се создала и четврта,мисла за водач кој ќе дојде, за спасителот, Месија, кој остварил толку одлагања на Јеховините обеќања.

Тие спојувања на Евреите во единствен народ споен со преданија, во текот од ‘седумдесет години’, првина е во историјата во животот меѓу луѓето се исполила нова сила напишани зборови. Душевното средување направило уште и нешто повеќе од просто обединување на народот кој се вратил во Ерусалим. Таа мисла за припаѓање на една избрана раса, која веќе е предодредена за првенство, била само по себе мошне привлечна. Таа ги обзела и оние Евреи кои останаа во Вавилон. Таа книжевност допрела и до Евреите кои се населиле во Египет. Влијаела и на измешаниот народ што се населил во Самарија, стара престолнина на израилските крала кога десет племиња било префрлено во Мидија. Со неа се надахнал голем број Вавилонци и други, те Аврам го прогласиле за свој татко и им се натурија на Евреите при повраток во општеството. Амониќаните и Моабиќаните ја примија нивната вера. Евреите биле веќе растурени по многу земји и градови, кога така им се обединиле свеста и надежта, те постанаа еден исклучив народ. Ама нивната исклучивост на почетокот послужила најповеќе како заштита за темелитост на нивните учења и богослужења, имајќи на ум опомена што пружаа онакви жалосни заблуди како што било кај кралот Соломон. За вистинските прозелити која било раса јудејството секогаш имало раширени раце.

Нарочито на Феничаните морало да им изгледа и мошне лесен и привлечен премин во јудејството после падот на Тир и Картагина. Нивниот јазик бил сличен на еврејскиот. И можда големо мнозинство афрички и шпански Евреи вистински се со феничко потекло. Исто така јудејската вера ја примиле и многу Арапи,а во јужна Русија, како што ќе видиме подоцна, имало и монголски Евреи“.

Фениките говореле пелазгиски- тој бил Хомеров, за Пасоф (1815) словенски.

„Историските книги од постанување па до Јеремиј, низ кои подоцна се провлекува мислата за обеќање, кое му било дадено на избраниот народ, претставуваа без сумливост главен ослонец на еврејското душевно единство; во ним ипак нивоколку не се потполнува еврејската книжевност од која најпосле е составена Библијата. Во оваа историја не ќе има место да се позабавиме да речиме со такви книги како што книгата за Јов, за која се вели дека е подржување на една грчка трагедија, или како со Соломоновата песна, псалмите, приказните и другите; ама, е потребно да се позабавиме малку повеќе со книгите познати како ‘пророчки’. Оти овие книги скоро се најрани и зацело најдобар податок за појавата на тој нов вид водство во човечките работи.

Пророците не претставуваат некој нов ред во заедницата. И нивното потекло е најразновидно. Језекиљ припаѓал на свештеничкиот сталеж и на ним им бил наклонен, а Амос бил пастир; ама ова им е заедничко: внесуваат во животот и еден вид верска сила покрај жртвување и други свештенички и црковни обреди. Поранитe пророци наликуваат многу на пораните свештеници, оти се баваат со прорекување, даваат совети и ги предскажуваат настаните. Во почетокот, и во добата кога жртвата се принесувала секаде по земјата а верските мисли биле уште прилично несредени, можда била незнатна разлика измеѓу свештениците и пророците.

Пророците, канда, играле при прорекување, како тоа го прават дервишите. Обично носеле нарочит огртач од груба козја кожа. Се одржувале номадските преданија наспроти ‘новите начини’ од добата на населување. Ама, после подигнување на храмот и свештеничкото организирање, се нашол пророчки тип вон прописниот верски ред. Веројатно тие секогаш биле помалку или повеќе на пречка на свеште-

ниците. Од нив постанаа незвани советници во државните ствари, оптужувачи за гревови и за чудни дела, беа, како тоа би го рекле, ‘самоуки’, оти не имаа никаква друга санкција до своите внатрешни надахнувања. ‘Чујте реч Господова’- и така понатаму; тоа им е образец.

Во попозните и најмачните денови по јудејското кралство, кога на него се сковитла Египет, северна Арабија, Асирија и потоа Вавилон, тие пророци постанаа значајни и моќни. Нивниот позив бил упатен со заплашените и престрашени мозоци, а во главно ги повикувале најпрво на покајување, на тоа да се укини какво ова или она светиште, поново да се воспостави богослужење во Ерусалим, или што слично. Ама, низ некои од тие пророштва веќе се слуша извесна нота, една нота слична на она која ние денес ја називаме ‘општествено реформаторска’. Богаташите ‘кињe сиромахе’; расипници го прождеруваат дечкиот леб; влијателен и моќен свет се угледа на страначкиот сјај и гревови и се жртвува на тие нови моди општиот народ; а сѐ тоа му е одвратно на Јехова, кој зацело ќе ја казни земјата.

Со оние проширување на мислата што почна во доба на ропството, се менува и проширува и тон на пророштвото. Завидлива сиќушност, што го изобличувала порано племенската мисла за богот, сега му го отстапува местото на новата мисла за богот на општата праведност. Е јасно дека сѐ поголемото влијание на пророкот не се ограничил само на еврејскиот народ. Тоа влијание се ширело во тоа доба по сиот семитски свет. Пропаѓањето на разните народи и кралства, да би се образувале какви големи и несталн царства на она време, со уништување на разни вероисповести и свештенички редови, взаемно омаловажување на нивните супарништва и расправи, сите тие влијанија му давале мах на човечката свест за послободно и попространи видици. Храмовите нагомилале големи складишта на златни судови, ама ја изгубиле својата власт над човечката образованост“.

БИБЛИСКАТА ИСТОРИЈА БИЛА СУМЕРО-ЕГИПЕТСКА

За историските личности, внесени во Библијата, има наоди/докази дека тие постоеле. Напротив, за библиските личности нема ниеден наод/доказ-тие биле лага.

Владимир Алексејевич Истархов[44] пише: „Да приметиме, дека уште пред излегување на Евреите од Египет нивниот легендарен Јосиф не се оженил со обична Египќанка, туку Асенофа- ќерка на паганскиот свештеник Илиополиски, и таа родила од него два сина (Битие 41:50). То ест потомците на Јосиф- тоа се полуевреи, полуегипќани и најважно- потомци на египетските пагански свештеници- служители на култот на богот Амон. Од точка на гледиште на јудеизмот, основна еврејска генетска особина се пренесува по женска линија, и спрема тоа, Јосифовите потомци не можат да се сматраат Евреи. Царот Соломон (по националност Хибер) исто така се родил со фараон (3 Царство 3:1), и неговите потомци од фараоновата ќерка не можат да се сматрат Евреи и припаѓаат на клановите на египетските пагански свештеници.

Одејќи заедно со Мојсиј во пустињата, тие потомци на египетските пагански свештеници, наравно, не престанале да бидат служители на својот култ и ја играле својата игра во тој Синајски ‘туристички поход’. Тие стоеле над Левитите и Мојсиј, ама нивната активност ја имале скриена и таен карактер, како кај сите окултисти.

[44] VladimirAleksejevič Istarhov, Udarac ruskih bogova, Moskva, 2000, стр. 38.

А уште порано во време на 7 гладни години Јосиф во потполност ги поробил Египќаните, им ја грабнал сета сопственост и создал прва на светот тоталитарна држава (чист комунизам), каде со сета сопственост управува тесна каста пагански свештеници (Битие 47:20-21). Обичните Египќани го мразеле Јосиф, ама тој само ја одиграл она улога која му ја одредиле египетските пагански свештеници. Нему му ја подметнале таа валкана улога, и подоцна, кога Јосиф повеќе не им требал, паганските свештеници едноставно го убиле, како што за тоа соопштува Коран (Сура 40:36).

Не е исклучиво дека и Мојсиевата судбина била слична, и тој ја нашол својата смрт од рацете на тие исти свештеници. Оти Мојсиј негде нестанал без траг, и неговиот гроб нигде не постој. И информацијата за неговата судбина е затворена".

„Да приметиме дека Мојсиј уште како дете го презела ќерката на египетскиот фараон, Мојсиј е воспитуван во семејство на фараон. Тој стекнал свештеничко образование и свештеничко воспитување.

Зигмунд Фројд во трудот 'Човек Мојсиј и монотеистичка религија' укажува на египетско потекло на името Мојсиј- Мосе. Фројдовите истражувања дозволуваат да се направи заклучок, дека Мојсиј- е високороден Египќанин, свештеник, посветен во сите мудрости на египетските свештеници. Левитите Фројд ги смета или Египќани, или полукрвни сродници и несумливо 'луѓе на Мојси', на неговиот апарат. Најверојатно Левитите- се потомци на египетските свештеници по Јосиф".

Монотеистичката вера потекнала само од Египет,само со фараонот Ехнатон.

Дејвид Аик[45] пише: „Годината 721. пред Христа Израел, се чини, го прегазиле Асирците и ги одвеле Израилитите односно Канаанците во ропство. Меѓутоа, племињата во службената повест познати под имиња Јуда и Бенамин преживеале уште повеќе од стотина години, до отприлика 586. година пред Христо,кога ги надваладеале и поробиле нашите пријатели Вавилонци...За време на својот престој во Вавилон во кој се најдувало обилие наследно знаење и приказни од Сумер, и после што го напуштиле, Левитите вистината, често симболично, ја измешале со фантазии. Таа мешавина симблична вистина и измислување станала темел на Стариот завет. Такавиканите Израелити не ги напишале тие текстови нити ги сложиле со оние што ним им биле изнети. Дури и ако ги прифатиле икогаш дека постоеле, Израелците веќе долго време биле распрснати во времето кога Левитите ги втопиле своите пера во мастилото. Книгата постанување, Книгата излегување, Левитските закони и Книга Броеви (Прва, Втора, Трета и Четврта книга Мојсиева; оп. прев.), кои заедно ја чинат еврејската Тора, ги напишале Левитите, или пак се напишани под нивни надѕор за време на нивниот престој во Вавилон или после него. Таа група на човечко-жртвувачки, крвопијски фанатици и црни маги, на кои не би поверувале ни кога ви кажуваат колку е часот, направиле закон кој Евреите, како што од нив се очекува, и денденешен го почитуваат. На идентичен начин многу христијански фанатици ги цитираат тие ствари како Божји збор! Тоа не е Божји збор, тоа е збор на Левитите...Сумерските плочици непобитно докажуваат дека Постанокот во поголема мера е преправени и собрани инакви сумерски записи. Сумерската приказна за Един во левитската Библија постанала приказна за Еденската градина. Да се потсетиме на приказната за 'Мојсиј' во која египетската принцеза го пронашла во кошницата. Истата Сумераните ја раскажуваат за кралот Саргон Стариот.Приказната за Мојсиј,

[45] David Icke, Najveća tajna, TELEdisk, Zagreb, 2007, стр. 86.

‘ропството’ во Египет и Излегување, барем во облик како што се опишани, се фикција, а исто вреди и за создавање на дванаесет племиња преку Јаков“.

„Освен во текстовите што ги напишале Левитите те други записи и мислења настанати на темел на тие текстови, нема повесни докази за постоење на човек по име Мојсиј. Некои сматраат дека тоа било конспиративно име на египескиот фараон Екнатон, мислење кое никако не би го отфрлил, меѓутоа службена позадина на ‘Мојсиј’ и неговото име не е повесно втемелено. Сè додека вавилонските Левити не го напишале Излегувањето, и тоа со векови после што наводно се случило, за ‘Мојсијевата’ приказната за ‘пошастите’ кои ги задесило Египќаните ништо не се знаело. Според приказната, сите животни во Египет изумреле три пати! Што напоравиле- угинале и одма потоа поново се појавиле? Немало никакви убиства на првородените во Египет, па празникот Пасха нема повесна основа; настанал како производ на приказната која ја измислиле Левитите.Нивните наводи за крв на јагнина на вратите се шифра за древни симболизам на јагнето. Не постои ниедна службена книга на хебрејски јазик во кој било облик да ја споменува Пентатеух (Петокнижие, Мојсијеви закони) пред доаѓањето на Левитите во Вавилон. Што се однесува за ропството на Израилетите во Египет, дури и Петтата книга Мојсијева во тоа раздобје ги опишува како ‘туѓинци’, а не робови. Откаде, значи, потекнало името Мојсиј? Секој инцијал на највисокиот степен во египетските школи мистеријата го назвал Мусе, Мосе или- Мојсиј. Египетскиот повесничар од третиот век пред Христо Мането, цитиран од еврејскиот историчар Јосиф, кажува дека Мојсиј бил свештеник во Хелиополис односно ОН (Место Сонце), те дека после тоа зел име Мохех односно Мојсиј. Зборот ‘Мојсиј’ значи ‘оној кој постанал мисионер, велепратеник, апостол’. Главниот свештеник во египетските храмови се викал ЕОВЕ или ЕОВА, откаде настанало името Јахве, а хебрејскиот јазик всушност бил свет јазик на египетските школи на мистерии. Главниот јазик во Египет се викал СВТ, а подобро е познат како Kopt или коптски јазик. Светиот јазик на школите на мистерии добил име од ОБР или АБР, што во тие времиња означувало преминување од едно место на друго и општо некој вид премин. Заправо тоа е бит на изворните учења на школите на мистерии, премин во поголема просветеност. АБР постанало Амбрес, име на светата доктрина резервирана за инцијатите, кое се пишело и како Амбриц, Хебриц, Хебраик и - Hebrew (Хебреј, хебрејски; оп. прев.). Хебејската абецеда има дванаесет и две слова, но изворниот хебрејски, од пред ‘Мојсијевото’ време, имал само десет слова, а нивното вистинско значење им било поознато само на свештениците.[46]

Хебреите не биле Израилити или Евреи; тие, барем нивни основачи, биле инцијати на египетските школи на мистерии. Затоа не чуди дека се покажало неможно да се идентифицира генетското потекло на хебрејската односно еврејската ‘раса’. Еврејскиот назив за свештеник- Kohen- потекнува од зборот ‘Kahen’, како што на египетски се изговара свештеник односно принц. Дури и обрежувањето, тој единствен ‘еврејски’ обичај, се изведувал веќе најмалку 4.000 години пред Христо. Не сте можеле да ја поминете иницијацијата воколку не сте биле обрежан. Хебрејската религија, јазик и народ се појавил тек после што иницијатите на египетската школа на мистерии, кои подоцна постанале познати како Левити, го изнеле знаењето од Египет и ја измислиле целата повест не би ли го прикириле она што работат,

[46] Исто, стр. 89.

за кога работат и откаде дошле. Изразите ‘Хебреј/хебрејско’ и ‘јудаизам’ тек е друг збор за ‘Египет/египетско’. Тоа е еден од разлозите зашто во денешните Братства непрестално се користат симболите поврзани со Египет. На пирамидата на која недостасува вршниот камен, на пример, е симбол на Големата пирамида во Гиза и египетската школа на мистерии, а има и некое многу подлабоко значење. На влезот во храмот школата на мистерија во Египет се најдува два масивни обелисци.Тие кај Слободните ѕидари и во зградите кои ги проектирале и финансирале иницијатите често се претставени како два столба. Откаде два столба кои ги срушил Самсон. Секој иницијат во школите на мистерии би добивал тајно име а тој обичај се задржал и кај денешното Братство. Една од поврзниците на Хебреите и Египет би можела да биде инвазијата на Хиксите односно Пастирските кралеви. Египетскиот повесничар Мането известил за необичен, дивјачки народ кој го нападнал и го освоил Египет. Кога најпосле се протерани од Египет- запишал- отишле во Сирија и го изградиле градот по име Ерусалим. Сосем е множно дека Хиксите всушност била група слична на описот по име Хабири која дошла од бившите сумерски земји, баш како и, спрема Стариот завет, човек по име Абрахам.

Кралот Соломон и неговиот храм претставуваат уште еден симболизам. И поново не постојат податоци од независни извори за личноста која се викала Соломон. Името ниеднаш не му се споменува ни во еден запис. Пред него што Левитите ги напишале своите текстови, грчкиот повесничар Херодот (отприлика 485.-425. пред Христо) патувал по земјите Египет и Блискиот Исток, истражувајќи ја нивната повест. Не слушнал ни за какво Соломоново кралство, излегувањето на Израелците од Египет, како ни уништувањето на египетската војска, која тргнала за нив, на Црвеното Море. Ниту Платон не слушнал за ништо слично на своите патувања во исто тоа подрачје. Зошто ? Затоа што сѐ е измислено. Три слога во изразот ‘Сол-омон’ се назива Сонце на три јазика. Manly P. Hall пишува дека Соломон и неговите жени и конкубини биле симболи на планети, месеци, астроиди и други приемливи тела во неговата куќа- Сончева палата. Соломовиот храм е симбол за доменот на Сонце. Во талмудската легенда Соломон е претставен како врховен чаробник кој ја познавал Кабала и ги истерувал демоните. Уште еден симболизам на тајното знаење скриен во измислените приказни за ‘повест’ на Евреите. Книгата за кралевите и Книгата летописи кои потенко го опишуваат изградувањето на Соломоновиот храм се напишани измеѓу пестотини до шестотини години после настаните кои наводно ги опишувале. Хебрејските хроничари кои пишеле за Храмот на кралот Соломон толку претерувале тоа да е смешно. На нему наводно работело 153.000 работници седум години, а неговата цена, според пресметките на Arthur Dynott Thomson, била еднаква 6,9 милјарди фунти. А Thomson пишел 1872. година! Колку би била денес? Овие апсурдни бројки уште се еден пример измислувања на кои тие приказни се засноваат. Тие се симболични, не се дословни. Уште нешто.Ако Соломон не постоел, зошто би верувале дека негов ‘татко’, кралот Давид е ? Стално читам извештаји за неговиот живот, а едини извор кој се наведува старозаветни се текстовите кои ги напишале левитите! Не постојат други податоци за него. Тоа е измама. Исто е и со идејата за светата лоза на кралот Давид и Исус кој во Франција го донела ‘Марија Магдалена’ од која наводно потекнале Меровинзите, како што последните години се сугерира во многу книги. Ево што научникот и истражувач L. A. Waddel пиши:

‘Не постои апсолутно никакви пишани податоци како ни грчки ни римски референци за постоење на Абрахам или било кој друг еврејски родоначалник или пророк од Стариот завет, како ни за Мојсиј, Савле, Давид, Соломон ни било кој друг од еврејските кралеви, а со незнатно изземање на двајца, најповеќе тројца, подоцнежни кралеви’.

Последиците на сè за тој народ кој се називаат Евреи како и за човештвото во целина заправо биле ‘страшни’. ‘Мојсијевиот’ закон е закон на Левитите...“.

Дејвид Аик[47] пише: „Сумер бил така напреден да во ковенционалната повест е позната како ‘колевка на цивилизацијата’. Сумераните биле први познати, народ кој ги проучувал ѕвездите, развил пишан збор и спровел законик. Артефакти, текстови и записи од Сумер и неговите наследници на таа земја, како што се Асирци и Вавилонци, професионално и составно се оплачкани или спалени после инвазијата на Четвртото Царство на Ирак 2300. година. Британскиот писател и антрополог L. A. Waddeli напишал низ британски книги за Сумер и други древни култури. Бил стручњак за сумерското и египетското писмо и санскритски јазик на Индиската долина во Индија. Тоа е навистина редок дар кој му овозможил да патува по тие религии,чии древни записи на храмовите и спомениците се во увид дека Сумер, Египет и Индиската долина биле делови на едно царство со седиште во Сумер. Повеќе за позадина на ова може да се пронајде во Најголемата тајна и Деца на Матрикса, а VVaddell-ов труд детално е документиран во неговата книга Египетска цивилизација, нејзиното сумерско потекло и вистинската хронологија. VVaddell во своето дело Создавач на цивилизацијата исто така покажува дека царството со средиште во Сумер се протегало не само до Индиската долина на исток, туку и до Британските острови на запад и опфаќало многу тоа измеѓу. Било поголемо од царството на Александар Велики или Римското царство. Сумерското царство опфаќало голем дел на светот, а од тој ист извор на информации се развиле сите поголеми религии. Оттаму потекнува Христијанството, Јудаизмот, Исламот, Хиндуизмот, Будизмот и другите вери попат Зороастритизмот итн.?Од Средниот и Блискиот Исток тоа големо подрачје со кое некогаш се владеело од Сумер. Во илјадолетијата кои уследиле после пропаста на Сумерот тоа подрачје останало под превладувачкото влијание на таа база на знаења и состав на верувања. Приказната за кралот Саргон, акадски крал кој го покорил Сумер, е изврстен пример. Приказната кажува дека неговата мајка го родила во тајност и го пуштила во кошница да отплови низ реката Еуфрат, каде го пронашла и одгледала друго семејство. Израелци/Хебреи, или поточно, нивните манипулаторски свештеници левити, подоцна ја зеле таа древна приказна од месопотамските извештаји и ја искористиле во приказната за Мојсиј. Стариот завет се темели на сумерски и египетски приказни, прилагодени и измислени во склад со потребите, заради создавање измислена повест и религија викана Јудаизам. Новиот свет се темели на симболични приказни кои одново се поновуваат илјади години пред конечното составување, и со голем дел се однесуваат на сумерската и египетската религија почитување на Сонцето и обредите на мистериз-ните школи. Новозаветните текстови, од своја страна, создале измислена религија и повест викана Христијанство. Кралот Саргон бил голем почитувач на Сонцето, па тие владетели на Сумерското царство добивале наслов ‘Син на Сонцето’. На Сумерите Сонцето бил симбол на ‘Бог’, па оттаму насловот Син на Сонцето или Божји

[47] David Icke, Priče iz vremenske omče, TELEdisk, Zagreb, 2008, стр. 252.

син. Сумерските цареви често биле познати и како ‘Един Господин’. Истата приказна ја најдуваме во Египет оти тие две култури биле мошне блиско поврзани.

VVaddell од временски црти и описот водач и нивната генеалогија откриле дека владетелите на тие три големи култури- Сумер, Египет и долината на Инд- биле, барем во едно раздобје, исти луѓе под различни имиња. Различните имиња се тоа што, во голема мера, ја прикриле вистината. Повесничарите претпоставувале дека различните имиња означуваат и различни луѓе, ама тоа не е точно. Се покажало и дека безбројни ‘богови’ од различните култури исто така се за исти боженства. Еднаш кога тоа се сфати истражувањето на минатото постанува многу помалку замрсено. VVaddell пред конвенциалните египтолози и ‘повесничари’ ја има таа предност (покрај отворениот ум) што можел да чита сумерски и да ги толкува египетските натписи, кои тие не ги разбирале. Тој воочил дека раните египетски хиероглифи биле исти на оние која ги користела нивната владетелска култура во Сумер. Тек подоцна еволуирале во египетски состав кој се развил локално. Тоа е составот кој египтолозите го декодирале. Пораните сумерски хиероглифи во Египет нив ги збунувало, ама не и VVaddell. Еве еден пример како го докажал своето гледиште. Сумерците запишале дека кралот ‘од кошница на река’ Саргон имал син Манис, кој подоцна постанал цар. Во исто време, како што покажал Waddell, синот крал во Индиската долина бил познат како Манја, а во Египет Манј (скрастено Ман)- тип кој на Грците им бил познат како Манес, а на англиските египтолози како Мена. Така го имаме владаровиот син, и подоцна владетел, кој во Сумер, Египет и долината Инд во истото раздобје се викал со имињата: Манис, Манј и Манја. Разлогот постанува очигледен- тоа бил те ист човек. Дури и неговиот наслов бил ист или сличен во сите три религии. Во Египет бил познат како Манј Војник; во Сумер бил Манис Војник; а во долината на Инд го викале Манис стрелец“.

Се потврдува, Белците биле народ со еден те ист јазик со говорни разлики.

„Сумерските плочки опишуваат број и изглед на планетите на Сончевиот состав на начин кој добил потврда тек во дваесеттиот век. Се говори како Anunnaki, кои подоцна се названи ‘богови’, создале изузетно развиена и технолошки напредна куклтура која ја уништила Земјината катастрофа и поплави. Приказната за библискиот Голем потоп детално е изнесен на плочките илјадници години пред појавата на Библијата. Сумерскиот јунак на Потопот Утнапиштим добил име Ное кога полно подоцна текстовите на Книгата на постанување се составени на темел на сумерските записи. Најшокатна информација на сумерските глинени плочки детални се описи на крстосувањето на Anannki со луѓето и настанување на хибридна раса, стопување на гените на луѓето и ‘боговите’. И поново, темата е тоа која константно се поновува во сите делови на светот и може да се види во старозаветната приказна, преземена од Сумерците, за синовите Божји (поправилно преведено- ‘синови на боговите’) кои општеле со човечкиот род и создале хибридна крвна лоза. Книгата на постанокот кажува:[48]

‘Кога луѓето почнале да се шират на земјата и ќерките им се народиле, синовите Божји (синови на боговите) запазат дека ќерките човечки пристанале, па ги земаа себе си за жени кои год ги избрале... Во оние данови живееле Нефили на земјата- па уште и подоцна- кога Божјите синови општеле со човечките ќерки па тие им раѓале деца. Тоа биле херои на давнина, гласовити луѓе’ “.

[48] Исто, стр. 256.

„Како што веќе порано сум истакнал, залудно вон Библијата ќе трагате повесни докази за ликовите познати како Абрахам, Давид, Соломон и Мојсиј. Еднакво така недостасуваат и археолошки докази кои говореле во прилог на старозаветните приказни попат масовниот егзодус на израелскиот народ од ропство во Египет во раздобје кога тоа наводно се случило. Тоа е апсурдно со обѕир на размерите што ги наведувале настаните, очигледен углед на тие луѓе и подвизи за кои наводно биле заслужни. Едноставно речено, тие во својот библиски облик не постоеле...“.[49]

„Египетското потекло на ‘Израелците’ е преправена во библиските приказни кога владеачкото свештенство, Левити (потомци на Арон/Ехнатон) напишало цела нова повест. Тоа се случило со најголем дел после инвазијата на вавилонската војска на кралот Набукодоносар на израелска/јудејска земја 587. пр.Хр. кога мнозинството- ама не сите- припадници на бившото израелско/египетско ‘јудино племе’ е одведено во ропство во Вавилон на подрачјето на некогашниот Сумер.Вавилон бил попат лонец за топење на народи и крвна лоза на тоа средиште на она што денес би ги викале сотонистички ритуали и со црна магија. Ропството на Израелците во Вавилон не значело затворска ќелија. Не им било допуштено да одат, ама многу се баве со своите работи и доаѓале во допир со религиските приказни и митови на Сумерите те со сумерско- вавилонската техника ги контролирале луѓето низ интерес или пари. Во Вавиолон се пронајдени текстови пишани со клинесто писмо кои покажуваат дека владеењето на кралот Кандалану (648.-625. пр.Хр) еден банкар, Јаков Егиби, наплатувал камата од 20%. Илуиминатите, кои со најголем дел потекнале од Вавилон, оттогаш цело време го изведуаат истото лажење. Тек после 70-годишно ропство левитското свештенство ги составило текстовите кои постанале Тора (закон), првите пет книги на Стариот завет кој исто така е познат како Петокнижје и службено му се припишува на ‘Мојсиј’. Тоа било после стотина години после тие настани наводно се случиле. Тие текстови створиле нови, ‘израелски имиња за бившите египетски фараони и ја измислил приказната како би ја обликувале службената повест која им одговарала на нивните интереси. Измисленото име ‘Соламон’ во секој слог го содржи зборот кој значи Сонце- Сол-Ом-Он. Соломон значи Сонце-Сонце-Сонце. Огнено момче. Секој пат кога би сакале луѓето нешто да направат би напишале дека ‘Богот’ така наредил. Ја искористиле приказната со кошница на реката за кралот Саргон од Месопотамија за прикривање на вистината за човекот на кому му се изменило името во ‘Мојсиј’ и го вовеле ликот ‘св. Михаил’, сумерскиот Тас Ми-ки-гал, убиец на змаеви и Господовото полоделство’. Подоцна е назван Господар на воздух и добил крила како би можел да лета. До ропството во Вавилон во израелската вера немало ‘ангели’. Вавилонскиот благден го претвориле во ‘еврејски’ благден, вклучувајќи Пасха и блага сеница. Левитите сумерската и египетската приказна и темата ја преместиле во земјата која ја викале Израел. Висококоинициранитe низ вековите ја разбирале кодираната приказна, ама на масата која себе се називала Евреи им е продавана лага, параванска приказна која ги заробила нивните умови и ги претворила во робови на нивната хиерархија. Дури и обрезувањето, е така фундаметално поврзано со еврејската вера, дошло од...Египет. Наравно дека е“.[50]

Евреите како еднобожци никако не биле познати во VI век п.н.е.

---

[49] Исто, стр. 260.
[50] Исто, стр. 266.

ЕВРЕИТЕ ВО VI ВЕК П.Н.Е. НЕ БИЛЕ ПОЗНАТИ

Илијада била на Редакцискиот одбор на Пизистрат- во VI .н.е немало Евреи.

Дејвид Ливингстон[51] пише: „Основната содржина на она што е познато како Кабала била создадена во VI век п.н.е., како скршнување од вистинскиот пат на јудеизмот, а во себе содржи и определени делови од вавилонската магија и астрологија. Со цел да извршат што побрзо ширење на своето учење, кабалистите набрзо започнале да го користат новото толкување на Светото Писмо, со што сакале да ја создадат атмосферата на сеопштото разочарување и незадоволство од постојаните нешта“.

„Мојсеј им наредил на своите седумдесет мажи од старците меѓу старешините Израилеви да ги уништат идолите, за потоа племињата да го продолжат своето патешество кон Ветената Земја, каде им било наредено да ги основаат своите населби. Според кабалистичката легенда, Мојсеј ја пренесол тајната доктрина токму на овие седумдесет старци и токму тие биле основата на т.н. Голем совет на старешините свештенички, т.н. Синедрион (Sanhedrin), кој со Евреите владеел како врховен суд и законодавен дом сè додека Римјаните не ја освоиле нивната земја. Како што Мојсеј и неговиот брат Арон му припаѓале на древното племе Леви, така и наредните генерации свештеници кои тврдат дека се нивни наследници, уште познати и како Коени (Cohanim, Cohens), впрочем се од племето Леви“.[52]

„Според Библијата, овие отфрлени племиња биле депортирани во земјата на Мидијците, познати како Мидија, или Медеја (Medea), каде се асимилирале со тамошното население. Инаку, некогашна Мидија кореспондира со денешен Курдистан, северен Ирак и северозападен Иран.[53]

Според Херодот, грчкиот историчар од V век п.н.е.:

Мидијците се народ кој порано бил викан Аријанци (Ариевци); но кога од Атина кај нив дошла Медеја од Колхида, тие го променале своето име. Тоа е вистинската причина за промена на името.

Оваа Медеја, којашто ја наведува Херодот, всушност, е истата онаа волшебничка од приказната за Јасон и Аргонаутите, од грчката митологија. Таа потекнувала од подрачјето познато како Колхида, сместена северно од Ерменија. Според грчката легенда, Медеја подоцна се омажила за Егеј од Атина, според кого било наречено Егејското Море. Нивниот син бил Мид (Medus), од Колхида, чии наследници се сметаат токму Мидијците.

Според описот од Херодот, Колхидите, кои ја населувале земјата сместена на западните падини на Кавказ до Црното Море, биле со темен тен и по сè изгледа Евреи.[54] Како и Евреите од Палестина, коишто тој ги нарекува Феникијци, Херодот сметал дека луѓето од Колхида потекнувале од египетските колонии. Тој не само што укажал на тоа дека имале ‘потемна боја на кожата и витка коса’’, туку ги опишал и нивните традиции, јазик, ритуалите на оплакување и секојдневните обичаи.

Додатно, свети Јером (Saint Jerome), во IV век п.н.е., Колхида ја именувал како Втора Етиопија. Слично на тоа, двеста години подоцна, и Софроние (Sophro-

[51] Дејвид Ливингстон, Тероризам и илуминатите, Наша култура, Скопје, 2011, стр. 16.
[52] Исто, стр. 19.
[53] Исто, стр. 22.
[54] Херодот и Тукидид не познавале народ Евреи.Таков народ се создавал само со од Ездра (V в.п.н.).

nius), патријархот Ерусалимски, пишувал за присуството на 'Етиопјани' во тоа подрачје.

Историчарот од I век п.н.е., Диодор (Diodorus), од Сицилија пак, во своето дело 'Универзална Историја', наведува:

Тие исто така велат дека оние што дошле заедно со Данај (Дан, племето Дан), исто така од Египет, населени во најстариот грчки град, Аргос; и народот на Колхида во Понтус и на Евреите- на земјата меѓу Арабија и Сирија, формирале колонии со некои доселеници од нивните земји (Египет); и тоа е причината зошто меѓу овие луѓе веќе одолго време постојат институции, кои најмногу се однесуваат на нивните машки деца... обичајот е донесен од Египет. Дури и Атињаните, велат тие, се колонисти од Саис (Делтата на реката Нил), од Египет.

Во VI век п.н.е., Мидијците го создале своето царство, кое се протегало од Азербејџан на север, па сè до Централна Азија и Авганистан. Ако се знае дека Мидијците мошне често се мешале со другите народи, како на пример со Иранците, а особено со Персијците; тогаш не треба да зачудува фактот што голем број Иранци денес се сметаат за потомци на Мидијците. Меѓутоа, чуството за вистинските наследници на Мидијците денес најсилно е изразено кај Курдите, Лурите, Исфаните, како и кај Азерите, од турската јазична групација".

„Во VI век п.н.е., Асирците најпосле успеале да го освојат Ерусалим, а остатокот на населението го испратиле во заробеништво, овој пат во Вавилон, во близина на денешен Багдат во Иран. Оваа трагедија оставила страотни психолошки последици врз Евреите, особено ако се знае дека нивното присуство на Светата земја се сметало за јадро на доктрината на еврејската вера. Според Библијата, доделувајќи им ја земјата Палестина на неговите потомци, лично Господ го потврдил својот договор со Аврам".[55]

"Во VI век п.н.е., древниот свет многу малку знаел за еврејскиот народ и неговата местоположба. Па така, кога првите кабалисти од Вавилон тргнале да го шират своето учење и идеи, најмногу меѓу античките Грци, тие биле погрешно прифатени како традиционални Вавилонски свештеници, тогаш познати како Халдејски мудреци. Со освојувањето на Вавилон и ослободувањето на Евреите, во 539 година п.н.е., ширењето на кабалистичките идеи добива уште поголем замав".[56]

„Голем број генеолози пак тврдат дека Ил (Ilius)- дедото на тројанскиот крал Пријам (Priam), всушност, бил потомок на Зара (Zerah), синот на Јуда и Тамара, а брат- близнак на Фарес (Peres), и дека бил оженет за Електра, ќерка на титанот Атлас.[57]

Според Јосиф Флавиј, еврејски историчар од I век, синот на Зара се викал Дара (или Дардан), според кого се именувани Дарданелите. Од синовите на Дардан, неколку народи се сметале за негови потомци,меѓу кои и Готите, кои за своето сродство се повикувале на неговата ќерка Троана (Troanna). Ќерката на Пријам, Касандра (Cassandra), била жена на Енеја (Aeneas); кој има репутација за прататко на римјаните, на Брут[58] (Brutus), како и на кралевите на Шкотска. Тројанскиот крал

[55] Исто, стр. 27.
[56] Исто, стр. 29.
[57] Исто, стр. 31.
[58] Brutus (Brut, Brute), првиот крал на Британија, според кој и самиот остров го добил своето име, (заб. на прев.).

Хелен (Helenus), од своја страна, бил прататко на племето Сикамбријци (Sicambrians), подоцна познати како Франки“.[59]

„Според Хомер и неговата ‘Илијада’, за време на Тројанската војна, скриените Грци во познатиот Тројански коњ биле Данајци. Грците сметале дека овој народ потекнува од Феникија. Но, сè до IV век п.н.е., Грците немале никакви сознанија за Евреите, па така Хананците од Палестина всушност, неправилно биле опишани како Данајци, и како такви биле сметани за Феникијци.

Освојувањето на Грција од страна на Дорците, уште познати и како Хераклиди, се поистоветува со дејствата во т.н. Денејски морски луѓе, или Данити од племето Дан; кои во XII век п.н.е. ги напаѓале и ограбувале медитеранските цивилизации; а тоа во многу нешта, коинцидира со периодот на влегувањето на народот на Израел во Ветената Земја“.

„Во почетокот на VI век п.н.е., силното влијание на маговите меѓу античките Грци резултирало со воздигнување на Тајните на Дионис. Како легендарен основач на овие ритуали се смета Орфеј, еврејскиот историчар од III век п.н.е., Артапан (Artapanus), од Александрија, пишувајќи за Мојсеј наведува дека Грците овој постар човек го викаат Мусеј (Musaeus), а тој бил учител на Орфеј.

Се разбира дека Мојсеј, кој умрел илјада години порано, не бил автор на тие еретички доктрини, кои за првпат се појавиле дури во VI век п.н.е. Сепак, овие писатели ни ја појаднуваат сликата за еврејското потекло на грчкиот окултизам.

Маговите го приспособиле Вавилонскиот Ваал со нивниот Митра, кој пак кај античките Грци бил познат како Дионис. Нивните ритуали сликовито биле опишани од Климент Александриски (Clement of Alexanrua):

Похотниот Дионис бил обожуван од бахатниците со оргии, а нивната избезуменот ја славеле јадејќи живо месо. Тие ја изведуваат церемонијата на принесување жртви, обвиткани со змии, постојано извикувајќи го името Ева (Eya). Тоа е онаа Ева, поради која на светот дошол сиот лошотилок, а посветените змии се симбол на оргиите за време на бахиналиите“.

„Суштински гледано, иако коренот на Кабала се наоѓа во Вавилон, сепак литературната верзија на нејзината доктрина за првпат се појавила токму во Античка Грција. Од друга страна, иако царот Кир Велики им дозволил на Евреите да се вратат во Палестина, сè до III век п.н.е. не постојат никакви еврејски записи во кои барем е спомната Кабала.

Со други зборови, првите писмени обработки на кабалистичкото учење било создадено во Грција, и тоа од страна на т.н. филозофи, особено од Питагора, како и подоцнежниот Платон, кој долго време се сметал за ‘кум’ на оваа традиција. Токму култот на Орфеј, познат како орфеизам, станал јадро на култот на филозофијата, создаден од Питагора.

За патувањето на Питагора во Вавилин и продлабочувањето на своето знаење, доказите денес се навистина големи. А токму преку неговото влијание,тие идеи подоцна беа пренесени на Платон. Поради тоа, Момилијано, во своето дело ‘Непознати мудрости’, наведува дека:

Платон е вистински заслужен за популаризацијата на персиската мудрост во Грција, иако неговото место во целата приказна е навистина двосмислена и парадоксална.

---

[59] (За франковиот хроничар Фредегар [8 век], Македонците и Франките потекнале од Пријам, Р.И.)

Сепак улогата на Платон не е толку двосмислена. Впрочем и Момилијано и научниците мака мачат со Платон затоа што, иако е симбол на грчкиот 'рационализам', постојат толку многу докази за неговата вмешаност во окултизмот".

ГЛАВЕН РЕДАКТОР НА БИБЛИЈАТА БИЛ ЕЗДРА (V ВЕК П.Н.Е.)

Емил Антонов[60] има наслов „Расистичките закони на Главниот редактор на Библијата јудејскиот религиозен фанатик Езра":

„Другите народи... се ништо, слични се на плунката. Овој свет е создаден за нас (Евреите)".

„Одвојте се од народите на таа земја и од жените од други полемиња" (Езра)

„Во 538 година п.н.е. започнува востановувањето на храмот во Ерусалим, а финансирањето се извршува исклучиво од богатите еврејски општини во Вавилон и Египет. Самаријаните кои го населуваат Северен Израел, кои го исповедуваат јудаизмот и говорат хебрејски, исто така сакаат да помогнат, но добиваат најгруб, зашто во крвта имаат примеси од други народи, преселени таму од Асирците. Тоа расистичко решение ги влошуваат односите меѓу 'чистите' и 'нечистите' Евреи и го забавува процесот на обнова на земјата. Вистинскиот градител на вториот Израел е вавилонскиот Езра, кој 458 г. пр.Хр. се враќа во Ерусалим. (Езра=Ездра, Р.И.)

Независно што Јудеа е персиска провинција, поранешниот служител на вино на царот Артаксеркс, Евреинот Нехемија е назначен за нејзин управител, а Езра се објавува за религиозен водач и првосвештеник, со што се постигнува целосна автономија според сопствените закони и со своја национална управа.

Расизмот, религиозниот фанатизам и омразата кон другите народи е основата врз која се гради вториот. Тие се оформуваат како закони, и покрај целосната противречност со правото кое постоело во персиската држава.

Тоа се првите мерки во светската историја за заштита на нацијата, кои повторно се воспоставени по 2500 години од Адолф Хитлер во Германија. Но на национално-социјалистите им недостасува јудејската 'поезија', прекрасно воспеана во Библијата за целосното расно прочистување, користа од крематориумите и патолошкиот шовинизам на 'избраниот народ'.

Еве што вели Езра:

'...Господи,... ти си го создал овој свет за нас. А другите народи произлезене од Адама, Ти рече дека се ништо, дека се слични на плунката'. (3 Ездра 6:55, 56)

'...земјата, во која одите, за да ја завладеете, е земја нечиста; таа е извалкана од нечистотиите на другоплемени народи...'

'Затоа не ги давајте ќерките свои за синовите нивни, и ќерките нивни не ги земајте за синовите свои, и не барајте го мирот нивни, ниту благата нивни до века'. (1 Ездра 9:11, 12)

Тогаш свештеникот Ездра (Езра) стана и им рече: 'Вие направивте престап, земајќи жени од други племиња...одвојте се од народите на таа земја и од жените од други племиња'

'...светото семе се смеша со другоплемени народи...' (1 Ездра 10:10, 11; 9:2)

Според законот издаден од Езра, сите Евреи, женети за туѓинки, задолжени се да се прогонат. А тие, кои нема да ја исполнат заповедта, ќе го изгубат целиот

[60] Емил Антонов, „Нивната борба", ЛаковПРЕС, Софија, 2001- на македонски јазик, стр. 64.

свој имот и ќе бидат ‘одвоени од Јудеја’.За таа цел се создава и специјален апарат, еден вид ‘гестапо’, кој во рок од три дена (?!) треба да ги регистрира сите мешани бракови.

Мајки се разделуваат од децата и жени од саканите мажи. Но нема милост за никого. Тајната полиција е семоќна и прави сè што е неопоходно.

‘Овој свет е создаден за нас Евреите. Другите народи се ништо... прилегаат на плунка. Вие направивте престап; светото семе се помеша со тоа на другоплемени народи’.

Тоа се погледите на Езра, главниот редактор на Стариот завет на Библијата, која тој ја составува, откако подбира и преработува по свој вкус многу јудејски, религиозни и историски текстови, напишани низ различни епохи. Таа е објавена за света книга на Јудејците, а подоцна станува таква и за христијаните.

Сите туѓи религии се забранети, непочитувањето на бесмислените 365 табуа се смета за голем престап, а гоите не можат да живеат на ‘светата земја’. ‘Нехемија ...’ со помош на Езра ги положува основите на новата еврејска држава. Тората станува конституција- основен закон на Јудеаја’ (Шалом, с. 75.

Тоа се извршува во времето кога европските народи ја создаваат новата цивилизација на Елада, најголемото чудо на прогресот, уметноста и науката во целата светска историја“.

„Меѓу сите племиња на вселената се вовлекува еден непријателски народ (еврејскиот), кој според своите закони е омразен на секој народ и кој постојано ги пренабрегнува царските заповеди. Само тој народ секогаш се противи на секој човек, води живот туѓ на законите и извршува најголеми злосторства, та нашето царство да не достигне благосостојба, ние заповедуваме сите тие и порано и сега непријателски луѓе, бидејќи во еден ден насилно соборени да бидат истребени...да не ни пречат отсега натаму да го живееме мирно и спокојно до крај’ (Естира 3:13)

Исполнувањето на заповедта е поверена на првиот министер Аман, кого Евреите успеваат да го компромитираат со помош на еврејката Естира и нејзиниот чичко Мардохеј, кој предвреме ја предал на царскиот харем. Во дворецот се извршува преврат. Аман е обесен преку лажна клевета, а неговото место е заземено од Мардохеј кој им ‘дозволува на јудејците...да ги истребат, да ги убијат и да ги погубат сите...кои непријателствуваат против нив, со се децата и жените, а нивните имоти да ги разграбаат’.

‘Оти Мардохеј беше силен...(и) зашто страв од нив (Евреите) ги беше обзел сите народи“. И кога царот ја прашува Еврејката Естира, каков подарок сака, таа одговара: ‘...нека им биде дозволено на Јудејците...да го прават истото и утре како и денес... и умртвија од непријателите свои (уште) седумдесет и пет илјади’.

Тоа стана на тринаесеттиот ден...и направија ден за гозби и веселби (празник Пурим)’ (Естира 8: (1; 9:5, 4, 2, 13, 16, 17)

Денес тоа е еден од најголемите празници на племето ‘кое се бори со Бог’- денот на крвавата одмазда, која ја правел, ја прави и ќе ја прави Јуда над народите. На тој ден ритуално се егзекутираат осудените во Нирнберг национал-социјалисти, на тој ден ‘умира’ Сталин и многу други личности, објавени од еврејството за неговите заколнати непријатели“.

Библијата била од V век п.н.е.- еврејството било само со прва книга Ездра. За сè друго пред V век п.н.е. нема материјални наоди/докази за било што еврејско.

БИБЛИСКИТЕ ЕВРЕИ БИЛЕ САМО ЕЗДРА- ЕВРЕИ (V ВЕК П.Н.Е.)

Х.Ц.Велс[61] пиши: „На шест и седум години после тоа ариско заземање на Нинива, при која прилика Вавилон бил оставен на семитските Халдејци, последниот монарх на халдејското царство (второ вавилонско царство), Набонид, Белсазаров татко, беше сврГнат од страна на персискиот владетел Кир. И тој Набонид исто така бил необично учен владетел, во кој имало повеќе ум и машта отколку практично знаење за државните работи. Тој се бавел со антикварски истражувања. Со тие негови истражувања и должиме за датумот од 3750. година пред Христа, инаку припишуван на Саргон I. Тој бил поносит со тоа свое решение, и оставил дури записи кои за тоа говорат. Јасно е дека бил и верски новатор. Градел и преуредувал храмови, па покушал верата да ја усредсреди во Вавилон, донесувајќи извесен број месни богови во Бел- Мардуковиот храм. Без сумливост дека ја увидувал слабоста и расулоста на своето царство поради тие спротивни вероисповедувања, па имал на ум некоја замисла сите да ги соедини.

Настаните меѓутоа се развивале и премногу брзо за макаков таков развој на работите. Неговите новотарии очевидно предизвикале очевидна сумливост и непријателско расположение кај Беловите свештеници, те се свртија на страната на Персијците и 'Кировите војници влегле во Вавилон без борба'. Набонид бил заробен и персиските стражари застанаа пред вратата на Беловиот храм, 'каде служењата продолжиле без прекин'.

Кир вистински го воспоставил персиското царство во Вавилон со Бел- Мардуковиот благослов. Тој ги задоволил свештеничките конзервативни нагони со испраќање на месните богови назад во нивните стари храмови. Така исто ги повратил и Евреите во Ерусалим. И тоа за него било од непосредна политичка важност. Ама со доведување на неверните Аријци, старото свештенство имало и премногу скапо да плати за такво продолжување на своето служење. Помудро би им било да се прилагодат на новотариите на Набонид, тој искрен еретик, да ги слушале неговите намери, и излегле во пресрет на потребите на новото доба. Кир влегол во Вавилон годината 539. пред Христа. Околу годината 521. во Вавилон се подигнала поново побуна; 520. еден друг персиски монарх, Дариј, ги рушел неговите ѕидови. За две стотини години потполно изумреле Бел-Мардуковите свечено обреди, а Бел-Мардуковиот храм им служел на градежинарите за камен мајдан".

Бидејќи Вавилонците биле Повеќебожци, тие со помош на Кир го срушиле еретикот Набонид, Евреите не биле во Вавилонско заробеништво- тогаш без Евреи.

„Евреите, кои, после еден размак за повеќе од две нарастувања, се повратиле за време на Кировата влада во Ерусалим од Вавилон, беа само еден сосем другчиј народ од пораните војноборни Балови и Јехови привржаници, од оние Евреи што принесувале жртви по висиите во Ерусалим во доба на израилското и јудејското кралство. Од библиското приповедување се гледа јасно дека Евреите отишле во Вавилон како варвари, а да се вратиле како просветен народ. Отишле како збунет и разбиен чопор, без икаква народна самосвест; а се вратиле со јак и исклучив народен дух. Отишле без икакви свои заедници и општо позната книжевност, оти се вели дека тек на околу четириесет години пред ропството кралот Јосиа ги открил во храмот 'книгите закони' (II за кралевите, 22), а освен тоа непостои нигде никакво

[61] Herbert George Wells, Историју света, 1929, Народно дело, Белград, стр. 108.

наговестуање дека икакви книги се читале, а се вратиле со повеќето на своето градиво за Стариот Завет...“.[62]

Ништо немало еврејско пред V век п.н.е.- книгите биле само од V век п.н.е.

„Тогаш завладеало со Вавилон едно доба на историски истражувања и доба на наука. Уште се чуствувале тие вавилонски влијанија кои го наведоа Сарданапал да во Нинива собери голема библиотека на стари списи...Од оние скриени и заборавени списи што со себе ги имале... Кога Евреите се повратиле во Ерусалим, во тој мах бил собран само Пентатеух во една книга, а тек подоцна требало да настапи групирање на историските книги“.

Па историјата била преземена од стари записи-во Ерусалим била Пентатеух.

Дејвид Аик[63] пише: „Египетското потекло на ‘Израелците’ е преправена во библиските приказни кога владеачкото свештенство...Тек после 70-годишно ропство левитското свештенство ги составило текстовите кои постанале Тора (закон), првите пет книги на Стариот завет кој исто така е познат како Петокнижје и службено му се припишува на ‘Мојсиј’. Тоа било после стотина години после тие настани наводно се случиле...“.

Во Реаллекисиконот[64] се наведува: „...настара еврејска населба со култот на Јаху од 6/5. век во Елефантине...три арамејски папирусендоказ од Елефантин“.

Па тоа 6/5 век пред н.е. значи тоа било во 5 век п.н.е., што го пише и Ездра.

Е битно дали имало Евреи=Еднобожци, кои биле робови, а Кир нив ги ослободи од Вавилонското заробеништво,а Вавилонците биле само едно: Повеќебожци:

Вил Дјурант[65]има наслов *VI Луѓе од Книгите*- „Книга на закони“...

„Изградувањето на војничка држава не било можно, оти Јудеа немала ни доволен број на луѓе ни средства за таков потфат. Бидејќи некој систем на редот бил нужен кој, додека се признава власта на Персија, би им давал на Евреите природна дисциплина и национално единство, свештениците се погрижиле да обезбедат теократска власт заснована, како кај Јосиј, на црквени традиции и законите објавени како божји заповеди. Околу 444. п.н.е. учениот свештеник Езра ги повикал Евреите на свечено собрание и им ја читал од утро до пладне ‘Книгата закони на Мојсиеви’. Седум дена неговите соработници левити читале од тие свитоци; на крајот, свештениците и водачите на народот свечено се обврзале да ги прифатат овие закони како свој устав и совест, и дека секогаш ќе се придржуваат.Од тие немирни денови па до денес, тој Закон е централен чинител во животот на Евреите; а нивната оданост нему во текот на сите лутања и страдања бил еден од импресивните феномени на историјата“. („Околу 444. п.н.е.“ живеел Херодот“, а тој Евреите не ги познавал, Р.И.)

Книгите биле пишани порано или за време на предавањето на историјата.

Ова се потврдува со доказ, само кај Ездра се говори за учење на еврејството.

Х.Ц.Велс[66] пише: „Сите книги што го сочинуваат Стариот Завет зацело постоеле, и тоа многу во овој сегашен облик, бар на стогодини пред Христовото родување. Повеќето од нив биле уште во доба на Александар Велики (330. година пред Христа) веројатно признати за свети списи...“.

---

[62] Исто, стр. 131.
[63] David Icke, Priče iz vremenske omče, TELEdisk, Zagreb, 2008, стр. 266.
[64] Friedrich Lübkers Reallexikon, Druck und Verlag von B.G.Teubner, Leipzig · Berlin, 1914, стр. 508.
[65] Вил Дјурант, Источне цивилизације, Народна књига- Алфа,1995 (Нови Сад : Будућност), стр.333.
[66] Herbert George Wells, Историју света, 1929, Народно дело, Белград, стр. 125.

Бидејќи „Сите книги што го сочинуваат Стариот Завет зацело постоеле...бар на стогодини пред Христовото родување...“, тој не бил старо дело туку само ново.

Па Еврејството започнало пред или во 444 г.п.н.е., зашто пишел само Ездра.

Библија[67]-**Прва книга Ездра**- **Кир дава одобрение за возобновување на храмот**: **1** Во првата година на персискиот цар Кир за да се исполни словото Господово искажано од устата на Еремија, го поттикна Господ духот на Кир, персискиот цар, и тој заповеда да прогласат по целото царство,усно и писмено: 2 вака вели Кир, царот персиски: ‘Господ, Бог на небото, ми ги даде сите земни царства и ми заповеда да Му изградам дом во Ерусалим што е во Јудеја. 3 Кој меѓу сите вас е од Неговиот народ,- Бог нека биде со него, и нека оди во Ерусалим, кој е во Јудеја, да гради дом на Господ, Бог Израилев,- Тој е Бог, Кој е во Ерусалим. 4 А секој што останал во другите места, каде и да живее тој, нека му помогнат жителите од тие места со сребро, со злато, со друг имот, со добиток и со доброволни прилози за Божјиот дом што е во Ерусалим.’ 5 Тогаш кнезовите на племињата Јудини и Венијаминови, свештениците и левитите, секој, чиј дух го поттикна Господ, се подготвија да одат да го градат Господовиот дом што е во Ерусалим. 6 И сите нивни соседи им помогаа со сребрени садови, со злато, со друг имот и со добиток и со скапи предмети, покрај доброволните приноси за храмот. 7 А царот Кир ги извади садовите на Господовиот дом што Навуходоносор ги беше одзел од Ерусалим и ги беше поставил во домот на својот бог. 8 Нив Кир, персискиот цар, ги изнесе со помош на ризничарот Митредат, а тој ги предаде под број на Сасавасар, управител на Јудеја. 9 И еве го бројот нивни: златни чинии- триесет, сребрени чинии- илјада, ножеви- дваесет и девет. 10 златни чаши- триесет, сребрени чаши, двојни-четиристотини и десет, други садови- илјада; 11 вкупно садови, златни и сребрени, пет илјади и четиристотини. Сетоа тоа го зеде со себеси Сасавасар, кога иселениците тргнаа од Вавилон за Ерусалим“.

Наведеното е без основа, затоашто персискиот цар Кир не познавал Евреи.

„**Список на Јудејците кои се враќаат во Палестина 2** Ова се луѓето од земјата кои беа преселени во прогонство, кога вавилонскиот цар Навуходоносор ги беше одвел во Вавилон. Тие се вратија во Ерусалим и Јудеја, секој во својот град, 2 а дојдоа со Зоровавел, Јешуа, Неемија, Сераја, Реелаја, Мардохеј, Билшан, Миспар, Бигвај, Рехум и Баана. Еве го бројот на луѓето од народот Израилев: 3 потомци на Парош- две илјади сто седумдесет и двајца; 4 потомци на Сафатија- триста седумдесет и двајца; 5 потомци на Арах- седумстотини седумдесет и пет; 6 потомци на Пахат- Моав, односно од потомците на Јешуа и на Јоав- две илјади осумстотини и дванаесет; 7 потомци на Елам- илјада двесте педесет и четири; 8 потомци на Затудеветстотини четириесет и пет; 9 потомци на Закај- седумстотини и шеесет; 10 потомци на Ваниј шестотини и четириесет и двајца; 11 потомци на Бевај- шестотини дваесет и тројца; 12 потомци на Азгад- илјада двеста дваесет и двајца; 13 потомци на Адоникам- шестотини шеесет и шест; 14 потомци на Бигвај- две илјади педесет и шест; 15 потомци на Адин- четиристотини педесет и четири; 15 потомци на Адин- четиристотини педесет и четири; 16 потомци на Атер- од домот на Езекија,- деведесет и осум; 17 потомци на Бецај- триста дваесет и тројца; 18 потомци на Јора- сто и дванаесет; 19 потомци на Хашум- двесте дваесет и тројца; 20 потомци на Гибар- деведесет и пет; 21 од Витлем- сто дваесет и тројца; 22 луѓе од Нетофа- педесет и шест;

[67]Свето Писмо на Стариот и на Новиот Завет,ревидирано издание,Библиско здружение,Скопје, 2006.

23 луѓе од Анатот- сто дваесет и осум; 24 луѓе од Азмавет- четириесет и двајца; 25 луѓе од Кирјат- Јарим, Кефира и Беерот- седумстотини четириесет и тројца; 26 од Рама и Гева- шестотини дваесет и еден; 27 жители од Михмас- сто дваесет и двајца; 28 жители од Ветил и Гај- двесте дваесет и тројца; 29 жители од Нево- педесет и двајца; 30 жители од Магбиш- сто педесет и шест; 31 потомци на другиот Елам- илјада двеста педесет и четири; 32 потомци на Харим- триста и дваесет; 33 жители од Лод, од Хадид и од Оно- седумстотини дваесет и пет; 34 од Ерихон- триста четириесет и пет; 35 од Сенаа- три илјади шестотини и триесет. 36 Свештеници: потомци на Једаја од домот на Јешуа- двестотини седумдесет и тројца; 37 потомци на Имер- илјада педесет и двајца; 38 потомци на Пашхур- илјада двесте четириесет и седум; 39 потомци на Харим- илјада и седумнаесет; 40 левити: потомци на Јешуа и на Кадмиел, од потомците на Ходавија- седумнаесет и четири. 41 Пејачи: од потомците на Асаф- сто дваесет и осум; 42 Потомци на чуварите на вратите: потомци на Селум, потомци на Атер, потомци на Талмон, потомци на Акув, потомци на Хатита, потомци на Шовај -вкупно сто триесет и девет. 43 Храмови прислужници: потомци на Циха,на Хасуфа, на Табоат, 44 на Керсос, на Сиаха, на Падон, 45 на Левана, на Хагава,на Акув,[68]46 потомци на Хагав, на Самај, на Ханан, 47 потомци на Гидел, на Гохар, на Реаја, 48 на Рецин, на Некода, на Газам. 49 на Оза, на Пасеах, на Бесај, 50 на Асна, на Меуним, на Нефусим, 51 на Бакбук, на Хакуфа, на Харур, 52 на Бацлут, на Мехида, на Тарша, 53 на Баркос, на Сисеро, на Темах, 54 на Нецијах и на Хатифа. 55 Потомците на Соломоновите слуги[69]:потомци на Сотај, на Хасоферет, на Перуда, 56 на Јаала, на Даркон, на Гидел, 57 на Сафатија, на Хатил, на Похерет- Хацеваим и на Амиј. 58 вкупно храмови прислужници и потомци на Соломонови слуги-триста деведесет и двајца.[70]59А ова се имињата на оние кои тргнаа од Тел-Мелах,Тел- Харша, Керув, Адан, Имер, иако тие не можеа да докажат, дали нивното поколение или семејство потекнува од Израил: 60 потомци на Делаја, Товија и Некода- шестотини педесет и двајца. 61 Уште и од потомците на свештениците: потомци на Хаваја, Какоц, Верзе-лиј, кој се ожени со една од ќерките на Галаадчанецот Верзелиј и почна да се именува со нивното име. 62 Тие го бараа својот родословен запис, и не го најдоа, затоа беа исклучени од свештенството. 63 И управителот им рече да не јадат од најсветото од жртвите, додека не се постави свештеник со урим и тумим. 64 Сите заедно собрани сè на сè четириесет и две илјади и триста и шеесет луѓе, 65 освен слугите нивни, кои беа седум илјади и триесет и седум и нивнте двесте пејачи и пејачки. 66 Коњи имаа седумстотини триесет и шест, маски- двеста четириесет и пет, 67 камили имаа четиристотини триесет и пет, магарења- шест илјади седумстотини и дваесет. 68 Некои од старешините на домовите, откако ќе дојдеа во домот Господов, во Ерусалим, со драго срце даруваа за домот Божји за да се обнови врз основите негови.[71] 69 Колку што им достигаше раката, тие дадоа во ризницата за работа шеесет и една илјада златни даријки, и пет илјади мини сребро и сто свештенички одежди. 70 Така се населија пак и свештениците и левитите, и народот и пејачите, и чуварите на вратите и служителите во храмот, и целиот Израел во градовите свои“.[72]

---

[68] Бидејќи тие немале ни еден храм пред Ездра,а овде се наведени многу прислужници, сè било лага.
[69] Па со тоа што историските личност се потврдени,но не библиските, никако Соломон, сè било лага.
[70] Во историјата не е позната ниедна библиска личност, ни еден едиствен храм- еврејство 100% лага.
[71] Евреи не познавал Херодот со свој храм, што било во V в.п.н.е.- немало потреба за негова обнова.
[72] Ниеден антички автор кој пише за Александар Македонски не наведува Евреи, било што еврејско.

Херодот (V век п.н.е.) ги познавал историските личности, но не библиските.

„**Јешуа и Зоровавел повторно го воспоставуваат богослужението 3** Кога настапи седмиот месец, и синовите Израилеви веќе беа по градовите, народот се собра заедно во Ерусалим. 2 Тогаш Јешуа, синот на Јоцадок, и неговите браќа по свештенство, и браќата негови, започна да Му градат на Бог Израилев жртвеник за да принесуваат на него сепаленици, како што е запишано во законот на Мојсеј, човекот Божји.[73] 3 Го поставија жртвеникот врз основите негови, бидејќи се плашеа од соседните народи;[74] и почнаа да принесуваат на него сопаленици на Господ, наутро и навечер. 4 И го празнуваа празникот Сеници, каде што беше заповедано, и принесуваа и секојдневни жртви сопаленици во определен број како што беше определено за секој ден. 5 Потоа редовно принесуваа сепаленици и во новомесечијата, и во сите празници, посветени на Господ, како и доброволни приноси на Господ од секој, кој сакаше. 6 А од првиот ден на седмиот месец почнаа да Му принесуваат сепаленици на Господ. Но на Господовиот храм уште не му беа поставени темелите.[75] 7 И почнаа да даваат пари на каменоделци и дрводелци, и јадење и пиење и масло на Сидонци и Тирци за да донесат кедрово дрво од Ливан по морето во Јафа, со дозвола на Кир, персискиот цар. 8 На втората година по доаѓањето во домот Господов во Ерусалим, на вториот месец, Зоровавел, синот на Салатиил, и Јешуа, синот на Јоцадак, и другите нивни браќа, свештениците и левитите, и сите што беа дошле од пленство во Ерусалим, започнаа со работа и поставија левити од дваесет години и нагоре за да ја надгледуваат работата околу домот Господов. 9 И Јошуа, синовите негови и браќата негови, Кадмиел и синовите негови- потомци Јудини[76]- станаа како еден човек и ги надгледуваа работниците кај домот Господов, а исто така и синовите на Хенадад. Левитите, нивните синови и нивните браќа. 10 Кога ѕидарите ги положија основите на храмот Господов, поставија свештеници, со одеждите нивни со труби, и левити синови Асафови- со кимвали, за да Го слават Господа по уставот на Давид, царот Израелев.[77] 11 И почнаа да Го фалат и слават Господа, пеејќи: 'Зашто е благ, зашто милоста Негова кон Израел е довека.' И сиот народ воскликнуваше громогласно, славејќи Го Господа поради тоа што беа поставени темелите на Господовиот дом. 12 Меѓутоа, мнозина од свештениците и левитите и старешините на родовите, старци, кои го беа виделе поранешниот храм, додека се градеше новиот храм пред очите нивни, плачеа гласно, а мнозина и подвикнуваа силно од радост. 13 И народот не можеше да ги разликува радосните извици од плачот на народот, зашто народот викаше силно и гласот негов се слушаше на далеку".

Се наведе: „**Јешуа и Зоровавел повторно го воспоставуваат богослужението 3** Кога настапи седмиот месец, и синовите Израилеви веќе беа по градовите, народот се собра заедно во Ерусалим. 2 Тогаш Јешуа, синот на Јоцадок, и неговите браќа по свештенство, и браќата негови, започна да Му градат на Бог Израилев жртвеник за да принесуваат на него сепаленици, како што е запишано во законот на Мојсеј, човекот Божји".

Со Мојсејевата вера, Еднобожество се започнало само во V в.п.н.е. (Ездра).

---

[73] Следи „како што е запишано во законот на Мојсеј, човекот Божји" започнало само од V век п.н.е.
[74] Еврејството било сосема тајно, „бидејќи се плашеа од соседните народи"- тие биле повеќебожни.
[75] Следи ништо немало еврејско пред она што стои кај Ездра- библиските Евреи биле само Ездрини.
[76] Бидејќи историските личност се докажани, а библиските не се историски, еврејството 100% лага.
[77] Имало еднобожество во XIV век (Ехнатон), VI в.п.н.е. (еретик Набонид), а еврејството 100% лага.

„**Противставување на непријателите на Јудејците 4** Непријателите Јудини и Венијаминови слушнаа дека вратените од пленството градат храм на Господ, Бог Израилев; 2 и дојдоа кај Зоровавел и кај поглаварите на родовите и им рекоа: ‘Да градиме и ние со вас, зашто и ние како вас Му се поклонуваме на вашиот Бог, и нему Му принесуваме жртви од дните на Есар- Хадон, асирскиот цар, кој нѐ пресели овде.’ 3 Зоровавел, Јешуа и другите кнезови на родовите израилски им одговорија: ‘Не може да градите заедно со нас дом на нашиот Бог; ние сами ќе градиме дом на Господ, Бог Израелев, како што ни заповеда Кир, царот персиски.’ 4 Тогаш народот на онаа земја, почна да му ги ослабува рацете на јудејскиот народ и да му пречи во градењето; 5 и поткопуваа советници против нив за да ја расипуваат намерата нивна во текот на сето време од владеењето на Кир, царот персиски, до царувањето на Дариј, цар Персиски“.

Царот Кир го уништил Вавилонскиот крал Набонид кој бил еретик, и тоа за Кир да штити други еретици (Евреите), кои историјата не ги познава- Херодот и др.

„**Јудејците обвинети кај царот Артаксеркс** 6 А кога царуваше Ксеркс, на почетокот од неговото царување, напишаа обвинение против жителите на Јудеа и на Ерусалим., 7 Исто така во дните на Артаксеркс пишуваа и Бишлам и Митредат, и Тавел и други нивни другари до Артаксеркс, царот персиски. Писмото беше напишано со арамејско писмо и на арамејски јазик. 8 Рехум, царскиот помошник и Шимшај, секретарот, напишаа вакво писмо против Ерусалим до царот Артаксерс: 9 Од Рехум, царскиот помошник, Шимшај- писар и останатите нивни соработници; жителите од Дин, Афарсатах, Тарпел, Афарес, Ерех, Вавилон, Суза, Деха, Елам, 10 и останатите народи што ги пресели големиот и славниот Оснапар и ги насели во градовите на Самарија и во другите градови на самарајанската област од оваа страна на Реката. 11 Еве препис од писмото што му го испратија нему: ‘До царот Артаксеркс, твоите слуги, луѓето што живеат од онаа страна на Реката ти праќаат поздрав. 12 Да знаеш, царе, дека Јудејците што излегоа од тебе и дојдоа кај вас во Ерусалим, тој бунтовен и лош град, прават ѕидови, чии темели веќе ги поправија. 13 Но да знаеш, царе, дека ако тој град биде изграден и ѕидиштата негови обновени, тие нема да плаќаат ни данок, ни летнина, ни царина, и царската ризница ќе има загуби. 14 А бидејќи јадеме леб од царскиот дворец, и не можеме да ја гледаме таа загуба за царот, затоа испраќаме известување до царот. 15 Нека се побара во книгата на летописите на твоите предци, и ќе се најде во таа летописна книга и ќе се дознае дека овој град е град одметник и пакосен за царевите и областите и дека во него настанувале бунтови во старо време, поради што овој град бил опустошен. 16 Затоа му соопштуваме на царот дека, ако овој град биде изграден и ѕидиштата негови поправени, нема да имаш власт од онаа страна на Реката“.

Херодот ги наведува персиските владетели, за кои овде се говори. Меѓутоа, Херодот не познавал никакви Евреи, дека тие биле во Вавилон и Ерусалим- сѐ лага.

„**Одговор од царот Артаксеркс** 17 Царот му испрати одговор: ‘До Рехум, царскиот помошник, и до Шимшај, писарот, и другите нивни соработници, што живеат во Самарија и во другите градови од оваа страна на Реката, поздрави. 18 Писмото што ми го испративте, ми беше јасно прочитано. 19 Затоа јас наредив да се побара, и пронајдоа дека овој град уште од старо време се бунтовал против царевите,и во него имало одметнувања и немири. 20 Во Ерусалим имало силни цареви, кои владееле во целата задречна област и кои земале данок, летнина и царина. 21 И така,

дајте заповед, тие луѓе да престанат да работат, и тој град да не се гради, додека не заповедам јас. 22 Бидете внимателни за да не испуштите нешто од пред очите свои. Зошто да се дозволува да расте злото на штета на царевите?' 23 Штом писмото на царот Артаксеркс беше прочитано пред Рехум и Шимшај, писарот, и другарите нивни, тие без одлагање отидоа во Ерусалим кај Јудејците и насилно им ја забранија работата. 24 (Тогаш сопреа работите околу Божјиот храм во Ерусалим, сè до втората година од царувањето на персискиот цар Дареј)".

Никакви писма немало меѓу Персијци и Евреи- Евреите тогаш уште немало.

„**Повторно започнување на работите околу обновувањето на храмот 5** Но пророкот Агеј и пророкот Захарија, синот на Идо, им пророкуваа на Јудејците во Јудеја и во Ерусалим во името на Бог Израилев. 2 Тогаш Зоровавел, синот на Салатиил, и Јешуа, синот на Јоцадак, почнаа да го градат Божјиот дом во Ерусалим, и со нив Божјите пророци, кои ги подржуваа. 3 Во тоа време дојдоа кај нив Татенај, управител на оваа страна на Реката, и Ситар-Бознај,со своите соработници, и им рекол вака:'Кој ви дозволи да го градите овој дом и да ги поправате овие sидишта ?' 4 Потоа ги праша: 'Кои се имињата на луѓето што ја градат таа зграда ?' 5 Но окото на нивниот Бог беше врз старешините јудејски, и тие не им се заканија, додека работата не отиде до Дариј, и додека не дојде писмено решение за таа работа"

За да има Божји дом на Евреи морало да има и Евреи- тогаш такви немало.

„**Јудејците обвинети пред царот Дариј** 6 Еве ја содржината на писмото што го испратија Татенај, управител на областа зад Реката, и Ситар-Бознај со своите соработници- Афарсехајци, од онаа страна на Реката, до царот Дариј. 7 Во соопштението што го испратија до него, еве што беше напишано: 'До царот Дариј- секаков мир! 8 Да знаеш, царе, дека ние бевме во ерусалимската област во домот на великиот Бог; го градат со големи камења, а во sидиштата ставаат дрва; таа работа напредува брзо и успешно во рацете нивни. 9 Тогаш ги прашавме нивните старешини и им рековме вака: 'Кој ви дозволи да го градите овој дом и да ги поправате овие sидови ?' 10 Освен тоа, ги прашавме и за имињата нивни за да јавиме и да го напишеме името на главниот меѓу нив. 11 Тие ни одговорија со овие зборови: 'Ние сме слуги на Бога на небото и на земјата и градиме дом што беше изграден многу години пред тоа,- а великиот цар Израилев го градеше и го доврши. 12 А кога татковците наши Го разгневија Бога небесен, Тој ги предаде во раката на Навуходоносор, царот вавилонски, Халдеец; тој го разруши овој храм и го пресели народот во Вавилон. 13 Но во првата година од владеењето на Кир, царот на Вавилон, Кир дозволи да се изгради овој дом Божји; 14 уште и садовите на Божјиот дом, златни и сребрени, што Навуходоносор ги беше земал од ерусалимскиот храм, па ги беше однел во вавилонскиот храм,- цар Кир ги изнесе од вавилонскиот храм и ги даде со број на Сасавасар, управникот на ризницата, 15 и му рече:- земи ги тие садови, и однеси ги во ерусалимскиот храм, и Божјиот дом нека се гради на своето место. 16 Тогаш оној Сасавасар, дојде и ги постави темелите на Божјиот дом во Ерусалим; оттогаш па досега се гради и уште не е завршен. 17 И така, ако му е угодно на царот, нека побара во домот на царските архиви, таму во Вавилон, дали навистина цар Кир дозволил да се гради овој дом Божји во Ерусалим, и нека испратат одговор за волјата на царот околу тоа ' ".

Персиските владетели од Кир сè до со Дареј, а и следни, не познавале Евреи.

Следи Херодот (V век п.н.е.) ги познава персиските кралеви, но не Евреите.

„**Одговор од царот Дариј 6** Тогаш царот Дариј издаде заповед, и бараа во Вавилон, во архивот, каде што се чуваа важните документи. 2 И во Ахмета, во дворецот, кој е во областа Мидија, беше пронајден еден свиток, и во него беше напишано вака: ‘Потсетник. 3 Во првата година од владеењето на царот Кир, царот издаде указ за домот Господов во Ерусалим: Нека биде изграден дом на она место, каде што принесуваат жртви, и нека му се постават здрави темели; висината негова-шеесет лакти, ширината негова- шеесет лакти; 4 три реда големи камења, еден ред дрва; а трошоците нека се плаќаат од царскиот дом. 5 Уште и садовите на Божјиот дом, златни и сребрени што Навуходоносор ги изнесол од ерусалимскиот храм и ги однел во ерусалимскиот храм и да бидат наместени во Божјиот дом, секој на свое место. 6 Затоа, Татенај, кој управуваше со задречната област, и ти Сатар-Бознај и вие нивни соработници, испратени во областа зад Реката, бидете на разумна оддалеченост оттаму! 7 Не запирајте ја работата на Божјиот дом; јудејскиот кнез и јудејските старешини нека го градат оној Божји дом на местото негово. 8 А јас издадов указ, според кој треба да им помагате на тие старешини јудејски во градбата на овој дом Божји, односно: од царскиот имот- од данокот на задречната област да им се дава на тие луѓе за да не се запира работата; 9 и колку што ќе бидат потребни- телиња, овни или јагнина за сепаленици на Бога небесен, исто така и пченица, сол, вино и масло, толку, колку што ќе определат свештениците ерусалимски, нека им се дава секој ден без прекин, 10 за да принесуваат благопријатни жртви на Бога небесен, и да се молат за животот на царот и синовите негови. 11 Заповедам уште- кој ќе ја измени оваа наредба, да извадат греда од куќата негова, да го издигнат и приковаат на неа, а куќата негова поради тоа да се претвори во урнатини. 12 И Бог, Чие име престојува таму, да го собори секој цар и народ што ќе протега рака да го измени ова за штета на тој дом Божји во Ерусалим. Јас, Дариј, го издадов овој указ, нека биде точно спроведен! ’ 13 Тогаш Татенај, управителот на задречната област, Ситар -Бознај и нивните соработници, постануваа точно онака, како што заповеда царот Дариј“.

Ништо еврејско не било пронајдено, никаков свиток- еврејското 100% лага.

„**Осветување на повторно изградениот храм** 14 И јудејските старешини градеа и напредуваа според пророштвото на пророкот Атеј и Захарија, синот на Идо. Изградија и завршија според волјата на Бог Израилев и според волјата на Кир, Дариј и Артаксеркс, цареви персиски. 15 Завршен беше овој дом на третиот ден од месецот адар, во шестата година од царувањето на царот Дариј. 16 И синовите Израилеви, свештениците, левитите и другите, што се беа вратиле од пленство, со радост го извршија осветувањето на тој Божји дом. 17 И принесоа при осветувањето на тој Божји дом: сто вола,двеста овни , четиристотини јагњиња и дванаесет јарци како жртви за грев за целиот Израел,според бројот на племињата Израилеви. 18 И поставија свештеници според чиновите нивни и левити според родовите нивни за Божја служба во Ерусалим, како што беше заповедано во книгата Мојсејева“.

Па „Кир, Дариј и Артаксеркс“ не познавале некаде и никаде некакви Евреи.

„**Јудејците го прославуваат празникот Пасха** 19 Потоа вратените од пленство прославија Пасха во четиринаесеттиот ден на првиот месец, 20 зашто свештениците и левитите се беа очистиле,- тие сите до еден беа чисти; и заклаа пасхални јагњиња за сите вратени од пленство, за своите браќа свештеници и за себеси. 21 И јадеа синовите Израилеви што се беа вратиле од пленство, и сите што се беа отка-

жале од нечистотијата на народите на земјата за да Му се поклонат на Господ, Бог Израиелев. 22 А го празнуваа со радост и празникот Бескваснници седум дена, зашто Господ го зарадува и го сврте кон нив срцето на асирскиот цар за да ги поткрени рацете нивни при градењето на домот на Господ, Бог Израилев“.

Па „Кир, Дариј и Артаксеркс“ ги познавал Херодот- овој не знаел за Евреи.

„**Свештеникот Ездра 7** По тие настани, во текот на царувањето на Артаксеркс, царот персиски, Ездра,- синот на Сераја, син на Азарија, син на Хелкија, 2 син на Селум, син на Садок, син на Ахитув, 3 син на Амарија, син на Азарија, син на Мерајот, 4 син на Захарија, син на Озиј, син на Буки, 5 син на Авишуа,син на Финес, син Елеазар, син на првосвештеникот Арон.- 6 тој Ездра тргна на пат од Вавилон. Тој беше книжник и го знаеше законот Мојсејев, даден од Господ, Бог Израилев. Царот му даде сè по желбата негова, зашто раката на Господ, неговиот Бог, беше над него.[78] 7 Со него отидоа во Ерусалим и некои синови Израилеви, и свештеници, и левити, и пејачи, и чувари на вратите, и слуги на храмот во седмата година на царот Артаксерс. 8 Тој дојде во Ерусалим во петтиот месец, во седмата година со владеењето на царот. 9 На првиот ден од првиот месец тој го започна излегувањето од Вавилон, а во првиот ден од петтиот месец тој дојде во Ерусалим: благодарната рака на неговиот Бог беше над него. 10 Зашто Ездра го беше укрепил срцето свое да го изучува и да го исполнува Законот Господов, и да го учи Израил во законите и уредбите“.

Еврејството прв го опиша Ездра- Еднобожество=Еврејство само со/од Ездра.

„**Задачите на Ездра доделени од Артаксеркс** 11 Еве ја содржината на писмото, што царот Артаксеркс му го даде на Ездра, свештеник и книжник, кој го учеше Израил на заповедите Господови и на законите Негови: 12 ‘Артаксеркс, цар над царевите, до Ездра свештеникот, совршениот учител во законот на небесниот Бог денес. 13 Издадов указ, во царството мое секој од народот на Израел и од неговите свештеници и левити што сака да оди во Ерусалим, нека пројде со тебе. 14 Бидејќи си испратен од царот и од седумте негови советници, да ги надгледуваш Јудеа и Ерусалим во законот на твојот Бог, кој е во раката твоја, 15 и да го однесеш среброто и златото, што царот и советниците негови го жртвуваа на Бог Израилев, Чие живеалиште е во Ерусалим, 16 и сето сребро и злато што ќе го собереш по целата област Вавилонска, заедно со доброволните приноси од народот и свештениците што ќе жртвуваат за домот на својот Бог, Кој е во Ерусалим,- 17 затоа веднаш купи за тие пари волови, овни и јагнина и житни приноси за нив, и преливи за нив, и принеси ги на жртвеникот во домот на вашиот Бог во Ерусалим. 18 А она што ти и браќати твои ќе најдете дека е добро да направите од останатото сребро и злато, според волјата на Вашиот Бог направете. 19 Садовите, пак, што ти беа дадени за служба во домот на твојот Бог, постави ги пред Бог Ерусалимиски. 20 И сè друго што е потребно за домот на твојот Бог, ова за што го сметаш дека е неопходно, давај од домот на царските ризници. 21 А јас, царот Артаксеркс, давам заповед до сите ризничари, што се од онаа страна на Реката- сè што ќе посака од вас Ездра, свештеник и учител по законот на Бога небесен, без двоумење, давајте: 22 сребро до сто кикари, жито до сто кора, вино до сто бата и пак до сто бата масло, а сол- без да се определува количеството. 23 Сè, што е заповед од Бога небесен треба да се врши грижливо за Неговиот дом, и гледајте, некој да не протега рака врз домот на Бога

[78] Царот Кир го истребил еретикот Набонид- исто ќе беше и со еретикот Ездра од цар Артаксеркс.

небесен за да падне гневот Негов врз царството, царот и синовите негови. 24 Го кажавме да знаете дека на никого од свештениците и левитите, пејачите, чуварите на вратите, слугите на храмот и оние што служат при тој дом Божји нема да им се наложува данок, ни десеток, ни царина. 25 А ти, Ездра, според мудроста на твојот Бог, која е во раката твоја, постави управител и судии за да го судат сиот народ од онаа страна на Реката,- сите што ги знаат законите на твојот Бог, а кои не знаат, научи ги. 26 И кој не го исполнува законот на твојот Бог и законот царски, тој без одлагање да се осуди, било на смрт, било со прогонство, било со парична глоба, или со затвор во темница' "

До Ездра немало Евреи.Веројатно, некој како него потоа ќе се јавел да лаже.

„**Ездра Му благодари на Бога** 27 Нека е благословен Господ, Бог на нашите предци, Кој влеа во срцето на царот таква мисла да го прослави домот Господов што е во Ерусалим, 28 и Кој ја управи кон мене милоста на царот, на советниците негови и на сите силни кнезови царски!И јас се охрабрив,бидејќи раката на Господ, мојот Бог, беше над мене, и ги собрав кнезовите израелски, за да одат со мене".

До Ездра немало ништо историско потврдено со докази, туку сè не-еврејско.

„**Ездрините придружници 8** Еве ги старешините на домовите и родословијата на оние, кои со мене тргнаа на пат од Вавилон, во времето на царувањето на царот Артаксеркс: 2 од потомците на Финес- Гершом; од потомците на Итамар- Даниил; од потомците на Давид- Хатуш: 3 еден од синовите на Шеканија; од потомците на Парош- Захарија, со кого беа запишани сто и педесет мажи; 4 Од потомците на Пахат-Моав- Елјехоенај, син на Захарија, и со него двеста мажи. 5 Од потомците на Зату-Шеклинија, син на Јахазиел,и со него триста мажи. 6 Од потомците на Адин -Евед, син на Јонатан, и со него десет мажи. 7 Од потомците на Елам- Исаија, синот на Готолија, и со него седумдесет мажи. 8 Од потомците на Сафатија- Зевадија, синот на Михаил, и со него осумдесет мажи. 9 Од потомците на Јоан- Авдија, синот на Јехиил, и со него двесте и осумдесет мажи; 10 Од потомците на Бани- Шеломит, синот на Јосифија, и со него сто и шеесет мажи; 11 Од потомците на Бевај- Захарија, синот на Бевај, и со него дваесет и осум мажи. 12 Од потомците на Азгад- Јоханан, син на Хакатан, и со него сто и десет мажи. 13 Од потомците на Адоникам, кои тргнаа подоцна, ова се нивните имиња: Елифелет, Јенел, и Шемаја, и со нив шеесет мажи. 14 Од потомците на Бигвај- Утај и Захур, и со нив седумдесет мажи".

Во првата книга на Ездра нема митови и преданија туку она што се случило.

„**Подготовки за враќање во Ерусалим** 15 Ги собраа кај реката, која тече низ Ахава, и таму престојуваме три дена, и откако го прегледав народот и свештениците, открив дека нема ниеден од потомците на Левиј. 16 Тогаш испратив да го повикаат Елиезер, Ариил, Шемаја, Елнатан, Јарив, Елнатан, Натаи, Захарија и Мешулам- старешини, и Јојарив и Елнатан- познавачи на законот; 17 и им дадов порака за Идо, началникот на местото Касифија, и ги поучив како да му зборуваат на Идо и на неговите соработници, храмови прислужници од Касифија за да ни доведат служители за домот на нашиот Бог. 18 И бидејќи благодатната рака на нашиот Бог беше над нас, тие ни доведоа еден разумен човек, од потомците на Махлиј, син Ливиев, син Израилев, Шеревија со синовите негови и браќата негови- осумнаесет души; 19 и Хашавија и со него Исаија од потомците Мерариеви, неговите браќа и нивните синови- дваесет; 20 и од слугите на храмот што ги определија Давид и неговите началници за прислуга на левитите, двесте и дванаесет прислужници; сите тие

беа спомнати по име. 21 Тогаш објавив таму пост при реката во Ахава за да се смириме пред лицето на нашиот Бог и да измолиме од Него успешен пат за себе, за децата свои и за целиот имот, 22 бидејќи ми беше срам да барам од царот војска и коњаници да нè чуваат од непријателите по патот, зашто ние,кога зборуваме со царот, рековме: 'Раката на нашиот Бог е благодатна за сите, а силата Негова и Неговиот гнев стои над сите што Го оставаат!' 23 И така, ние постоевме и Го молевме нашиот Бог за тоа, и Тој нè послуша. 24 Тогаш одвоив дванаесетмина од главните свештеници: Шеревија и Хашавија, и со нив уште десетмина; 25 и им го предадов со мера среброто и златото и садовите,- сè што беше жртвувано за домот на нашиот Бог, она што го жртвуваа царот, советниците негови, кнезовите негови и Израилци, што беа таму. 26 И им предадов во рацете нивни со мерка: сребро- шестотини и педесет кикари, и сребрени садови- за сто кикари, злато- сто кикари, 27 златни чаши- двaесет, кои чинеа илјади даријки, и два сада од најдобар, блескав бакар, ценет како злато. 28 И им реков: 'Вие сте му свети на Господ, и садовите се свети, и среброто и златото- доброволен прилог на Господ, Бог на нашите предци. 29 Бидете будни и чувајте го тоа, додека да го предадете со мерка на началниците над свештениците, левитите и старешините Израилеви во Ерусалим, во одаите на домот Господов.' 30 Свештениците и левитите го примија измереното сребро, злато и садови за да ги однесат во Ерусалим, во домот на нашиот Бог".

Еврејството започнало само во книгата Ездра, кое останало тајно-непознато.

„**Патувањето и пристигнувањето во Ерусалим** 31 Тогаш тргнавме од реката во Ахава на дванесеттиот ден од првиот месец за да одиме во Ерусалим; и раката на нашиот Бог беше над нас и нè чуваше од непријателска рака и од оние што ни правеа заседи по патот. 32 И стигнавме во Ерусалим, каде што престојувавме три дни. 33 На четвртиот ден го предадовме со мера среброто, златото и садовите во домот на нашиот Бог во рацете на свештеникот Меремот, синот Уриев, на Елеазар, синот на Финес, со кои беа левитите Јозавад, синот на Јешуа, и Ноадија, синот на Бинуј. 34 Сè беше изброено и измерено, а тежината на сè што беше измерено, беше забележана во истиот момент. 35 Дојдените преселници од пленство Му принесоа на Бог Израилев дванаесет телиња за сиот Израил, деведесет и шест овни и- седумдесет и седум јагниња, како сепаленици и дванаесет јарци како жртва за грев: сето тоа за сепаленици на Господ. 36 И ги предадоа царските заповеди на царските сатрапи и на задречните управители, и тие го почитуваа народот и домот Божји".

Сатрапи на персиски јазик. Библиски сиријски арамејски-без еврејски народ.

Евреите говореле со јазик како Фениките- со јазик пелазгиски=тн.словенски.

„**9** Откако се сврши тоа, началниците се приближија до мене и рекоа: 'Народот Израилев и свештениците и левитите не се одвоија од народите на другите племиња, поради нивните гнасотии, од Хананците, Хитијците, Перизијците, Јевусијците, Амонците, Маовците, Египќаните и Аморејците, 2 зашто зедоа нивни ќерки за себе и за синовите свои, светото семе се смеша со народи од туѓи племиња, а притоа раката на кнезовите и војводите беше прва и во тоа безаконие.' 3 Откако ги чув тие зборови, ја раскинав долната и горната своја облека, ги кубев косите на главата своја и на брадата своја и седев нажален. 4 Тогаш се собраа кај мене сите што се уплашија од зборовите на Бог Израилев поради престапите на преселниците, и јас седев вцашен до принесувањето на вечерната жртва"

Без мешање на етнички народи туку на Еднобожци=Евреи со Повеќебожци.

„**Ездра се моли за заштита на грешните** 5 А во време на вечерната жртва станав од моето понизно место со раскината долна и горна облека, паднав на колена и ги кренав рацете кон Господ, мојот Бог, 6 и реков: ‘Боже мој, срам ми е и страв ми е да го покажам моето лице кон Тебе, Боже мој, зашто безаконијата ни надвиснаа над нашите глави, и вината ни нарасна до небото.7 Од дните на нашите предци до денес ние сме во голема вина,и поради нашите безаконија бевме предадени ние, царевите наши, свештениците наши,- во рацете на цареви од туѓи земји, на меч, во пленство, на грабеж и навреди, како што и сега. 8 И ете, по малку време, ни се дарува милост од Господ, нашиот Бог, Кој остави кај нас спасение и ни даде да се закрепиме во Неговото свето место; ни ги просвети очите нашиот Бог и ни даде да здивнеме малку од ропството свое. 9 Ние сме робови, но и во ропството нашиот Бог не нѐ оставил. Тој ја преведе кон нас милоста ма персиските цареви[79] за да дадат нов живот, да го подигнеме домот на нашиот Бог,да го обновиме од урнатините негови, и да ни дадат сигурно засолниште во Јудеја и во Ерусалим. 10 А сега што да кажеме, Боже наш, потоа ? Зашто ние отстапивме од Твоите заповеди 11 што ни ги даде преку Твоите слуги, пророците, велејќи: ‘земјата, во која одите да ја владеете, е земја нечиста; таа е извалкана од нечистотиите на народите од туѓи племиња, со нивни гнасотии, со кои ја наполнија открај до крај со своите нечистотии. 12 Затоа не ги давајте ќерките свои за синовите нивни, и ќерките нивни не ги земајте за синовите свои, и не барајте го мирот нивни, ниту благата нивни довека, за да се закрепите и храните со најдобрите плодови на таа земја и да ја предадете во наследство на синовите свои довека. 13 И по сѐ што нѐ снајде поради лошите дела наши и поради големата вина наша и,- зашто Ти, Боже наш, нѐ поштеди не според безаконието наше, туку ни даде такво избавување,- 14 зарем пак ќе ги нарушуваме Твоите заповеди и ќе влегуваме во родство со тие одвратни народи ? Нема ли да се разгневиш на нас сѐ додека нѐ погубиш, па да нема живи и да нема спасени ? 15 Господи, Боже Израилев! Ти си праведен, зашто ние бевме нажалени до денес; и еве, ние сме во беззаконијата свои пред Твоето лице, макар што по сето тоа не би требало да стоиме пред Твоето лице’ “.

Да се пиши за Еврејство и Евреи без Ездра не е можно-тој е творец на сѐ тоа.

„**Јудејците ги испраќаа назад жените туѓинки 10** Додека Ездра така се молеше и исповедаше, плачејќи и лежејќи пред Божјиот дом, се собра кај него многуброен народ од Израил, мажи, жени и деца, зашто и народот плачеше многу. 2 Тогаш се јави Шеханија, синот на Јехиил од потомците на Елам, и му рече на Ездра: ‘Згрешивме пред нашиот Бог, зашто зедовме жени од народите на таа земја,но уште има надеж за Израил за таа работа; 3 да се заветуваме сега пред нашиот Бог дека ќе ги отпуштиме сите жени од другите племиња и родените од нив деца,- и нека биде по законот на нашиот Бог, и според законот нека биде. 4 Стани, зашто ова е твоја работа, и ние сме со тебе: биди храбар и работи !’ 5 Тогаш стана Ездра и им порача на старешините над свештениците, левитите и над сиот Израил да положат заклетва дека ќе направат така. И тие се заколнаа. 6 Стана Ездра од пред Божјиот дом и тргна кон собота на Јоханан, синот на Елијашив, и ноќеваше таму. Леб не јадеше и вода не пиеше, зашто беше наскрбен поради престапите на преселниците. 7 И им соопштија по Јудеја и во Ерусалим на сите, што беа вратени од пленство да се соберат во Ерусалим, 8 и на оној што не ќе дојде за три дни, ќе му се одземе имотот,

[79] Персиските цар Кир истребувал Еднобожци- Александар Македонски не познавал никакви Евреи.

по решение на началниците и старешините, целиот имот негов, а самиот тој ќе биде исклучен од заедницата на оние кои беа во пленство. 9 И во тие три дни се собраа во Ерусалим сите жители на Јудеја и на земјата Венијаминова. Тоа беше во деветтиот месец на дваесеттиот ден од месецот. Седеше сиот народ на плоштадот пред Божјиот дом и трепереше, како поради таа работа, така и од дождот. 10 Тогаш свештеникот Ездра стана и им рече: 'Вие направивте престап, земајќи жена од други племиња и со тоа ја зголемивте вината на Израил; 11 затоа, покајте се пред Господ, Бог на вашите предци, и исполнете ја волјата Негова, одвојте се од народите на таа земја и од жените од други племиња.' 12 Целото собрание одговори и рече со силен глас: 'Како што рече, така и направивме. 13 Но народот е многуброен, и времето е сега студено, та не може да се стои на улица. Па и таа работа не е ни за ден, ниту за два, зашто ние згрешивме многу во таа работа. 14 Нека се изберат заменици на началници за целото собрание, и сите во нашите градови што зеле жени од други племиња да доѓаат тука во определено време заедно со старешините и судиите на секој град, додека не се одврати од нас пламнатиот гнев на нашиот Бог поради таа работа.' 15 Само Јонатан, синот на Асаил и Јахзеја, синот на Тиква, се спротиставија, а Мешулам и левитот Шабетај ги поткрепуваа во тоа. 16 Потоа вратените од пленство постапија така. За тоа беа определени: свештеникот Ездра, началниците од секое нивно поколение, и старешините на нивните домови сите по име. Тие се собраа на заседание во првиот ден на десеттиот месец за да ја испитаат таа работа; 17 До првиот ден од првиот месец го завршија испитувањето за сите што беа зеле жени од други племиња".

Ездра составил убава приказна за Еврејството, веројатно сам или и со други.

„**Список на грешните Јудејци** 18 Меѓу потомците на свештениците се најдоа и такви што беа зеле жени од други племиња,- од синовите на Јешуа, синот на Јоцадаков, и браќата негови: Маасеја, Елиезер, Јарив и Годолија; 19 тие ја дадоа раката своја како ветување дека ќе ги напуштат жените свои, и дека, како виновни, ќе принесат жртва по еден овен за вината своја; 20 од Имеровите потомци: Ананија и Завадија; 21 од Харимовите потомци: Маасеа, Елија, Шемаја, Јахаил и Озија; 24 од Пашхуровите потомци: Елиоснај, Маасеја, Исмаил, Натанаил, Јозавад и Елеаса; 23 од левитите: Јозавад, Семеј и Келаја, нарекуван и Келита, потоа Петахија, Јуда и Елиезер. 24 Од пејачите: Елијашив. Од чуварите на вратите: Селум, Телем и Уриј. 25 А од Израил- од потомците на Парош: Рамија, Изија, Малкија, Мијамин, Елеазар, Малкија и Ванеја. 26 Од потомците на Елам: Матанија, Захарија, Јехиило, Авдиј, Јеремонт и Елија. 27 Од потомците на Зату: Елиоснај, Елијашив, Матанија, Јеремот, Завад и Азиза. 28 Од потомците на Бевај: Јехоханан, Ананија, Забај и Атлај. 29 Од потомците на Ваниј: Мешулам, Малух, Адаја, Јашув, Шеал и Јеремот. 30 Од потомците на Пахат- Моав: Адна, Келал, Ванеја, Маасеја, Матанија, Веселеил, Бинуј и Манасија. 31 Од потомците на Харим: Елиезер, Јашија, Малкија, Шемаја, Симон. 32 Венијамин, Малух, Шемарија. 33 Од потомците на Хашум: Метенај, Матата, Завал, Елифелет, Јеремај, Манасија и Семеј. 34 Од потомците на Ваниј: Маадај, Амрам и Уел, 35 Ванеја, Бедеја, Келухиј, 36 Ванеја, Меремот, Елејашив, 37 Матанија, Матенај, Јаасај, 38 Ваниј, Бинуј и Семеј 39 Шелемија, Натан и Адаја, 40 Махнадевај, Шашај и Шарај, 41 Азарел, Шелемија, Шемарија, 42 Селум, Амарија и Јосиф. 43 Од потомците на Нево: Јевел, Матитија, Завад, Зевина, Јадај, Јоил и Ванеја. 44 Сите тие си беа зеле жени од други племиња, а некои од тие жени им беа родиле и деца".

Александар Македонски не познавал Евреи. Па еврејството било само тајно.

Историски Евреите биле познати првпат во Александрија и тоа како Хелени.

Еврејски јазик бил сиријски арамејски и коине (тн.старо-грчки)-тој бил Александријски Птоломејов. Кога Евреите го прифатиле коине, се изјаснале за Хелени.

ПЕРСИЈЦИТЕ НЕ ПОЗНАВАЛЕ ЕВРЕЈСТВО И ЕВРЕИ

Книгата Естира, Гозбата кај царот Ксеркс 1 а) Во втората година од царувањето на Артаксеркс Велики, а во првиот ден од месецот нисан, сон виде Мардохиј, синот Јаиров, Семеев, Кисеев, од Венјаминовото колено. б) Овој Јудеец, кој живееше во градот Суза, беше голем човек, а служеше во царскиот дворец. в) Тој беше еден од плениците, кои Навуходоносор, вавилонскиот цар, ги беше запленил во Ерусалим со јудејскиот цар Јехонија, г) А сонот му беше ваков: страшен шум, грмотевица, земјотрес и немир по земјата...ј) Мардохеј живееше во дворецот заедно со двајца евнуси, Гават и Тара, кои го чуваа дворецот, к) и кога ги слушна нивните разговори и се распраша за нивните намери, дозна дека тие се готват да стават рака врз царот Артаксеркс, па му јави за нив на царот. л) А царот ги распраша двајцата евнуси и откако сѐ признаа, беа погубени. љ) Царот го запиша тој настан за спомен. Тој настан го запиша и Мардохеј. м) И царот му нареди на Мардохеј да служи во дворецот, и му даде и подароци за тоа. и) Пред царот тогаш беше славен Аман, синот на Амадат Вугеецот. Тој настојуваше да му нанесе зло на Мардохеј и на неговиот народ заради двајцата царски евнуси. Потоа, за време на владеењето на Ксеркс,- оној Ксеркс кој царуваше над сто дваесет и седум области од Индија до Етиопија,- 2 во тоа време, кога царот Ксеркс седеше на својот царски престол што е во престолонината Суза, 3 во третата година на своето царување, тој приреди гозба за сите свои кнезови и слуги, за главните војводи во персиската и на мидиската војска и на своите обласни управници...

Неволјата на царицата Астина 10 На седмиот ден, кога срцето на царот се развесели од виното, тој им рече на Мехуман, Бизета, Харвона, Бигетај, Авагета, Зетар и Каркас- седум евнуси, што служеа пред царот Ксеркс 11 да ја доведат царицата Астина пред царевото лице со царски венец за да им ја покаже нејзината убавина на народите и на кнезовите, зашто таа беше многу убава. 12 Но царицата Астина не сакаше да дојде според царевата наредба, соопштена преку евнусите. 13 Царот многу се разгневи, и јароста пламна во него...“.

„**Естира станува царица 2** Откако стивна гневот на царот Ксеркс, тој се сети на Астина и на она што го направи таа и за решението за неа. 2 И рекоа царските слуги, што му служеа: ‘Да се побараат за царот млади и убави девојки, 3 а царот да определи во сите области на царството пратеници што ќе ги соберат сите млади и убави девојки во престолнината Суза, во женскиот дом под надзор на царскиот евнух Хегај, чувар на жените, и да им дадат сѐ што е потребно за дотерување. 4 И која девојка ќе му се допадне на царот, таа да стане царица, наместо Астина. Му се допаднаа на царот тие зборови, и тој постапи така.’ 5 Имаше во престолнината Суза еден Јудеец, по име Мардохеј, син на Јаир, син на Семеј, син на Кис, од Венијаминовото племе. 6 Тој беше преселен од Ерусалим со плениците, протерани заедно со јудејскиот цар Јехонија, што го беше преселил вавилонскиот цар Навуходоносор. 7 То ја воспитуваше Хадаса- односно Естира- ќерка на чичко му, бидејќи таа

немаше ни татко, ни мајка. Таа девојка имаше тенко става и убаво лице, а по смртта на татко ѝ, Мардохеј ја прибра кај себе како своја ќерка...16 И беше земена Естира кај царот Ксеркс, во неговиот царски двор, во десеттиот месец, односно во месецот тевет, во седмата година од царувањето негово. 17 Царот ја засака Естира повеќе од сите жени, и таа ја доби неговата благонаклоност и љубов повеќе од сите девојки; тој ѝ стави на главата царски венец и ја постави за царица на местото на Астина...“.

„**Судирот помеѓу Аман и Мардохеј 3** Потоа царот Ксеркс го возвеличи Вугеецот Аман, син Амадатов, го воздигна и го постави престолот негов погоре од престолот на сите свои кнезови; 2 и сите слуги на царот, кај царската порта се поклонуваа и паѓаа ничкум пред Аман, бидејќи така беше заповедал царот. Но Мардохеј не му се поклонуваше и не паѓаше на колена...“.

„**Аман подготвува истребување на Јудејците** 8 И Аман му рече на царот Ксеркс: ‘Има еден народ, распрснат меѓу народите по сите краишта на твоето царство; законите нивни се разликуваат од законите на сите народи, и царските закони тие не ги исполнуваат; па не треба царот така и да ги остави. 9 Ако му е на царот угодно, нека заповеда да бидат истребени, и десет илјади кикари сребро ќе измерам за да бидат внесени во царската ризница.’ 10 Тогаш царот го извади од раката прстенот свој и му го даде на Вугеецот Амин, синот Амадатов за да стави печат на повелбата против Јудејците. 11 И му рече царот на Аман: ‘Ти го предавам тебе тоа сребро и народот; прави со нив што сакаш’...“.

„**Мардохеј ја моли Естира за посредување 4** Кога Мардохеј дозна за сè што се правеше, ја раскина облеката, стави врз себе врекиште и пепел...13 Мардохеј во одговор ѝ рече на Естира: ‘Не мисли дека ти единствена од сите Јудејци ќе се спасиш во царскиот дом...’...“.

„**Естира пред царот 5** На третиот ден Естира, откако престана да се моли, ја соблече облеката на жалоста, се облече по царски а) па откако се накити, Го повика Севишниот Бог и Спасителот. Зеде две слугинки, и на едната се потпираше, како да се галеше, а другата одеше по неа и ѝ ја подржуваше облеката нејзина. б) Таа беше прекрасна во цутот на убавината своја...“.

„**Аман принуден да го почитува Мардохеј 6** Преку ноќ Господ не му даде сон на царот...“.

Еврејскиот Бог никогаш не бил персиски. Во еврејски верувале само Евреи.

„**Неволја и смрт на Аман 7** И дојде царот со Аман на гозбата кај царицата Естира...5 Проговори царот Ксеркс и ја праша царицата Естира: ‘Кој е тој и каде е тој, кој се осмелил во своето срце да постапи така ?’ 6 Естира му одговори: ‘Непријателот е овој злобен Аман!’ И Аман затрепери пред царот и царицата...8 Кога царот ...И царот рече: Сака дури и да ја обесчести царицата во куќата моја!’ Излезе зборот од устата на царот,- му го покрија лицето на Аман...10 И го обесија Аман на бесилката што тој ја направил за Мардохеј. Тогаш гневот на царот стивна“.

8 Во тој ден царот Ксеркс ѝ го даде на царицата Естира домот на Аман, непријателот на Јудејците; а Мардохеј влезе пред лицето на царот, зашто Естира беше соопштила што ѝ е тој. 2 И царот го извади прстенот свој што го беше одзел од Аман, и му го даде на Мардохеј; а Естира го постави Мардохеј за надзорник на Амановиот дом.

Царскиот указ во полза на Јудејците 3 И Естира говореше уште пред царот, падна пред нозете негови, плачеше и го молеше да ја измени злобата на Вугеец-

от Аман и плановите негови што беше го скроил против Јудејците...7 Тогаш царот Ксеркс им рече на царицата Естира и на Јудеецот Мардохеј: ‘Еве, јас ѝ го дадов на Естира домот на Аман, и самиот него го обесив на бесилката, поради тоа што тој беше кренал рака на Јудејците; 8 напишете и вие за Јудејците, она што ви е угодно, од името на царот и потврдете го со печат од царскиот прстен, зашто писмо, напишано од името на царот и потврдено со печат од царски прстен, не може да се измени.’ 9 Веднаш беа повикани царски писатели во третиот месец, односно, во месецот сиван, на дваесет и третиот ден, и беше напишано сè онака, како што заповеда Мардохеј, до Јудејците и до сатрапите, до обласните намесници, до управниците на областите од Индија до Етиопија- сто дваесет и седум области на секоја област со нејзиното писмо и до секој народ на неговиот јазик и до Јудејците со нивните писма и на нивниот јазик.10 И беа напишани писма од името на царот Ксеркс, ги запечати со персискиот прстен и им испрати по брзоодци на коњи, на камили и на царски мулиња, 11 дека царот им дозволува на Јудејците што се наоѓаат во секој град да се соберат и да го заштитат својот живот, да ги истребат, убијат и погубат сите силни во народот и во областите, кои постапуваат непријателски спрема нив и нивните деца и жени, а имотот нивни да го разграбат, 12 во еден ден по сите области на царот Ксеркс, во тринаесеттиот ден на дванаесеттиот месец, односно, во месецот адар. а) А еве го преписот од таа повелба: б) ‘Великиот цар Ксеркс до началниците од Индија до Етиопија над сто дваесет и седум области и до управителите на покраини, и од сите оние што ни посакуваат добро, поздрав ! в) Мнозина, поради извонредната добрина на добротвори, штедро наградувани со почести, прекумерно се возгордеја и не само што сакаат да им причинуваат зло на нашите поданици, туку, неможејќи да ја наситат гордоста, се обидуваат да коваат заговори против самите свои добротвори; г) не само што го губат чуството на човечката благодарност, туку, китејќи се со гордост на безумните, престапно мислат да го одбегнат судот на Бога, Кој секогаш сè гледа. д) но често и мнозина, бидејќи се облечени со власт, за да ги уредуваат работите на пријателите што им ги довериле работите, со своето убедување ги прават виновници во пролевањето на невина крв ѓ) и поттикнуваат на непоправливи зла, при што со вешто сплетени лаги ја измамуваат добрата намера на владетелите. е) Тоа може да се види не толку од древните истории, како што рековме, колку од делата, престапно извршувани пред вас со злобата на недостојни вршители на власт. ж) Затоа, за во иднина треба да се погрижиме да уредиме во царството да има за сите луѓе мир, з) да не допуштиме измени, но појавуваните дела да ги разгледуваме со нужна претпазливост. ѕ) Така Аман Амадатов, Македонец, поправо туѓ на персиската крв и многу далеку од нашата благост, бидејќи беше примен кај нас на гости, и) се здоби со благонаклоност, што ја имаме кон секој народ, дотолку што беше прогласен за наш татко и почитуван од сите, при што претставуваше втор човек при царскиот престол; ј) но, бидејќи не ја скроти гордоста, замисли да нè лиши од власта и душата, к) а нашиот спасител и секогаш благодетел Мардохеј и непорочната соучесничка на царството Естира со сиот нивни народ се стремеше да ги погуби со разни сплетки. л) На тој начин тој мислеше да нè остави без луѓе, а персиската држава да им се предаде на Македонците. љ) Но ние наоѓаме дека Јудејците, осудени од тој злосторник на истребување, не се злосторници, туку живеат според најправедните закони, м) како синови на севишниот, живиот Бог, Кој ни го подари нам и на нашите прадедовци царството во најдобра

состојба. н) Затоа ќе направиме добро да не постапиме според писмата што Аман Амандатов ги испратил; зашто тој што го изврши тоа е обесен со целиот дом свој пред портата на Суза според волјата на Бога, Кој господари над сè и Кој скоро му даде заслужен суд. њ) А откако ќе го изложиме јавно на секое место преписот од оваа повелба, оставете ги Јудејците да се користат со своите закони и помагајте им, за да можат на оние, што ќе се кренат против нив во времето на жалоста, да им се одмаздат на тринаесеттиот ден од дванаесеттиот месен адар, во истиот тој ден. о) Зашто, Бог, Кој владее над сè, наместо гибел на избраниот род, им подготви таква радост. п) И вие, меѓу видните празници, празнувајте го и овој бележит ден со секаква веселба, та сега и во иднина да се памети спасението и благонаклоноста кои нас Персите и за гибел на оние што ни коваа заговор. р) Секој град или област воопшто, која нема да го исполни ова, ќе биде безмилосно опустошена со меч и оган и ќе стане не само невозможна за живеење на луѓе, туку и одвратна за sверовите и птиците засекогаш.' 13 Препис од таа повелба да се испрати до секоја област, како закон, објавен за сите народи, та Јудејците да бидат готови за тој ден да им се одмаздат на непријателите свои. 14 Брзоодците, јавнати и брзи царски коњи, тргнаа скоро и брзаа со царската заповед. Повелбата беше објавена и во престолнината Суза. 15 Тогаш Мардохеј излезе откај царот во царски сини и бели алишта, со голем златен венец и во ленени и пурпурна облека. Градот Суза се развесели и се радува. 16 Кај Јудејците тогаш настана ден на светлина и радост, веселба и свеченост. 17 И во секоја област, во секој град и секое место, каде што ќе стигнеше заповедта на царот и неговата повелба, настануваше радост, веселба, гозба и празник за Јудејците. И мнозина луѓе од народите во земјата станаа Јудејци, зашто ги беше обзел страв од Јудејците".

Човек би верувал дека Евреите постоеле, а нивното учење и другарување било тајно.Но со она што овде се пишува за царот персиски, писма..., 100% било лага.

„Аман Амадатов, Македонец"- не бил познат,а Македонците со Александар.

Македонците не познавале Евреи- историски биле познати во Александрија.

„**Одмаздата на Јудејците 9** Во дванаесеттиот месец, во месецот адар, на тринаесеттиот ден, кога дојде време да се исполни заповедта на царот и на неговата повелба, во тој ден, кога непријателите на Јудејците, се надеваа дека ќе ја земат власта над нив, Јудејците ја зедоа власта над своите непријатели; 2 се собраа Јудејците во градовите свои по сите области на царот Ксеркс, да ставаат рака врз своите непријатели, и никој не можеше да истрае пред лицето нивно, затоа што стравот од нив ги беше опфатил сите народи. 3 И сите кнезови по областите и сатрапите и обласните намесници и извршители на царските дела ги помагаа Јудејците, зато ги беше опфатил страв од Мардохеј. 4 Зашто Мардохеј беше силен во царскиот дом, и славата негова се пренесуваше по сите области, бидејќи тој човек, Мардохеј, се издигаше сè повеќе и повеќе. 6 Јудејците ги погубуваа сите свои непријатели, убивајќи ги со меч, ги умртвуваа и ги истребуваа; и постапуваа со непријателите свои по своја волја. 6 Во престолнината Суза убија и истребија петстотини души; 7 Паршандата, Далфон, Аспата, 8 Пората, Адалија, Аридата, 9 Пармашта, Арисај, Аридај и Вајизата 10- десетте синови на Амадатовиот син Аман, непријател на Јудејците, ги убија, но за грабеж рака не подадоа. 11 Во истиот ден му го соопштија на царот бројот на убиените во престолнината Суза. 12 Тогаш ѝ рече царот на царицата Естира: 'Во престолнината Суза Јудејците убија и истребија петстотини души и десетмина

Аманови синови; а што ли извршиле во другите царски области ? Каква е твојата желба ? И таа ќе биде удоволена. И каква е уште твојата молба ? И таа ќе биде исполнета.' 13 Естира му одговори: 'Ако му е на царот угодно, нека им биде дозволено на Јудејците во Суза, да го вршат истото утре, она што беше денес, и десетте Амонови синови да бидат обесени на бесилка.' 14 Царот заповеда да се направи така. Затоа беше издадена повелба во Суза, и ги обесија десетте Амонови синови. 15 Се собраа Јудејците што беа во Суза, исто така и на четириесеттиот ден од месецот адар и убија во Суза триста души, но за грабеж рака не пуштија. 16 И другите Јудејци, кои се наоѓаа во царските области, се собраа да го заштутуваат својот живот и својот мир од нивните непријатели, па убија од непријателите седумдесет и пет илјади, но за грабеж рака не пуштија. 17 Тоа стана на тринаесеттиот ден од месец адар, и на четиринаесеттиот ден од тој месец тие се успокоија и направија ден за гозба и веселби. 18 А Јудејците што беа во Суза, се собраа на тринеасеттиот ден и на четиринасеттиот ден, а на петнаесеттиот ден се успокоија и го направија ден за гозба и веселби. 19 Затоа Јудејците селани што живееја во неутврдени села, го поминуваат четиринаесеттиот ден на месец адар во веселби и гоштевки, како празник, и заемно си испраќаат подароци; а оние што живеат во утврдените градови го поминуваат и петнаесеттиот ден на дар во добра веселба и им испраќаат подароци на блиските".

Царот Кир со своите Персијци и Вавилонци го срушиле еретикот Набонид. Ако би имало било како друг еретик, и Македонците него би го убиле- без Евреи.

„**Востановување на празник за спомен** 20 Мардохеј ги опиша тие настани и испрати писмо до сите Јудејци во областите на царот Ксеркс, до блиските и далечните, 21 за да го востановат и секоја година да го празнуваат четиринаесеттиот ден од месецот адар и неговиот петнаесетти ден, 22 како дни, во кои Јудејците се смирија од своите непријатели, и како таков месец, во кој се претвори кај нив жалост во радост и тагата- во празник,- за да ги направат дните за гоштевки и веселби, при што заедно да си испраќаат подароци и дарови на сиромасите. 23 Јудејците го примија тоа, кое веќе сами беа почнале да го прават и за кое им напиша Мардохеј, 24 дека Вугеецот Аман, Амадатов син, непријател на сите Јудејци, мислеше да ги погуби Јудејците и фрлаше ждрепка, за да ги истреби и погуби, 25 и како Естира отиде до царот и како царот заповеда со ново писмо злосторничкиот план на Аман што беше намислил за Јудејците да се сврти против главата нивна, и да го обесат него и синовите негови. 26 Затоа и ги нарекоа тие дни Пурим, од зборот пур- ждрепка. Ете зашто, согласно со сите зборови од тоа писмо и со она што сами го видоа и пропатија. 27 Јудејците се обврзаа и прифатија за себе и за децата свои и за сите што се присоединуваа кон нив, неодменливо да ги празнуваат тие два дена, според заповеданието за нив и на времето нивно, секоја година; 28 и да бидат тие дни за сеќавање и празнување во сите родови, во секое племе, во секоја област и секој град; а тие дни Пурим да не се менуваат кај Јудејците, па споменот за нив да не исчезне кај децата нивни. 29 Напиша и царицата Естира, ќерка Авихаилова, и Јудеецот Мардохеј, најупорно да го исполнуваат тоа ново писмо за Пурим; 30 и испратија писмо со зборови за мир и правда до сите Јудејци во сто дваесет и седум области на царот Ксеркс, 31 за да ги пазат постојано тие дни Пурим за времето нивно, како што ги установија за нив Јудеецот Мардохеј и царицата Естира и како што сами ги опре-

делија за себе и за децата свои, во дните на пост и плачење. 32 Така заповедта на Естира ја потврди таа наредба за Пурим, а таа се запиша и во книгата“.

Бидејќи Македонците не познавеле Евреи, тоа важело и за Аман Амадатов.

„**Завршниот триумф на Мардохеј 10** Потоа царот Ксеркс ѝ наметна данок на земјата и на царските острови. 2 Сите дела на силата негова и моќта негова и подобрениот приказ за големнината на Мардохеј, со која царот го возвеличи, се запишани во книгата за дневни белешки на мидиските и персиските цареви, 3 како и тоа дека Јудеецот Мардохеј беше втор по царот Ксеркс, велик кај Јудејците и љубен од многу свои браќа, зашто му го мислеше доброто на својот народ и говореше за доброто на целото свое племе. 4а) И рече Мардохеј: ‘Од Бога стана тоа, б) зашто се сетив на сонот што го видов за тие настани; од него не остана ништо неисполонето, в) Малиот извор стана река, и стана светлина и сонце и голема вода;таа река е Естира, која царот ја зеде за своја жена и ја направи царица. г) А двата змеја- тоа сме јас и Аман; д) народите-тоа се тие што се беа заканиле да го истребат името на Јудејците, ѓ) а мојот народ- тоа се Израилците, кои повикаа кон Бога и беа спасени. И го спаси Господ Својот народ, и нѐизбави Господ од сите тие лошотии; направи Бог чуда и чудеси големи, како што не станувале меѓу незнабожците. е) Така Бог устрои две ждрепки- едната за Божјиот народ, а другата- за сите незнабожци; ж) и излегоа тие две ждрепки во час и време и во ден суден пред Бога и пред сите незнабожци. з) И се сети Господ за Својот народ и ги оправда Своите наследници, ѕ) Затоа ќе се празнуваат тие дни во месецот адар, во четитинаесеттиот и петнаесеттиот ден на тој месец, со свеченост, со радост и веселба пред Бога во вечни родови на народот Негов Израил.’ и) Во четвртата година од царувањето на Птоломеј и Клеопатра, Доситеј, кој, велат, бил свештеник и левит, и Птоломеј, син му, го донесоа во Александрија ова послание за Пурим, кое велат, го превел Лизимах, Птоломеев син, кој беше од Ерусалим“.

За сѐ она еврејско што нема податоци, а во библиските книги се пиши со сигурност, дури со писма и што не меѓу царевите и Евреите кои не постоеле, крајот на оваа книга е за време на Птоломејците кога биле познати Евреите, се наведува: „Доситеј, кој, велат, бил свештеник и левит“...,„и Птоломеј...кое велат, го превел Лизимах, Птоломеев син, кој беше од Ерусалим“. Па само од лага во поголема лага.

Македонците не познавале Евреи- Евреите биле познати во Александрија.

АЛЕКСАНДАР МАКЕДОНСКИ НЕ ПОЗНАВАЛ ЕВРЕЈСТВО-БЕЗ ЕВРЕИ

Александар Македонски се борел против Персијците- тој не знаел за Евреи.

„**Прва книга Макавејска. Вовед**. Во 331 година пр. Александар Македонски (336-323) ја скршил персиската власт и тогаш настапува елинистичката епоха. По смртта на Александар неговите генерали ја поделиле власта. Палестина најнапред потпаднала под власта на египетските Птоломеиди, до 197 година, а подоцна под ... Селеукиди. Најтешкиот период настапува по власта на Антиох Четврти Епифан (175-164/163 год.), кој започнал да спроведува присилна елинизација и со тоа предизвикал народен отпор под водство на свештеникот Мататија и неговите пет сина, од кој најистаклнатиот се викал Јуда, со прекар Макавеј. Според него се наречени овие книги и целиот тој период, главно од 175 год. до 134. пр. Хр., кога на власт дошол Јован Хиркан, големиот свештеник и етнарх.

Основната содржина на овие книги го изразува судирот помеѓу два света, два различни менталитети: јудејскиот и елинистичкиот. Во борбата против навлегувањето на странската цивилизација и култура, Јудејците истовремено настојувале да ја зачуваат и чистотата на својата религија и народната самостојност. Законот, храмот, верата на татковците, се наоѓаат во средиштето на борбата која се опишува како повторно освојување на Светата Земја.

Писателот на првата книга не е познат. Се чини дека бил Јудеец, бидејќи добро ја познавал географијата и топонимијата на Палестина и е упатен во библискиот стил и литература. Понекогаш пишува како директен очевидец, некаде кон крајот на вториот век пр. Христос. Книгата изворно била на напишана на еврејски, или арамејски, но до денес е дојдена само на грчки јазик. Св. Ероним го користел и еврејскиот оригинал. Историската критика се согласува дека писателот поседувал одлично познавање на историјата. Неговото известување е едноставно, трезвено јасно, објективно и добро разработено (сп. 4,1-21; 6,28-54; 7,26-50). Се служел и со архивска документација (14,49; 16,24). Хронолошките податоци му се точни и проверени. Но целта на писателот ги надминува историските рамки. Книгата има изразито религиозна цел: да се утешат и да се охрабрат религиозните Јудејци да бидат ревносни за зачувување на чистотата на верата, чување на Заветот, светоста на храмот и богојазливоста, како и за верност кон Законот“.

На книгата историските настани се потврдени- Евреи само во Александрија.

„Александар Македонски 1 Александар Македонски, синот на Филип, кој тогаш веќе ја беше завладеал Елада, излезе од земјата Китим, го победи Дариј, персискиот и мидискиот цар и се зацари место него. 2 Тој водеше многу војни, презеде многу утврдени места и порази многу цареви. 3 Дојде до крајот на земјата и ограби многу народи; целата земја молкна пред него, а тој се издигна и срцето негово се возгордеа. 4 Тој собра многу силна војска, и завладеа над многу краишта, народи и владетели и тие му станаа негови поданици. 5 Најпосле падна во постела, и откако почуствува дека ќе умре, 6 ги повика своите доверители, кои заедно со него се беа воспитувале во младоста, и додека уште беше жив, им го раздели царството. 7 И така, откако царуваше дванаесет години, Александар умре; 8 а неговите великодостојници владеаја секој во својата област. 9 По неговата смрт сите тие се зацарија, ставија круни на своите глави, а по нив и нивните синови во тек на многу години, и злото го умножија на земјата“.

Тоа што во Библијата се говори за Персијците од Кир сè до со завладувањето на Персиското Царство од на Александар Македонски, а за овој се наведува само неколку редови, авторот потврдил, Евреите не биле познати сè до Александрија. Па следи во книгата со Ездра започнало Еврејството, а во книгава се познати Евреите.

Кај ниеден антички автор кој пиши за Александар Македонски не се познати Евреите. Единствено отстапување имало само кај Квинт Куртиј Руф, чиј најстар манускрипт бил само од IX век, а книгата била печатена во XV век. Употребата на името Евреи било дело само на еден фалсификат во XVII век. Бидејќи во книгата на Квинт Куртиј Руф недостасувале првите две книги, тие две книги биле германски фалсификат: „прво издание со суплементите на Френсхајм излегува 1648 година во Страсбург а уште едно такво издание се печати во 1670 година...“. Не само што Френсхајм говори за Евреи тој пиши и за Германци- Келтите ги заменил со Германци.

„**Антиох Четврти Епифан, еленизмот во Палестина** (2 Мак 4,7-17) 10 Од
нив произлезе коренот на гревот: Антиох Епифан, синот на царот Антиох, кој беше
заложник во Рим. Тој се зацари во сто триесет и седмата година на царството на Се-
леукидите. 11 Во овие денови излегоа во Израил луѓе измамници, кои почнаа да го
убедуваат народот, велејќи: 'Ајде да склучиме сојуз со околните народи, зашто от-
како се одделивме од нив, многу зла нѐ постигнаа.' 12 И овие зборови на многумина
им се допаднаа. 13 Неколкумина од народот отидоа кај царот и тој им даде право да
живеат според паганските обичаи. 14 Тие изградија во Ерусалим училиште според
паганскиот обичај, 15 го напуштија обрезанието и отстапија од светиот завет; се со-
единија со безбожниците и се продадоа за да прават зло".

За во Палестина се пиши малку, а одма се започнува со Египет- со Евреите.

„**Напад врз Египет** (2 мак 5,11-21) 16 Кога Антиох виде дека царството не-
гово за зајакнува, намисли да го покори и египетското царство, за да владее над
двете царства; 17 па со голема сила навлезе во Египет, со бојни коли и слонови, со
коњаници и со многу бродови. 18 Започна војна против египетскиот цар Птоломеј,
кој се исплаши од него, па почна да бега и тогаш паднаа многу ранети. 19 Така тој
завладеал над многу утврдени градови во Египет. 20 По победата над Египет во сто
четириесет и третата година, Антиох се врати, се крена против Израел и со сета
своја силна војска влезе во Ерусалим. 21 Влезе гордо во светилиштето и ги ограби
златниот жртвеник, свеќникот, сите негови свети садови, 22 трпезата на предложе-
нието, мијалниците, чиниите, златните кадилници и завесите, венците и златниот
украс, кој беше надвор од храмот и однесе сѐ. 23 Го однесе сето сребро и злато, сите
скапоцени садови и ги ограби тајните ризници што ги беше нашол. 24 И, отако
ограби сѐ, се врати во својата земја, изврши многу убиства и говореше со голема
горделивост. 25 Во Израил, во сите негови места, настапи голема жалост. 26 Стенкаа
началници и старешини, изнемогни момци и девојки и свена женската убавина. 27
Секој младоженец се фрлаше во плач; а невестата во брачната одаја седеше ната-
жена. 29 Се тресеше целата земја и целиот дом на Јаков се облече во срам".

Еврејството било ново, а масовно само во Александрија- Евреи како Хелени.

За ниедна библиска личност нема докази дека тие постоеле- сѐ произволно.

Наспроти библиските личности, за историските личности има наоди/докази.

„**Аполониј во Ерусалим** (2 Мак 5,24- 26) 29 Откако изминаа две години, ца-
рот го испрати даночниот началник во израилските градови, кој дојде во Ерусалим
со силна војска. 30 Најнапред им зборуваше за мирот лукаво и тие му поверуваа, но
ненадајно го нападна градот, му нанесе големо зло и уби многу Израелци. 31 Зеде
голем плен, градот го запали и ги урна и куќите и градскиот sид. 32 Одведе во ро-
пство многу жени и деца, ограби многу добиток. 33 Потоа изградија околу градот на
Давид голем sид, со високи кули и тој стана нивна тврдина. 34 Во неа настанија без-
божни и лоши луѓе и тие тука многу се засилија. 35 Таму натрупаа оружје и сѐ што
беа ограбиле во Ерусалим; и таа стана непријателско гнездо. 36 Тоа беше постојана
заседа за светилиштето и зол непријател на Израил. 37 Проливаа невина крв околу
светилиштето и го сквернуваа. 38 Поради нив жителите на Ерусалим се разбегаа и
тој стана живеалиште на туѓинци; чедата негови градот свој го напуштија. 39 Свети-
лиштето запусте како пустина, празниците се претворија во плач, саботите негови-
во навреда, а честа- во бесчестие. 40 Како некогаш славата негова- срамот му се
зголеми, а величината негова- во жалост се претвори".

За Александар Македонски се напиша некоја реченица, а стоеше и: „царуваше дванаесет години“, без да се каже одредено за време на неговото владеење. Како да се каже, кога Александар Македонски непознаваше никакви Евреи. Следи да се говори само за во неговиот град Александрија,дури за Аполониј, што не е случајно.

„**Антиох Четврти Епифан сака да го укини еврејскиот закон** (2 Мак 6,1-11) 41 Царот Антиох испрати проглас во целото свое царство дека сите негови поданици треба да бидат како еден народ, 42 та секој својот закон да го напушти. И сите народи на царската наредба се покорија. 43 Многумина од Израил неговото идолослужување го прифатија, им принесуваа жртви на идолите и саботата ја осквернија. 44 Царот преку свои гласници испрати заповед во Ерусалим и во сите градови на израилската земја дека треба да живеат според новите обичаи; 45 во светилиштето веќе да не се принесуваат жртви сепаленици, приноси и жртви леаници и да се откажат од своите саботи и празници;46 да ги осквернат светилиштето и светињите, 47 да прават жртвеници и храмови идолски и на идолите да им жртвуваат свињи и нечисти животни, 48 синовите свои да ги остават необрезани, душата нивна да ја валкаат со нечистотија и гадотија, 49 за да го заборават законот и сите наредби да ги изменат. 50 Ако, пак, некој не постапи според царските зборови, на смрт да биде предаден. 51 Таква наредба испрати по целото свое царство и постави надзиратели над народот, а на сите јудејски градови им заповеда да принесуваат жртви. 52 Ним им се придружија многумина од народот, сите што го напуштија законот и направија зло во земјата; 53 и го принудија Израел да се собира на скришни места. 54 Во петнаесеттиот ден во месецот кислев, во сто четириесет и петтата година, изградија жртвеници во сите јудејќи градови и врз нив што ја оставија гнасотијата на пустошењето; 55 а пред вратите на куќите и по улиците кадеа со темјан; 56 каде наоѓаа книги на Законот- ги кинеа и во оган ги гореа; 57 а кога ќе откриеја дека некој има книги на Заветот и дека живее според неа, тогаш, според царската заповед, го убиваа. 58 Ваквото насилство над Израил правеа секој месец, кога тие доаѓаа во градовите. 59 Во дваесет и петтиот ден од секој месец, кога принесуваа жртви на жртвеникот, кој беше над олтарот, 60 според царската заповед, ги убиваа сите жени кои своите деца ги обрезале; 61 доенчињата им ги бесеа на вративите нивни, куќите им ги ограбуваа и ги убиваа оние што го извршиле обрезанието. 62 Па сепак, многумина Израилци останаа непоколебливи и покажаа храброст- ништо нечисто не јадеа; 63 повеќе сакаа да умрат, отколку да се осквернат од нечиста храна, и умираа за да не похулат на светиот завет. 64 Навистина, страшен беше гневот над Израил“

Во наведеното време на Повеќебожество еврејскиот зачеток бил претежок.

„**Антиох Четврти заминувајќи за Персија, му ги доверува царските обврски на Лисиј** 27 Кога за сето тоа слушна царот Антиох, тој се распали со гнев, па изпрати да ги соберат сите сили во неговото царство и собра голема војска; 28 ја отвори својата ризница и им исплати и ја заповеда во секоја прилика да бидат готови. 29 Тогаш виде дека богатството во неговата ризница е потрошени и дека приходите на државата се помали поради немирите и разурнувањата што ги направи тој во земјата, уништувајќи ги законите што постоеја уште од старо време. 30 И почна да се плаши дека нема да може, освен само уште еднаш или двапати, да ги подмири издадоците и да дава подароци, како што ги даваше со широка рака во минатото, надминувајќи ги со тоа своите претходници. 31 Силно загрижен во својата душа, тој реши да оди во Персија за да собере даноци од таа земја и да земе што повеќе пари.

32 Царските работи од реката Еуфрат до египетските предели му ги предаде на Лисеј, угледен човек, по потекло од царски род; 33 на него му го довери и воспитувањето на својот син Антиох, додека се врати тој; 34 нему му ја предаде и половината од војската и слоновите и му даде заповед за сè што беше наумил, особено за жителите на Јудеа и Ерусалим: 35 да испрати против нив војска, да ја сотре и да ја уништи силата на Израил и она што преостанало за тоа место, 36 па тогаш на сите нивни земји да насели туѓинци и со ждрепка да им ја раздели земјата. 37 Тогаш царот ја зеде другата половина од војската и пожде од Антиохија, престолнината на своето царство, во сто четириесет и седмата година, ја мина реката Еуфрат и ги заобиколи горните краишта.

Горгиј и Никанор (2 Мак 8,8-15) 38 Лисиј ги собра Птоломеј, синот на Доримен, Никанор и Горгиј, храбри мажи и пријатели на царот; 39 ги испрати со четириесет илјади пешаци и седум илјади коњаници, да пождат во Јудеја и, според царската заповед, да ја опустошат. 40 Тие пождоа со сета своја војска и дождоа до Емасус и се улогорија таму во рамнината. 41 Кога за ова слушнаа тамошните трговци и слуги и дождоа во логорот да ги купуваат Израилците како робови; кон нив се придружија исто така група Сиријци и Филистејци. 42 Јуда и неговите браќа видоа дека неволјите се умножуваат и дека непријателските војски поставиле логори во нивните предели,а разбраа и за царската наредба нивниот народ да биде поразен и уништен. 43 И секој од нив му велеше на својот пријател: ‘Да го подигнеме нашиот народ од пропаста и да водиме војна за нашиот народ и за светињите.’ 44 Се собраа сите за да се подготвуваа за борба и да се помолат, да испросат милост и милосрдност. 45 Ерусалим остана ненаселен како пустина; од неговите постојани жители немаше никој ни да влезе во него ни да излезе од него; се газеше по светите места, а во тврдините се беа населиле туѓинци, им беше станало живеалиште на безбожниците; беше одземена веселбата од Јаков, не се слушаше ни кавал ни цитра“.

Македонците во Азија не знаеле никакви библиски Евреи.Па само библиски.

„**Смртта на Антиох Епифан 6** Во тоа време царот Антиох, кога минуваше преку горните области, разбра дека во Персија има еден град, по име Елимаис, прочуен со богатство, со сребро и злато, 2 и дека во него има храм, кој бил многу богат, дека таму имало златни предмети, оклопи и оружје, оставени од Александар, синот на Филип, македонски цар, кој прв се зацари над Елините. 3 Затоа пожде и се обидуваше да го преземе градот и да го ограби, но не успеа затоа што жителите ја дознаа неговата намера. 4 Тие му се спротиставија со силна војска, па избегаа оттаму со голема мака и се врати во Вавилон. 5 Тогаш во Персија некој дојде при него и го извести дека војските, кои отишле во земјата на Јуда, биле победени, 6 дека Лисиј одел со силна војска пред сите, но дека бил разбиен од Јудејците и дека тие многу се осилиле и со оружје, и со војска и со многу плен што го зеле од војските, победени од нив, 7 дека го разурнале одвратниот идол, кои тој го подигнал над жртвеникот во Ерусалим, а дека и светилиштето го оградиле, како што било пред тоа, со високи sидови, а исто така и Бет-Цур, неговиот град. 8 Кога царот ги чу тие зборови, многу се исплаши и се вознемири, падна на постела, измоштен од тага, затоа што не се исполнила неговата желба. 9 Повеќе денови остана така, зашто неговата тага стануваше сè поголема и мислеше дека веќе умира. 10 Тогаш ги повика сите свои пријатели и им рече: ‘Се загуби сонот од моите очи,а срцето мое изнемогна од тага. 11 Си реков на срцето мое: до каква тага дојдов јас и колку е голема мојата мака, во

која се наоѓам! А бев користен за мојата држава и сакан од моите поданици. 12 Сега
си спомнувам за сите зла што ги направив во Ерусалим, како што зедов златни и
сребрени садови од него и попусто ги праќав на убивање сите жители на Јудеја. 13
Сега знам дека поради сето тоа ме постигнаа овие мали неволји и, ете, јас умирам
од голема мака во туѓа земја.' 14 Тогаш, го повика Филип, еден од своите пријатели,
и го постави над целото свое царство; 15 му ја даде круната; својата царска облека и
својот прстен, и го постави да го воспитува неговиот син Антиох, да го учи како
треба да управува со царството. 16 Царот Антиох умре во сто четириесет и деветтата година. 17 Кога Лисиј разбра дека царот умрел, тој го поставил за наследник неговиот син Антиох,кој го воспитуваше уште од неговото детство и му беше дал име Евпатор".

Авторот за неговите Евреи, нивните борби и успеси во сè 100% само лаже.

„**Опсадата на тврдината** 18 Оние што беа во тврдината, ги вознемируваа
Израилците околу светилиштето и секогаш настојуваа да им прават штета, а на незнабожците да им помагаат. 19 Јуда реши да ги изгони, па го повика сиот народ за
да ги опседне. 20 Сите се собраа и ги опседнаа во сто и педесеттата година; против
нив поставија орудија за стрелање и бојни направи. 21 Но некои од опседнатите
успеаја да излезат, а кон нив се придружија некои од безбожните Израилци; 22 тие
отидоа кај царот и му рекоа: 'До кога ќе се колебаш и нема да ги одмаздиш нашите
браќа ? 23 Ние се согласуваме да му служиме на твојот татко, да се однесува според
неговите заповеди и да ја извршуваме неговата волја. 24 А синовите на нашиот народ ја опседна крепоста и нè замразија; кога ќе нè најдат- нè убиваат и имотот наш
го ограну вааат. 25 И не дигнале раце само против нас, туку и против сите твои области. 26 И, ете, сега ја опседнаа тврдината во Ерусалим, за да ја преземат, а светилиштето и Бет-Цур ги утврдија. 27 Ако не побрзаш и не ги спречиш, тие ќе направат
и повеќе од тоа, и тогаш веќе не ќе можеш да ги запреш' ".

Авторот на напишаното не кажува од кои извори тој тоа го презел- тој лаже.

„**Антиох Петти и Лисиј во Јудеа** (2 Мак 13,1-17) 28 Царот се разгневи на
овие зборови и ги собра сите свои пријатели, началниците на пешаците и началниците на коњаниците; 29 кај него дојдоа и наемните војници од други царства и од
морските острови, 30 така што неговата војска беше сто илјади пешаци, дваесет
илјади коњаници и триесет и два слона, обучени за војна. 31 Тие дојдоа преку Идумеја и поставија логор спроти Бет-Цур, долго го напаѓаа, па дури направија и воени
направи, но тие од утврдениот град излегуваа, ги изгореа со оган и храбро се бореа,
32 Тогаш Јуда отстапи од тврдината и постави логор во Ветзахарија, спроти царскиот логор. 33 А царот, кога стана рано изутрината, бргу дојде со својата војска по патот на Ветзахарија; војските се подготвија за битка, трубите затрубија. 34 На слоновите им покажуваа сок од грозје и црници, за да се возбудат за битка. 35 Слоновите
ги разделија меѓу борбените редови и покрај секој слон ставаа по илјада војници со
железни оклопи и шлемови од бронза, а освен тоа, на секој слон се додава и петстотини најдобри коњаници; 36 тие застануваа истовремено таму, каде што беше
слонот, а кога тргнуваше тој, тргнуваа и тие заедно со него, не одделувајќи се од
него. 37 На слоновите имаше врзани јаки одбрамбени дрвени кули, врзани за нив со
каиши, а во секоја од нив по четири мажи, кои се бореа одозгора- од слонот; со секој слон беше и неговиот Индиец. 38 Другите, пак, коњаници ги разместија на обете
крила од војската за да даваат знаци, да го вознемируваат непријателот и да ги по-

криваат воените редови. 39 Кога сонцето ќе удреше во златните и бронзените штитови, од нив ќе светеа горите, ќе светнеа како огнени светила. 40 Едниот дел од царската војска беше разбиена по ридовите, а другиот- по ниските места, но се движеа по утврден ред и распоред. 41 Сите се вознемирија кога ја слушнаа бучава на тоа множество и движење на таа голема војска и sвечкањето на оружјето, зашто војската беше голема и силна. 42 Јуда со својата војска влезе во тој бој. Во царската војска паднаа шестотини војници. 43 Тогаш Елеазар, нарекуван Аварин, виде еден слон покриен со царски оклоп, кој беше поголем од другите слонови и помисли дека самиот цар е врз него; 44 тој реши да се жртвува себеси за да го спаси својот народ и да придобие вечно име; 45 па притрча смело кон слонот, среде бојниот ред и убиваше десно и лево и се разбега од него- на едната и на другата страна; 46 се вовлече под слонот, го прободе со својот меч и го уби; слонот падна врз него на земјата и го згмечи. Така загина тој таму. 47 Јудејците, гледајќи ја големината и силата на царската војска, се отклонија од неа“.

Бидејќи Боговите биле појаки од еврејскиот Бог, што било сè до со по христијанството, еврејскиот Бог бил ништожен- тој никогаш не ги победил Боговите.

„**Опсадата на гората Синај** (2 Мак 13,18-23) 48 Царската војска тргна против нив во Ерусалим. Царот ја опседнаа Јудеја и гората Сион. 49 Склучи мир со луѓето од Бет-Цур, кои излегоа од градот, зашто немаа храна за да можат да ја издржат опсадата, бидејќи беше саботна година за земјата. 50 Царот го зазеде Бет-Цур и остави во него војска да го чуваат. 51 Потоа, во текот на многу денови го опседнуваше светилиштето; таму постави направи за исфрлување копја, камења и оган. 52 Но и Јудејците поставија такви направи против нивните и се бореа со нив многу денови. 53 Во скривиштата веќе немаше храна, зашто беше седма година; Јудејците што беа избегале од другите краишта во Јудеја за да се спасат од незнабошците, ги беа потрошиле и наследните резерви;54 во светилиштето останаа сосема малку луѓе, зашто завладеа глад, а другите се разотидоа секој во своето место“.

Евреите не биле познати во Азија, туку во Африка, во Египет- Александрија.

„**Антиох Петти им допушта на Евреите да живеат според нивните закони** (2 Мак 13,23-26; 11,22-26) 55 Слушна Лисиј дека Филип, на кого царот Антиох, уште додека беше жив, му го беше доверил својот син Антиох да го подготвува за царување. 56 се вратил од Персија и Мидија, заедно со војските, кои го подржувале царот и дека се обидува да завладее во царството. 57 Затоа отиде бргу кај царот и му рече: ‘Ние секој ден сме послаби, резервата со храна помала, а местото што го опседнуваме е добро утврдено, но врз нас е и грижата за царството. 58 Тука ајде да им ја подадеме нашата десница на тие луѓе и да склучиме мир со нив и со сиот нивен народ: 59 да ги оставиме да живеат според нивните закони, како и пред тоа, зашто поради своите закони, кои ги укинавме, тие се разгневија на нас и го направија сево ова.’ 60 Царот и воените началници се согласија со овој предлог и испратија луѓе да им предложат мир, кој тие го прифатија. 61 Царот и началниците се заколнаа, потоа опседнатите излегоја од тврдината. 62 Се искачи царот на гората Сион, откако ја разгледа тврдината на тоа место, ја погази својата заклетва и нареди sидовите да бидат урнати. 63 Потоа бргу пејде и, кога се врати во Антиохија, го најде Филип како владее со градот, го нападна, војуваше со него и го презеде градот“.

Ниеден цар не дозволувал Евреите да делуваат- пишаното било произволно.

Херодот, Тукидид, Платон...со Александар Македонски не знаеле за Евреи.

„**Зацарување на Димитриј Први** (2 Мак 14,1-4) **7** Во сто педесет и првата година излезе од Рим Димитриј, син на Селеук, и со малкумина луѓе влезе во еден приморски град и таму се зацари. 2 Кога влегуваше во царскиот дворец на своите предци, војската го фати Антиох и го доведе пред него. 3 Штом тој разбра за тоа, рече: 'Не покажувајте ми ги нивните лица!' 4 Тогаш војската ги погуби, а Димитриј седна на престолот во своето царство. 5 Пред него дојдоа сите беззаконци и безбожници од Израилците, а Алким, кој се обидуваше да стане свештеник, ги предводеше; 6 пред царот тие го обвинуваа народот и велеа: 'Јуда и неговите браќа ги убија твоите пријатели, а нас нѐ прогонија од нашата земја. 7 Затоа испрати човек, во кого имаш доверба, да ги види сите разурнувања што ги направија во царската земја и нека ги казни и нив и сите што им помогаат' ".

Како што Персијците истребувале Евреи, истото би било и од Македонците.

Библиската историја останало само библиски, но не потврдена и историска.

Евреите биле познати во Египет, Александрија, како Хелени со јазик коине.

ЕВРЕИТЕ БЕЗ ЉУБОВ, ПРАВЕДНОСТ И ЧУСТВО ЗА ДОБРО И ЗЛО

Обрежувањето било наследство на Црнците- се обрежуваат девојки црнки.

Па обрежувањето од Египет било пренесено во Месопотамија... (Херодот).

Владимир Алексејевич Истархов[80]пише:„Што е тоа Јудеј?Во принцип Јудеј и Евреин- тоа не е едно исто. Јудеј- тоа е Евреин, наполнет со јудеизам. Постојат, наравно, и Евреи без јудеизам, ама, првото, тоа е крајно ретко, друго, никогаш не ни е познато, со која религија всушност исполнет Евреинот. Затоа во оваа книга меѓу поимите 'Јудеј' и 'Евреин' не ќе правиме разлика.

Еден мој познаник Евреин рекол: 'Евреј- тоа е состојба на дух'. Тоа е мошне точно. Тоа е погодок во десетка. А што е таа состојба на духот ? Тоа е некој систем на стереотип на мислење и однесување. Или со други зборови, некој опш алгоритам на однесување. А откаде потекнува тој општи алгоритам на однесување ? Очигледно дека Евреинот- е битие чиј општ алгоритам на однесување го задал некој однадвор. Или, со други зборови, Евреинот- тоа е програмиран биоробот кој нема глобално, самостално однесување. Или, со други зборови, Евреинот- е човек чие самостојно однесување не излегува од рамката на општиот алгоритам на однесување, кој го задал некој однадвор. Основната маса на Еврејот не е свесна на својата програмираност.

Да приметиме заради праведност дека Евреите- не се едини биороботи меѓу луѓето. Мнозина луѓе исто така лесно се програмираат и нема самостално мислење и однесување.Со нив лесно се манипулираат оние кои им ги полнат главите со оние информации, кои им се погодни.

Во општо однесувањето било на кој човек, неговата реална или илузорна слобода на волјата се одредени со онаа информација, која се најдува внатре на дадениот човек. Онаа, таа информација, и само таа, го одредува однесувањето на човекот во целина и во потполност. И ако некој надвор може да управува со информацијата на полето, во кого се најдува човек и неговиот социум кој го опкружува (да ја ограничи информацијата, да ја фалсифицира, да даде по избор одредено потребно знаење, и всади потребна информација во главата на конкретниот човек),

[80] VladimirAleksejevič Istarhov, Udarac ruskih bogova, Moskva, 2000, стр. 42.

тогаш тој може без структура да управува со однесувањето на тој човек и социум во целина. А самиот тој човек често не е свесен дека со него управува и со него тој мисли и да постапува самостојно. А тој е само биоробот. Инструмент во туѓи раце. Нему никој ништо не му наредува јавно, туку тој тоа го прави, што му е потребно на оној, кој со ним управува.

Во човечката информација глобално има три извори.

Прв- генетски;

Втор- социјален;

Трет- космички или боженствен.

Обемот на генетската информација во човекот е огромен, и таа информација доаѓа од сите претходни генерации на човекот, од сите негови предци. Ама таа информација на човековиот разум не се прима без користење на посебни методи. Во многубожечките религии тие метода се познати. Постојат методики и техники на спуштање на човекот во длабина на подсвест и изложување на нивоа на генески информации и уште понатаму. Ама ние во оваа книга не ќе говориме за тие методики. За тоа постојат посебни книги.

Генетската информација го управува човекот на молекуларно и биолошко нивоа 'во автоматот', без учество на нашата свест. И вистински, ние не размислуваме како работи нашето срце, белите дробови, џигерот, желудецот, мочниот меур. Кога и колку треба да се произведи крв, желудочен сок, кога и како треба да се обновата клетките итн. Сè тоа се работи автоматски. На тоа ниво секој човек не само е биробот, туку потполн автомат. Алгоритмите на тоа управување во јавниот вид не ни се јасни. Не сме дури ни обврзано да мислиме за тоа.Освен тоа генетската информација задава основни стереотипови на психата.

Космички или боженствени извор на добивање информација е отворен за избраните луѓе, на обичниот човек тој практички не му е достапен, посебно во наше време- времето на деградација на човекот. Некогаш тоа не било така.

Социјалниот извор на информацијата- тоа е образување и воспитување од родителите, школите, школските установи, религиозни институции, достапни книги, достапно општење со луѓето, средствата на масовна информација (дезинформација). Меѓу тие блокови на информација религијата порано имала прв приоритет, бидејќи задава основни граници и основни стереотипови мислења. Сега прв приоритет во обработката на мозокот на населението имаат СМИ (средствата на масовна информација), посебно телевизор. Кој го владее СМИ, тој го програмира и општественото мислење и, спрема тоа, општественото однесување. Што е пототалитарно општеството, што е поголем монополот на информацијата, со тоа се јачаат облиците на порограмирање на свеста на народите. Со тоа народот повеќе личи на биороботи, нарочито ако систематски се ловат и тераат во затвори оние, кои не се предаваат на пропагандата, како што тоа е работено во СССР во периодот на разузданост на комунизмот.

Само не треба да се мисли дека во такавиканиот слободен свет гомилата не мисли на ниво на биоробот. И во Америка гомилата е- гомила. И Америка е- тоталитарна земја. Едноставно степенот на тоталитарност во Америка за сега е помал, отколку во бившиот СССР.

Па ипак Евреите заземаат посебно место меѓу другите биороботи. Во нивното програмирање покрај таков традиционален механизам на програмирање, како

што е религијата, важна улога игра уште еден снажен механизам- обредот на обрежување.

Пред што ја сфатиме суштината на обрежувањето да ја погледнеме општата структура на човекот.

Што е човек ? Од што тој во глобала се состои ?

Глобално човекот се состои од три дела: тело, разум и душа, и сѐ тоа е поврзано во една целина. Што е тело- е јасно. Разум- исто така е јасно- две хемисери на мозокот, ’рбетниот мозок и нервниот систем. Душата. Човечката душа- тоа не е измислување на поповите, тоа е реална супстанца. Повеќето луѓе, развиени во духовен смисол, својата душа едноставно ја чуствуваат и чуствуваат да ја имаат. Тие не треба во тоа да веруваат или неверуваат. Освен тоа денешната наука дури научила да ја мери душата.Човечката душа е материјална.Ама се состои од материја на друг тип- од фина материја. Ама, без обsирност на финоста на таа материја, нејзината маса не е еднаква на нула. И кога човекот умира и неговата душа го напушта телото, само телото постанува малку полесно. Современата технологија дури е способна да ја мери таа маса.

Човекот во своето тело има 7 духовно- енергетски центри, кои се називаат основни чакри.Чакрите во превод од санскрит означува точак.[81]Чакрите имаат вртложна структура и претставуваат енергетски вртлози на фина енергија и имаат изглед на спиралните конуси. Преку чакрите се одвиваат информационо- енергетско взаемно дејство на човечката душа со околината. Тие знаења за природата на човекот на јудихристијанството секогаш се криело од народот. А самите господари на јудохристијанството (потомците на египетските свештеници) не ги знаат само тоа. Тие знаат мошне многу. Тие знаат тие го примиле од Атлантите. Ама сите основни знаења тие ги држат во рацете.

Сега, во период на крајот на космичката Ера Риба, се одвива дехерметизација на знеењата, и тие постануваат достапни на народот.

Структурата на чакрите е следен, оддолу спрема горе:

Табела 1. Основни чакри на човекот

Број ч.	Каде се најдува	Назив	Основна функција
1	Око чмар	Муладхара	Преживување, прием на енергија кундалина
2	Полна	Свадхистана	Размножување, оргазам
3	Око папук	Манипура	Контрола, управување, волја, власт, его
4	Срцева	Анахата	Љубов, праведност, чуство на добро и зло
5	Грлена	Вишудха	Создаваштво
6	Трето око	Аджна	Видовитост
7	Темена	Сахасрара	Врска за космички сили (Богови)

Што е обрежување ? Зошто на Евреите им се врши обрежување на осмиот ден после родување ? Зошто баш осмиот, а не петтиот, не стотиот, не илјадитиот ? На Исток некои народ вршат обрежување на деца во 12- 14 години, кога младинецот потполно се формирал и стапува во период на полната зрелост. Во тој обред може да се види медицински разлог. Зошто Евреите вршат обрежување така рано, осмиот ден после родување ? Детето тек се родило, тек се вклопиле во светот околу себе, се труди во него да се адаптира и прилагоди. И одеднаш во тој одговорен период со него се вршат некакви крвави и болни манипулации, пореметувајќи го

[81] Точак + ар = точакар = то чакар=чакр=чакра: то (та=таа) чакра- јас сум од семејство Чакревци ...

природниот тек на развојот на детето, рушејќи она што природата и Боговите на детето му го дале. Дури мачињата после родувањето одма не умеат да гледаат и почнуваат тек низ 10- 14 дена. Во што е работата ?

Работата е во окултни знаења, со кои владеат левитите и нивните господари, кои сами себе не си вршат обрежување. Работата е во тоа што во тој период, во текот на првите 14 дена, се отворуваат чакрите на човекот, спремиште на човечката душа, то ест човекот се формира како битие слично на богот и се воспоставува врска со човек со космосот, откаде тој може понатаму да ги црпи новите знаења за добро и зло и дополнителна снага.

Во текот на првите осум дена кога на човекот успеат да му се отворат само три долни чакри: Муладхара, Свадхистана, Манипура. Сите горни чакри, почнувајќи од срцевите, остануваат кај обрежаниот Евреин неразвиени. То ест, обрежаниот Евреин- тоа е получовек, човек со врежена душа и со отсечена работа на мозокот. Ете што работат левитите- слуги сатани. Заправо со тоа, под раководство на Мојсиј и окултистите, тие се бавеле во Синајската пустиња.

Уз помош со обрежувањето левитите од Евреите конечно прават биороботи, кои понатаму подлегнуваат на репрограмирање. Биороботите, кои понатаму не се способни да сфатат, што е добро, а што зло. Левитите ја прекинуваат можноста на врската на Евреите со повисоките космички сили (Боговите), да ги вземуваат и од нив прават послушно орудуе на својата волја. Обрежувањето кај смена на поколенијата водат кон генетски промени.

Погледајте го верниот Евреин. Што означува црната капица на темето, која тој стално ја носи!? Каков е тоа симбол ? Симбол мошне јак. Работата е во тоа, што за врската со космичките сили е одговорна највисоката седма чакра на човекот- Сахасрара. Таа се најдува заправо на темето.И таа кај обрежаниот Евреин е затворена. Тој е отсечен од космосот. Да заприметиме, узгред, дека кај католичкиот папа капчето е бело. Тој себе не се обрежува, како и левитите- највисока каста која управува со Евреите.

До што доведува, неразвиеноста на горните чакри ? Неразвиеноста на Сахасраре доведува не само до отсечување од космосот. Таа ја ремети нормалната работа на мозокот. Од човекот прави фанатик и догматик. Ако покушате да поразговарате со обрежаниот Евреин за општофизиолошки теми, ќе се судрите со таков фанатизам, ќе видите дека пред вас дури не се најдува биоробот, туку чист зомби.

Чакрата на третото око кај современите Европјани воопшто не е развиено, затоа нејзината неразвиеност ништо не менува. Атлантите со помош неа можеле да гледаат дури низ ѕидови. Сега тоа им е дадено само на избраните.

Една од главните чакри- срцевата чакра (Анахата). Неа ја чуствуваат сите нормални луѓе. Многу и мошне важна работа, човекот чуствува со срцевата чакра, или, како што обично се кажува, со срце. Не со уши и очи, туку со срце. Тоа може да чуствува несреќа, да преживува, пати, чуствува грижа на совест, да се срами, бои, сака,мрази,сочуство, жали, тоа чуствува добро и зло. И на својата душа нормалните луѓе реално ги чуствува (а не верува во неа) макар низ таа чакра. Без развиена срцева чакра човекот не е полновреден,туку е тврд и без срце.Обрежаните Евреи се сите такви. И ако на обрежаниот му раскажите за чуствата на тој тип, тој не ќе ве разбере и ќе ве сматра лудак и лицемер. Исто како да му раскажувате на далтонист-

от за зелената, црвената и жолтата боја. Тој едноставно не ве разбира. Тој нема разнобојни чуства.

Ако за нормален човек лагата е непријатна сама по себе, кај обрежаниот Евреин лагата не предизвикува никакви емоции, тоа едноставно е средство кое дава или недава ефект во конкретната состојба. И ништо повеќе од тоа. На обрежаниот Евреин не можете да му објасните дека сите алгоритми на еврејското однесување, почнувајќи од Талмуд, Библијата, Ционистичките протоколи и Катехизис во СССР, -тоа се сатанистички алгоритми, алгоритми на зло и неправедност. Обрежаните се вон поимање на добро и зло. За нив единствен критериум е добро и зло- лична практична корист. Сѐ што лично им е корисно- тоа е добро, што им е штетно-тоа е зло. И ништо друго за нив не постои. Такви ги направиле уште во Синајската пустиња пред многу илјади години. Нивниот господ (сатана) во таа пустиња недвосмислено изјавил:'Само децата Евреи, кои овде со мене се, кои не знаат што е добро, што зло, на сите малолетни, кои ништо не можат да смислат, ќе им дадам земја' (Броеви 14 : 23). 'А останатите ќе лутат во пустињата 40 години, додека нивните тела не иструлат во пустињата' (Броеви 14 : 23-33).

Да приметиме дека Исиус Назаретанин, кој себе се назвал Христо, исто така бил Евреј, обрежан осмиот ден (по Лука 2 : 21)". (Па у=и: Исус=Исис, Р.И.)

ЕВРЕЈСКАТА СВЕТА КНИГА ТАЛМУД ЗЛОЧИНАЧКА ЗА НЕ-ЕВРЕИ

Евреите се единствени во Светот кои своите злостори без срам ги запишале.

Владимир Алексејевич Истархов[82] пише: „Јудеизмот е утврден во јудејската света книга- Талмуд. Талмудот се состои од 52 тома, од кои на гојски јазик, и тоа скратено, со отсекување на најнесаканите места, преведено само 6 томови. Останатите 46 томови му се познати само на врвот на Левитите висок степен на посветеност и тоа не сите одма. За запознавање со таква, например, тајна книга, како 'Ibbur', маштаат многу рабини од понискиот степен. За нас нема смисол да го анализираме целиот Талмуд. Најглавно е- да се сфати неговата суштина.

Да земеме неколку цитати од 'Талмудот' (16):

• 'Слично на она, како човекот ги надминува животните, Евреите ги надминуваат сите народи на земјата'.

• 'Само Евреите се достојни на називот луѓе, а ГОИТЕ (неевреи, Аиевци), водат потекло од зло духови, имаат право да се називаат само свињи'.

• 'Забрането е однесување со сожалување спрема оние, кои немаат разум (спрема гојите)'. (Гоји=гои, Р.И.)

• 'имовината на неевреите е како напуштена работа, нејзин вистински сопственик е Евреинот, кој прв ја преграбнува. И тоа е праведно, оти Богот им дал на Евреите власт над животот и имовината на другите народи'.

• 'Нивниот живот (гоји- јоги-ариевци), за Евреите, е во твоите раце, уште повеќе нивните пари'.

• 'Богот им наредил на Евреите да им даваат на гоите пари на заем, ама да не даваат никако другчие, туку само уз камата, спрема тоа, вместо со тоа да им пружаме корист, ние им чиниме штета, дури ако тој човек може да биде од корист, додека спрема Евреите ние не треба да постапуваме на тој начин'.

---

[82] VladimirAleksejevič Istarhov, Udarac ruskih bogova, Moskva, 2000, стр. 28.

• ‘Лицемерјето е допуштиво во таа смисла, кога Еврејот треба да изгледа пољубезен спрема грешните, нека им укажува почест и да говори: ‘Јас ве сакам’. Тоа е дозволено само во тој случај, ако на Евреинот му е потребен грешник или има разлог да се бои; во спротивен случај тоа е грев’.

• ‘Забрането да му се врати на гојот она што тој го изгубил; оној кој му го враќа на гојот изгубеното не ќе најде милост кај богот’.

• ‘Таму каде е напишано ‘Не чини му зло на блискиот’, не се говори ‘Не чини зло гојот’.

• ‘Изговорувајќи клетва, во себе можат да се изговорат оние услови, под кои клетвата не ќе биде важечка.Талмуд дозволува да се постапи на тој начин секој пат, кога некоја гојска власт бара од Еврејот да даде некоја заклетва’.

• ‘Евреите чинат добро дело кога го убива слободоумниот, неверник, кој го одрекува учењето на Израил, како и оној кој постанал гој’.

• ‘Што се однесува на Талмудот, тогаш ние ја признаваме безусловната надмоќ над Мојсиевата Библија’.

• ‘Еврејот може да му фрли парче месо на песот, ама никако да му го поклони на христијанинот, бидејќи кучето е подобро од христијанинот’.

• ‘Поминувајќи мимо разрушениот храм на гојот, секој Евреин е обврзан да изговори: ‘Ти благодарам, господе, што си го искоренил овој дом на идол’.

• ‘Евреинот секогаш има право да нападне христијанин и да го убие со ненаражана рака. Евреите кои, благодарение на положбата која ја заземаат, имаат таква можност, неодложно се обврзани да го предадат јавно погубувањето на христијанинот, под еден или друг изговор’.

• ‘Најдобар од гојите е достоен на смрт’ (Абода зара, 26. во Тосафот)

• ‘Мажот може да чини сè со својата жена, што не му се допаѓа, како со парче месо од месарницата’.

• ‘Оној кој го игнонира рабинот, подлежи на смрт’ (Трактат Ерубин, 21:2)

И така понатаму и на тоа слично.

Узгред, и денес во современиот Израел (каде наводно се реализира демократија и човечки права), нееврејот, то ест гојот не може да биде депутат на Кнесет, ни премиер министер.

Лесно е да се види дека јудеизмот е- злочинечка идеологија. Тоа не е чудно. Самиот јазик иврит-настанал од арапскиот древен жаргон е на злочинечкиот свет. А рач ‘Евреј’ во лоповски жаргон и врит означува- лупеж, злочинец.

Може без претерување на зборови дека јудејското право било во тек на милениуми и продожува и денес да игра улога главна на светската ковачница на целиот спектар на криминал, кој само постои во светот.

Еврејската синагога- тоа не се само цркви, тоа се школи и центри за припрена на криминалци, центри на меѓународна мафија.

Христијанската Библија не отишла далеку од Талмудот. Истиот оној еврејски шофинизам. Иста пропаганда на шофинистичката теорија од богот избраниот народ. Исто јудољубие и презир спрема другите народи- неевреите. Библијата е прожета со забрани од еврејскиот бог на смеашаните бракови на Евреите со другите народи. Оттука, узгред, од големото родоскрнавење и недостаток на нова крв на многу генетски и психички проблеми на Евреите. Еврејскиот Бог исто така луѓе ги смета само Евреите, а другите народи за него се што и животни.

Да земеме неколку цитати од Стариот Завет на Библијата.

Евреите се обраќаат на богот: ‘За другите народи, кои потекнале од Адам, ти си рекол, дека тие не се ништо, дека се слични на плунката...тие народи си ги прогласил за ништо...’ (Ездра, 6:56-57).

Библијата во Стариот Завет стално пропагира еврејско светско господарство и еврејски патриотизам. ‘Вие (Евреи), ќе завладеете со народите кои се побројни и помоќни од вас; секое место на која стапни нога ваша, ќе биде ваше никој не ќе се одржи против вас’ (Втор закон 11:23-25).

‘Ќе те воведе тебе (еврејски народе) бог твој, во онаа земја, за која тој се колнел... дека ќе ти ја даде со големи и убави градови кои не си ги градел, и со куќи наполнети со секое добро, кое ти не си го полнел, и од изворите, ископините во камен, кои ти не си ги копал, со виногради и маслинарници, кои ти не си ги садел, и ти ќе јадеш и ќе се наситиш’ (Втор закон 6:10-11).

Идеата за светско господарство на Евреите над другите народи преку пари и финансиски кредити во Стариот Заветсе исти, како и во Талмуд: ‘...и ти ќе даваш зајами на многу народи, а самиот не ќе земаш зајами’; и ќе господариш над многу народи, а тие над тебе не ќе господарат’ (Втор закон 15:6).

‘Ќе дадам други луѓе за тебе и народи за душата твоја’ (Исаија 43:4).

Кога Аврам остарил, тој побарал од својот роб да се заколни дека ‘ти не ќе ја земеш на синот мој Исаак жената од Хананеивите ќерки, меѓу кои јас живеам, туку ќе одиш во мојата земја, во мојата домовина кај моето племе, и оттаму ќе му земеш жена на синот мој Исаак’ (Битие 24:3-4). Кога тој роб со богатство од девет камили дошол да му ја купува на Исаак жената Ревека, тој му кажува на неговиот брат Лаван: ‘Господ сосема го благословил мојот господин, и тој постанал голем. Тој му дал овци и волови, сребро и злато, робови и робинки, камили и магарињa’ (Битие 24:35). Од ова епизода се гледа дека библискиот (еврејскиот) Бог не само дека не е против ропство, не само дека не ќе да ги ослободи луѓето од ропство, туку и на својот љубимец му дава робови и робинки. А тоа се луѓе. Ама за библискиот богтоа не се луѓе. Тие се набројуваат заедно со овците, воловите, камилите и магарињата. За Библијата неевреите- се исто што и животните, како во Талмуд.

Во таа глава еврејскиот бог ги учи Евреите: ‘Седмата година чини опростување. Опростувањето се состои во тоа, секој давател на заем, кој му дал заем на својот близок, да го опрости долгот и ненаплатувајќи го од блискиот свој или од братот свој, од иноземецот да го наплати, а што биде твоје кај твојот брат, опрости’ (Втор закон 15:1-3). И тоа ви е општочовечки приод. Трул шофинизам. Односите спрема Евреите и спрема неевреите се сосем спротивни. Узгред, овде, како и секаде во Библијата и Евангелието се гледа, кој е тоа поблиски свој. Тој не е човек воопшто, туку само Евреинот. Така, кога е напишано ‘Љуби поблискиот свој како сам себе’, тоа воопшто не значи да се сакаат сите луѓе на земјата. Тоа во превод од еврејски значи: ‘Нека љуби Еврејот Евреинот’.

Во глава 14 втор закон на Библијата еврејскиот бог го учи Еврејот како треба да се храни, и тука се гледа неговиот валкан шовинизам, стих 21: ‘Не јадете никаква мртвачина; дај му ја иноземецот, кој ќе се задеси во твојата куќа, нека тој јаде, или продај му ја, оти ти си свет народ кај Господ Бог твој’. Добар е тоа ‘свет’ народ, која му ја продава мртвачината на неевреите. А уште подобро тој погани еврејски бог, кој Евреите ги учи на такви гадости.

Стариот Завет ги тера Евреите да се најдуваат во состојба на стална војна со други народи: ‘Немојте да ги мажите своите ќерки за нивните синови, и нивните ќерки не ги земајте за вашите синови, и не барајте мир со нив за сите времиња...’ (Ездра 8:81-82).

Патолошкото sверство на Евреите не знае аналогија во светската истортија. Пред влегување на Земјата Обеќана Мојсиј ги испраќа во извидница Исус Навин и Халев Јефонин. Вратувајќи се, тие почнале да ги повикуваат Евреите на освојување на следните излези: ‘...не бојте се на народот на оваа земја; оти тој ќе ни биде предаден на јадење’ (Броеви 14:9).

За време на царот Давид Евреите sверски и со патолошки садизам го уништиле целото население на Рава Аменитска, фрлајќи ги живи луѓето под тестери, под железни млинови, под железни секири и во печки за спалување (2 Царства 12:31). И после тоа Евреите истапуваат против Хитлер, кој ги спалувал ви печки на крематориум. А Хитлер бил само инструмент во реализација на законот Карма-закон праведна одмазда.

На какви сѐ гадости е спремен еврејскиот народ најдобро се гледа од приказната на еден ‘благочестив’ Левит, опишан во книгата Судија (гл.19).‘Тој Левит ноќевал еднаш во градот Гива, и неговите жители (синови Венјиминови) решиле да го силуват.Левитот вместо себе ја дал својата љубавница, и тие се изживувале над неа. Се изживувале сета ноќ, и жената доползела до куќниот праг и тука одлежала до утрото (Судија 9:22-26). Левитот тек утрото пришол на својата љубивница и видел дека таа е мртва. Тој зел нож, го разрежил нејзиното тело на 12 делови и го испратил на сите краишта Израилови (Судија 9:29). Какви чуства кај нормален човек може да предизвикаат постапките на овој свет левит? Само одвратност.Дива гнасност, мрачништво и садизам. И сите тие одвратни злодела на Евреите се опишуваат во таа света Библија.

И така понатаму и на тоа слично. Повеќе не сакам да ја цитирам Библијата, а и нема потреба. Сликата е и така јасна“.

БИБЛИСКИ ЗАКОНИ ГОСПОДОВИ ДА СЕ ИСТРЕБИ НЕ-ЕВРЕЈСКОТО

Второзаконие (петта книга Мојсеева)- Законите Господови:

12. Ова се наредбите и законите што сте должни грижливо да ги исполнувате во земјата, која Господ, Бог на предците ваши, ви ја дава во наследство, за сите денови, во кои ќе живеете во неа. 2 Разурнете ги сите места, каде што народите, кои ќе ги покорите, им служеле на боговите свои: по високите планини и височини и под секое разгрането дрво; 3 разурнете ги жртвениците нивни и скршете ги столбовите нивни, изгорете ги со оган Ашерите нивни и здробете ги идолите на боговите нивни; сотрете го и името нивно од тоа место. 4 Да не Му правите такво нешто на Господ, вашиот Бог; 5 но обраќајте се кон она место, кое Господ, Бог ваш, ќе го избере во пределите на племињата ваши, на пребивалиште на името Негово; и таму одете: 6 таму принесувајќи ги своите сепаленици, жртвите ваши и десетините ваши, вознесените дарови на вашите раце, заветите ваши, доброволните приноси ваши, и првородените од крупниот и од ситниот ваш добиток: 7 и таму јадете пред Господ, вашиот Бог, и веселете се- вие и семејствата ваши за секоја добивка, со која те благословил Господ, твојот Бог. 8 Таму не треба да правите сѐ онака, како што сега

овде го правиме,- секој, како што му се чини дека е добро; 9 зашто сега уште не сте
влегле во местото на спокојниот и во наследството, што Господ, вашиот Бог, ви го
дава. 10 Но кога ќе го преминете Јордан и ќе се населите во земјата, која Господ, ва-
шиот Бог, ви ја дава во наследство, и кога ќе ве успокои од сите непријатели ваши,
што ве опкружуваат, и заживеете безбедно, 11 тогаш, во она место, што ќе го одбере
Господ, вашиот Бог, за пребивалиште на името Негово, таму принесувајте сѐ, што
ви заповеам денес: сепаленици ваши, жртвите ваши, десетините ваши, и вознесени-
те дарови од рацете ваши, и секој ваш избран дар, што ќе Му го ветите на Господ,
вашиот Бог. 12 И веселете се пред Господ, вашиот Бог, вие и синовите ваши, и ќе-
рките ваши, и робовите ваши, и робинките ваши и левитите, кои се во градовите ва-
ши, бидејќи тие немаат дел и наследство со вас. 13 Гледај да не ги принесуваш сепа-
лениците свои на секое место, што ќе го видиш, 14 тука само на ова место принесу-
вај ги сепалениците свои, кои Господ, ќе го одбере во едно од твоите племиња, и
прави сѐ онака како што ти заповедам. 15 Зашто, кога и да посака душата твоја, мо-
жеш да колеш и да јадеш, по благослов од Господ, твојот Бог, месо, што ти го дал
Тој, во сите твои живеалишта; нечист и чист може да го јаде тоа како што се јаде
срна и елен; 16 само крв не јадете; истурајте ја на земјата како вода. 17 Не треба да
го јадеш во твоето живеалиште десетокот од твоето жито, твоето вино и твоето ма-
сло, и првородените од крупниот и ситниот добиток, и од доброволните приноси и
од вознесените дарови на рацете ваши, 18 но јади го пред Господ, твојот Бог, на она
место што го одбрал Господ, твојот Бог: ти и синот твој, и ќерката твоја, и робот
твој, и робинката твоја, (и придојдениот и левитот), кој е во градовите твои; и раз-
весели се пред Господ, твојот Бог, за секоја твоја придобивка. 19 Внимавај да не го
заборавиш левитот за сето време додека си жив на земјата. 20 Кога ќе ги рашири Го-
спод, твојот Бог, пределите твои, како што ти беше ветил, и ќе кажеш: ‘Да јадам
месо’, зашто душата твоја ќе посака да јаде месо,- тогаш јади месо, колку што ти
сака душата твоја. 21 Ако биде далеку од тебе местото, што ќе го избере Господ,
твојот Бог, за пребивалиште на името Негово, тогаш коли од крупниот и од ситниот
твој добиток, што ти го дал Господ, како што ти заповедав, и јади во градовите
твои, колку што ти сака душата; 22 но јади ги така, како што се јаде срна и елен; не-
чист, како и чист можат да го јадат тоа. 23 Само пази добро, да не се јаде крвта, за-
што крвта е душа: не јади ја душата заедно со месото; 24 не јади ја: истурај ја на зе-
мјата како вода; 25 не јади ја! Така ќе ти биде добро тебе и на синовите твои по тебе
(засекогаш), зашто го правиш тоа што е (добро и) угодно пред очите на Господ. 26
Само светите дарови твои, какви што ќе ги имаш и заветите твои донесувај ги, и
доаѓај на она место, што ќе го одбере Господ (твојот Бог за да се призива таму име-
то Негово). 27 И принесувај ги сепалениците твои: месо и крв, врз жртвеникот на
Господ, твојот Бог; крвта, пак, од твоите жртви треба да биде изливана при жртве-
никот на Господ, твојот Бог, а месото јади го. 28 Пази и внимавај да ги извршуваш
сите наредби, што ти ги заповедам, за да ти биде добро на тебе и на твоите синови
по тебе довека, ако правиш добро и угодно пред Господ, твојот Бог. Против бого-
вите ханански 29 Кога Господ, твојот Бог, ќе ги истреби од пред себе народите, кај
кои одиш за да ја наследиш нивната земја, и, откако ја примиш во наследство и се
населиш во неа, 30 внимавај да не влезеш во стапица, подржувајќи им на нив, отка-
ко ќе бидат истребени пред тебе, и да не ги бараш боговите нивни, велејќи: ‘Како
што служеле тие народи на боговите свои, така ќе правам и јас.’ 31 Да не Му пра-

виш така на Господ, твојот Бог; одвратно Му е тоа на Господ што го прават тие на боговите свои, бидејќи тие и синовите свои, и ќерките свои ги горат на оган за своите богови. 32 Погрижи се да исполнуваш сè што ти заповедам денес; не додавај кон тоа и не одземај од него.

Против идолопоклонството 13 Ако се појави меѓу вас пророк, или човек што сновиденија, и ти покаже знамение чудо 2 и ако се оствари тоа знамење или чудо, за кое тој ти говорел, па потоа ги рече: 'Да одиме да служиме на други богови, кои ти не ги познаваш. 3 ти не го слушај гласот на таков пророк, или на таков човек што има сновиденија, бидејќи преку тоа Господ, вашиот Бог, ве искушува, за да дознае, дали Го сакате Господ, вашиот Бог, со сето свое срце и со сета своја душа. 4 Господа, вашиот Бог, следето Го, и плашете се од Него; извршувајте ги Неговите заповеди и слушајте го гласот Негов, и Нему служете Му и бидете привржани кон Него. 5 А овој пророк, или оној човек што има сновидение да биде осуден на смрт, поради тоа што те убедувал да се откажеш од Господ, твојот Бог, Кој те изведе од египетската земја и те избави од домот на ропството; зашто сакал да те одврати од патот, по кој Господ, твојот Бог, ти беше заповедал да одиш; така истребете го злото од вашата средина. 6 Ако тајно те наговорува братот твој, (син на твојот татко или) син на твојата мајка, или твојот син, или ќерката твоја, па ти рече: 'Да одиме и да им служиме на другите богови', што не ги познаваше ти и твоите предци, 7 на боговите на овие народи, што се околу тебе, од едниот крај на земјата до другиот,- 8 не се согласувај со него и не слушај го;и да не ти се смили окото твое над него, не жали го и не сокривај го, 9 туку убиј го; прво твојата рака нека биде врз него, за да го убие,- а потоа рацете на целиот народ; 10 убиј го со камења, да умре; бидејќи тој сакал да те отстрани од Господ, твојот Бог, кој те изведе од египетската земја, од домот на ропството. 11 Целиот Израел ќе го чуе тоа и ќе се исплаши, и нема во иднина да прави среде вас такво зло. 12 Ако чуеш за некој од твоите градови, што Господ, твојот Бог, ти ги дава за да се населиш во нив, 13 дека во него се појавиле нечесни луѓе од твојата средина, кои ги соблазниле жителите на тој град, велејќи: 'Ајде да им служиме на други богови, кои вие не ги познававте',- 14 ти испитај и дознај добро: и ако е тоа чиста вистина дека е направена таква одвратност меѓу вас, 15 погуби ги жителите на тој град со сечилото на мечот, проколни го него и сè што е во него; и добитокот негов со меч погуби го, 16 а сите добра од него собери ги среде плоштадот негов и изгори ги заедно со градот како сепаленица пред Господ, твојот Бог; и да биде тој вечно пуст- никогаш да не се обнови. 17 И ништо од проколнатото да не се допре раката твоја, за да го скрати Господ гневот на Својата јарост, па да ти даде милост и да ти прости, и да те намножи, како што (ти говореше тебе кога) се колнеше на твоите предци, 18 ако го слушаш гласот на Господ, твојот Бог, извршувајќи ги сите Негови заповеди, што сега ти ги кажувам, и правејќи (добро и) угодно пред очите на Господ, твојот Бог".

Еврејскиот Бог се залагал само за Евреите- тој за не-евреите бил крвожеден.

Емил Антонов,[83] во „Моше- еврејскиот Хитлер", извадоци од Тора, пише:

„Јудо- тебе те возфалуваат! Скиптарот нема да биде одземен од Јуда. Нему му се покоруваат народите".

„Вие (Евреите) ќе ми бидете народ избран помеѓу сите народи. Ќе пратам ужас пред тебе (Израел) и ќе го донесам во смут секој народ, пред кој ќе бидеш".

[83] Емил Антонов, „Нивната борба", ЛаковПРЕС, Софија, 2001- на македонски јазик, стр. 13.

„Но во градовите, кои Господ Бог твој ти ги дава да ги владееш, не оставај жива ниту една душа! Убијте ги сите жени! Предајте ги на колења! Не ги штеди!“

„А така прави со сите градови кои се од тебе доста далеку; Ќе даваш заем на многу народи, а сам нема да земаш заем; и ќе владееш над многу народи, а над тебе нема да владеат“.

БИБЛИСКИ ЕВРЕЈСКИ КРЕМАТОРИУМ САМО ЗА НЕ-ЕВРЕИ

Бидејќи еврејскиот Бог сакал да ги сотри не-евреите,нив сакал да си ги пече.

Втора книга царства „**12** Господ го испрати Натан пророкот кај Давид...26 Јоан војуваше против Рава Амонска и туку-речи го презеде тој царски град. 27 Испрати Јоан гласници да му кажат на Давид: ‘Јас ја нападнав Рава и ја освоив водата на градот; 28 сега собери го другиот народ и тргни кон градот, и преземи го; зашто, ако го преземам јас, ќе му се даде моето име’. 29 Давид го собра сиот народ, тргна кон градот Рава, војуваше против него и го презеде. 30 Давид ја зеде круната на нивниот цар од главата негова,- а во неа имаше талант злато и скапоцен камен,- и ја стави Давид на својата глава, и однесе од градот многу голем плен. 31 А народот што беше во него, го изведе и му наложи да работи со пили, со железни гребла и со железни секири, или пак ги испрати да печат тули. Така постапи тој со сите амонски градови.Потоа Давид се врати со сиот народ во Ерусалим...“.(луѓе горат, Р.И.)[84]

Прва книга Макавевска, „**Мататија и неговите синови 2** Во тие дни Мататија, синот на Јован, син на Симон, свештеник од потомците на Јоарив, замина од Ерусалим и се насели во Модин. 2 Тој имаше пет сина: Јован, наречен Гади, 3 Симон, наречен Таси, 4 Јуда, наречен Макавеј“.

„**Заветот и смртта на Мататија** 49 Кога му се приближи смртниот ден на Мататија, тој им рече на своите синови: ‘Ете, сега се засили дрскоста и страдањето; сега е време за преврат и жесток гнев...66 А Јуда Макавеј, одличен јунак уште од својата младост, тој нека биде војсководец; тој ќе ве води во војните против незнабожците. 67 Соберете ги сите што живеат според Законот и одмаздете се за неправдите што му се прават на вашиот народ. 68 Дајте им го на незнабожците она што заслужиле, а кон заповедите на Законот бидете внимателни!’ 69 Потоа ги благослови и се прибра кај своите предци. 70 Умре во сто четиериесет и шестата година; го погребаа во гробницата на татко му во Модин, а сиот Израил горко го оплакуваше.

Пофалба на Јуда Макавејска 3 Место него се издигна неговиот син Јуда, кој беше наречен Макавеј. 2 На него му помогаа сите негови браќа и приврзаниците на татко му; со радост војуваа за Израил. 3 Тој ја рашири славата на својот народ; ставаше оклоп на себе како џин, се препашуваше со своите оружја и водеше војна, бранејќи го народот со меч. 4 Во своите работи беше сличен на лав и како лавче рикаше за плен. 5 Ги гонеше безаконците, ги бараше и ги изгоруваше оние што го вознемируваа неговиот народ. 6 Од страв пред него безакониците се смирија и трепереа пред него; преку неговата рака дојде спасението. 7 На многу цареви им зададе голема мака и со своите дела го зарадува Јаков; споменот за него ќе биде вечно благослуван; 8 навлезе во јудејските градови и ги истреби незнабошците и го одврати гневот од Израил; 9 Името негово се проучу до крајот на земјата и ги собра сите расеани во светот“.

---

[84] Библијата е дотерана, што се гледа со она што го пиши В.А. Истархов, Е. Антонов и други..

Втора книга Макавејска. „10...Победата на Јуда над Тимотеј...29 Кога започна битката, на противниците им се покажаа од небото петмина прекрасни мажи на коњи со златни узди, а двајца од нив ги предводеа Јудејците; тие го зедоа Макавеј помеѓу себе за да го запазат неповреден со своето оружје, а на противниците фрлаа стрели и молњи, така што тие беа заслепени и збркани од страв, па почнаа да се убиваат едни со други. 31 Беа убиени дваесет илјади и петстотини пешаци и шестотина коњаници. 32 Самиот Тимотеј избега во тврдината, наречена Газир, која беше мошне добро укрепена, а со неа управуваше Хереј. 33 Макавеј и оние што беа со него, со радосен занес ја опсадуваа тврдината четири дена. 34 Оние, пак, што беа во тврдината, уверени дека таа е недостапна, им возвраќаа со лоши и срамни зборови. 35 Петтиот ден, кога се заоруваше, дваесет момци од војската на Макавеј, пламнати од гнев поради срамните зборови, храбро се искачија на ѕидините и со страшна лутина ги убија сите што ги видоа. 36 Набргу потоа и други навлегоа во тврдината, опфатени од истиот гнев, ги палеа кулите, па, откако запалија клади, живи ги гореа богохулниците; други ја искршија портата, така што навлезе сета војска и ја освоија тврдината. 37 А Тимотеј, кој се беше сокрил во една јама, го убија, како и неговиот брат Хереј и Аполофон. 38 Откако го извршија тоа, почнаа со песни и химни да Му благодарат на Господ, Кој му направи на Израил толку голема добрина и им подари победа“.

Владимир Алексејевич Истархов[85] пишиа: „За време на царот Давид Евреите ѕверски и со патолошки садизам го уништиле целото население на Рава Аменитска, фрлајќи ги живи луѓето под тестери, под железни млинови, под железни секири и во печки за спалување (2 Царства 12:31). И после тоа Евреите истапуваат против Хитлер, кој ги спалувал ви печки на крематориум. А Хитлер бил само инструмент во реализација на законот Карма- закон праведна одмазда“.

Емил Антонов,[86] насловот „Слаткогласниот пејач Давид- создавачот на крематориумите и истребувачот на недоволно вредните- сакатите и слепите (1010- 977 г.пр.Хр.), го вели следново:

„А народот, што беше во него, го изведе, и го пренесе преку пили, преку железни гребла, преку железни секири и го фрли во печката за печење тули. Така постапи тој (Давид) со сите амонитски градови.’

‘Секој убивајќи... нека поразува со копја и сакати и слепи... слеп и сакат нема да влезат во домот Господов“. (Библија за Давид (2 Царства 12: 31; 5:8)

„Наскоро има врска и со синот на царот- Јонатан, како резултат на што е прогонет и оди да служи кај најзаколнатите непријатели на својот народ- кај Филистејците. Откако Саул загинува во битка со непријателот, Давид станува цар, ги победува непријателите, а на своите верни соработници им раздава земја, злато и високи функции.

‘Давид стриктно го почитува законот: ‘И Давид излегуваше со луѓето свои и ги напаѓаше Јасурците и Јерзејците и Амаликијанците... И... ја опустошуваше таа земја и не оставаше живи ни мажи ни жени, и заграбуваше овци и волови, и осли и камили и облека...’ (Царства 27:8,9)

Имено тој го прави и најпрезрениот израилски изум на древноста, првите крематориуми во светот, во кои изгоруваат цели народи. На многу од жртвите- ма-

---

[85] VladimirAleksejevič Istarhov, Udarac ruskih bogova, Moskva, 2000, стр. 29.
[86] Емил Антонов, „Нивната борба“, ЛаковПРЕС, Софија, 2001- на македонски јазик, стр. 55.

жи, жени и деца, нозете и рацете им се отсекуваат со пили и секири, пред ликувачките извици на Јудејците:

‘Давид го собра сиот (еврејски) народ, тргна кон градот Рава... и го презеде. А народот, што беше во него, го изведе и го пренесе преку пили, преку железни гребла, преку железни секири и го фрли во печката за печење тули. Така постапи тој (Давид) со сите амонитски градови (2 Царства 12:29, 31)

Кога со лукавство го презема Ерусалим, тој наредува сите со телесна мана да бидат убиени, при што заповеда тоа да се прави и во иднина, ако се појават во еврејската престолнина и специјално околу храмот. Зашто самиот Бог Израилев наредил: ‘Слеп и сакат нема да влезе во домот Господов’ и ‘Секој убивајќи... нека поразува со копје и сакати слепи’ (2 Царства 5:8)“.

БИБЛИСКИ ЕВРЕЈСКИ КАНИБАЛИЗАМ САМО ЗА НЕ-ЕВРЕИ

Броеви. „**14** Тогаш целиот народ почна да вика и плачеше (целата) онаа ноќ; 2 и сите синови израилски негодуваа против Мојсеј и Арон, и целиот народ им велеше: ‘О, да бевме умреле во египетската земја, или да бевме изумреле во оваа пустиња! 3 И зошто Господ нѐ води во таа земја, за да паднеме во борба! Жените наши и децата наши ќе станат плен; не е ли подобро да се вратиме во Египет!’ 4 Па си велеа едни на други: ‘Да си избереме старешина, и да се вратиме во Египет’. 5 Тогаш Мојсеј и Арон паднаа ничкум пред целото општество на синовите израилски. 6 Тогаш Исус, синот Навинов, и Халев, Синот Јефунеов, кои беа од оние, што ја беа разгледале земјата, ги раскинаа облеките свои 7 и им рекоа на сите собрани синови израилски: ‘Земјата, што ја изодивме, за да ја разгледаме, е многу, многу добра. 8 Ако Господ нѐ сака, ќе нѐ воведе во неа и ќе ни ја даде- таа земја, каде што тече мед и млеко; 9 само не бунтовајте се против Господ и не плашете се од народот на таа земја: тој е мал залак за нас; тие немаат заштита, а со нас е Господ; не плашете се од нив’. 10 И сиот народ рече: ‘Да ги убиеме со камења!’ Но славата Господова се јави (во облак) на скинијата на собранието пред сите синови израилски“.

Броеви. „**23** Тогаш Валаам му рече на Валак: ‘Изгради ми овде седум жртвеници и приготви ми седум телиња и седум овни’...22 Бог го изеде од Египет: тој е брз како еднорог: 23 нема магии кај Јаков, нема волшепство во Израил; некогаш ќе речат за Јаков и за Израил: ете, што направи Бог ! 24 Ете, еден народ се подигна како лавица и се исправи како лав; нема да легне, додека не го изеде пленот свој и додека не се напие од крвта на победниците’. 25 И му рече Валак на Валаам: ‘Ни со клетва не го проколнувај, ни со благослов не го благослвувај’...“.

„24 Валаам виде дека и Господ Му е пријатно да го благословува Израил и не го бараше, како порано, на Божјото откровение, туку само го сврти лицето кон пустината...8 Бог го изведе од Египет; брзината на еднорогот е во него, ги проголтува народите што се против него, ги крши коските нивни и со стрелите свои го поразува (непријателот). 9 Легнал тој како лав и како леопард; кој ќе го разбуди ? Благословен да биде, оној што те благославува и проклет- оној што те проколнува!’ 10 Се разгневи Валаак против Валаам, и плесна тој со рацете свои, па му рече на Валаам: ‘Јас те повикав да ги проколнеш непријателите мои, а ти ги благословуваш еве веќе по третпат; бегај, пак, во земјата своја; јас сакам да ти искажам почит, но, ете, Господ те лишува од почестите’...“.

„**Втора книга Макавејска. Писма 1** До браќата Јудејци во Египет испраќа-
ат поздрави нивните браќа Јудејци во Ерусалим и во целата јудејска земја им по-
желуваат добар мир. 2 Бог нека ви даде добро и нека си спомне за Својот завет со
верните Свои слуги: Аврам, Исак и Јаков! 3 Да ви даде на сите срце да Го почиту-
вате и да ја исполнувате Неговата света волја великодушно и радосно. 4 Да ви ги
отвори вашите срца за Својот Закон, за Своите повелби и да ви дарува мир! 5 Да ги
чуе вашите молитви, да биде милостив спрема вас и да не ве напушта во време на
неволја! 6 Така се молиме сега за вас. 7 Во времето кога цароваше Димитриј, во сто
шеесет и деветтата година, ние Јудејците ви бевме напишале дека во тие години ни
надојдоа скрб и страдања, кога Јасон и неговите истомисленици се беа одметнале
од својата земја и од царството, 8 кога ја беа запазиле големата порта и пролеале не-
вина крв. Тогаш Му се молевме на Господ и бевме слушнати, принесуваме жртви и
брашнени приноси, ги налеваме светилниците и принесуваме лебови. 9 А сега пра-
знувајте го празникот Сеница, во месецот кислев,во сто осумдесет и осмата година.
10 'Поздрав од жителите на Ерусалим и Јудеа, старешините и Јуда до Аристовул,
советникот на царот Птоломеј, кој потекнува од родот на помазаните свештеници и
до Јудејците што живеат во Египет. 11 Избавени со Божја помош од многу опасно-
сти, Нему Му благодариме свечено, затоа што ни помогна да тргнеме против царот,
12 зашто Тој ги изгони оние што го беа нападнале светиот град. 13 Бидејќи, кога ца-
рот дојде во Персија и со него неговата војска, која се сметаше непобедлива, тие
беа совладани во храмот на Нанеја преку измама, со која се послужија жреците на
Нанеја. 14 Односно, Антиох, под изговор дека има намера да се ожени со Нанеја,
отиде на она место, заедно со своите пријатели, за да земе пари како мираз. 15 Жре-
ците на Нанеја ги изнесоа парите, а кога Антиох со неколкумина мажи влезе во
храмот, свештениците го затворија светилиштето, 16 па, штом ја отворија вратата од
таванот, почнаа да фрлаат камења и го убија заповедникот и оние што беа со него,
ги исекоа на парчиња и, откако им ги пресекоја главите, ги фрлија пред оние, што
беа надвор. 17 За сето ова нека е благословен нашиот Господ, Кој ги предаде безбо-
жниците на смрт. 18 И така, бидејќи имаме намера...".

Х.Ц.Велс[87] пише: „Почетокот на Соломоновата влада онака исто е крвав како што била и владата на неговиот татко. Последните забележени Давидови зборови се однесуваат на припрената за Шимејовото убиство. Негов последен забележан збор е 'крв'. 'А неговата седа глава ти свали ја во гроб' кажува тој, укажувајќи на тоа иако Шимеј е заштитен со заклетва со која Давид се обврзал пред богот со целиот свој живот, ништо во тој поглед не постои што би можело да го спречи Соломон...".

Владимир Алексејевич Истархов[88] пише: „Патолошкото sверство на Евреите не знае аналогија во светската истортија. Пред влегување на Земјата Обеќана Мојсиј ги испраќа во извидница Исус Навин и Халев Јефонин. Вратувајќи се, тие почнале да ги повикуваат Евреите на освојување на следните излези: '...не бојте се на народот на оваа земја; оти тој ќе ни биде предаден на јадење' (Броеви 14:9)".

„На какви сè гадости е спремен еврејскиот народ најдобро се гледа од приказната на еден 'благочестив' Левит, опишан во книгата Судија (гл.19).'Тој Левит ноќевал еднаш во градот Гива, и неговите жители (синови Венјиминови) решиле да

[87] Herbert George Wells, Историју света, 1929, Народно дело, Белград, стр. 129.
[88] VladimirAleksejevič Istarhov, Udarac ruskih bogova, Moskva, 2000, стр. 29.

го силуват.Левитот вместо себе ја дал својата љубавница, и тие се изживувале над неа.Се изживувале сета ноќ,и жената доползела до куќниот праг и тука одлежала до утрото (Судија 9:22-26). Левитот тек утрото пришол на својата љубивница и видел дека таа е мртва. Тој зел нож, го разрежил нејзиното тело на 12 делови и го испратил на сите краишта Израилови (Судија 9:29). Какви чуства кај нормален човек може да предизвикаат постапките на овој свет левит? Само одвратност.Дива гнасност, мрачништво и садизам. И сите тие одвратни злодела на Евреите се опишуваат во таа света Библија".

„Мухамед(основач на мухамеданството,570- 632, од Коранот): 'Не можам да сфатам дека сега никој не ги протерал тие животни, чии дишење е слично на смртта. Зар секој не би ги уништил дивите sверови, кои јадат луѓе, дури ако тие имаат човечки облик ? Дали Евреите претставуваат нешто друго, освен човекојадци?" [89]

ЖРТВУВАЊЕ НА ДЕЦА

Во Библијата, по трите книги Макавејски, Псалми, Јов, Изреки, Проповедник, Песна над Песните е **Мудрост Соломонова**: „**Поттик да се прави она што е праведно 1** Сакајте ја правдата, судии земји,со праведни мисли мислете на Господ, барајќи Го со душевната чистота на своето срце...".

„**Други примери за вера за вера во лажни богови 14** Некој друг, подготвувајќи се да плови на помош на дрво, послабо и од бродови што го носи, 2 зашто, стремежот за придобивка го измислил коработ, а градителот вешто го направил. 3 Но со него управува примислата Твоја, Оче, зашто Ти си дал и патот по морето и безопасната патека по неговите бранови, 4 покажувајќи дека Ти можеш да избавиш од сè, макар некој, и без опитност, по море да појде. 5 Ти сакаш делата на Твојата мудрост да не бидат попусто; затоа луѓето си го доверуваат животот на најмало дрво, и се избавуваат, минувајќи со гемија во брановите. 6 Зашто и во почетокот, кога беа погубувани горделивите големи јунаци, надежта на светот, водена од Твојата рака, ја засолни во брод, и му остави на светот семе за род. 7 Благословено е дрвото, преку кое се исполнува правдата! 8 А ракотвореното, тоа е проклето, а и оној што го направил- тој, затоа што го направил, а гнилежното дрво- затоа што е наречено бог. 9 Бидејќи еднакво се одвратни пред Бога- и безбожникот, и неговата безбожност; 10 и она што е направено и оној што го направил ќе бидат заедно казнети. 11 Затоа и за паганските идоли ќе има суд, зашто тие станаа гадотија меѓу Божјите создаденија,соблазна на човечките души и стапици за нозете на неразумните.

Потеклото на идолите со човечки лик 12 Зашто измислувањето на идолите е почеток на блудот, а нивното откритие- изопачување на животот. 13 Нив ги немало во почетокот, а и нема да ги има довека. 14 Тие дојдоа во светот поради човечкото славољубие, затоа им е досуден блискиот крај. 15 Татко, скршен од тешка жалост поради предвреме умрен син, направил лик на своето чедо па довчерашниот мртов човек, отпосле почнал да го почитува како бог и на своите потчинети им определи тајни обреди и жртви. 16 Во текот на времето, вкоренет тој безбожен обичај бил пазен како закон, и, по заповед на властодржците, тоа што било извајано-било почитувано како божество. 17 Кога луѓето не можеле, поради далечното му живеалиште, лично некого да почитуваат, тогаш правеле лик на оддалеченото лице:

[89] Исто, стр. 30.

правеле видлив лик на починат цар, па иако неприсутен да му ласкаат како на присутен. 18 А и засилување почитувањето од страна на оние што не познавале, помагало славољубието на уметникот, 19 бидејќи тој, можеби од желба да му угоди на господарот, се трудел сличноста да ја направи што поубава; 20 а народот, восхитен од убавината на творбата, го признавал за божество оној, кој малку пред тоа бил почитуван како човек. 21 И тоа стана соблазна за луѓето, бидејќи тие, робувајќи ѝ на неволјата или на тиранството, му го предавале на каменот и дрвото неискажливото Божјо име.

Последиците од идолопоклонството 22 А потоа, како да не им било доволно тоа што се заблудиле во знаењето за Бога, туку живејќи во голема борба поради незнаењето, тоа големо зло уште го нарекуваат мир. 23 Зашто, или ги жртвуваат децата, или скришно вршат тајни обреди, или приредуваат бесни гозби со туѓи обичаи. 24 тие веќе не ја пазат ни чистотата на телото, ниту чистотата на бракот, туку еден со друг, или подмолно се убиваат, или со прељуба се оскврнуваат. 25 Сите нив без разлика ги надвладеале: крвинин и убиства, грабеж и подмолност, расипност, неверност, бунтови, клетвопрестапништво, раграбување имоти. 26 неблагодарност, осквернавување на душата, злосторство против природата на половите, неред во брачниот живот, прељубодејство и нечесен живот. 27 Служењето на идоли, недостојни да се именуваат, се почеток, причина и крај на секое зло...“.

Стои: „23 Зашто, или ги жртвуваат децата,или скришно вршат тајни обреди“.

Кавендиш-Линг[90] истакнуваат: „Кавказките Албанци (кои не се со врска со Албанците на Балканот) еднаш заземале голем дел на подрачјето на денешниот советски Азербејџан. Грците ги познавале како обожуватели на Сонцето и Месецот, оти го славеле Хелиос, Селена и Зевс. Принесувале човечки жртви кои со светото копје ги прободувале од бокот до в срце. Према аголот на падот на жртвата, се прорекувало и претскажувало во врска со иднината на народите“.

Видлива врска со Месопотамија-срце Семирамида и темните раси-Монголи.

На Кавказ стигнале Колхите кои биле Црнци, и се обрежувале како Црнци.

Кристофер Најт и Роберт Ломас[91] пишат: „Према преданието запишано во 22, поглавје на книгата Постанување, на планината Морија Аврам ги почнал припремите за жртвување на Исак, својот најстар син. Баш на тоа место прататкото на јудаизмот направил дрвена ломача да би го убил својот првороден син во ужарениот Молохов оган...“.

„Наравно, писателите на Стариот завет мораат да покажат дека Аврам не го извел ‘молоховањето’ на својот првороден син. Тие објаснуваат дека Богот го пуштил- ама тек после што Аврам ја покажал озбилно намерата да го убие својот син во слава на богот на Сонцето Ел Елион, ‘Највисокиот’ “.

„Понатаму ја набројува лозата на еврејските кралеви кои ги жртвувале своите деца сè до шестиот век п.н.е.[92]:

Жртвувањето на деца, да би се одоброволило некое божанство, било добро познато во Израел пред прогонот. Во Книгата за судиите се опишува жртвување на Ефтајината ќерка како цена за Ефтаината непромисленост и неодговорно обеќање дека на Богот ќе му жрвува прво што ќе види во куќата по повратување од битката

[90] Richard Cavendish-Trevor O. Ling, Mytology,1980. Orbis Publishing Limited, London, Zagreb, стр. 204
[91] Кристофер Најт и Роберт Ломас, Књига о Хираму, Каирос, Сремски Карловци, 2007, стр. 141.
[92] Исто, стр. 146.

(Суд 11;29-40). Јудејскиот цар Ахаз (734-715. п.н.е.) го спалил својот син како жртва (2. Цар 16:3). Ахазовиот современик во Израел, царот Јосиј (732-722. п.н.е.), дозволил култот на жртвување на деца да цвета меѓу неговите поданици (2. Цар 17:16 -1-7). Во Јудеа, во седмиот век после рушење на северното Израелско царство 722. п.н.е., продолжило со жртвување на деца: кралот Манасија (687-642. п.н.е.) како и Ахаз пред него, го жртвувал сопствениот син (2. Дн. 33:6). Јеремија (Јер. 7:30-32, 19:5, 32:35) и Језекиљ (Језек 16:21, 20:31, 23:39) ги осудиле обичаите на жртвувања на деца на почетокот на шестиот век п.н.е. Нашата песна укажува на тоа дека жртвувањето на деца продолжило дури и после повратувањето на Израелците од прогонството. Во 5. стих пророкот прашува зар тоа не е народ кој ги 'коли синовите свои во потоците, под врлетни камења'.

Према ревидираната стандардна верзија (РСВ) на Библијата, првата половина на Книгата на пророкот Исаија 57:9: 'Одиш кон царот [Молох] со масло, со многу мириси свои'. Акерманова кажува дека овој е опис на ритуалната припрема на детето за жртвување во пламен".

Алберт Ривера[93] пиши: „Нимрод бил мајстор на војната и чаробник, вештец. Под неговото водство се развивала астрологијата. Тој исто така го втемелил белото и црното чаробништво- магијата. Бил викан Молох. Жртвите на Молох биле необични. Творец Бог воспоставил животински жртви како симбол на стравотија кој предизвикува грев, а Семирамида објавила дека е божица и захтевала да и се жртвува деца.На дечјите гради се врезувал знак крст и им е вадено срцето. Семирамида била втемелена на зло. Еден од Ноевите синови, Шем (Син), Божји патријарх, кој живеел во тоа време, ја убил Нимрод, и така направил крал на оваа олкутна пракса".

За потврда дека канибализмот бил на Црнци доказ биле Египќаните како Белци не биле канибалисти.Истото се гледа и кај балканските Склавини (тн.Словени).

СКЛАВИНИ (ТН.СЛОВЕНИ) ПОВЕЌЕБОЖЦИ БЕЗ КАНИБАЛИЗМОТ

Се пиши,на Балканот имало преселби северно од реката Дунав, од Подунавје, дури од Заткарпати. Бидејќи Заткарпати има четири страни, источна, јужна, западна и северна, авторите не говорат која е таа страна на Заткарпатите. За ова пиши Нестор (11-12 век). Според него, Русите потекнале од Илирик. Па Илирик бил на Балканот. Од друга страна, Русите имале подунавски преданија. Ова се потврдува и со доказот, досега нема ниеден материјален доказ за преселби на некакви Словени.

Единствен доказ бил тн.словенски јазик. Според германскиот лингвист Пасоф (1815), еладскиот лингвист Чулкас (1907), словенскот јазик бил Хомеров јазик.

Павел Тулаев[94] пиши: „Нашите најблиски предци, ако говориме за основачите на Новгородска и Киевска Русија, себе се сматрале со потекло 'Словени', што е потврдено и во првите летописи. Најстар од тие летописи се сматра Лаврентијевиот спис 'Повест древних времена, чие авторство му се припишува на монахот Киевски- Печорски манастир, Нестор (11-12 в). Пратејќи ја книжевната традиција на своето време, православниот научник ги опфаќа податоците содржани во црковните списи, летописи и усмени преданија. Прво споменување на името 'Словени' сретнуваме во набројувањето на народите кои припаѓаат на директните потомци на Ја-

[93] Alberto Rivera, Vatikanske ubice- ispovest bivšeg jezuite, Metaphysica, Belgrad, 2009, стр. 111.
[94] Павел Тулаев, Венети, Пешић и синови, Београд, 2004, стр. 15.

фет, родоначалник на една од групите на племиња кои, според Библијата, се населиле на север и запад после Потопот. Словените се ставени покрај името 'Илјурик' и 'Лухитаја', што одговара на Илирите и Лугите (или Лехи). 'Многу време подоцна', пиши Нестор во еден фрагмент на хрестоматијата- 'Словените се населиле на Дунав, каде е сега земјата Унгарија и Бугарија, и од тие Словени се рашириле Словените по земјите и се називале со свои имиња спремна местата каде се населиле. Така едни дошле и се населиле крај Морава и себе се назваа Моравци, а други- Чеси. И поново тие исти Словени: бели Хрвати и Срби, и Хорутани, Волохи (Власи) ги нападнале дунавските Словени и се населиле меѓу ним, тие ги потиснале и присилени, морале да ја преминат Висла и таму да се населат, и себе се назваа Лахи. Од тие Лахи настанале Полјаци,од другите Лахи-Лутичи,а од другите Мазовшани".

Се потврдува, преселбите биле по долините на Вардар- Морава- Дунав итн.

„Во првиот милениум до новата ера, во Подунавјето поникнал цел систем утрдувања (нпр. гласовити 'змиски бедеми') и произвел снажен успон на развиток на металургијата. Тој револуционерен успон условил брзи промени во регионот. Познат им е и на античките писатели, кога во врска со тоа движење со споменуваат Скифите и Сарматите, кога настанал снажен продор на новиот етност, односно сојузот на племиња. Во пишаните извори на средниоит век, ние го најдуваме неговото име- Анти.[95]

Историчарот со готско потекло, Јордан (VI в.) чија 'Гетика' веќе ја споменавме и цитирале, не само да ги вбројува Антите, како 'многубројно племе на Венетите', чиј род се раширил на различни места. Заправо, сите тие по мислење на Јордан, поникнале од еден корен и сега се познати под три имиња: Венети, Анти, Склавини (Словени). Тие 'Склавини, живеат од градот Новиетун и езерото, кое се вика Мурсијанско до Дњестар, и на север- до Висла'. Антите, пак, најјаки од сите тие племиња, биле распространети од Дњестар до Данапаре, таму, каде Понтското море создало оштра окука ('излучина'- рус. Завој)".

Римјаните до V век не познавале Склавини,а на Балканот се појавила VI век.

Област на персиски била сатрапија, на коине тема и на народен јазик склава.

„Современикот на Јордан, византискиот историчар Прокопиј Цезарски (500-600) ги споменува Антите и во поглавието за Словените (Sclaveni) во книгата 'Војна со Готите', во која кажува дека нивната земја (Sklavia) се простирала јужно од реката Дунав, која е претставена природна граница измеѓу Римската империја и варварите. Јордан ги сматра Антите и Словените (Склавините) како две родствени племиња, кои живеат раздвоено, ама 'имаат многу заеничко'. 'Едни и други имаат заеднички јазик- варварски, и по нивната надворешност не се разликуваат меѓу себе. Тие се мошне високи по раст и се снажни. Имаат руса коса и бел тен, ама мнозина се темнотени'. Некогаш дури и името, кај Словените и Антите- било исто. Во старите времиња обете племиња се називале Спори, што значи 'расеани', 'мислам затоа', напоменува Јордан, 'што живеат расеано' и што 'спорадично' ја заземаат земјата и што живееле во одвоени населби'. Затоа им било потребно повеќе простор (земја). Освен тоа, кажува Јордан, 'тие живееле во јадни колиби (уџерици), меѓусебно доста оддалечени и често ги менувале своите станишта'. Понатаму, писателот ги опишува нивните облеки (чакшири, подврзани со каиш), оружје (штитови и џелит- кратко копје со метална шилка), систем на управување (самоуправа), вера (во

[95] Исто, стр. 103.

еден бог творец на секјајца), обреди и обичаји (почитување на реки, принесување на жртви, вражање) а исто така и карактерот (тие се груби, ама не злобни). Прокопиј упорно повторува: ‘Кај обете овие варварски племиња целиот живот и законите се еднакви’ “.[96]

Иво Вукчевиќ[97]пиши за **Диви. Слободни и немаат владетел**:

„Словените како Склавини конечно влегуваат во историските записи како дунавски Склавини во Дијалозите на Псеудо-Цезариј, компилација од V век засновано на еден дел на изворите од IV век: ‘Склавенои...се диви, слободни и немаат владетел...Меѓусебно се довикуваат како волци кога завиваат’. Склавените, спрема овој автор, во секоја смисла се суштинска спротивност на соседниот несловенски народ: ‘Фисонците, кои избегнуват конфликт и покорно се потчинуваат на секого кој наиде“.

Склавините „се диви...се довикуваат како волци кога завиваат“-диви услови.

Прокопиј пиши: „реката Дунав, која е претставена природна граница измеѓу Римската империја и варварите“...„Јордан ги сматра Антите и Словените (Склавините)...‘Едни и други имаат заеднички јазик- варварски“...„Прокопиј упорно повторува: ‘Кај обете овие варварски племиња...’ “.

Се разликува Римјани=Христијани со христијански јазик коине, кој бил со Апостол Павле, и варварски јазик на Повеќебожците. Според Херодот, Тукудид... Платон...тој јазик бил пелазгиски, а Пелазги биле Хелените (Херодот, Тукудид и Платон),како што биле Македонците (Јустин).Следи на Балканот имало еден народ.

Па имало тн.Словени (Анти, Венети и Склавини) и Словени- според Слово= Логос=Реч: Анти=Анти, Венети=Венети, Склавини=Склавини и Словени=Словени.

Постоеле Рецкари и Словени. Рецкарите пишеле се рецки (рески, роцки), па тие биле рецки=рески=роски народ. Следи „роцки народ“ („роски народ“) биле Русите. Бидејќи Русите го презеле коинското слово, тие прв пат за Словени се изјаснале 860 година. Дека Русите се изјаснале Словени во 860 година го пиши само цариградскиот патријарх Фотиј (860). За ова да го скријат руските автори, тие од Нестор и Фотиј сѐ препишуваат, само не реченицата на Фотиос, дека тие за Словени се изјаснале во 860 година.Со тоа што ова се одбегнува,Русите не биле Словени.

Павел Тулаев[98] пиши: „Ретскиот храм на земјата Лутичи, кој бил срушен во VI в. од страна на германските освојувачи, поново се прославил после сензационалните откритија, на крајот на XVII в. Во почетокот тоа откритие не привлекувало внимание на пошироката публика. Но, после подробното истражување на Андреас Готлиб, кога за тоа ги публикувал своите наоди, Ретскиот храм постанал предмет на внимание на пошироката публика. Готлиб опишал повеќе од 60 пагански скулптури и други предмети на тој древен култ. По мислење на современите аналитичари и нивните коментари за илустрованиот каталог, кој го публикувал Готлиб (1771) А. Платонов и Александар Асов, сите скулптури кои биле доста оштетени, верно ги претставувале боженствата Велес, Радгост, Квасур, Хорс, Купал, Јарил, Перун и други. На бакарните идоли има натписи со рунско писмо од доцните времиња, каде најчесто се сретнува имињата на божествата: Радигост и Петре…“.

Се говори за Хорс и „рунско писмо“. Во тоа има мноштво Кирилски слова.

---

[96] Исто, стр. 104.
[97] Ivo Vukčević, Slovenska Germanija, Пешић и синови, Београд, 2007, стр. 83.
[98] Павел Тулаев, Венети, Пешић и синови, Београд, 2004, стр. 130.

На Балканот, само од VI век п.н.е., имало Склавини, кои биле Повеќебожци. Тие го почитувале Хора,кој бил истоветен со Хорус во Египет и Кришна во Индија. Се потврдува, Склавините биле домородни на Балкланот- тие не дошле од Скитија.

Херодот, под II-144, пиши: „Во тие колоси, значи, беа преставени такви луѓе и ми ги покажаа сите што, воопшто, постоеле, а ниеден немал ништо со боговите. А пред времето на тие луѓе, рекоа, имало богови што владееле со Египет, но тие живееле заедно со луѓето и еден од нив секогаш ја имал врховната власт. Последниот од нив кој владеел со Египет бил Хор, синот на Осирис. Него Хелените го викаат Аполон. Тој завладеал последен откако го симнал од престолот Тифон. А Осирис на јазикот на Хелените е Дионис“.

Во Египет се обожувал Хорус (Аполон)- истоветен на склавинскиот Хора.

Иво Вукчевиќ[99]пиши за **Хорс**: „Паганскиот словенски бог на сонцето Хорс има исто потекло како ведскиот свар, староперсиски хвар, како hvar khsaeta (славен бог на сонцето со кочии и брзите коњи), подоцна персиски хорсид (вечно, светлечко сонце). Занимливо е, можда случајно, дека во староегипетската религија богот на небото Хор или Хар, во обличие на орел, на чии раширени крила се богови, чии очи се сонце и месец, бил бог над боговите. Првата египетска династија, династијата на обединителите, го почитувале Хор. Од тоа време, со повремени прекини, постои верување дека секој фараон е човечка манифестрација на Хор, додека првото име на секој фараон било Хор. Орелот, случајно, српско-хрватски збор за орел. Некои научници веруваат дека хрватскиот етникум Хорват, или Хрват- то ест оној кој е сродник со Србите- исто така изведен од свар<хвар<хор“.

„**Не е збор Божји**

Спрема ова гледиште, јудео- христијанската теологија не е ништо друго до конфузно извртување на древните мудрости и космичката вистина: ‘Библијата не е ‘реч Божји’, туку украдена од паганските извори. Нејзиниот Едем, Адам и Ева ги презеле од вавилонските списи; нејзината Поплава или Потоп не се ништо друго до делче околу четири стотини записи за поплавите; нејзиниот Арк и Арарат имаат свој еквивалент во митските верзии на Потопот; дури и имињата на Ноевите синови се копирани; така и со Исаковото жртвување, Соломоновата мудрост и Самсоновите подвизи рушењете на столобови, Мојсиј е вообличен по угледот на сиријскиот Мизес; неговото право по углед на Хамурабијевиот законик.Нејзиниот Месија е изведен од египетскиот Махдија, Спасот, поедини стихови се дословни копии на египетски ракописи. Измеѓу Исус и египетскиот Хора Џералд Мејси (Gerald Massey) наидува на 137 сличности, додека измеѓу Христо и Кришна има на стотини’.[100]

Мешањето закони на природата и процесите на создавањето со Божја волја, јудео- христијанската теологија, по верување на Грахам, се меша Пеколот со Рајот. Тој така пиши: ‘Волјата Божја!- тоа е општопознат узвик на секој масовен убиец’ “.

Бидејќи ведскиот Кришна во Индија, египетскиот Хорус и склавинскиот Хорс во Македонија било едно исто, Ведите, Египтјаните и Македонците имале иста митологија. Тоа говори, тие како Белци биле еден те ист народ со еден те ист јазик.

Па следи Склавините на Балканот со својот Хорс биле само Повеќебожци.

Бидејќи во Македонија немало никакви преселби од Подунавјето, ниту од Заткарпатите, Македонците биле само домородни. Тие до денес не јадат коњско

---

[99] Ivo Vukčević, Slovenska Germanija, Пешић и синови, Београд, 2007, стр. 38.
[100] Исто, стр. 24.

месо, ниту кобилско млеко, а камо ли човечко месо или човечка крв. Па ден-денес крвта за нас не е чиста. При варањето на месото, најпрво слојот крв се истура итн.

Се наведе дека Египтјаните не биле канибалисти- не приложувале човечки жртви. Ова било наспроти Црнците, кои живееле во Египет сè до со Месопотамија. Црнци биле Колхите кои биле населени на скитските простори. Исто така, на скитските простори имало населени Монголи. Бидејќи темните раси (Црнци, Индијци и Монголи) биле канибалисти, се говори, и Скитите јаделе човечко месо.

Бидејќи имало Келто- Скити, и на просторите на Келтите со човечки жртви:

Олга Луковиќ-Пјановиќ,[101] во „чуениот француски 'Ларус XX век'...", пише:

„Обичаите на Словените на почетокот биле варварски и ги револтирале странците, кои со ним доаѓале во врска. Според Апостол Бонифациј од VIII век, тие биле: 'Најодвратрна и најгадна од сите раси.' Живееле на старински начин, обработувајќи ја земјата заеднички, жртвувајќи им на своите бројни богови животни и заробеници, спалувајќи ги мртвите и пратејќи ги погребите со гозби и војнички игри. Жените се спалувале на ломачите на нивните мажи".

Па следи тн.Словени биле само Повеќебожци, а Римјаните само Христијани.

Олга Луковиќ-Пјановиќ, во насловот „Херодотовите Траки (V век пред Христо) и Бонифациј (VIII век по Христо)- Срби" се наведува следното:

„Погребите кај богатите (луѓе) меѓу нив е вака: во текот на три дена се изложува мртвиот и принесувајќи му секој вид жртва, се гостат, претходно ожалостувајќи (го мртвиот); потоа вршат погреб, согорувајќи го,[102] или- на друг начин- закопувајќи го во земја; направајќи хумка, отпочнува такмичење секој вид, во текот на кои се доделува најголемата награда, со разлог, на победниците во поедини натпреварувања. Ете, погребите кај Траките се такви'...".

Иво Вукчевиќ[103]пише за **Спалување**:

„Различити извори се сложуваат во тоа дека Словените ги спалувале своите мртви. Почетниот летопис ни пружа краток опис на обредите на сохранување околу 850. година: 'Кога некој умре, е приредувана гозба на телото, а потоа се припрема голема ломача, на која е ставен покојникот и спален. Кога коските се соберат, се ставаат во мала урна и се поставува на местото покрај патот, управо онака како што го чинат Вјатичите сè до ден денешен'. Худуд ал-Алам му додава на тоа неколку важни чинители: 'Тие[Словени] ги спалувале мртвите. Кога мажат умре, неговата жена, која го сака, се убива' ".

Се говори за Повеќебожци. Вакви традиции имале Траките. Со вакви тракиски традиции, наведени и кај Херодот, Апостол Бонифациус (8 век) покатоличувал. Само тој не пише Траки туку само Словени како одваратна раса, што се слуша дури и во 2/2 на 20 век. Не се работело за Словени според Слово туку само Склавинитие биле источно од реката Рајна итн.Според изворите, Германија била склавинска.

Како што Траките не приложувале човечки жртви, истото било и за Илирите како и Македонците.И во Скитија имало Траки- канибализмот бил на темните раси.

Колхите биле Црнци, а имало и Монголи. Па Скитете јаделе и човечко месо.

Хазарите во Скитија имале монголско потекло. Па тие биле канибалисти.

---

[101] Олга- Луковиќ- Пјановиќ, Срби...народ најстарији, Досије, Белград, 1990-преземено од Интернет.
[102] Стјепан Антојак, Средновековна Македонија,Мисла, Скопје, 1985, на стр. 109, пише: „Кај Словените и Антите бил особено развиен култот спрема мртвите, кои ги изгорувале..."- исто како Траките.
[103] Ivo Vukčević, Slovenska Germanija, Пешић и синови, Београд, 2007, стр. 46..

Владимир Алексејевич Истархов[104] пиши: „Добран- Добрињан не дремел на престолот, туку мислел за илјадогодишни еврејски планови. Најпрво го испратил Владимир на двогодишно стражирање во Западна Русија, каде до тогаш ариската вера е мошне деградирана поради неприметната подривачка дејност на јудео-псеудопропагандата. Заправо тие така викани пагани далеку пред појавата на Владимир пополека, ама сигурно ги развраќале западните Руси во воведување на груби идоли насекаде, на храмовите на старите Словени и, воглавно, принесување на крвави жртви. Најчесто како жртви се користени невини деца, чија крв кај Евреите била многу барана“.

„Седнувајќи на кралскиот престол, тој спрема пораниот разработен паклен план почнал да исполува зголемено почитување спрема ариските Богови. Повикува да се постават идоли кои порано не биле познати во Русија и не само да им се поклонува, туку и да му принесува како жртви невини деца. Жртвената крв ја собирале и ја испорачале на јудејските научници. 10 години идолопоклонството, пратени со крвав фанатизам, како што било планирано, ја уништило аријската религија одвнатре. Русите почнале да се бунат против сопствените Богови, на кои пред тоа се поклонувале илјади години. Тек после тоа Владимир го вовел христијанството со сила, не предизвикувајќи нарочит снажен отпор...“.

ШИРЕЊЕ НА ЕВРЕЈСТВОТО КАЈ ХАЗАРИТЕ

Хазарите не биле Евреи со потекло од Палестина туку од Кавказ, Русија итн.

Х.Џ.Велс[105] пиши: „Нарочито на Феничаните морал да му изгледа и мошне лесен и привлечен преминот во јудејството после падот на Тир и Картагина. Нивниот јазик бил сличен со еврејскиот. И можда големо мнозинство на афрички и шпански Евреи вистински се со феничко потекло. Исто така ја примиле и многу Арапи јудејската вера, а во јужна Русија, како што ќе видиме подоцна, имало и монголски Евреи“.

Се говори, дури и за монголски Евреи. Само тие биле едно: кавказки Евреи.

„Да би сфатиле кои биле главните одлики на христијанството...Евреите се надевале нарочито на спасителот, Месија. Од него се очекувало дека ќе ги избави на свет, со начин мошне користен по Евреите, дека ќе ја обнови легендарната слава на Давид и Соломон, и, најпосле дека целиот свет ќе го подчини на добронамерната, ама ипак строга еврејска превласт...Ваља да се има на ум дека еврејската вера наизменично надоаѓала на жестоки прозелитизми и повремени љубоморни исклучивости, затворање спрема други народи. Зар н. пр. не се победени Идумејците со сила направени Евреи ? Зар во Мухамедовото доба немало арапски племиња кои по вера биле Евреи и зар во деветтиот век на наидуваме во денешна Русија народ со турско потекло, кој во најголениот свој дел бил еврејска вера ?...“.[106]

„Продирањето на турските племиња низ јужна Русија не се ограничувало само на поместување на Угрите и Бугарите спрема запад. По нив се појавија Хазарите, поново турско племе, а со еврејски примеси. Хазарите ги придружиле Евреите протерани од Цариград, кои многуте свои нови сонародници по избор ги придо-

[104] VladimirAleksejevič Istarhov, Udarac ruskih bogova, Moskva, 2000, стр. 100.
[105] Herbert George Wells, Историју света, 1929, Народно дело, Белград, стр. 132.
[106] Исто, стр. 286.

бија за својата вера. Од овие еврејски Хазари водат потекло овие силни еврејски населби во Полска и Русија. Хазарите поново ги пристигнаа и ги прегазија Печенезите, диво турско племе, за кој прв пат слушаме во деветтиот век, а кои- како што било пет века порано со Хуните, сродници на Печенезите- набрзо се претопило во други народи, не оставајќи никаква трага за себе...“.[107]

Дејвид Аик[108] пише:„Како било, се испоставува дека само на легитимно право на земјата Израел се темели на текстовите на Стариот Завет, чие авторство е непознато. Поедноставно речено: ‘Богот ‘Обеќаната земја ни дал нам, на својот ‘избран народ’, и затоа земјата е наша’. Хм,- и тоа е тоа. Ама постои уште луѓе. Како што се некои храбри еврејски писатели попат Артур Кестлер потврдиле, огромното мнозинство на ‘еврејскиот’ народ- а секако оние кои го надѕираат Израел и ‘советуваат’ Буш- немаат баш никаква повесна врска со земјата Израел. Не се генетски Евреи, и насигурно не се ‘Семити’. Не поттекнуваат од библискиот Израел туку од народот викан Хазари од подрачјето кое постанало на јужна Русија, долу спрема Кавказките гори. Тоа е разлог зошто такавиканиот ‘еврејски нос’ не е генетска црта на Израел туку на Кавказ! Алфред М. Лилиенлхал, бивши службеник во американскиот State Deparment, овој чинител го прозвал ‘Ахилова пета на Израел’, бидејќи тоа го руши ционистичкото право на земјата на библиските Евреи. Повесничарите мислат дека Хазарите се потомци на турските племиња познати како Хуни, кои околу 450. година провалиле од Азија и ја опустошиле Европа. Во еден трен хунските земји се протегале од централна Азија до средна Европа, од Сибир и Кина до северна Индија. Тоа биле групи на племиња и крвни лози кои биле мешани со бројни народи, вклучувајќи ги Кинезите и Сумерите. Хуните најповеќе се памтат по нивниот водач Атила кој до моќта се домогнал со убиството на својот брат Буда, по кој е назван унгарскиот град Будимпешта. И Хуните и Хазарите говореле со турски јазик, па се мисли дека се работи за ист народ. Хазарите го надѕирале големото и моќно ‘паганско’ царство долж најголемиот дел на Русија, до Украиските гори на исток и Кавказките гори на југ.За живот заработувале како трговци и ‘посредници’, убирајќи порез на стоката која се пренесувала со трговски рути низ нивните земји. Нивното влијание снажно се проширил на источна Европа, во земјите кои денес ги познаваме како Полска, Чехословачка, Австрија, Унгарија, Романија и Бугарија. Хазарите го обожувале фалус и се бавеле со ритуалите во кои се принесуваа човечки жртви. Во целиот низ војни кои се воделе- од кои првата траела измеѓу 642. и 652., а втората од 722. до 739. година- отприлика 300.000 хазарски војници ги совладале Муслиманите во нивниот продор. Го спасиле Христијанството во Русија и Источна Европа. Христијанството на другите фронтови ја бранеле и постојбината на Карло Мартел (мартел- ‘чекан’), водач на меровиншките Франки. Мартел бил дедо на Карло Велики, чии потомци се 34-мина од 43-мина председатели на Соединетите Држави, заедно со европските кралски семејства.

Негде околу 740. година кралот Булан, владетел на Хазарите, ја прифатил еврејската религија, што направил целокупниот народ. Легендата кажува дека кралот Булан во сон или визија е речено така да постапи, ама тоа очигледно бил политички потез со кој се сакало да се избегне дека го проголтал христијанскиот односно исламскиот свет кои ги опкружувало од двете страни. Она што е извесно е дека

---

[107] Исто, стр. 372.
[108] David Icke, Priče iz vremenske omče, TELEdisk, Zagreb, 2008, стр. 104.

Хазарите, предци барем 90% на оние кои денес себе се називаат 'Евреи', немаат баш ништо со земјата викана Израел. Нивна постојбина не била Мртво туку Касписко Море, кое постанало познато како 'Хазарско Море'. На тоа подрачје денес целат Илуминатите поради големи резерви нафта и плин. Артур Келсер пишува дека 'војничкиот народ на турските Евреи кај рабинот морал да остави поедднаку стран дојам како и обрежаниот еднорог'. Очигледно дека постоеле две струи на Хазари познати како Кара или 'црни' Хазари те АК или 'бели' Хазари.Следи Артур Кеслер кажува дека веројатно нема врска со бојата на нивната кожа.Меѓутоа, Ибн-Саид ал-Магхриби, еден арапски хроничар, запишал:

'Што се однесува на Хазарите, тие се северно од населената земја спрема 7. предел, а над нивните глави е констелацијата Plough. Земјата им е ладна и влажна. Затоа нивниот тен е бел, очите сини, костата им е густа и претежно црвенкаста, нивните тело се крупни а наравот ладен. Општо, изгледот им е див.'

Кавказкото подрачје недвојбено е поврзано со белата раса, па во Северна Америка за белите луѓе уште секогаш се говори за кавказци. Хазарите се бореле, се склопувале сојузништва и се крстосувале со луѓето како што се Викинг Рус (кои постанале Руси) и со Унгарците, со кои биле во мошне тесни односи. Хазарите биле средство во создавање на домовината на Унгарија. Името како што се руски Козак и унгарски Хусар доаѓа од 'Хазар', како и германскиот израз за еретик- 'Ketzer'. Хазарите, освен тоа, биле во блиски односи и со Византиското христијанско/Римско царство, при што меѓусебно се мешале.Хазарската принцеза се мажила за царот Константин V., а нивниот син постанал цар IV.- познат како Леон Хазар-кој од 775. до 800. година владеел со Византија. Свргнатиот цар Јустинијан II. 705. година се склонил во Хазарија каде каганот му пружил уточиште и му допуштил да се ожени со неговата сестра. Таа го зела името Теодора и, после што Јустинијан е вратен на византиски престол, постанала царица".

Па Хазарите воглавно биле Белци, со извесен монголски удел од Кавказот.

Петер Адамо[109] истакнува: „Крвната група АБ е ретка. Се појавила со мешањето на Кавкази од крвната група А и Монголци од групата Б. Помалку од 5% од населението има крвна група АБ и ова е најновата крвна група".

На Кавказот живееле Белци. Таму се населиле Монголи. Такви биле Хазари.

„До пред десет или дваесет века крвната група АБ не постоела. Варварските орди ја пресекле сржта на многу цивилизации на прагот на нивната пропаст, протегајќи се низ целата должина и ширина на Римската империја. Како резултат на мешањето на овие источни напаѓачи со последните остатоци од европската цивилизација се појавила крвната група АБ. Не постои доказ за постоењето на оваа крвна група постара од 900 или 1000 години, кога имало западна миграција на источните народи.Крвната група АБ ретко се наоѓа во европските гробови пред 900 год. н.е. Испитувањата на ископини на предисториски гробници во Унгарија покажуваат изразит недостаток на оваа крвна група во лонгобардискиот период (4 до 7 век н.е.). Се чини дека ова укажува на фактот дека сè до овој временски период европските населенија од групата А и Б не контактирале често, а ако контактирале, тогаш не се мешале и немале мешани бракови".[110]

Мешањето на Белци и Монголи се совпаѓа со Хазарската мисија на Кирила.

---

[109] Петер Џ. Д' Адамо и Катерина Витни, Крвни групи и исхраната, Кал.фитнис 1996-Скопје, стр. 33.
[110] Исто, стр. 33.

ЕВРЕЈСКОТО ХРИСТИЈАНСТВО

Владимир Алексејевич Истархов[111] пиши: „Освен садизам, мазохизам и некрофилија кај библискиот (еврејски) бог е мошне во мода човекојадството. Христос своите ученици ги призивал. 'Ако не би ги јаделе Телото на Синот Човечко и пиеле Крвта Негова, тогаш не ќе имате во себе живот. Оној кој го јаде Моето Тело и ја пие Мојата Крв има живот вечен' (по Јован 6:53-54, исто по Марко 14:22-24).

Во христијанската црква главен мистилен чин, на кого настанал ритуалот на богослужење, есте одвратното човекојадачка традиција, која се назива причеста- по пат не претворување на леб и вино во крв и тело на Христо, мисловно пиење на таа крв и јадење на неговото тело. Без тој мисловен канибализам не ќе има спасение,- така кажува христијанството. Што е тоа ? Какво чудовишно дивјаштво. Каква гадост. Откаде потекнува овој мрачен обред ?

Секој обред има свој родослов. Овој обред потекнува од древниот еврејски обред пиење на крв на убиено дете од друго племе. Христијанството го заменило физички човекојадството мисловно. Огромен прогрес, нема што. Ама нормален психички здрав човек и мисловно пиење крв на друг човек е противприродно и одвратно".

Повеќебожците на Балканот со својот Хора никогаш не биле канибалисти.

„Ако христијанството ја учи мислата на човекојадството, тогаш јудеизмот учи вистинско човекојадство. Односот на јудеите спрема ариската крв носи мистичен карактер. Аријската крв ја употребуваат не само највисоките јудејски масони, туку и обични членови на секатата хасиди- најортодоксни наследбици на Талмуд. Не можат да помине без ариска крв ни претставниците на сината педерска крв. Иако Стариот Завет Библија е адаптирана и омекната варијанта на Талмуд, ипак во Библијата се зачувани директни упатувања на тој sверски обичај на жидовите. 'Ето народ како лавица станува и како лав се подигнува; не лежи додека не го изеде пленот и не се напија крв на убиените' (Броеви 23:24). Колку постојат Евреи, толку тие се баваат со тие сатански sверства.За бескрајните чинители еврејските злочинци, кои се во врска со мачењата, ритуални убивање на ариски деца и користење на нивната крв, напишал брошура самиот Владимир Иванович Дал, познат научник, чија научна оправданост и совесност не може да предизвика ни најмало неповерување.

Тие чудовишни злочини на Евреите ги обавуваат на денот на сатанскиот празник велигден. Ги фаќаат децата, sверски ги мачат и ги распарчуваат, насладувајќи се со нивните мачења. Понатаму го прободуваат целото тело со специјални ритуални одвијувачи, често ја дерат кожата и ја пуштаат нивната крв. После таа крв ја користат во ритуални цели, и посебно ја додаваат во велигенскиот мацес (несолено јадење). После тоа унакажаните и искинатите тела на убиените деца ги фрлаат. Заправо поради овие бескрајни чинители 'јадните и несреќни' евреи колеле и притискале во текот на целата човечка историја. Заправо поради овие злочини Евреите ги мразат антисемитистите и 'проклетите фашисти'.

Кај христијаните тој сатански еврејски празник пасха се сматра 'свет' ".

„Интересно е да се погледа коренот на Исус Христо, неговиот родослов. Од него почнува Евангелието. Првата реченица на евангелието: 'Родословот на Исус Христа, Син Давидов (обратите внимание: не син на Богот, туку син Давидов), Син

[111] VladimirAleksejevič Istarhov, Udarac ruskih bogova, Moskva, 2000, стр. 14.

Авраамов. Авраам го родил Исаак; ... (понатаму оди уште 40 Евреи)... Јаков го родил Јосиф, мажот Маријин, од кој се родил Исус, назван Христос'.

Од тој родослов се гледа дека Исус (назван Христос) не е човек вон националност, туку чисто крвен Евреин. Во неговиот род немало ни Руси, ни Татари, ни Литванци, ни Белоруси. Сите само Евреи.

Кога Христос би бил божји човек, тогаш неговата мајка би била Марија, а татко- Бог (свети дух). Тогаш Јосиф не би бил Христов татко, туку само формален Марјин маж. И во тој случај Христос не би бил син на Јосиф, нити син Давидов, ни син на Авраам. Ама во наведениот родослов на Исус Христо го нема родословот на Марија, ни родословот на Светиот Дух. И воопшто, не е убаво за божјиот човек да се наведува неговиот човечки родослов. А тој е наведен и испишан за 42 колена. Така што басната за боженското потекло на Исус Христо потполно противречи на самото 'свето' Евангелие.

Да покушаме да ја проразмотриме првата реченица на Евангелието со христијаните. И Вие ќе сфатите, кои се тоа вистински зомби. Христијанин ќе ви говори дека: 'Тоа не е родослов на Христо, туку родослов на Јосиф или дека тоа е родослов на Марија' или ќе измислува уште некаква будалштина. Вие ќе забодувате нос во таа прва реченица и ќе покажувате. Дека е напишано црно на бело: родословот на Исус Христо. Исусовецот не ќе го чита Евангелието. Едноставно ќе се уплаши да гледа во својата света книга. Ќе се извлекува, ќе се извлекува, ќе измислува неверојатни глупости, ама не ќе чита.

Да обратиме внимание на тоа дека божјиот син се назива себе едино само Христос (манија на величење), ама мајката Марија никогаш не го назвала со божји син, туку го назива само со свој или Јосифов син. Веројатно на безгрижната дева далеку ѝ е појасно, од кого ја изгубила својата безгрешност.

Ако вистина Христо е потомок на сите 42 Евреи, откаде тогаш светиот дух ? Христос во тој случај не е божји човек, туку едноставно четириесет и други Евреин после Аврам. Мрачна историја. Нешто тој свет дух крие. А тој го крие следното родоскрнавење. Авраам се оженил со полусестрата Сара, таткото им бил ист.И Јосиф, стар развратник, се оженил со родената сестричина- 'безгрешна дева' Марија, а таа му го родила Христо. Во Христовиот род постои и родоскрнавеници и педери. Не е чудо што и тој пошол по тој пат. Ете откаде потекнува светиот дух. Какви корени, такви плодови.

Во евангелието по Лука (3:23-38) исто така е напишан родословот на Исус Христо, кој малку се разликува од пишењето на Матеј. Таму Христ пред Авраам имал не 42, туку 55 Евреи и уште плус дваесет до Адам. Ама која е разликата, дали 42 или 35 Евреи имало во Христовиот род пред Авраам ? Во тој родослов по Лука е присутен и еврејскиот бог, ама не е присутен во својство на татко на Исус, туку во својство на татко на првиот човек- Адам. То ест Христос во тој ист степен е син божји, како и сите останати луѓе, и со ништо од другите луѓе не се разликува, од точка гледиште на својот наводно 'боженствено' потекло.

Поповите одма не го признале Исус за бог. Во богови го вброиле тек 325. г. наша Ера на Првиот Вселенски собор во Никеја, каде црквените великодостојници по своето самоволие со мнозина гласови (како на партиски состанок) го именувале Исус Христо за бог (218- 'за', 2- 'против'). И ете така се појавуваат лажни богови. Текстовите на 'светите' книги, навистина, не ги кориговале како што треба.

Да погледаме узгред и на родословот на класиката на светскиот комунизам. Маркс- чистокрвен Евреин, потомок на еврејските рабини.Ленин- полуевреин,еврејокакалмик (мајка Марија Израеловна Бланк- Еврејка, татко Илја Николајевич Улјанов- Калмик). Мајка му е Еврејка. Тоа кај Евреите е најглавно. А кога мајката е Еврејка, значи и тој е Евреин, кај Евреите сите основи детерминантни гени се предаваат по женска линија (а кај Ариевците по таткова). Узгред, Лениновиот дедо по мајчина линија се викал Израил Бланк, а прадедо- Срул Мојшевич.

Интересно е да се истакне, дека таткото на Илја Нколајевич- Никола Василевич Улјанов (дедо на Ленин по таткова линија) се оженил доцна со сопствената ќерка Александра Улјанбова, која од него била помлада 25 години, и со неа имал четири деца, од кои последен Илја Николајевич во старост 67 години.Интересен факт. Читајте го Солоухин. Поново родоскрнавење. Зар со тоа не може да се објасни Лениновите дегеративни особини: ќалавост во 23 години, периодични налети на нервно-мозочна болест, патолошка агресивност, педеризам. Ленин пошол по Христовиот пат и исто така бил педер. Ленин живеел во заедница со Зиновјев и Троцки, за тоа сведочи недавно објавеното писмо на Зиновјев и Ленин ('Руски поглед', бр. 4, Оренбург, 1996)".

ХАЗАРОТ СВ.ВЛАДИМИР КАНИБАЛИСТ И ЗЛОЧИНЕЦ

Владимир Алексејевич Истархов[112]пише: „Појавата на Евреите во Киевска Русија паѓа во мошне далечна епоха. Евреите, кои живееле пред Владимир, биле од Хазарското Царство. Што се однесува на хазарските Евреи, за нив немаме строги научни податоци. Е познато само тоа, дека цел низ строги мери против нив од страна на Императорот Јустинијан и императори- иконоборци ги натерал Евреите да бегаат преку Кавказ на брегот на Волга, Дон и брегот на Црното Море. Дел на избеглиците се растворил во маси на планински кавказки племиња и, изгубувајќи ја својата националност, им предал на тие племиња некои физиолошки црти на еврејски тип. Другите Евреи нашле на себе уточиште меѓу Хазарите, Караимите и други племиња, кои живееле на територијата на денешниот југ на Русија.

Околу 730. г. Евреите потполно ги покориле сите хазарски, караимски племиња и власта ја презел еврејскиот цар или 'каган'. Каганот заедно со своите великодостојници ја примил еврејската вера и направил таа да биде владеачка во земјата. Така настанало еврејско царство. Царството било јако. Дури Киев некое време му плаќал данок, ама тоа траело кратко.

965. г. кнезот Свјатослав ја зазел хазарската тврдина Саркел на Азовското Море, а 969. г. паднала престолнината Хазаралтиљ.

Свјатослав го зазел царството на хазарскиот каганат и го припоил на Русија. Ама после тоа хазарските Евреи почнале брзо да ги преплавуваат Киевските земји. Нив тамо ги привлекувало огромното трговско значење на Киев, кој лежел на главниот воден пат од Грците спрема Варјашкото Море.

Уфрлиле свои кадрови во највисоките ешелони на власта и заводување на властодржци преку еврејските жени- тоа е една од најомилените еврејски методи.

Мајката на кнезот Свјатослав- кнегињата Олга, не предвидувајќи никакви лоши последици, ја зела на работа како клучарка девојката Малуша (скратено од

[112] VladimirAleksejevič Istarhov, Udarac ruskih bogova, Moskva, 2000, стр. 99.

името Малка- на ирвитот на царицата). Таткото на Малуша бил рабин, кој исто така имал еврејско име Малк (на ирвитот- царот) од рускиот град Љубич, кој во свое време се најдувал во вазална потчинетост од Хазарскиот каганат.

По наговор на својот татко Малуша во еден убав момент на одмор надвор го завела кнезот Свјатослав и затруднела. Кнегињата Олга, сознавајќи дека Малуша зачнала од Свјатослав, се налутила и ја протерала во селото Будутино близу Псков, каде го родила Владимир.

Понатаму во 'Повести времених лет' Владимир- внукот на рабинот Малк почнал да фигурира како 'робичич', те. 'рабинич', па во подоцнежните званични истории на Русија почнал упорно да се преводува како 'син на робиња'.

Подобро не се однесувал спрема плодот на својата тренутна (поради пијанство) врска и самиот кнез Свјатослав Игоревич. Напуштајќи ја земјата Руска и одејќи во Бугарија, Свјатослав најстариот син Јарополк го поставил за кнез во Киев, средниот Олег во земјите Древљански,а на најмладиот Владимир не му дал никаков дел. Новгородците, настојувајќи кон самосталност од Киев, спрема советот на Добриња (брат на Малка) почнале да го бараат од Свјатослав неговиот син за кнез. Свјатослав не ги сакал Новгородците и, предавајќи им го полукрвниот син Владимир, рекол: 'Земете го! Какви сте Вие, таков Ви е и кнезот'.

Новгородците кај себе го повеле малолетниот Владимир, со нив отишол и неговиот роден вујко Добриња (тоа е на руски, а оригинално име е Добран) и владеел со Новгород додека Владимир на ојачал (извор 'Повест времених лет',1864.г.).

Добран- Добрињан не дремел на престолот, туку мислел за илјадогодишни еврејски планови. Најпрво го испратил Владимир на двогодишно стражирање во Западна Русија, каде до тогаш ариската вера е мошне деградирана поради неприметната подривачка дејност на јудео-псеудопропагандата. Заправо тие така викани пагани далеку пред појавата на Владимир пополека, ама сигурно ги развраќале западните Руси во воведување на груби идоли насекаде, на храмовите на старите Словени и, воглавно, принесување на крвави жртви. Најчесто како жртви се користени невини деца, чија крв кај Евреите била многу барана.

За време на тоа стажирање Јудеите го обучиле Владимир, како да им се одмазди на омразените роднини по таткова линија поради губењето на власта на роднините по мајчина линија во Лобич и во Хазарскиот каганат. Тој требало да ја уништи ариевската вера одвнатре со воведување на ропската христијанска религија.

Враќајќи се во Новгород со дружина изроди која ја изнајмил со еврејски пари, Владимир сурово и подмукло го убива својот брат Јарополк (оти тој е само гој-добиток јудејски) и ја узурпира власта во јужна Русија. Трудната вдовица на својот брат свети Владимир ја силовал, и зел за себе друга жена Рогенда, која за почеток ја силовал во јуриш заземениот Полоцки пред очите на нејзините врзани родители-кнезови, кој потоа наредил да ги убијат.

Седнувајќи на кралскиот престол, тој спрема пораниот разработен паклен план почнал да исполува зголемено почитување спрема ариските Богови. Повикува да се постават идоли кои порано не биле познати во Русија и не само да им се поклонува, туку и да му принесува како жртви невини деца. Жртвената крв ја собирале и ја испорачале на јудејските научници. 10 години идолопоклонството, пратени со крвав фанатизам, како што било планирано, ја уништило аријската религија одвнатре. Русите почнале да се бунат против сопствените Богови, на кои пред тоа

се поклонувале илјади години. Тек после тоа Владимир го вовел христијанството со сила, не предизвикувајќи нарочит снажен отпор, кој овој Еврејчиќ би можело да го чини животот...“.

Очигледна разлика на тн.словенска митологија, за авторите ведска итн, нема убивање, нема крв од деца, што било и со измамата за Перун на Владимир Хазарот.

ХАЗАРИТЕ СО МОНГОЛСКИ УДЕЛ ОПСТОИЛЕ КАНИБАЛИСТИ

На Скитија биле населени Колхите, кои биле Црнци. Тие се обрежувале. Дури се јадело човечко месо, а имало и канибали. Следи Хазарите биле канибалисти.

Петер Адамо[113] пише: „Малиот број на луѓе со крвна група Б меѓу старите и западните Европејци се резултат на западните миграции на азиските номадски племиња. Ова најдобро може да се види кај најисточните западни Европејци, Германците и Австријците, кои имаат неочекувано висок процент на крвната група Б во споредба со нивните западни соседи. Највисоката концетрација на групата Б кај Германците е околу реката Елба, што во древните времиња претставувала линија на поделба меѓу цивилизацијата и варварството“.

Висок процент на крвната група Б била од на Готите и Хазарите од Кавказ.

„Карактеристиките на крвните групи на различните еврејски населенија одамна се од интерес за антроплозите. Општо, без разлика на националноста и расата, има тенденција кон натпросечна застапеност на крвната група Б. Двете главни еврејски секти, Ашкеназите и Сефардимите, имаат високи нивоа на крвна група Б и се чини дека имаат малку разлика. Вавилонските Евреи од времето пред дијаспората значително се разликуваат од арапското население во Ирак, кои се претежно со крвната група 0 (местото на библискиот Вавилон). Оваа група Евреи главно ја има крвната група Б, со извесна застапеност на крвната А“.[114]

Видливо е монголското влијание со монголската крвна група Б месојадци.

„Но бев изненаден кога дознав дека рабинот Јакоб има крвна група Б. Иако оваа крвна група е релативно ретка во Америка, доста е застапена меѓу хасидските Евреи, кои најчесто емигирале од источна Европа“.[115]

Дејвид Ливингстон[116] пише: „Но, современите генетски истражувања докажаа дека теоријата на Кеслер не е точна. Имено, истражувањата на митохондриската ДНК покажаа дека еврејските Ашкенази- заедници во Европа во најголем број случаи всушност, се резултат на крвното поврзување меѓу еврејските мажи со жените на европските претци. Како еден од најголемите примери се посочува примерот со раданите, познатите еврејски трговци од Персија, кои уште во V век мигрирале во Полска, Германија и Франција, каде во наредните стотици години се мешале со тамошните заедници.

Според истражувањата на Националната Академија за наука на САД, произлегува дека Ашкенази Евреите во Источна Европа не дошле од запад или југозапад, туку од исток и југ, т.е. преку северна Италија и преку Балканот, од Мала Азија, од Византија, или од Хазарска Волга царство, или од сите три територии истовремено.

---

[113] Петер Џ. Д’ Адамо и Катерина Витни, Крвни групи и исхраната, Кал. фитнис 1996-Скопје,стр. 33.
[114] Исто, стр. 33.
[115] Исто, стр. 49.
[116] Дејвид Ливингстон, Тероризам и илуминатите, Наша култура, Скопје, 2011, стр. 81.

Нееврејските хаплогрупи пронајдени во примероците на Ашкенази Евреите во себе ја содржат групата Q (типична за народите од Централна Азија), како и групата R1a- типична за Источна Европа“.

„Хаплогрупата R1a1 досега речиси ниту еднаш не била пронајдена кај Сефарди Левити, па затоа се смета дека кај Ашкенази Евреите истата потекнува од Словените, или од преобратени Хазари.[117]

„Оваа група, R1a1, меѓутоа широко е распространета по цела Ерменија, Грузија, како и генерално во Источна Европа, вклучително кај Србите и Полјаците, како и кај неколку народи од Централна Европа.Исто така, оваа група е пронајдена и во Финска, а многу луѓе живеат во Шкотска и Скадинавија.

Она што е најинтересно во оваа приказна е тоа што оваа хаплогрупа R1a1 кај Евреите е појавена пред само 900-1000 години, и тоа само кај машките претставници на Ашкенази Евреите.

Резултатот на ова истражување директно го поставува прашањето: како е возможно токму оваа трага (генетски потпис), да биде толку распространета кај Левитите. Имено, самото постоење на ‘надоворешен’ генетски потпис кај Левитите, пронајден кај машките претставници, или кај Y- хромозоните, посочува дека можеби потекнува од една помала група луѓе, па дури и од поединец, кој живеел отприлика пред 1000 година- токму во времето кога Ашкенази Евреите започнале со масовно населување на Европа.Врз основа на тоа, стои претпоставката дека предокот на Ашкеназиите лесно можел да биде претставник на Хазарите“.

Преселбите биле само од југо-исток на Белци и само од исток на Монголи. Па следи само генетско-географска оддалеченост. За Белците бил од/преку Балкан.

Херодот пиши за канибализмот кај темните раси. Според него, Колхите биле Црнци, а од Источна Азија кон Запад се селеле Монголите. Па затоа канибализмот.

Темните раси се со подебели влакна на косата отколку на Белите. За да биде влакното подебело, кај Монголите мора да е повисоко нивото на естрогени. Кога кај маторицата на 113 ден од бременитоста е високо нивоа на естрогени, се јавува канибализмот- си ги јади тек тогаш родените прасина.Постои сличност кај човекот:

Следи Монголите имаат подебели влакна, што е поврзано со повисоко нивоа на естрогени како кај жената- жената со повисоко нивоа на андрогени како мажите ќелави. Монголите со првобитната крвна група 0 биле рибари и ловци, значи, месојадци, а крвната група Б е исто така месојадна-тие до денес јадат крваво месо, крв...

Монголите јаделе коњско месо и пиеле кобилско млеко. Следи тие да јадат и други животни, кои до денес на Балканит не се јадат а се користат во Италија и сета Европа.Не случајно, на Балканот до денес не се јаде коњско месо и кобилско млеко.

Кога Готите како Татари од родот Амал (=а мал) кои биле мали (ниски) со своите Асенови богови,а Асен бил татарски (бугарски) итн., преку Далмација оделе во Италија постојат наоди, како и низ Европа дека водачите на Готите се закопувале со својот коњ.[118] Вакви традиција биле прифатени во Европа, а потоа отфрлени.

Татарбифстек било сирово стругано парче говедско месо, што било според народот Татари, Монголи, турско племе на Џингис- кан, турско племе на денешните скитски простори. Следи тоа месо било крваво, што се поврзува со пиење на крв. Па Монголите ја пијат крвта директно од тек тогаш топло уште живо животно.

---

[117] Исто, стр. 82.

[118] Ристо Ивановски, Готите биле Монголи, Битола, 2013.

Балканците не се јадат крваво месо, се истура крвта- крвта останала нечиста.

До денес низ Европа се употребуваат колбаси крвавици,за нас не замисливи.

Наспроти Хазарите (Ашкеназите) со монголски удел, биле Сефардите:

За З. Косидовски[119] „Феникија и Ханан преставувале заедничка културна религија и етничка област. Хананските народи претежно говореле со фенички јазик или некој мошне сродно наречје“. Феничките религиозни епови живо потсеќале на Хомер.Според овие наводи, Фениките говореле само со Хомеров=пелазгиски јазик.

Според Пасоф (1815), Чулкас (1907)..., Хомеровиот јазик бил словенски.

Мартин Бернал[120]пише: „Долго време, а впрочем и сосема оправдано, Евреите и Фениките биле разгледувани како взаемно тесно поврзани народи и култури. Долго пред дешифрирањето на феникиското писмо од страна на Бартелеми кон средината на 18 век, определени учени од типот на Семјуел Бохарт, кој живеел и работел еден век порано, биле убедени дека јазиците со кои се служеле Евреите и Феникјците всушност претставуваат наречја на еден ист јазик...“.

Х.Ц.Велс[121] пише: „Нарочито на Феничаните морал да му изгледа и мошне лесен и привлечен преминот во јудејството после падот на Тир и Картагина. Нивниот јазик бил сличен со еврејскиот. И можда големо мнозинство на афрички и шпански Евреи вистински се со феничко потекло. Исто така ја примиле и многу Арапи јудејската вера, а во јужна Русија, како што ќе видиме подоцна, имало и монголски Евреи“.

Фениките на врвот на бродот имале глава од Пастув- коњот бил балкански.

Дејан Лукиќ[122] го наведува Милан Видоевиќ,[123] што тој пише: „Роквелери се португалски Евреи, не се Ашкенази- Хазари! Веројатно се потомци на Картагинците, кои по старина се Феникијци. Узгред да ги потсетиме читателите дека Феникијците, се исто и Пеласти, односно Филистејци, кои дошле од Балканот...“.

Па Фениките биле само Пелазги како Хелените (Херодот, Тукидид, Платон).

Дејвид Аик[124] пише: „Старите британски кралеви...Како што истакнал L. A. Waddell…цело семејство на ариските јазици, преку хетитски и сумерски, се со потекло од ариското односно феничкиот јазик...“.

Евреите од феникиските простори во Западна Азија и Северна Африка имале јазик како Феники, кој бил пелазгиски јазик-Фениките имале Олимписки богови.

Дејвид Аик[125] пише: „Освен во текстовите што ги напишале Левитите...хебрејски јазик всушност бил свет јазик на египетските школи на мистерии. Главниот јазик во Египет се викал СВТ, а подобро е познат како Kopt или коптски јазик...“.

Фараоните говореле на јазик кој бил како коптскиот. На говорниот јазик на фараоните им биле додадени семитски зборови кои им припаѓале на Црнците, и се добил дворасен староегипетски. Дворасен бил и сиријскиот арамејски јазик. Следи од староегипетски да се отстранат семитските зборови и се дошло до коптски јазик-тој бил пелазгиски=тн.словенски. Истото го направил и Константин Филозоф- тој од коине (Александриски Птоломејов јазик), наследник на староегипетски, ги от-

---

[119] Zenon Kosidovski, Bibliski legendi, Belgrad, 1992.
[120] Мартин Бернал, Црна Атена, Табернакул, Скопје, стр. 218.
[121] Herbert George Wells, Историју света, 1929, Народно дело, Белград, стр. 132.
[122] Dejan Lukić, Kraljestvo Hazara, Ekopres, Zrenjanin, 2005, стр. 216.
[123] Milan Vidojević, “Dosije”, Novi svetski poredok kako novi satanizam. Bata,Beograd 2001,стр.193-196.
[124] David Icke, Najveća tajna, TELEdisk, Zagreb, 2007, стр. 74.
[125] Исто, стр. 89

странил семтски зборови и се дошло со црковен јазик, кој бил тн.словенски=пелазгиски. Само пелазгискиот јазик на белата раса бил народен јазик на Европјаните.

Белата раса била еден ист народ со еден ист јазик. Таа стигнала во Јапонија со крвна група А,денес застапена со 38%, раса аину + в + л + к = влакину-со влакна.

БЕЛЦИТЕ (ЕВРОПЈАНИТЕ) НЕ БИЛЕ КАНИБАЛИСТИ

Според Е.Бакон,[126] како доцен сарматски период ограничен скоро кај Сарматите источно од Дон била деформацијата на черепот. Обичајот, главата на децата се врзувала на точно опишан начин и така се деформирал черепот, кое било познато од разните преисториски култури. Во средна Азија ова било во раниот период на новата ера, посебно Хуните, а од источното Аланите тоа било преземено. Отприлика 70-80% сите черепи од источно сарматските гробови на овој период биле вештачки деформирани. Ова деформирање се одржало сè до 8 век и околу ова време тоа прекинало. Ова се продолжило во мали групи на нивните наследници до 17 век. Овие војници некогаш се закопувале со коњи и украсни коњски опреми. Така, начинот на живеење за јавање условило вештачко деформирање на черепите.

Деформирање на черепи било кај јавачки народи Монголи...Татари=Готи...

Деформирањето на черепите било прифатено од Белците кои живееле во Скитија и Сарматија, што се протегало и на другите простори. Бидејќи овие традиции биле монголски, тие прекинале да се употребуваат. Секако, мора да се спомене традицијата на Бугарите (Татарите) дерење на кожата од главата, и од главата правење пехар кој се обложувал со метал (сребро и злато), и однего пиеле гостите. Со дерењето на кожата на својот непријател од страна на Татарите, кај Индијнците во Америка било познато скалпирањето на својот непријателот. Ова се потврдува и со обрезувањето кое им припаѓало на Црнците, дури до денес се обрежуваат девојки. Од обрежувањето се откажувале Фениките, а денес се обрежуваат само Евреите и Мухамеданите. Меѓутоа, дури до денес канибализмот опстоил кај темните раси.

Во Европа од Европјаните канибализмот бил прифатен од темните раси.

Вил Дјурант[127] пише: „На сите тие разнолики извори на исхрана кои ги набројавме, човек ја додал од сите посластици- својот близок. Канибализмот во едно време бил практична сеопшта појава. На неа се наидувало кај скоро сите примитвни племиња, а меѓу таквите спаѓаат дури и доцните народи како што се Ирците, Иберијците, Пиктите и Данците од единаесеттиот век. Во Горниот Конго, живеат мажи, жени и деца кои слободно се купувани и продавани како храна. На острово Нова Британија човечкото месо се продавало во продавниците како што месо се продава во месарници. А на некои Соломонови острови, човечките жртви, пред сè жени, се гоени како прасина за гозба. Жителите на Огнена Земја ги ценеле жените повеќе отколку кучината, затоа што, според нивните зборови, ‘кучињата имаат вкус како видра’. На Тахити некои стари поглавици му ја објаснувале својата исхрана на Пјер Лотиј. ‘Кога се испече, белиот човек има вкус како зрела банана’. Меѓутоа, Фиџијанците се жалеле дека месото на белците е премногу солено и жилаво, а дека месото на европските морнари било одвај можно да се јаде; месото на Полинежаните било повкусно.

---

[126] Edward Bacon, Versunkene Kulturen,Droemersche Verlagsanstalt Th.Knaur, Muenchen- Zuerich, 1963.
[127] Вил Дјурант, Источне цивилизације, Народна књига- Алфа, 1995 (Нови Сад : Будућност), стр. 20.

Кој бил узрок на ваквиот обичај ? Не е сигурно дека тој се појавил, како порано се претпоставувало, поради недостаток на друга храна; ако и есте, со една формирана склоност го надживеала недостатокот на друга храна и постанала снажна и особена склоност. Секаде меѓу примитивните народи крвта е сметана посластица-никогаш како нешто ужаснување. Дури и примитивните вегетеријанци со ужиток ја конзумираат. Човечката крв редовно ја пијат племињата кои инаку се добродушни и благородни; понекогаш како лек, понекогаш како обред или обичај, често во верување дека оној кој ја пие таа ќе му даде животната снага на жртвата. Никој не чуствувал никаков срам што повеќе сака човечко месо; изгледа дека примитивниот човек не гледал никаква морална дистинкција измеѓу хранење со човечко и хранење со животинско месо. Во Меланезија високо растел општествениот углед на поглавицата кој можел да ги части своите пријатели со оброк од печено човечко месо. ‘Кога убијам непријател,’ објаснувал еден бразилски филозоф- поглавица, ‘посигурно е подобро да се изеди отколку да се остави да пропадне... Не е најлошо да се изеде, туку да се погини. Ако ме убијат сосем е сеедно дали мојот пријател, ме изеде или не. Ама, не можам да замислам ниту еден дивеч кој би имал подобар вкус од него ... Вие белците вистина премногу се гадите.’

Тој обичај без сумливост имал извесни општествени предности. Тој го антицирал Свифтовиот саркарични предлог за користење вишок на деца, а на старите им давал прилика да умрат со корисна смрт. Постои точка на гледиште според кое погребот е непотребна расипаност. На Монтењ повеќе варварски изгледало да се мачи до смртта под маска на побожност, што бил обичај во негово доба, отколку да се испече и изеде после смртта. Едни кај другите мораме да ги почитуваме погрешните сафаќања“.

Бидејќи „Вие белците вистина премногу се гадите“, отпаѓа можноста дека во Европа, се јадело човечко месо. Ова се гледа во митологијата, таканаречена грчка.

Амин Маалауф, кога говори за „Крстоносните војни видени од Арабјаните“, како завојување на Франките, збор кој се пиши различно (Варањ, Фарањот, Ифрањ, Ифрањот...Франц- Франците), тие продираат кон Сирија и нивното човекојадство: според хроничарот на Франките (Алберт од Екс) „нашите не се грозеа да јадат не само Турци (исламизирани без арапски јазиик, Р.И.) и Сарацени (со арапски јазик, Р.И.), туку и кучиња!“...„Поради нивната хигиена, повеќе отколку примитивна, а и нивната неприспособливост кон условите на живот на Истокот, Франките ќе имаат исклучителна голема смртност кај децата, особено кај машките. Дури со времето, тие ќе научат да си ја подобрат здрастеваната состојба користејќи ги редовно амамите, барајќи навреме нега од арапските лекари“. Ибн ал- Атир (1160- 1233) кажува за германските Франки, ќе се вратат назад во нивната земја која се наоѓа таму долу, зад Константинопол, и господ ги куртули правоверниите од таа голема беда“.

Во наведеното уште опстоиле традициите на темните раси за канибализмот.

Х.Џ.Велс[128] пиши: „Остатоци на каменото доба во Египет не се со сигурен датум. Меѓу нив има палеолитски како и неолитски остатоци. Не е сигурно дали неолитските пастири, чии тие остатоци, биле непосредни предци на попозните Египќани. Во многу нешто тие од своите следбеници сосем се разликувале. Ги сохранувале своите мртви; ама пред што би ги сохраниле, би ги исекле телата и очевидно јаделе некои делови. Тоа го правеле, изгледа од некое чуство на почитување

[128] Herbert George Wells, Историју света, 1929, Народно дело, Белград, стр. 80.

спрема покојникот. Како за тоа вели Флајндерс Питри, ‘мртвите ги јаделе од почести’. Можда преживеаните се надевале дека така ќе задржат некој остаток од онаа снага и врлина што со нив изчезнале. Траги на слични дивјачки обичаји се најдени и во други могила расеани по западна Европа при прилика ширење на ариските народи, а такви обичаји се распространети и по црнечка Африка, каде почнува да изчезнува тек во денешно доба“.

Канибализмот бил наследство на темните раси (Црнци,Индијци и Монголи).

„И во комунистичката страна на хустиското движење...Од годината 1532. до 1353. го држеле анабаптисти градот Минстер во Вестфалската и таму се труделе да го остварат своите настојувања на верата на основаниот комунизам. Минстерскиот бискуп го опседнал градот со својата и сојузничката војска, па под неволјите на опсадата во градот избило некое лудило. Се тврди дека имало случаи на човекојадско. Некој Јован од Лајден (Jan van Leyden, 1509. до 1536.) ја приграбнал сета власт, се прогласил наследник на кралот Давид, па по угледот на тој владетел се одаде на многуженство.Кога минстерски бискуп најпосле го зазел градот,наредил тие антибаптисти на главниот трг прво страшно се мачени, па онда погубени. Унакажените лешеви се ставени во кавез, кои се закачени на црквените торњи, како на целиот свет би му се дало на знаење дека во Минстер се воспоставил ред и поредок“.[129]

За да се потврди дека Европјаните не биле канибалисти, сè до денес Балканците не јадат човечки месо, ниту пиеле човечка крв, и до денес не јадат коњско млеко и кобилско млеко. Да не се изуми, кравата било/е свето животно, а козјото млеко е најпогодно за човечка исхрана- доенчиња со кравјо млеко затупуваат и коските на рацете и нозете стануваат дебели со однос како на крави, а не на човекот.

Петер Адамо[130] пиши: „Крвта е магична. Крвта е мистична. Крвта е алхемична. Се јавува низ целата човечка историја како исконски религиозен и кулурен симбол. Древните народи ја мешале и пиеле за да означат единство и верност. Од најраните времиња ловците изведувале ритуали да ги ублажат душите на животните што ги убивале преку жртвување на крвта на животни, мачкајќи ја по нивните лица и тела...“.

Белците не жртвувале луѓе и не ја пиеле човечката крв, туку темните раси.

Ова се потврдува со Балканот, преку кого Европа се населувала и доселувала- на него никогаш немало канибализам, потврдено со митологијата, Склавините...

СЕКСУАЛНИ ОСОБИНИ НА ЕВРЕИТЕ

Владимир[131] Алексејевич Истархов[132]пиши: „Ако ја отвориме Библијата и го погледаме митот за потеклото на човештвото од Адам и Ева, првите (наводно) луѓе Адам и Ева родиле два сина- Каин и Авел, никакви ќерки немале, никакви жени и воопшто никакви други луѓе на земјата наводно немало. Потоа Каин го убил Авел, на земјата останало само 3 човека (Адам, Ева и Каин), и богот го прогонил Каин ‘во земјата Нод, на исток од Едем. И ја нашол Каин својата жена; и таа го зачнала и родила Јенох (Битие 4: 16, 17)

---

[129] Исто, стр. 424.
[130] Петер Ц. Д’ Адамо и Катерина Витни, Крвни групи и исхраната, Кал. фитнис 1996-Скопје,стр. 25.
[131] Владимир Алексијевич Истархов, Академик на Аријско-Руско-Словенската академија.
[132] VladimirAleksejevič Istarhov, Udarac ruskih bogova, Moskva, 2000, стр. 8.

Откаде кај Каин се појавила жена ? Со што тој се оженил, со коза, што ли !? И целиот подцнежен род Каинов е таков, на таткото. Енох го родил Ирад; Ирад го родил Мехиалеј итн. Од кого тие родуваат ? Самите од себе, што ли ? Потполен апсурд“.

„Кај старите Евреи мошне биле раширени педеризмот, содомијата, родоскрнавање и други облици на сексуалните настраности. Хомосексуализмот е присутен во помал или поголем степен кај сите народи, ни се допаднало или не. Ама кај сите народи хомосексуалноста-тоа е судбина на малцинство.Кај древните Евреи хомосексуализмот имал не само масовен карактер, туку и зафаќал цели градови, како на пример, градови Содом и Гомора.[133]

Во Содом едино праведникот Лот не се бавел со педеризам. Па ипак, моралот на тој ‘праведник’ може да им се допадне само на неморални луѓе. Кога кај Лот дошле два ангели и кога жителите сознале за тоа, тогаш целиот град се сјатил и барал од Лот да им даде на тие ангели, да ги спознаат (зборот ‘спознавање’ во Библијата означува сексуално спознавање) (Битие 19: 7-8). Добар е Лот, дивен татко зар не ? Вместо да ги заштити своите ќерки, лесно ги предава на срамота.

Родоскрнавење кај древните Евреи исто така било мошне раширено. Легендарниот Аврам, основач на еднобожеството и основата гранка на еврејскиот род, се оженил со Сара, која по татко му била полусестра (Битие 20:12), и понатаму, како искусни сводник-заштитник, себе си приредувал добар живот, подметнувајќи ја својата сестра-жена во кревет на фараонот (Битие 12:13-16) и на царот Авимелех (Битие 20:2).

Две Лотовиеви ќерки од градот Содом не само да живееле сексуален живот со својот татко, туку од него родиле и понатаму цели две еврејски лози: Маовиќани и Амониќани (Битие 19: 30-38). Јосиф, кој се оженил со ‘безгрешната дева’ Марија,- е од нејзин роден стрико, итн. И тоа се сите праведни луѓе, по мислење на христијаните.

Кај древните Евреи често педеризмот и родоскрнавување се соединуваат заедно. Во Библијата (Битие 9:20-25) е опишано како Хам еднаш го видел својот татко Ное пијан и гол и одма нешто направил со својот гол татко. А што направил ? И зошто во Библијата тоа е опишано, па Библијата- не е учебник на сексуалната настраност, тоа е книга историја на еврејскиот народ. Очигледна ова е приказна типична за Евреите на тоа време. Бидејќи се наспијал после виното, дознавајќи што со него направил Хам, Ное огорчено го проколнал... Што мислите кого ? Хам ? Не, неговиот син Ханан, кој со тоа немал никаква врска. Таква е еврејската праведност. Едни работат, другите одговараат.

Историјата на сексуалните настраности и историјата на Евреите мошне се пресекуваат, дури би можело да се рече дека тоа е едно исто.

Самиот еврејски бог целиот еврејски народ го назвал содомски и гоморски народ (Исаија 1:10). Што се може, еврејскиот бог подобро гледа каков народ тој создал“.

Авторот пиши за во кабинетот на претседателот Елцин- преку 70% педери.

Во Талмуд: • „Мажот може да чини сè со својата жена, што не му се допаѓа, како со парче месо од месарницата“.[134]

---

[133] Исто, стр. 13.
[134] Исто, стр. 28.

„На какви сè гадости е спремен еврејскиот народ најдобро се гледа од приказната на еден ‘благочестив’ Левит, опишан во книгата Судија (гл.19).‘Тој Левит ноќевал еднаш во градот Гива, и неговите жители (синови Венјиминови) решиле да го силуват.Левитот вместо себе ја дал својата љубавница, и тие се изживувале над неа.Се изживувале сета ноќ,и жената доползела до куќниот праг и тука одлежала до утрото (Судија 9:22-26). Левитот тек утрото пришол на својата љубивница и видел дека таа е мртва. Тој зел нож, го разрежил нејзиното тело на 12 делови и го испратил на сите краишта Израилови (Судија 9:29). Какви чуства кај нормален човек може да предизвикаат постапките на овој свет левит? Само одвратност.Дива гнасност, мрачништво и садизам. И сите тие одвратни злодела на Евреите се опишуваат во таа света Библија“.

Судии Израилеви „**19** Во она време, кога Израил немаше цар...20 Старецот му рече: ‘Биди спокоен; каква потреба и да имаш, јас ќе се погрижам, само на улица не ноќевај’. 21 И го одведе до домот свој и им даде храна на магарињата негови, а самите тие си ги измија нозете, јадеа и пиеја. 22 Додека се веселеа, ете, градските жители, развратници, ја опколија куќата, зачукаа на вратата и му говореа на старецот, стопанот на куќата: ‘Изведи го човекот, кој влезе во куќата твоја за да имаме однос со него’. 23 Стопанот на куќата излезе пред нив и им рече: ‘Не, браќа мои, не правете зло, кога тој човек влегол во куќата моја, не правете го тоа безумие; 24 еве, јас имам ќерка девица, а тој има заложница, ќе ги изведам, осрамете ги и правете со нив, сè што ви е мило; а со тој човек не правете го тоа безумие’. 25 Но тие не сакаа да го слушаат. Тогаш мажот ја зеде својата наложница и ја изведе кај нив на улица. Тие ја познаа и ја злоставуваа цела ноќ до утрината. И ја пушија во зората. 26 И во зората дојде жената, падна пред куќната врата на човекот, кој кого беше господарот нејзин, и лежеше до осамнување. 27 Господарот нејзин стана утрината, ја отвори куќната врата и излезе за да тргне на пат; и ете, наложницата негова лежи пред куќната врата, со рацете на прагот. 28 Тој ѝ рече: ‘Стани, ќе одиме! ’ Но одговор немаше (зашто таа беше мртва). Тој ја стави на магарето, стана и замина за местото свое. 29 Кога дојде во домот свој, зеде нож, ја фати својата наложница, ја пресече по деловите на телото нејзино на дванаесет делови и ги испрати по сите краеви на Израил. 30 Секој што го виде тоа велеше: ‘Вакво нешто не се случило и не се видело од денот, кога Израилевите синови излегоа од египетската земја до денес’. (И им рече на луѓето што ги испрати: ‘Така зборувајте по сиот Израил: Дали се случило или сте виделе вакво нешто досега?’)‘Затоа размислете за тоа, посоветувајте се и кажете!’ “

ЕВРЕЈСКИ ЗЛОСТОРСТВА ВО ЕВРОПА

Емил Антонов[135] пренесува: „Градот Амстердам не ретко наречен ‘холански Ерусалим’. Називот датира уште од 1596 година, кога група холандски марани јавно извршуваат церемонија за сопственото враќање во лулката на јудизмот. Оттогаш Амстердам започнува да се претвора во центар на европското еверејство“ (Шалом, с. 198)

„Масонството е еврејски институт, на кој историјата, степените, обвинувањата, паралелите и објаснувањата се еврејски од самиот почеток до крајот“ (Рабин Исаак Ваиз)

[135] Емил Антонов, „Нивната борба“, ЛаковПРЕС, Софија, 2001- на македонски јазик, стр. 115.

„Невидлива рака ги управува народите, колку поодблизу ги разгледуваш актерите и орудијата на таа катастрофа (француската ‘революција’), толку повеќе се наоѓа во сè, тоа скриеното и тајното. Изгледа дека колку што продолжува, толку ќе биде полошо“ (Лафает- виден масон и херој од француската и американската „революција“)

„Да ги оставиме Французите да загинат, додека слободата да успее“. (Дантон- главниот организатор на теророт)

„Многу Евреи... ги распространуваат новите сфаќања братство, еднаквост и слобода“. (Шалом, с. 216)

„Тие Евреи се скакулци и гасеници кои ја разјадуваат мојата Франција... Неодамна тоа непродуктивно племе за малку ќе завладееше со земјата засекогаш... Бидејќи владеењето на Евреите постојано се засилува, се налага потреба да се постави препрека пред тоа“. (Напалеон Бонапарта)

„Од Мадрид заминав во Париз, за да се консултирам со францускиот министер- претадател. Тоа беше синот на францускиот Евреин: Сула, првиот помошник на Напалеон, кој намерно ја загуби битката кај Ватерло по наредба на Ротшилд. Сретнав и други маршали, како што е прочуениот Масена, чие што вистинско име беше Манасех, исто така Евреин“. (Лорд Дизраели- премиер на Англија од еврејско потекло)

„По настаните во Полска единствената голема европска држава која го прими ‘скитачкото племе’ е Холандија. Уште во 1596 градот Амстердам е наречен ‘холандски Ерусалим’, по што локалните марани отворено го отфрлаат христијанството и градот ‘започнува брзо да се претвора во центар на еврепското еврејство’.

Кон него се насочуваат десетици илјади јудејци од Шпанија и Португалија, особено по новото големо прочистување на тие земји од марони во 1699 година.

Околу 1650 година бегајќи од Полска, Синедрионот заседнува во тој ‘слободен’ град. Во тоа време Холандија е економски и финансиски центар на светот и со својата флота од 15 илјади бродови ја контролира целата меѓународна трговија.

Постепено еврејството ја наметнува својата целосна власт врз големите источно и западно индиски компании и банките, а преку нив и врз управувањето на земјата. Затоа, имено, од тука веќе лесно можат да се кординираат и насочуваат ударите врз земјите, каде што јудеизмот сè уште е забранет- Англија, Франција и Шпанија, при што се организираат тајните масонски друштва и се финансираат сите следни бунтови, метежи и ‘револуции’.

Според британската енциклопедија, првите ‘ѕидарски’ ложи се појавуваат во Англија[136] околу 1598 г., најверојатно тесно поврзани со маранската заедница која од 1290 г. живеела во нелегалност.

Официјалната масонска литература, посочува некои точни датуми- создавањето на првите три степени од Елајс Ашмол,[137] а тоа се ‘чирак’, ‘калфа’ и ‘мајстор’ во 1646, 1648 и 1649 година. Тие датуми се совпаѓаат со подготвуваниот преврат, а степенот ‘мајстор’- со заземањето на власта од Кромвел, обезглавувањето на англискиот крал и објавувањето на земјата за република во 1649 година. Тој заговор е финансиран и раководен од еврејските банкари- рабинот Манасех Бен Израел и Карвајол од Холандија.

---

[136] Поточно во Шкотска, која се обединува со Англија во 1603 г.
[137] Најверојатно маран.

Има ли врска меѓу тие настани ? Можеме ли да ја потврдиме изјавата на рабинот Исаак Ваис, дека ‘масонството е еврејски институт, на кој историјата, степените, обвинувањата, паралелите и објаснувањата се еврејски од самиот почеток до крајот.’ ?

За тие цели ќе ги разгледаме елементите на т.н. тајна наука на ‘ѕидарите’, а тие се: зборовите (паролите), фигурите, легендите, ритуалите, симболите, знаците, украсите и тајните пишани шифри.

Зборовите или паролите претежно се на еврејски (хебрејски), официјалниот јазик на државата Израел.

Основната фигура е шестокраката ѕвезда (хексаграмот) или печатот на Соломон. Тоа е симболот на јудаизмот и денес стои на еврејското знаме и на сите синагоги. Друга фигура е пентаграмот или петокраката, која се разликува од кабалистите како предворие кон јудаизмот и може да се види врз грбовите, знамињата и парите на повеќето масонски, комунистички и дури исламски држави.

Триаголникот исто така е дел од хексаграмот, зашто два вкрстени триаголници ја прават ѕвездата на Давид.

Ритуалните фигури- чеканот, српот, нивелаторот, кубниот камен и размерната линија, биле составен дел од грбовите на СССР, ГДР и други и се прифатени во времето кога истите се управувани од Евреи.

Тесна поврзани со ѕидарството се црвената фригиска шапка(симбол на англиската, француската и латиноамериканските ‘револуции’),сонцето, полумесечината и пирамидата со орудија на една туѓа волја.Тоа го признава дури и паднатиот во немилост Робеспјер,малку пред да биде егзекутиран по заповед на своите господари:

‘Ми се чини дека ние сме поттикнувани од некаква скриена рака спротивно на нашата желба. Секој ден Комитетот за национален спас токму го прави тоа, кое вчера решил да не го прави’.

Основната финансиска подршка на масонството осигурува новоформираната светска еврејска банка на Мајер Ротшилд (Црвеното знаме. 1743-1812) од Франкфурт, кој создава гранки и филијали под економска контрола во Париз, Виена, Неапол и Лондон. Така за првпат по разурнувањето на вториот храм во Ерусалим во 70 година, повторно се концетрираат сите јудејски капитали, кое дозволува лесно предизвикување на економски кризи, бунтови и револуции.

Два факти- создадената меѓународна масонска организација и востановената светска еврејска банка, му даваат можност на амстердамскиот Синедрион да ја спроведе својата најуспешна операција- преврат во Франција од 1789 г., проследена со егезекуција на кралот, разгромот на Шпанија и апсењето на римскиот папа.

Насекаде каде надоаѓа ‘револуционерната армија’- во Италија, Германија, Австрија, Шпанија... Евреите добиваат целосни граѓански права и ги напуштаат гетата, за да ги грабнат клучните места во окупационите администрации.

Во самата Франција се егзекутирани над 1 милион католици- аристократи, богати буржуи, имотни селани, свештеници, односно вистински или наведени противници на новиот ред, при што, поголемиот дел од нивните имоти се откупени во беценотост од мараните кои излегле од 390-годишна нелегалност.

Напосредно пред ‘револуцијата’ Франција е една од најбогатите земји во Европа. Нејзината плодородна и добро обработена земја, богати градови и просперитетни колонии им осигуруваат добри приходи на аристоктатијата, црковната вла-

ст и на третиот слој, а францускиот јазик и култура се доминантни во светската цивилизација.

За жал, исполнувајќи различни 'тајни и подли средства'- изнудувања, заеми, поткупи, ветувања и јавни лаги, масонството успева да проникне длабоко во управувачките елити и да потчини или привлече многу личности кои заземаат клучни позиции во политиката, армијата и владата. Доволно е да се спомнат само Марибо, Лафајет и Сиес, за да се разбере длабочината на тој заговор.

Вториот дел на таа пиеса во три чина е вештачки предизвиканата финансика криза, откупувањето на прехрамбените артикли од шпекуанти и провоцирање на 'споменатите' незадоволства на населението, кое лесно се постигнува преку светката еврејска банка на Ротшилд и круговите блиски до неа.

Третиот дел е само сигналот за дејствување на масоните од горните катови на власта. Тоа се состои од испраќањето на богати платени наемници на кои им е порачано да такуваат. Во тоа време во неа се наоѓаат само 7 затвореници- жестокиот криминален престапник Солаж, двајца опасни лудаци и четиримина фалсификатори на пари.

Од 800 илјади жители на Париз, во јуришот учествуваат само околу илјада, предводени од премногу познатиот маркиз Де Сад, кои 'херојски' ја преземаат тврдината, чиј гарнизон има заповед да не стрела и да се предава.

Главите на заробениците веднаш се отсечуваат и се разнесувани низ градот, а 'несреќните' затвореници- ослободени.

Еве како сликовито се опишува овој настан во официјалната еврејска историја (Шалом, с. 218)

'На 14 јули 1789 парижаните со јуриш (?) ја преземаат Бастилија, тврдина затвор, каде се затворени многу луѓе (7 лица), кои не се во состојба да ги плаќаат високите даноци (затоа прават фалсификувани пари), а исто така и луѓе со бунтовен дух (патолошки убиец грофот Де Солаж, затворен по барање на неговите блиски и двајца опасно луди)'.

Но како што споменавме, тоа е само сигнал, сличен на налудничавите истрели на крстосувачот 'Аурора' во 1917 г. против Зимскиот дворец, за агентите на Синедрионот одамна поткупени и длабоко внедрени во високите кругови на власта.

Истовремено, францускиот печат целосно контролиран од масонството, започнува огромна кампања за пропаганда на демократијата, слободата и заштитата на човековите права, благодарејќи на кое, тие хумани пароли се примаат од многу граѓани и аристократи.

Имено, во тоа се крие големата измама на светскиот заговор. Демократијата наскоро се претвора во анархија, а анархијата во терор- најстрашниот во историјата на Франција.

Наместо ветената слобода, братство и еднаквост, се гледаат одамна подготвените вистински масонско-јудејски 'вредности'- диктатура (дотогаш невидена според жестокоста), омраза и еднаквост... пред гилјотината".

Она што било пишано во Библијата, а еврејството како еднобожно верување не трпи никакви измени, Евреите отсекогаш па сè до денес не отстапуваат од неа.

„Во стварноста од егзекутираните 1 милион[138] христијани,аристократи се само 5%. Главата на францускиот крал е отсечена со истиот нож, како и главите на

[138] Тоест секој 30-ти Французин, при население од тоа време од 30 милиони.

простите селани, кои кренале востание во 70 окрузи на Франција, заедно со илјадници граѓани од Лион,[139] Тулон[140] и Мирсилија.

Се горат дворци, катедрали и замоци, како и целото историско наследство кое намерно се уништува и ограбува. Официјалната католичка црква е ставена надвор од законот и сите цркви се затворени или претворени во клубови. 'Скитачкото племе' е на врвот на својата моќ. Мараните кои излегле од нелегалност добиваат целосни граѓански права во Франција, а по победоносните војни на од нив протежираниот Напалеон- тие права се прошируваат низ цела Европа.

Кај него масонскиот терор е заменет со власта на диктаторот, стопати посилна и пототалитарна од онаа на симнатите католички кралеви. И имено во тие години шпекулантите од јудејските гета се населуваат во дворците на прогонетата и уништената аристократија, додека францускиот народ паѓа во дотогаш невидена беда и мизерија.

Во 1807 година со решение на Наполен, дел од Синедрионот излегува од нелегалност и се преместува во Париз. Но наскоро настапува заладување на односите со императорот и Синедрионот повторно се прикрива како религиозна организација. 'Тој сосем краткотраен Синедрион не остава важни траги во историјата на еврејството'. (Шалом, с. 220)

Напалеон ги исполнува стриктно поставените задачи- го апси папата, кој умира малку после тоа при неразјаснети околности, ја разорува и опустошува Шпанија и Италија, ја става на колена австриската империја и ги покорува германските држави, после кое со огромна армија тргнува против последниот голем непријател на еврејството- Русија.[141] И тука го претрпува првиот сериозен пораз и отворено бегство.

Синедрионот бргу ги заборава извршените 'услуги' и почнува да ги гледа неговите 'гревови': неговото самоволно и без дозвола самопрогласување за император во 1804 година, постепено ограничување на власта на масоните, воспоставувањето на католицизмот во Франција и особено подготвениот проект за промена на положбата на Евреите, кој гласи:

'Целта ни е да им помогнеме на земоделците против Евреите..., зашто ставањето под хипотека на поголемиот дел од нивните имоти од страна на Евреите, кои со своите обичаи и закони претставуваат одделна нација среде францускиот народ, е вистинска зависност. Неодамна тоа непродуктивно племе, за малку ќе завладееше со земјата засекогаш и само вонредната ситуација ја натера владата да ги спречи во постигвањето на таа цел. Бидејќи владењето на Евреите постојано се засилува, се наметнува потреба да се постави препрека пред тоа'.

И како што може да се очекува, поради тие гревови' Напалеон е предаден од 'својот' маршал, евреинот Султ, во битката кај Ватерло, која катастрофално ја загубува.

Откако ја завршува работата, Синедрионот се поместува во Лондон, каде што започнува новата голема инвазија, целејќи кон целосно завладување на британската империја. Главните улоги за остварување на таа цел повторно ја играат масоните, чии цели и намери ги разоткрива маршалот на Манчестерската ложа и

---

[139] Лион е разурнат, а населението убиено.
[140] Од 30 илјди жители на Тулон остануваат живи само 7 илјади.
[141] Англија сè уште не е целосно јудаизирана.

претседател на великата Сведенборгска ложа во Франција,масонот Папјус:'Франкмасонството секогаш било голем инцијатор на политички и социјални реформни.[142] За членовите, тоа ги разурнува границите и предрасудите поврзани со раси и боја на кожата. Основањето на Европските соединети држави треба да биде предводено од претходно основаната општа масонска федерација...'

Обединувајќи ги настојувањата на работниците (гои) од сите групи и националности, кои од општи усилби изградуваат храм на единствениот Бог (тој на Израел)

Еден ден браќата... ќе се појават... на првото Федерално собрание на масонските држави со зборовите: 'Станете браќа и тргнете кон редот.[143]Планот на Хирим е исполнет.Работниците (гои) се групирани според карактерот на својот труд...и остваруваат дел од великото дело'-ветеното светско владеење на избраниот народ' ".

„Крвопролеачките војни ги принудуваат кралевите да молат за заеми, кои ги добиваат со огромни, во мирно време незамислени камати, и тоа при специјални, заработувачки услови. Дури и моќните Хазбурзи, кај еврејските лихвари ги залагале државните приходи на огромната Австро-Унгарска империја, за многу години однапред. Сето тоа докажува кој ја има полза од насилствата, од опожарувањето на градовите, разурнатите земји и бесмислената смрт на десеттици милиони Европејци, кои гинат во братоубиствени конфликти.[144]

Освен масоните, Синедрионот ги наметнува и јавните Евреи и мараните во управувањето на Британија. Во 1835 г. за шериф на Лондон е избран Дејвид Соломонс (Давид Соломон), а две години подоцна и Монтефиоре.

Лајонел де Ротшилд го принудува англискиот парламент да го промени текстот на заклетвата при стапување на новите депутати, зашто тој не му се допаѓа на еврејството.

Бенџамин Дизраели двапати станува министер-претседател на Англија (1868 и 1874- 1880). Еве што пишува современикот на тие настани Џозеф Баристер: 'За жал Англија веќе не е ослободена земја. Нашите три политички партии- ториевците (конзервативци), радикалите и лабуристите- сите се зависни од еврејските финансиери, кои фактички се господари на земјата. Во нивни раце се наоѓаат како парите, така и парламентот и владата. Евреите ги плаќаат расходите за изборот на три четвртини од составот на палатата на општините, кои се нивни послушни орудија... Поголемиот дел на крупните лондонски весници се поддржуваат со еврејски средства; во нив никогаш не се појавуваат ниту најмал податок за националноста[145] на многубројните престапници, кои секојдневно се апсат...Евреите се против протерувањето на туѓоземните анархисти, зошто 90% од нив, а исто така и разните посредници, криминалци, лихвари, крадци... се емигранти кои му припаѓаат на истото привилегирано племе (еврејското)'. (32, с. 260, 261)

Во 1860 г. е создаден 'Светскиот израелски сојуз', како официјален гласноговорник на Синедрионот. Неговиот претседател Каган (Коган) изјавува: 'Ние го

---

[142] Преврати, заговори, револуции.

[143] Новиот светски поредок, или "Novus ordo seclorum" за кој толку многу говореше американскиот претседател Буш (таткото), точно како што е запишано врз банкнотите од еден долар, под масонската пирамида со окото на Луцифер кое сè гледа.

[144] Исто, стр. 129

[145] И денес во САД на новинарите им е забрането да ја соопштуваат расната и националната припадност на престапниците, од кои мнозинството се Црнци, Мулати и Евреи.

формиравме овој сојуз со цел да го подржиме братските врски меѓу Евреите од целиот свет. Тоа треба да биде направено, зашто масонството загуби многу од претходбната сила'. (32, с. 278)

Малку поинаку се развиваат нештата на континентот. По пропаста на Напалеон, Јудејците во Австрија и Германија се принудени да се вратат во гетата. 'Некои прибегнуваат кон покрстување, како кон привремена мерка, за да ја сочуваат постигната положба, во очекување да биде воспоставена целосна слобода. (Шалом, с. 220)

Особено ефикасни дејствија во тој правец се спроведуваат во Русија.Во 1822 г. е забрането масонството. Императорот Николај Први (1825-1855) ги растури јудејските општини- кагалите, и ги принудува сите Евреи да служат воен рок. Строго е забрането населувањето на претставниците на 'скитачкото племе' во големите градови на Русија и особено во двете претстолнини- Москва и Петербург.

Имено, за тие држави- Германија, Австрија и Русија, чие освојување по мирен пат е многу тешко, еврејството го испраќа својот нов 'пророк' и 'месија'- Мордохај Леви (Карл Маркс)".

Како што еврејското било наметнато со превара, исто било и со марксизмот.

„И не случајно, ќе додадеме ние, тој пророк се раѓа во Русија, последната голема империја, која се бори на живот и смрт со глобалната еврејска агресија во период од речиси 1000 години. Родоначакникот на таа борба е киевскиот кнез Светослав, кој во 969 г. го уништува претвореното во јудејска колонија Хазарско ханство, кое над 200 години имало монопол над целата европска трговија со Кина. Во XI и XII век се направени серија антијудејски погроми,а во 1124 г. нивниот квартал во Киев е целосно опожарен од револтираните граѓани. Кнезот Владимир Монамах го изгонува 'скитачкото племе' од пределот на Киевска Русија.[146]

За време на татарското ропство, Евреите повторно се враќаат, претежно како собирачи на даноци за окупаторите, и се населуваат во Киев, Новгород и други големи градови. Со цел да ја разбијат црквата, Јудејците создаваат една нова ерес, наречена секта на приврзаниците на Евреите',[147]чии принципи- претпочитување на Стариот завет во однос на Новиот (Исус Христос) и празнувањето на саботата, наместо неделата, се прифаќаат подоцна од 'реформаторите' на Лутер

За среќа, во Русија се преземаат брзи мерки и свиканиот црковен собор во 1490 г. им забранува на 'приврзаниците', но за жал без да ги уништи целосно. Царот Иван Грозни наредува: 'Забрането им е на Евреите да патуваат во Русија и да тргуваат, зашто од нив многу несреќи доаѓаат'.

Но кроткиот цар Алексеј Михајлович (1645-1676) многупати го прогонува од Москва племето 'кое се бори со Бога', но тоа секогаш наоѓа начин да се врати повторно. Уште покатегоричен е големиот реформатор, императорот Петар Први:

'Попрво би допуштил да видам во земјата народи со мухамеданска вера и јазичници, отколку Евреи. Тие се изманици и подлеци. За нив во Русија нема да има живеалишта, ниту трговија, колку и да се трудат да ги поткупат моите потчинети'.

Императорката Екатерина Прва издава указ во 1727 година: 'Евреите, кои се наоѓаат во Украина и во другите руски градови, сите да бидат прогонети... и во

---

[146] Исто, стр. 135.

[147] Најпрво се појавува во Трново, од каде е исфрлен по еден црковен собор во XIII век и се преселува во Русија.

индина по никој начин да не бидат пуштани во Русија. И при прогонувањето добро да се следи... да не изнесуваат преку граница жолтици'.

Императорката Елисавета Петровна во 1742 исто така издава указ со слична содржина: 'Чифутите продолжуваат да живеат во нашата империја... ете зошто нашите верни поданици не можат да очекуваат од тие омразени... никаков плод, а само крајна штета. Поради тоа заповедувам: сите Евреи...какво звање или функција да имаат, со објавувањето на указот неодложно да се иселат зад границата... и во иднина под никаков предлог да не се пушат во нашата империја... Освен ако некој од нив примат христијанска вера'.

Последниот пасаж го прави бесмислен целиот текст, зашто преставиците на 'избраниот народ' имаат одобрување во опасни ситуации лажно да примат секоја друга религија, и тоа без проблеми тоа и го прават, кое подоцна има катастрофални последици за земјата и за народот.

По разделувањето на Полска, милиони Јудејци[148] стануваат руски поданици, но императорката Екатерина Втора ги принудуваат да останат на своите родни места. Внатрешноста на Русија е затворена за нив, а масонството- забрането. И покрај тоа, самоуправувањето на нивните општини (кагалите) се сочувува. Тоа е нешто како држава во држава, со сопствена управа, судска, даночна и полициски систем, потчинет тајно на лондонскиот Синедрион. За нив Достоевски вели: 'Чифутинот е неговиот кагал, сеедно, е заговор против Русите'.

Императорот Александар Први, опијанет од својата победа над Французите, необмислено го дозволува масонството, кое бргу продира во повисоките катови на власта, но има и зацртан интерес и кон армијата. Меѓу простиот народ Јудејците започнуваат да распространуваат редици проеврејски секти, особено активни во Московската, Саратовската, Орловската, Тулската и Екатеринската губернија.

Клучната фигура во подготовките на масонскиот преврат е 'декабристот' Пестел, кој 'напишува' устав.

Според него 'скитачкото племе' добива целосна граѓански права и формира 'голем јудејски Синедрион'.

Во 1822 г. Александар Први го дознава подготвениот заговор и го забранува масонството. Но веќе е доцна и тркалото се завртува. Големиот император, кој го победил Напалеон, умира како куче, според некои извори најверојатно отруен при посетата на една еврејска синагога. Десеттина дена по тоа, на 14 декември 1825 г. започнува одамна планираното востание на декабистите. Но бунтот на масоните е задушен, по што новиот цар Николај Први (1825-1855 г.) 'им нанесува сериозен удар на еврејската заедница, кога ги распушта традиционалните органи на еврејската самоуправа- кагалите'. (Шалом, с. 230)".

За Евреите не-евреите биле гои (добиток), кои за навек треба да се истребат.

„Во 1827 г. за првпат тогаш слободните Евреи се задолжени, како и сите поданици на империјата, да служат војска.

Одмаздата на Синедрионот не задоцнува. Предизвикана е Кримнската војна (1854- 1855г.), во која двете големи христијански империи, но веќе со масонски влади- британската и француската, војуваат во заштита на најголемиот непријартел на Европа- Турците, против Русија, во интерес на светското еврејство. И како што

[148] Во 1900 г. во Русија има 6 милиони јавни Јудејци, во Франција- 100 илјади, во Англија- 300 илјади, со што се објаснува зошто октомвриската „революција" се извршува токму во Русија.

би можело да се очекува, Никола Први умира отруен по 'лечењето' на лекар- Евреин (10, с.92)

Додека убиството на Николај Први од страна на Синедриот е целосно логично, следната егзекуција на царот ослободител, Александар Втори (1855-1881), е многу поучна. Вториот голем руски реформатор по Петар Први, го укинува крепосништвото, ослободува поголем дел од Балканскиот Полуостров од османлиските варвари и го отвора патот на империјата кон напредокот. Населението бргу започнува да се зголемува, се организира планска колонизација на Сибир и средна Азија. За разлика од претходниот император, Александар Втори му дозволува на скитачкото племе' да се населува по цела Русија, вклулувајќи ја Москва и Петербург. Започнува подготовката и конституцијата, која треба да претпостави граѓански права на сите поданици и да ја претвори империјата во конституциона монархија.

Како реагира Синедрионот на тие реформи ? (Шалом, с. 232): 'Некои Евреи се соединуваат кон револуционерни групи. Тие веруваат дека земјата е во квечерината на општа слобода'. Смртната пресуда кон овој хуман император е искажана 1876г. од еврејски 'револуционерен комитет' во Лондон. Првиот обид направен од Евреинот Хартман, завршува неуспешно. Вториот, веќе успешен атентат, е подготвен од Евреинот Либерман, Голденберг и Цукерман. 'Во 1881 г. царот Александар Втори бил убиен. Меѓу атентаторите е и еврејскиот револуционер Гејса Гелфман'. (Шалом, с. 232)

Независно од добриот однос кон народот 'кој се бори со Бога', Александар Втори е убиен како и нивниот прогонувач Николај Први. Тоа ги потврдува зборовите на библискиот пророк Захарија: 'Што сте вие ?... Сакате да ми се отплатите ? Сакате да ми воздадете ? Скоро ќе ја свртам отплатата врз вашите глави'. Неговата голема вина е обидот да ја преобразат Русија во најмоќната светска сила, поради која го дава својот живот. Од друга страна, допуштајќи го присуството на 'скитачкото племе' во двете престолнини, тој несвесно го отвора патот на двете 'револуции' (1905 и 1917) и посредно ја предизвикува пропаста на својата земја.

Александар Втори е наследен од синот Александар Трети (1881-1894 г.).

'Во Украина избувнуваат 'жестоки' антиеврејски погроми (праот). Немнири започнуваат во Елисаветград и бргу достигнува до Киев. Во Одеса погромите продолжуваат три дена... страдаат над 100 еврејски општини. Погромите се придружени со разграбувањето на имотот на Евреите, има случаеви на убиства (поединечни!)... Политиката на руската влада... е сосема јасна и изразена во зборовите на министерот за внатрешни работи грофот Игнатиев[149]: За Евреите западната граница е отворена'. (Шалом, с. 232, 233)

Пресудата на Синдерионот е исполнета од Евреинот Захарин, како што сè е детално опишано во книгата 'Императорска оргија" издадена од друг претставник на 'скитачкото племе' Едгар Салтус, во 1920 година во Њујорк. По испитувањето на донесената чаша со отров, Захарин наместо со лекарство, на прашањето на императорот: 'Кој сте вие ?' 'докторот' одговорил: 'Јас сум Евреин. Вие сте осудени на смрт!'

Местото на отруениот Александар Трети е преземено од императорот Николај Втори (1894-1916), подоцна егзекутиран заедно со целото семејство, точно спореде јудејскиот рируал, по заповед на агентите на Синедрионот, Ленин (Бланк)

[149] Еден од ослободителите на Бугарија од турското ропство.

и Свердлов (Јанкел). Истата несреќа ги стигнува и сите заробени царски роднини, убиени се од најразлични околности, достојни само на фантазијата на 'слаткогласниот пејач' Давид.

Малкумина Руси го слушат предупредувањето на Меншиков[150] за надоаѓањето на јудејската опасност, искажана на самиот почеток на векот: 'Време е рускиот народ да се разбуди: тој е на прагот на голема несреќа, можеби и најстрашната во неговата историја! Против Русија се крева... целото многумилионско (еврејско) племе ... Најпртесталното, најразурнувачкото... Но Бог нѐ казнил нас, Русите, да сме глуви и некако неверојатно заслепени. Не ја склушаме гибелта која ни се прикрадува и не ја гледаме... Не само што Москва изгорела од ништо и од никаква свеќа, целата голема земја како слон, кој се подлизнал над провалија, може да загине од една минута непретпазливост, ако бидат создадени судбоносни услови'.

И такви услови се создаваат, при што искуството од 1870-1871 г.- загубената војна на Французите од Прусија, симнувањето на импертаторот Напалеон Трети и следувачката револуција- Париската комуна.

Војната која треба да ја загуби Русија, е таа со Јапонија. За таа цел Јапонија добива крупни заеми од Синедрионот преку банкарите Јакоб Шифт, Кенан и Морган, како и строго доверливи воени информации.[151]

Истовремено со тоа се подготвува огромна кампања за манипилирање на оптественото мислење во Европа и делумно во самата Русија против царската власт. Но особено силната финансиска и дипломатска подршка на Јапонија укажува вклученоста во акцијата на американскиот претседател од еврејско потекло Теодор Рузвелт (Тео Розенфелд). (1858- 1919)[152]

И се разбира, Русија ја губи војната од 1904 г., кое се случува за првпат во последните неколку столетија- победа на една азијска држава против европската империја.

Коментирајќи го тој настан, францускиот весник 'Presse' забележува: 'Војната против Русија не ја води само Јапонија; таа има моќен сојузник- еврејството'.

Првата 'руска револуција' од 1905 г. е вториот дел од планот на Синедрионот -загубена војна, проследени со бунтови, блокади и метежи. Таа се извршува од големи групи партии и организации (контролирани од 'скитачкото племе'), претежно масони, анархисти и фашисти, а како главен координатор е назначен јудејскиот банкар Парвус. Особено важна улога игра т.н. Општоевропски работнички сојуз, воената организација на светскиот еврејски сојуз, позната како еврејски бунт. Тој располага со пет печатници и предизвикува крвави судири во Одеса, Лоѓ, Белосток и др. Бунтовите, сепак, се разбиени, по што Ленин (Бланк) останува долго во Швајцарија, а Троцки (Бронштајн) во САД.

---

[150] „Еврејската несреќа" (Вов. вр. бр. 12 555).

[151] На пример предавањето на планот за минските полиња на влезот на најважната руска военоморска база- Порт Артур, кое им дозволува на Јапонците без објавување на војна да проникнат во неа и да ја потопат речиси целата тихоокеанска флота, кое во глобални рамки го определува излезот од конфликтот.

[152] Неговата голема услуга кон еврејството е организирањето на шпанско- американската војна од 1897 г., при што како резултат на тоа Шпанија загуби свои последни големи колонии и престанува да биде голема сила. Тој станува претседател по извршувањето убиство на претседателот Мак-Кинли во 1901 г. (најверојатно по наредба на Синедринот) при што Рузвелт е потпреседател. Подоцна е сменет од неговиот роднина Френклин Делано Рузвелт (Розенфелд).

Некои од револуционерните Руси ја дознаваат вистината, како легендарниот поп Гапон, и се дистанцираат од своите раководители: ‘Сега на чело на нашите партии стојат Евреите, а тоа е најлошиот народ, не само кај нас во Русија, туку насекаде... Евреите се стремат да ја земат власта во своите раце, а после тоа да се качат и на нашите глави и на главите на селаните’. Малку по таа изјава, херојот на ‘револицијата“ е најден задушен во една вила крај Петербург.

Освен огромните средства, издадени од Синедрионот за метежот од 1905 г., лондинската еврејска хроника соопштува за дополнолнителни суми, собрани доброволно од Јудејците: германските 115 илјади фунти стерлинзи,[153] англиските 149 илјади, американски 240 илјади, француските и австриските 370 илјади...

И покрај загубената војна и прикриениот економски бојкот на еврејските банки, Руската империја во периодот од 1906-1913 ги достигнува највисоките врвови на економскиот развој во светот, како по производство на нафта и жито, надминувајќи ги дури и САД. Влегува во дејствување транс-сибирската железничка линија, се градат огромни металургиски постројки и многу нови плански претпријатија. Прогнозата направена тогаш, говорат дека кон средината на XX век Русија ќе стане доминантна светска сила со население од 500 милиони жители. Разбивањето на таа моќна антиеврејска империја се претвора во прашање на живот и смрт на Синедринот.

Никој не го сака започнувањето на Првата светска војна, уште повеќе што Европа ги контролира девет десетини од земјите во светот. Еден обичен терористички акт врз австрискиот престолонаследник во Сараево, го потпалува тој огромен пожар и води до смртта на десет милиони европејци, во името на збогатувањето на еврејските банки и подготвуваните од Синедрионот серии револуции и преврати.

Некој ја спроведил Првата светска војна со масовно самоубиство на европејците. Ние не го прифаќаме таквото тврдење, зашто во стварноста се работи за смислено убиство, подготвено и изведено од ‘избраниот народ’, со што отворено се фалат многу познати претставници.

Еден од нив, Маркус Реваж, во 1928 г. признава во Century Magazine: ‘Ние сме во позадината на последната голема војна (Првата светска), но и на секоја друга поголема револуција во вашата историја. Ние сме носители на раздори и смрт во вашиот живот. Којзнае колку голема и славна ќе беше вашата судбина,ако ве бевме оставиле сами, на мир’.

Во Првата светска војна Европа веќе не е истата. Таа е уништена биолошки, морално и економски, бидејќи најдобриот дел од едно цело поколение загинува бесмислено во рововите и при труење со гас. Но најжестокиот удар е против моќната антијудејска империја на источните Словени“.

Тоа што било во 19 и 20 век, опстопило во 21 век-Евреите остануваат Евреи.

„Решението за превратот во Русија е донесена на 14.02.1916г. во Њу Јорк на тајното собрание, каде пристигнуваат 62 делегати-евреи. Тоа станува откако официјалниот претставник на Ротшилд, банкарот Јакоб-Шифт ветува целосна финансиска подршка. Непосредното организирање на немирите повторно му е доверено на најголемиот непријател на империјата, еврејскиот банкар Парвус,[154] кој по заповед

[153] Тие суми да се помножат 30 пати, за да се добие нивната сегашна вредност, т.е. станува збор за десеттина милиони долари.
[154] Подоцна сменет од Хамер, чиј син Сталин го држи како заложник.

на Синедрионот е раководител на бунтовите во 1905 година. Тој е генијален политичар поттикнувач на афери, тој ги придобива Германците,[155]при што им ветува излегување на Русија од војната и предавањето под германски протекторат на Украина, Прибалтикот, Грузија, каспискиот базен и сите други ресурси, кои ги бараат.

Првиот дел од заговорот започнува во февруари 1917 г., кога група масони од повисоките кругови на власта, организираат заговор и го симнуваат императорот од власта. На чело на привремената влада по масонот Л'вов, застанува маранот Керенски. Се повторува сценариото од француската 'революција'-демократија, слобода и...анархија, кое ја разбива армијата и државниот, по што доаѓаат кодошите-одмазници. Водачи сега се двајца Евреи:- Ленин (Бланк), кој тргнува од Швајцарија со специјален воз преку Германија, како што претходно е договорено со Парвус.

Поинтересно е придобивањето на вториот- Бронштајн (Троцки), кој со 275 свои привржаници и огромна сума пари се насочува од САД преку Канада, која е сојузник на Русија, кон Петербург, за да организира државен преврат. Задржан од канадските власти, тој загадочно и бргу е ослободен по лична молба на американскиот претседател од еврејско потекло Вилсон (Волфстон). Нешто повеќе, за време на разгорувањето на граѓанската војна, истиот тој Вилсон му испраќа 20 милиони долари (околу 400 милиони според сегашниот курс) помош на Ленин како подршка на 'револуцијата'.

Самиот октомвриски преврат е само еден спектакл, при што и истрелани на крстосувачот 'Аврора' биле направени со налудничави гранати. Одбраната на Зимскиот дворец претходно е тргната и заменета со една женска 'чета'. На маранот Керенски му било наредено, едноставно да ја предаде власта на кодошите-одмазници, на Евреите Ленин (Бланк) и Троцки (Бронштајн), по што тој непречено ја напушта земјата. На толпата фигури и статисти- криминални преставници, Евреи и војници, на кои им дошло преку глава три годишната мобилизација, за награда им е дадена можност да го ограбат Зимскиот дворец и да ги разбијат царските подруми со вино, со кои тие се справуваат блескаво".[156]

На папата му одговорало да биде мртов царот и патријархот за свој примат.

„Така се создава црвена диктатура, изградена врз база на неколку стотини илјади болшевици, претежно Евреи, кои започнуваат невиден терор за да ја зацврстат својата власт. Ветениот мир, леб и земја, се претвораат во долгогодишна крвопролевачка граѓанска војна, глад и целосна национализација на земјата. Тоа сценарио е напишано пред 2700 г. од најголемиот еврејски пророк Исаија:

'Ќе ги подбуцнам Египетците против Египетците, и брат ќе се бори против брата си; другар против другарм град против град; и царство против царство. Срцето на Египет ќе се стопи и духот на Египет ќе изнемошти... Господ (Израилев) спроведе во него зашеметен дух- го доведоа Египет во заблуда во сите негови дела, како пијан кога повраќа... Нивните... се што е посеано... ќе се исуши, ќе биде развеано и ќе изчезне... Во овој ден Египетците ќе бидат како жени; ќе затреперат и ќе се уплашат... Земјата Јудина ќе стане ужас за Египет... Во оној ден Израилот благослов ќе има на земјата'. (Исаија 19:1-24)

---

[155] За финансирањето на револуцијата Германците му ставаат на располагање 50 милиони златни марки на Парвус. (5, с. 43)

[156] Најценети слики и царски скапоцености претходно се сокриени во специјални скривалишта, при што голем дел од ним им се распродадени во бесценетост на Евреите во Западна Европа и САД.

И благословот доаѓа од Јуда. ЦК на болшевичката партија во 1918 г. има 12 членови од кои 11 евреи- Ленин (Бланк),[157]Бронштајн (Троцки), Алфебаум (Зиновјев), Лури (Ларин), Урицки, Володарски, Розенфелд (Камењев), Луначарски (Менделштам), Смидивич, Јанкел (Свердлов) и Накхамкес (Стеклов). Единствениот исклучок е русинот Кириленко.

Вториот по важност орган Советот на народните комесари, се состои од 22 члена: 19 Евреи, 1 Русин, 1 Грузиец (Сталин) и 1 Ерменец.

Централниот извршен комитет брои 61 член, од кои 44 се јавни Евреи, а останатите марани или женети за Еврејки, претставници на разни националности, меѓу кои има 4 Руси.

Од 36 членови на вонредната комисија (ЧК) на ЦК во Москва, 23 со сигурност се Евреи, а другите се сомнителни. Русите и тука се апсолутно малцинство-само двајца. Во 1920 г. во целата виша болшевичка админстрација, која брои 545 луѓе, 447 се Евреи. Имено тие 447 стануваат вистински господари на големата земја и 'ужасот за Египет (се случајов Русија)'.

Се разбира, зацврстувањето на јудејската власт во најтешкиот период од октомври 1917 г., до ноември 1918 се должи исклучиво на германската армија, која дејствува активно како нивни сојузник против тукушто родените белогардејско движење, точно според договорот со Парвус.

Истовремено со тоа се создаваат и одреди од наемници 'интернационалисти'- Литвајци,[158]Монглоци ин Кинези, кои извршуваат масовни егзекуции и терор над Русите, а подоцна по капитулацијата на Германија, целосно ја заменуваат нејзината окупациона армија.

Започнува прилагодувањето на специјално подготвен план за јудаизирање на Русија. Систематски се уништува и се прогонува аристократијата, духовништвото, интелигенцијата, богатите граѓани и селани, проследено со масовни стрелања на работниците, при секој обид за штрајк или непочитување. Според непотполни податоци само во првите 3 месеци на 1919 година егезекутирани се 138 илјади Руси, а за време на масовниот разгром и ограбување на црквите во 1922 г. се убиени 40 илјади свештеници, ѓакони, монаси и над 100 илјади христијански верници. Патријархот на руската црква Тихон, заедно со сите членови на Светиот синод се уапсени, а 32 митрополити и архиепископи се убиени по страшни мачења од Евреите кои ја зграбиле власта. На пример Киевскиот митрополит Владимир бил обечестен, кастриран и фрлен на потсмевање;Пермскиот архиепископ Андроник е погребан жив; Чернуговскиот архиепископ Василиј е распнат на крст и изгорен; Петерсбурскиот митрополит Венијамин е поливан среде зимата со студена вода и претворен во леден столб; а Тоболскиот епископ Гермоген е врзан и исечен од прополер на пароход итн.

Како да станале од гроб создавачите на еврејската нација- Јеошуа бин Нун и слаткогласниот певец Давид, сега во ликовите на јудео-комесарите- Ленин- Бланк и Бронштајн (Троцки).

Речиси целата средна и виша класа е заменета со Евреи од болшевичката администерација,а теророт достигнува невидени размери.Бронштајн (Троцки)[159] во-

[157] По мајка си, која е чиста Еврејка.
[158] Литвански Евреи.
[159] Потврдено од Ленин=Бланк.

ведува масовно земање на стотици руски заложници за секој убиен еврејски ‘другар’ и следело задолжително егзекутирање, ако ‘виновниците’ не се предадат доброволно.

Од своја страна Ленин го создава системот на конц-логорите за бавно умирање преку тешка физичка работа, студ и глад. По селата се спроведуваат целосни реквизации на жито и добиток, спроведени со систематски стрелања и препушања на смрт од глад на цели области.

Црвената јудејска администрација се однесува како во окупирана земја и многу од тие методи подоцна се прифатени од А. Хитлер и неговите СС-овци, но само во завладеаните бунтови области, и тоа претежно во однос на Евреите и Ромите.

Болшевичката власт, според новото вонредно ‘законодавство’, т.н. ‘тројки’, имаат право да издаваат смртни пресуди, исполнувани веднаш и без право на жалба. Тоа дава можност за невидена корупција и изнудување, применувани широко за ограбување на секој, од кого може да се земе нешто. Тоа е еврејскиот Пурим (одмазда) против Русија! За таа цел власта на Советите е заменета со апсолутна власт на ЦК, преку која ограбеното злато и вредностите се изнесуваат надвор од земјата. Само во една[160] американско-еврејска банка ‘Кун, Леиба и Ко’, која порано го финасирала превртатот во Русија, се преведени на почетокот на 1921 г. 102 милиони долари (според денешниот курс околу 2 милијарди!).

Во истата таа година од глад во областите покрај Волга умираат 6 милиони луѓе и единствено испратената помош од 137 милиони долари, од христијанските хуманитарни европски и американски организации и покрај противењето на јудеоболшевиците, спасува од глад уште околу 23 милиони Руси.

Освен правото на живот, од јудејците зависи и давањето на жителство, на живеалиште и можност за обучување во училиштата и универзитетите, така што на тој начин речиси целата интелигенција е заменета со еврејска.[161]

Руската култура и христијанската религија се протеруваат, а национализмот и антисемитизмот се објавува како главен престап. Руската историја исто така е повторно напишана,фалсификувана и интернационализирана според јудејски образец. Над рускиот народ е извршен планиран геноцид- биолошки и културен, а земјата е претворена во четвртата по ред еврејска колонија по Абединската, Јеменската и Хазарската“.

До денес Православните се најголеми непријатели на Европа- еврејско дело.

„Преживеаното и поробено население претежно е од работници и селани, кои стануваат ‘новите градители на Соломон’.

‘Сите луѓе... кои не беа од Израелевите синови, и кои Израелевите синови не можеа да ги истребат, Соломон ги направи поданички работници... а синовите Израилеви Соломон не ги правеше работници; тие се негови војници, служители, великодостојници, полководци и заповедници’. (Библијата)

---

[160] Види „Њу Јорк Тајмс“, 23 август 1921 г., с. 96.

[161] На пример за првпат во историјата, во СССР се наметнува во личните карти да се појави зборован опис на физичкиот изглед на лицето и тоа се поврзува со двајцата евреи- комесарите Кандински и Малевич. Тоа целосно одговара на барањето на јудаизмот, кои слично како и исламот го забранува сликањето лица. Подоцна се пропагира и од американските Евреи, со цел да се уништи европскиот класицам.

И не напразно,со таква гордост пишуваат американските Евреи во 1920 г.:[162] ‘Болшевичката револуција во Русија беше работа на еврејскиот ум, на еврејското незадоволство,на евресјското планирање, чија цел беше да се создаде ‘нов поредок на светот’.Тоа,како што се случи,првенстено во Русија, благодарение на еврејството, треба преку истата умствена и физичка сила да стане стварност во целиот свет’.

И започна ‘извозот’ на револуции, при што ударот е насочен против Германија, Австрија, Унгарија, Бугарија. Еве како го коментира тоа официјакната еврејска историја: ‘Евреите играат ‘значителна’ улога во социјалистичките партии, кои доаѓаат на власт во многу европски земји. Исто така земаат активно ‘учество’ во револуциите, кои избувнуваат во Европа по војната.

Во 1918 г. во Баварија (Јужна Германија) е прогласена Баварска народна република, на чие чело застанува Евреинот Курт Ајснер. Кога Баварија станува советска република, значителна улога во тоа играат Евреите Густав Ландауер, Ернст Толер и др. Унгарската револуција во 1919 г. е предводена од Евреин- Бела Кун. Во Германија ветераните на социјалистичкото движење Роза Луксембург е меѓу водачите на комунистичката група ‘Спартак’.

Евреите заземаат раководни функции во демократските земји. Меѓу нив е Валтер Ратенау, министер на надворешни работи на Република Германија, убиен во 1922 г. од германски антисемити.

‘Никогаш во историјата на Европа немало толку широко учество на Евреите во политичкиот живот, како по крајот на Првата светска војна’ (Шалон, с. 243)

За постоење на огромна конспирација, предупредува дури и масонскиот потомок Черчил:

‘Тие интернационални атеистички Евреи изиграа главна улога при создавањето на болшевизмот во руската револуција...Уште од времето на Вајшол, до тоа на Карл Маркс, до Троцки, Бела Кун, Роза Луксембург и Ема Голдман, таа светска конспирација се стремела да ја запре цивилизацијата и да реконструира едно ново општество на непријателство и лоша волја... Сега тие ги фатија руските луѓе за косите и практично станаа неоспорни господари на таа огромна империја’.

За тој светски заговор знаел доста порано и британскиот премиер од јудејско потекло, ‘лодот’ Дизраели, кој во 1852 година пред комората на општините изјавува:

‘Владеењето на Евреите се покажува многу разурнувачки во Европа. Се појави едно востание против традициите...против религијата и сопственоста... предводено од тајни организации, кои образуваат привремени пријателства, и луѓе од еврејската раса се тие, кои ги раководеа сите тие востанија’ “.

Со тоа што масонството било еврејско, а масоните владеат, сѐ било/е јасно.

Владимир Алексејевич Истархов[163] пиши: „Да го земеме како пример Лејб Давидович Троцки (вистинско презиме Бронштајн)- најкарактеристичен еврејски комунистички водач. Прочитајте го подоцнежниот Троцки (кога останал во малцинство)- колку тамо е демократија, колку слатки песни за слободата на зборови, за заштита на правата на малцинствата.

Е ево го пораниот Троцки: ‘Ние треба да ја претвориме Русија во пустиња, населена со бели црнци, на кои ќе им дадеме таква тиранија, која никогаш не е ни

[162] The American Hebrew, New York, Sept. 10, 1920.
[163] VladimirAleksejevič Istarhov, Udarac ruskih bogova, Moskva, 2000, стр. 32.

сонувале најстрашните деспоти на Истокот. Разлика е само во тоа, што тиранијата не ќе биде здесна, туку слева, не бела туку црвена. Во буквална смисла на тие зборови црвена, оти ние ќе пролееме такви реки крв, пред кои ќе затрепери и побледи сите човечки губитоци на капиталистичките војни. Најголемите банкари преку океанот ќе работат во најблизок контакт со нас. Ако ја добиеме револуцијата, ќе ја згазиме Русија, а на нејзините погребни рушевини ќе ја зачврстиме власта на ционизмот и ќе застанеме со таква сила, пред која целиот свет ќе падне на колена. Ние ќе покажиме, што е таа вистинска власт. По пат на терор, крвави сауни ние ќе ја доведеме руската интелигенција до потполно отупување, до идиотизам, до животинска состојба...А додека нашите младинци во кожни јаки- синови на часовничари од Одеса и Орше, Гомелија и Виница умеат да мразат сè што е руско! Со какво задоволство тие физички ја уништуваат руската интелигенција- офицери, академици, писатели...' ".

Емил Антонов[164] пренесува: „По првата светска војна економијата се развива прекрасно, а населението станува сè побагато и независно. Тоа не е во интерес на Синедрионот, кој веќе од Њу Јорк го организира следниот голем удар против земјата. Најнеочекувано во 1929 г. сите еврејски банки истовремено ги блокираат сите расположиви средства и запираат секакви кредити.[165] Претпријатијата верижно банкротираат, акциите паѓаат и милиони граѓани губат сè што постигнале со многугодишен труд. Ги следат независните фармери, кои не можат да ја продадат својата стока и да ги исплатат земените заеми, по што нивната сопственост е конфискувана од 'скитачкото племе'.[166]

Тоа е една втора 'Октомвриска револуција', но извршена навидум по мирен пат. Резултатот е тој што денес меѓу 60-те најбогати семејства во САД 30 (или 50%) се од 'избраниот' народ, кои сите се роднини на фамилијата Рокфелер. Така се оформува светска мафиска структура, организирана врз база на еврејска националност, јудејската религија и семејните врски, слични на големите криминални кланови, но со илјадници пати поголеми сили и влијанија...".

Рокфелер бил наследник на Феники=Пелазги=тн.Словени- не знаел што бил.

„Во 1935 г. Евреите држат 100% од раководството на органите на цензурата, 12 од 17 пратенички места на министерството за надворешни работи, како и целосна контрола над армијата, милицијата, НДВК и сите сектори на државниот и партискиот апарат.

Според тоа и тие носат целосна одговорност за извршениот геноцид над рускиот народ во периодот од 1917 до 1936 г., при што се уништени животи на 16- 20 милиони луѓе, за кои речиси никој ништо не се сеќава- како за Синедрионот, така и за останатите од 'скиталкото племе' Русите се 'кучиња', а важен е само животот на 'чедата', кои си го добиле своето малку подоцна 'според заслугите' од Адолф Хитлер,а најнеочекувано и од нивниот поранешен агент и 'миленик' Јосиф Сталин"

„Но ненадејно доаѓа најнеочекуваното од страна на јудејскиот победник- СССР. Привидно послушната марионетка Јосиф Сталин, наеднаш почнува да води своја сопствена независна политика. Генијално маневрирајќи меѓу одделни меѓусебно конкурески еврејски групи во КПСС, тој постепено на важни места назначува

---

[164] Емил Антонов, „Нивната борба", ЛаковПРЕС, Софија, 2001- на македонски јазик, стр. 152.
[165] Преку брзото покачување на процентот на каматите.
[166] Под прикриено раководство на Вартбург, официјалниот претставник на Ротшилд во САД.

сè повеќе етнички Руси,[167], со што го нарушува официјално наметнатиот 90% јудејски монопол во управувањето со земјата.[168]

'Скитачкото племе' ја сфаќа игртата и решава да го симне од власт. За таа цел вишиот офицер од НКВД- Штајн, подготвува фалсификувани документи, според кои Сталин бил агент на царската тајна полиција. Во заговорот учествуваат видни Јудејци- шефот на НКВД во Украина- Балицки, неговиот заменик Канцелсон, командатот на војската на Украина Јакир и членовите на полибирото- Косиор и Гамарник. Врбуван е исто така и еден Русин, кој заземал клучна позиција во армијата- Тухачевски. Планот предвидува апсење на Сталин, организирање судски процес и негово стрелање врз база на приложените фалсификувани документи.

Но Јосиф дознава за заговорот и бргу ги убива главните инцијатори, по што на пленумот од 3-5 март 1937 г. објавува отворена војна на еврејството. Виновните во организирањето на октомврискиот преврат и геноцидот над рускиот народ се речиси се целосно елиминирани[169]-убиени според формални обвинувања или испратени во логорите создадени од самите нив, порано за бавно умирање преку студ, глад и тешка физичка работа.

Започнува чистката и во редовите на 'братските' комунистички партии, чии раководства во најголем дел се наоѓаат во Русија. Речиси сите претставници на народот 'кој се бори со Бога' заедно со целото нивно опкружување се осудени во серии процеси и заменети со кадри верни на Сталин, а не на Синедрионот".

Нивни соработник е албанската мафија-таа се бави со...трговија на органи.[170]

„Објавена е наводно во заштита на Полска, апсурдната касапница се води единствено во името на 3,5 милиони полски Евреи. По нивното делумно бегство и делумно уништување, во 1945 г., земјата разурната и без посебно пазарење им е оставена на Русите.[171]

Последниот обид да избегне нова светска војна Адолф Хитлер прави во 1941 г., кога во Англија го испраќа својот прв помошник Хес. Истиот скока со подобранец на островот, но веднаш е уапсен и изолиран во специјални затвори до крајот на својот живот. Така тајната за започнување на тој бесмислен конфликт останува скриена засекогаш од европските народи.

Кон крајот на 1941 г. фирерот му предлага официјално на СССР да се вклучи во Тројниот пакт. Започнуваат интезивни преговори, но барањата на Сталин се премногу големи- арапските и иранските нафтени полиња, Финска, Романија, Турција, Бугарија и бази во Данска. Германците се согласуваат само за Цариград и со полињата во Иран, поради што договорот пропаѓа.

---

[167] Тоа е повторување на историјата. Многу други поранешни агенти на Синедрионот, кои се воздгнати благодарение на неговите пари, во еден момент објавува војна на еврејството. Ќе споменеме само тројца: императорот Константин, Лутер и Напалеон Бонапарта.

[168] Исто, стр. 159.

[169] Од извршителите на октомврискиот преврат во 1947 г. останале живи само 438 болшевици. Според рефератот на Хрушчов, изнесен на XXII конгрес, од 139-те членови и кандидат-членови на ЦК, избрани на XVII конгрес, во периодот 1937-1938 г. се стрелани 98 Евреи, или 70% од тогашното раководство на КПСС. Од 1966 делегати на истиот конгрес се уапсени повеќето од половина, т.е. 1108 лица, главно претставници на „скитачкото племе".

[170] За Турците Албанци нема туку само Аранаути=Одметници. Во Р.Македонија, според здраствени книшки, се 14,7%, за кои еврејската САД-база од Косово врз Р.Македонија во 2001 година изврши агресија и Арнаутите станаа народ- иако Арнаути Геги (Черкези и Татари) се 90%, а Шкиптари 10%.

[171] Исто, стр. 161.

Во тој период Русија ослободена од еврејското ропство, слично на Германија, за кусо време има огромни успеси, при што создава моќна индустрија и силна армија. Невработеноста е целосно ликвидирана, стандардот на животот се покачува и земјата се претвора во првостепена светска сила.

Многу тајни крие започнувањето на војна помеѓу Хитлер и Сталин. Германскиот диктатор секогаш се плашел од војна на два фронта, а токму таква се разгоре на 22 јуни 1941, но според некои нови сведоштва фиерот само го испреварил само за еден месец подготвениот напад од страна на Црвената Армија.

Но вистинските причини е во конкуренцијата и недовербата меѓу двете моќни антијудејски империи, умешно подбунцувани од Черчил една против друга, при што се користени сите можни 'тајни и подли' средства на Синедрионот. Од друга страна, склучениот безпринципелен сојуз со најсилната азиска држава- Јапонија, Хитлер дејствува спротивно на сопствените погледи и убедувања, кое во крајна сметка и го решава исходот на војната.

По подолгиот напад на Јапонците над Перл Харбур,[172] неутралните, а во многу односи и симпатизери на Германија, Американците стануваат наеднаш заколнети антихитлеровци и заедно со британската империја започнува голема борба против 'жолтата опасност'. Или поточно од тој момент во вечната војна на расите, културите и антикултурите на чело на европските народи застануваат англо-саксонците, а не тевтонците.

Треба да се одбележи, исто така, покрај тоа што успеал да ги присоедини западна и Централна Европа, фиерот си допушта серија груби 'грешки' на Исток каде се разгорува војна од широки размери, спроведена со непрекинати терористички акти. Во крајна линија постојаните репресивни мерки доведуваат до обединување на мнозинството Руси и Полјаци против Рајхот. Така народите повторно се истребуваат меѓусебно, при што како резултат на тоа загинуваат над 30 милиони Европејци.

Сепак, овојпат се убиени или умираат од глад, болест и тешка физичка работа неколку милиони Јудејци, токму како што претходно им ветил Хитлер.

Единствен голем победник од Втората светска војна е Синедрионот. За неговата жестока одмазда соопштува Рузвелт за време на јапонската Конференција во 1945 г.

'Се надеваме, дека вие повторно ќе предложите здравица за егзекуцијата на 50.000 офицери на германската армија'.

За тие масовни стрелања на воените заробеници по војната, како и за стотици илијади убиени без суд и пресуда националисти во Италија, Франција, Бугарија и многу други европски држави 'демократскиот' печат и до ден денешен молчи. Мнозинството од споменатите преселби ги извршиле Евреи, кои добиле важни функции во окупационите армии и марионетски администрации, и тоа не само во западна, туку и во Источна Европа.

За време на војната Јосиф Сталин е принуден да ги ослободи повеќето од претставниците на 'скитачкото племе' од сибирските конц-логори, за да продолжи да добие американска помош. По распадот на Германија истите се претвораат во одмазници-џелати, како министерот на правосудството на Источна Германија, Хи-

[172] Американскиот претседател од еврејско потекло Франклин Делано Рузвелт претходно знаел за нападот, но намерно не презел мерки, за да ги вклучи САД во војната.

лда Бенџамин и нејзините еврејски сонародници- врховниот судија и речиси сите виши магистри. Соодветна улога во Романија игра рабинската ќерка Ана Паукер, која подига и испраќа во Изразел милијарда долари,во Чешка таков е Спански итн.

Старите нацистички конц-логори продолжуваат да функционираат, но со променет состав- наместо Евреи и Цигани во нив се убиваат Германци, Унгарци и Италијанци, при што надгледувачи се од 'скитачкото племе'.

Подоцна повеќето од тие Јудејци се стрелани и само смртта на Сталин во 1953 година спасува некои од нив. Но треба да се одбележи дека токму тие ја организираат Париската пролет 1968 г. и полските настани во 1960 г.

Но еден од најголемите престапи на Втората светска војна ќе остане уништувањето на стотици мирни европски градови од страна на англо-американската авијација, со милиони изгорени живи жени и деца, со разурнати катедрали, музеи и споменици на арехитектурата. И секој треба да знае дека зад таа одмазда стојат наследниците на Јошуа бин Нун, целосно контролирајќи ги 'демократските' масонски армии и влади.

'И градот, и сè што беше во него, со оган го изгореја'.

'И предадоа на острилото на мечот сè живо, што се наоѓаше во него, не остави никого да преживее'.

'А гајскиот цар го обеси на дрво'...' заедно со главните непријатели на Синедрионот- ќе добиеме нив, осудени во Нирнберг од победниците и егзекутирани ритуално на еврејскиот празник на одмазда- Пурим!

'И по целата земја... два дела од неа ќе бидат истребени, ќе умрат, а третиот дел ќе остане на неа. И ќе го протерам тој трет дел преку оган, ќе го растопам...'- токму како што пророкува пророкот Захарија".

Л И Т Е Р А Т У Р А

Насловот на книгава е напишан според делата на повеќе автори. За книгава, исто така, се користени и делови од авторовиве книги:

1. "Средоземјето прадомовина на Европјаните", формат А5.
а. прво издание август во 1998 година, страни 354 (10)
б. второ издание март во 1999 година, страни 519 (10)
в. трето издание мај во 2007 година, страни 621 (9)
2."Нов Александар Македонски" (тн.Скендербег=Георг Кастриот)
а. прво издание во март 2001 година, страни 159 (9)
б. второ издание во јуни 2003 година, страни 334 (9)
3. "Одродување на Македонците", август 2001 година.
4. "Возобнување на античка Македонија", април 2002 година.
5. "Кавказко- црноморски Албанци- Арнаути", јуни 2002 година.
6. "Власите- т.н.Словени", септември 2002 година.
7. "Завера против античките Македонци", октомври 2002 година.
8. "Грците- вештачки народ", април 2003 година.
9. "Исхрана на говедата", мај 2003 година.
10. "Словените- германски фалсификат", јуни 2003 година.
11. "Германците и Македонците- едно исто", јули 2003 година.
12. "Европјаните потекнале од Балканот и Мала Азија", март 2004 г.
13. "Грците- одродени Склавини и Словени", јуни 2004 година.
14. "Македонската Комненова Албанија", август 2004 година.
15. "Хомерова Троја на домородци- т.н.Словени", јануари 2005 година.

16. ″Евреите- т.н.Словени″, април 2005 година.
17. ″Хомерова=тн.словенска Македонија″, октомври 2005 година.
18. ″Албанците колонисти во Македонија″, јануари 2006 година.
19. ″Атлантида-фалсификат на Солон и Платон″, декември 2006 година.
20. ″Бригите=Брзјаците биле постари од Египтјаните″, март 2007 година.
21. ″Албанците одродени Брзјаци и Мијаци″, мај 2007 година.
22. ″Бугари=народ биле Татарите=Арнаутите″, мај 2007 година.
23. ″Хомерови=тн.словенски Морејци=Грци″, август 2007 година.
24. ″Од Македонци=Православни до Турци=Муслимани″, ноември 2007 год.
25. ″Белците народ со еден јазик″, на германски јазик, 319 страни, 07.03.2008
26. ″Македонецот Георг Кастриотис, т.н.Скендербег″, 15.04.2008.
27. ″Хелас″, на германски јазик, 148 страни, 14.06.2008.
28. ″Словените фалсификат″, 250 страни, 18.09.2008.
29. ″Хелените и Грците фалсификат″, 199 страни, формат А5, 13.11.2008.
30. ″Додунавска Македонија″, 296 страни, формат А5, 21.01.2009.
31. ″Етнографија на Македонија″, на германски јазик, страни 81 формат А4, 24.02.2009.
32. ″Од кого постанавме″, страни 256 формат А4, 18.05.2009.
33. ″Европските злостори врз Македонија″, страни 104, 17.06.2009.
34. ″Грците, Албанците и Власите вештачки народности″, страни 175, 05.08.2009.
35. "Грците со дворасен јазик на Белци (Пелазги) и Црнци (Семити)", стр. 318, 09.10.2009.
36. "Македонците со еднорасен јазик на Белци (Пелазги)", еврејски..., страни 73, 18.11.2009.
37. "За Прокопиј Кесарски (6 век н.е.) нема Словени", страни 100, 15.12.2009.
38. "Европа само македонска, венетска=склавинска=тн.словенска", страни 121, 12.01.2010.
39. "Русите не биле Словени", страни 74, 29.01.2010.
40. "Србите не биле Словени туку Трибали, Тракијци", страни 142, 08.03.2010.
41. "Еднобожеството- злостор врз човештвото", стр. 241, 27.04.2010.
42. "Белците еден народ со една иста симболика", страни 118, 28.05.2010.
43. "Античка=етничка Македонија", страни 226, 09.08.2010.
44. "Александар Македонски на Руфус- фалсификат", страни 311, 04.10.2010.
45. "Бугарите биле Македонци", страни 288, 23.11.2010.
46. "Бригиска Шамбала", страни 178, 03.01.2011.
47. "Бригиската митологија поместена на југ", страни 115, 25.01.2011.
48. "Еврејски етнички народ никогаш немало", страни 99, 17.02.2011.
49. "Европејците и традициите од и преку Балканот", страни 117, 10.03.2011.
50. "Масонската историја- фалсификат", страни 117, 07.04.2011.
51. "Европејците раснонесвесни- со повеќерасни јазици", страни 122, 10.05.2011.
52. "Македономрсците против Македонците", страни 85, 31.05.2011.
53. "Египтјаните со словенска митологија", страни 139, 14.07.2011.
54. "Европската историја- фалсификат", стр. 119, 10.08.2011.
55. "Албанците двоконтинентален и дворасен т.н.народ", стр. 122, 05.09.2011.
56. "Без етнички народи", стр. 84, 28.09.2011.
57. "Германците Бриги и Македонци- двојно Македонци", стр. 100, 25.10.2011.
58. "Херодотовата историја сами на тн.словенски јазик", стр. 142, 28.11.2011.
59. "Турција Фригија=Бригија", стр. 98, 21.12.2011.
60. "Македонците- домородци", стр. 102, 10.01.2012.
61. "Грците само словенски говор и акцент", стр. 54, 08.02.2012.
62. "Македонците само со домородни традиции", стр. 62, 29.02.2012.
63. "Подунавјето- без население", стр. 62 (12), 22.03.2012.
64. "Албанците- муслимански колонисти", стр. 124, 25.04.2012.
65. "Албанците- фашисти", стр. 98, 16.05.2012.
66. "Склавините=тн.Словени домородни на Пелопонес", стр. 62, 26.05.2012.
67. "Македонци и Не-македонци", стр. 137, 14.07.2012.
68. "Библиските Евреи непознати во историјата", стр. 212, 11.09.2012.

69. "Словените- најголема историска лага", стр. 66, 01.10.2012.
70. "Германците со бригиско-македонски традиции", стр. 192, 04.12.2012.
71. "Тн.Словени Повеќебожци- Германците Христијани", стр. 86, 26.12.2013.
72. "Без етнички германски народ", стр. 190, 18.02.2013.
73. "Германите одродени т.н. Словени", стр. 115, 19.03.2013.
74. "Готите биле Монголи", стр. 150, 29.04.2013.
75. "Илијада-фалсификат", стр. 130, 11.06.2013.
76. "Албанците колонисти- Македонците заложници", стр. 135, 16.07.2013.
77. "Германите биле само Склавини=тн.Словени", стр. 134, 19.08.2013.
78. "Античките Македонци биле Пелазги (тн.Словени)", стр. 138, 23.09.2013.
79. "Европјаните со источносредоземно потекло", стр. 325, 11.12.2013.
80. "Григор Прличев и азиските Арнаути", стр. 192, 30.01.2014.
81. "Европјаните Балканци=Илири=тн.Словени", стр. 114, 26.02.2014.
82. "Тн.несловенски Европјани со повеќерасни јазици", стр. 119, 03.04.2014.
83. "Мавро Орбини (1601 год.)- Словените само фалсификат", стр. 249, 09.06.2014.
84. "Бригијскиот=брзјачкиот- прајазик на Белците", стр. 110, 02.07.2014.
85. "Албанците во Р.Македонија- само од 1780 година", стр. 182, 29.08.2014.
86. "Еладците (тн.Грци) во 1904 година биле само тн.Словени", стр. 208, 01.12. 2014.
А. "За македонцките работи- написи од ФБ- страници", стр. 215, 02.06.2015.
Б. "Корумпирано правосудство, антидржавно обвинителство и ненароден правобранител", страни 232, 04.06.2015.
87. "Македонците домородци- без Словени и во "Веда Словена"", стр. 162, 31.08.2015.
88. "Атлантида- приказна за потопувањето на Левантот", стр. 132, 08.10.2015
89. "Народен јазик на Европјаните бил пелазгиски=тн.словенски", герман., стр.153, 05.01.2016
90. "За време на Александар Македонски немало коине (тн.старогрчки"), стр. 190, 07.03.2016
91. "Левантската крвна група А постара од Платоновата Атлантида", стр. 106, 09.04.2016.
92. "Еврејскиот јазик како на Фениките=Венетите=тн.Словени", стр. 150, 27.05.2016.
93. "Римјаните говореле тн.словенски- Власите одродени тн.Словени", стр. 170, 07.07.2016.
94. "Јазикот на македонските Власи со потекло од Генова", стр. 186, 22.08.2016.
95. "Потеклото на тн.Словени- само тези и теории", стр. 150, 15.10.2016.
В. "За македонцките работи- написи од ФБ- страници 2", стр. 236, 31.10.2015.
96. "Ромеите (тн.Византијци)=Христијани-Склавините (тн.Словени)=Повеќебожци",260,18.01.
97. "Тракискиот и илирскиот јазик македонски диалекти", стр. 204, 30.03.2017.
98. "Дворасните Албанци", на германски јазик, стр. 102, 01.06.2017.
99. "Вистинска Троја немало", стр. 96, 03.07.2017.
100."Македонците постари од библиските Ездра- Евреи", стр. 212, 04.09.2017.
101. "Коине (тн.старо-грчки) произлегол од староегипетски", стр. 230, 17.10.2017.

НАПОМЕНА: Книгите под 25, 27 и 31, кои се на германски јазик, можат да се најдат на интернет: www.brigien.com. А ова важи и за Змејова Дупка, која е наведена во ″Илијада″ покрај Црна Река, во Демир Хисар, меѓу селата Доленци и Бабино. Истото важи и за книга под 32, 33, 34, 35, 36, 37,38...и 101 на македонски јазик.А и оваа 102-та книга е внесена во интернет.

Исто така, на неа се најдуваат документи од 1 до со 9, кои се однесуваат за моето ликвидирање, со монтираниот маратонски судски процес со вкупно тринаесет пресуди, губејќи го спорот тесно 6 : 7 заради корумпираното правосудство и обвинителство. Дури и Народниот правобранител, за кого работниот однос не бил човеково право. Вмешаните судии, обвинители и правобранители беа наградени и денес се на највисоки положби. Следи изгубив право на вработување од 20.05.1991. Оттогаш самиот опстојувам без ничија помош. Дури сум со ниска пензија и со 42% минал труд. Сите наводи во тие девет документи се објавени во моите книги на крајот на книгите како додаток. Бидејќи јас не бев моќен да се справам со самоволниците и силециите во државава, мене ми преостана својот гнев за моето уништување да го внесам во книгите. Отсекогаш сум ги регистрирал непријателите на македонското земјоделство, сточарство со ветеринарство и државните арамишта, злочинци, самоволници, силеции...

Па судскиот маратонски процес беше политички- бев член и кандидат за пратеник од ВМРО-ДПМНЕ, кој траеше од мај 1991 до ноември 1996 година- да се измачи тужителот за тој да умре. За побргу да се заврши судскиот спор, ми го поткупија адвокатот- тој жалбата ја

закасна само за еден ден да го изгубам спорот. Јас како неука странка и самиот се жалив до Врховниот суд, враќајќи го предметот во првобитна состојба. Мојот предмет во Врхониот суд со години го криеше првиот братучед на генералниот директор на ЗИК"Пелагонија"- со него бевме двата на конкурс- сите судии не гласале исто, соопштено од еден судија од судскиот совет кој гласал за мене. Бидејќи Директорот не поднел програма за развој на Комбинатот, го тужив. Тој Комбинатот го растури и пропадна. Неговиот братучед го прогласија за кодош-секој него може да го прочита... Кога започнал да работи Народниот правобранител, поднесов свој предмет. Како доказ дека судскиот процес 100% бил политички, Претседателот на Извршниот совет на Р.Македонија ја задолжи Трудовата инспекција- Битола. Таа му поднесе извештај на Кабинетот на Претседателот (академик проф. Никола Кљусев),дека нема докази и факти. Намерно од сите судски одлуки тој не постоеше- јас морав спорот да го изгубам.

Кај Народниот правобранител ме прими една Албанка, оштетена на образот..., и таа ми рече: предметот на академик проф. Никола Кљусев бил партиски- таа сега е во Владата. Во нејзиниот предмет стоеше: губењето на работен однос не било човеково право- а всушност тоа било најосновото човеково право. Предметот го потпиша Преседателот на Народниот правобранител Бранко Наумовски. Тој потоа постанал дури и Претседател на Уставниот суд, па следи и да се пензионира. Бидејќи од него за мене немало поголема свиња, сè додека тој беше во Народното правобранителство и Уставниот суд, тие биле најголеми свињарници.

Од овие sверови ќе останев без пензија- имав под 15 години минал труд. Благодарејќи ѝ на Германија, каде работев како научен соработник во Баварскиот завод за сточарство 4 години (4.11.1972 до 4.11.1976), а за пензиско само 3 години, 3 месеци..., толку плаќав, јас можев да исполнам 15 година за технолошки вишок во Агенцијата за вработување на Македонија. Следи уште со мојата прва книга во 1998 година да пишувам само за Европа- обединета, како и за обединување на 100% Македонија, да се вратат сите Македонци назат, да се вратат Немакедонците од каде што биле донесени, да се регистрираат сите предавници, кодоши итн.

Во "Дневник" имаше со мене интервју-тогаш соопштив дека јас ја тужив државава во Стразбург- тогаш бев прв Македонец. Исто така, изјавив, во Свињарската фарма има чума. Од Стразбург беше пратено писмо со судски материјал. Меѓутоа, писмото стигнало во Скопје, во поштенско сандаче на госпоѓа-вработена во ЗОИЛ "Македонија". Бидејќи таа за мене прочитала во "Дневник" телефонски ме пронајде- јас писмото го зедов од нејзиното работно место. Во Стразбург барањето не се прифати: Р.Македонија дотогаш (април 1997 година) не била потписник на конвенцијата, поминале 6 месеци од последната одлука на Врховниот суд.

Бидејќи останав без работен однос мој прв братучед осум години го убедував да произведува добиточна храна- 4 години работев како научен сороботник во Баварскиот завод за сточарство во Груб до Минхен и докторирав исхрана во Виена-му обезбедив пласман и многу убаво работеша. Само од една фарма заработи преку 400.000 ГМ-ме изигра и 100% пропадна.

Потоа тој самоволно вон шталата изгради објект и силоси- тие ќе останат гробница.

Во РО "Бентомак"- Крива Паланка, со својот активиран бентонит, имав производи со додаток на уреа за производство на белковини во месо, млеко... кај преживни животни (говедо, овци, кози); само со бентонит за спречување на ацидоза и зголемување на маста на млеко кај преживари; спречување на проливи и смрдеа од изметот кај сите животни..., а беа предвидени и други производи. Дури производот со уреа предложен од Земјоделски факултет, а тогаш во него беше и Институтот за сточарство, предизвика масовно труење (надув...) кај говеда за гоење во ЗИК "Пелагонија"- Битола- фарма с. Добромири со преку 300 гоеници само затоашто бентонитот не беше активиран, што јас го спречив со активирањето на бентонитот зголемувајќи ја апсорционата способност на бентонитот.А и Ветеринарниот факултет, со кој беше и Институтот за ветеринарство, тврдеше дека и кокошките ја користеле уреата за замена на белковинска добиточна храна- наполно непознатост, лаици. Па така ние од Р.Македонија и Р.Србија ја истиснавме Рафинеријата ИНА- оддел Кутина со свои исти производи. Бидејќи тие не ми исплатија ништо, само ме изиграа..., со нив прекинав- тие 100% пропаднаа.

На мој предолг Фабриката за квасец и алхохол- Битола припремаше препарат за потсирување на млекото "Кваско", во поголема количина за тврдо сирење- масовно во употреба.

Наведените институции немаа кадар; јас сè нивно преземав- ме мразеа и се одмаздија.

Редовно пишував во "Нова Македонија" ... дека на ниско стручно ниво по сточарство, ветеринарство и полоделство... е наставниот кадар од Земјоделски и Ветеринарен факултет-

Скопје со своите институти, а како и Вишата земјоделска школа- Битола. Посебно за сточарско- ветеринарната банда која со свои идејни проекти за сѐ и сешто го уништи сточарството.

Следи,пријавувајќи се на конкурсите, само заради мене, нив ги растураа-самоволност.

Само за печатење до со 21-ва книга сум платил преку 20.000 евра...Следните книги се печатени компјутерски, во мал тираж, со трошок околу 100 евра. Пробав да добијам средства од Министерството за култура,за книгите до бр. 4. Меѓутоа, јас за власта која беше во служба на непријатели на македонска Македонија и македонските Македонци бев неподобен...

Кога почнав да се бавам и со историја а и со биолошки методи, мојата неподобност и во историјата се одрази. Иако само јас имав пишено за животот на Македонецот Георг Кастриотис, а Албанците како фалсификтори неуспешно го бришат завршетокот -ис, Институтот за национална историја и МАНУ, за прославата во чест на тн.Скендербег, мене не ме повикуваат, нити дозволуваат да учествувам. Следи од нив да бидам прогласен и за "лаик".

Од Институтот за национална историја моите книги од под број 36 беа вратени назад, од под број 39 повеќе не ги испраќам. Со нив не се сложувам-никогаш немало народ Словени.

Од ДНУ-Битола ме исклучи вет.лек.од ВЗШ.Тој со фалсификат докторат до тн.проф.

Овој ветеринарен лекар со своите колеги ветеринари од Ветеринарниот институт се носители на злото, кога тие си дозволувале во државава да се увезуваат болни од леукемија (леукоза) крави и јуници, на земјите им ги чистеле болните стада. Па таквите болни грла ние ги ликвидираме.Само од таквите sверови ние останавме без крави-до денес сé уште купуваме. Се виновни и за ширење на бруцелоза кај овците, чума, ауецки... кај свињите и други болести. Тие ликвидирале фарма со 200 овци фризијки и 2.000 израелски овци аваси. А и други фарми. Тие само за да зароботат, иако немале куниќи видено, фарма со 2.500 мајки-родилки во с.Љубојно- Преспа подигнале. Бидејќи ништо незнаеле, 100% породените им скапале, па умреле.

Во "Дневник" изјавив, дека во Свињарска фарма има чума, и затоа свињите се вакцинираат.Директорот на Ветеринарниот институт се јави до весникот, и изјави дека нема чума... Јас испратив предмет со кого потврдував дека има чума, која е забранета во Европа, а тој со своите колеги ја лажат државата- за да заработат свињите ги вакцинираат... Исто така, тој во битолска телевизија, чиј сосопственик е ќерката на "вет.лек.од ВЗШ", ме навредуваше и понижуваше сѐ само за интерес, а само на штета на државава- вакви sверови од душата ги мразам. Кога Хрватска ја примија во Европа, свинско месо од неа е забрането да се извезува. Па истиот проблем е со Србија. Следи само Македонците (ќе) страдаат од овие Македономрзци.

Па истите се виновни за ширење на стафилококозата кај потрошачите преку свинско месо. Следи од Свињарската фарма во Куманово во Квасарата- Битола да заболат преку 24 потрошачи на свинско месо и од Свињарската фарма с.Породин преку 100 луѓе во ЗК "Пелагонија", од кои две жени тешко- утерус, а Ветеринарниот факултет редовно се служи со лаги.

Во 1984 год. во Р.Македонија од фабриките за добиточна храна имаше организирано масовно труење на добитокот со запрашена пченка со жива, а преку сточарски производи луѓето. Јас пријавив. Пак, против мене беше Ветеринарниот институт... и Министерството за земјоделство- власта. Тоа се заташка, а по правило се користи запрашена пченка во исхрана.

Скоро по правило има труење од афлатоксини и фузариум од пченка купена од Србија со долга вегетација собирана во зима и напролет. Од фузариум во Свињарска фарма с. Породин често забележував кај прасињата доенчиња вулвовагинитис... што се заскриваше од Ветеринараниот институт- Скопје или тоа не го знаеле. Со замена на пченката со наш јачмен и додавање антибиотик за 14 дена изчезнуваше појавата... Бидејќи јачменот е незаменлив во исхрана на свињите, за нив мора да се произведува јачмен во државава, а таа не е за пченка и пченица.Мора да се вратиме на производство на наши култури (јачмен,'рж, овес...) од што народот живеел, да не постанеме зависни од увоз на семиња и забрани генетски сменета храни.

Ни е потребна независна контрола,а не зависна-деловна од Ветеринарниот факултет.

За да се потврди дека Р.Македонија има земјоделство како во 19 век, во неа нема реонизација- реон најдобар за говедарство бил/е битолско-да биде центар, што важи и за друго. Под ХМС "Стрежево" не се произведуваат високо доходовни култури со наводнување (шеќерна репка, добиточна храна...) туку екстезивни многу ниско доходовни култури без наводнување (пченица, јачмен, маслена репка, сончоглед...), со што системот се прави неоправдана инвестицијата.И на сметка на битолско се развиваат други делови-вкупна штета за државата.

Освен добиточна храна (пченкова силажа на цело растение- по ха се произведува повеќе енергија и белковини) да се произведува шеќерна репка (стебло за замена на пченка кај свињи... и корен и лист за преживари) и соја која како и другите култури захтеваат повисока релативна влага во воздухот, што постоеше кога го имаше Битолското Блато до 1963 година- од него со милениуми населението опстојуваваше од риба..., птици, трска итн. Бидејќи во Битолско има повеќе илјада хектари солени површини, кои се слабоплодни, тие да се повратат со обновување на Битолското Блато во рибници, развивајќи го и туризмот во Битолско...

ЗИК "Пелагонија" беше југословенски рекордер по полоделско производство... Следи по налог на ОК СКМ да биде назначен директор по земјоделие нивно лице- македономрзец... од с. Буф. Па тој на Комбинатот му го уништи сточарството, овоштарството, лозарството итн. Сè што тој започнал сè уништил. Потоа како функционер на СКМ постанал генерален директор, а и само тој го распаднал Комбинатот.Останал само земјоделскиот дел- ЗК "Пелагонија".Како лаик за земјоделското производство тој го доуништил Комбинатот. Со приватезацијата вработените ги избрка од работа, Комбинатот се доуништи и тој се опклачка. А бидејќи тој никогаш не бил способен,Комбинатот други го презеле за тој да се доуништи без земјоделско производство како што се случи со АИК "Лозар"- без лозарство и овоштарство. И место Комбинатот да има најмалку една крава по хектар под ХМС "Стрежево", значи 20.200 крави, дури и 60.600 крави, тој нема да има ни 5.000 крави- спореди и со Индијец 20.000 крави. Така место од Комбинатот да живеат преку 5.500 семејства како во 1976 година, од него ќе живеат 650...семејства. Од начинот на приватизација најбогата Битола си постанала најбедна.

Па од кога тој дојде во Комбинатот до денес и засекогаш ќе нема ниедна инвестиција.

Истата група на ветеринари,во врска со с.Породин, двапати учествуваше во подигање и реконструкција на Свињарска фарма- подигањето беше со погрешна технологија и без технолошка поврзаност, а реконструкција наполно промашена инвестиција... Па новите газди на акциите неа ја затвориле и ќе ја продадат. Тие средства, субвенците итн. се носат вон Битола. Акционерите се само плачкаши и злочинци врз народниот имот-ќе страда само Битола.

Државата мора да донесе закон нејзините средства да се само наменски- инвестиции.

Еве го и доказот: денес ништо нема битолско- сè било/е скопско и на Скопјани- историски Скопје бил без значење. Во Македонија градови биле Солун, Битола (центар) и Охрид. Не само Европјаните да ја создавале и пишеле историјата,тоа го чинат и Македонци-злостор.

Да не се изуми дека на Македонците им е потребно Скопско Поле и Битолско Поле за исхрана на следните генерации, а не за бетонска гробница Скопја и битолски гробишта на аеродром во Битола, а само тој имал дренажа- град и гробишта само на македонски ридови.

Скоро секоја година, од 1990 година, редовно се јавував на конкурси на Земјоделски и Ветеринарен факултет, со Институтот за сточарство,сите Скопје,и Вишата земјоделска школа, Биотехнички факултет- Битола. Иако тие до денес немаат кадар, само поради мене ги растурале конкурсите или си избираа интерни лица,со необјавени докторати, со теми за матура, дури без ниеден објавен самостоен труд, ниту книга. Тие се самоуправни интересни заедници. Следи Правосудството, Обвинителството и Народниот правобранител со мене се исмејувале.

Пак, изборот се врши на мангупски начин- место да има еден став за избор на доцент, вон- и редовенпрофесор, има три става.За подобро престава на изборот, е следнава постапка: во првиот став се бара образован, вториот полуобразован и третиот необразован. Бидејќи во сите три става се содржи образован, сите си ги исполнуваат условите- ние сме како во 19 век.

С О Д Р Ж И Н А

Заедничко потекло на темните раси (крвни групи)	3
Антропологија на крвни групи- потекло на темните раси	14
Канибализмот на Црнци, Индијци и Монголи (Херодот)	20
На библиските простори живееле две раси: Белци и Црнци	24
Египтјаните како Белци не биле канибалисти (Херодот)	30
Монотеизмот бил измислен за да се создадат Евреи	35
Библијата била само присвоена туѓа историја	37
Библиската историја била сумеро-египетска	48
Евреите во VI век п.н.е. не биле познати	55
Главен редактор на Библијата бил Ездра (V век п.н.е.)	58
Библиските Евреи биле само Ездра- Евреи (V век п.н.е.)	60
Персијците не познавале еврејство и Евреи	73
Александар Македонски не познавал еврејство- без Евреи	78
Евреите без љубов, праведност и чуство за добро и зло	85
Еврејската света книга Талмуд злочначка за не-вреи	89
Библиски закони Господови да се истреби не-еврејското	92
Библиски еврејски крематориум само за не-евреи	95
Библиски еврејски канибализам само за не-евреи	97
Жртвување на деца	99
Склавини (тн.Словени) Повеќебожци без канибализмот	101
Ширење на еврејството кај Хазарите	106
Еврејското христијанство	109
Хазарот Св.Владимир канибалист и злочинец	111
Хазарите со монголски удел опстоиле канибалисти	113
Белците (Европјаните) не биле канибалисти	116
Сексуални особини на Евреите	118
Еврејски злосторства во Европа	120